
DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

12.grāmata

Dārgumu Krātuves Sardzē

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2020. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Saturs

1.nodaļa: Augstākā Griba. Sākotņu Sākotne.	2
2.nodaļa: Hierarhija.	10
3.nodaļa: Fokuss -Šambala. Hierarhija – Gaismas Bāka	22
4.nodaļa: Cilvēces Audzinātāji Brālība.....	37
5.nodaļa: Vienkopa.....	52
6.nodaļa: Arhata Sirds radošais spriegums.	74
7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.	90

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

1.nodaļa: Augstākā Griba. Sākotņu Sākotne.

1.

Ar ko gan gars tiek pārveidots? Ar impulsa jaunradi. Kā gan gars dodas augšup? Ar tiekšanās jaunradi. Kā gan garam nepiesātināties ar uguni, ja tikai tā var pievienoties Kosmiskajam Magnētam? Jo Augstākā Gara apziņa ir piesātināta uguns, tāpēc vienīgi Augstākās Gribas apjēgšana var novest garu pie noliktā mērķa piepildīšanas. Tālab katrs apzināts pasākums dos darbības daļumu. Jaunrades process, kas pieklāvis apstiprinātajai ugunij, magnetizējas apzinīgi, pildot Augstāko Gribu.

2.

Tāpēc katra īstenota doma ir ieguldījums ugunīgajā jaunradē. Tāpēc katra īstenota doma savienojas ar Mūsu darbībām. Cik piesardzīgi mācekļiem jānoteic savu domu kvalitāte, vai nav kur paslēpies patības vai iedomības tārps vai patmīlība. Atzīšanās godīgums ir īpašība, kas katram garam sevī jāattīsta. Tikai tā var izpildīt Valdoņu Plāna uzdevumu. Hierarhijas Ķēde tiek celta pildot Augstāko Gribu.

3.

Protams, kad gars pierod Kalpojumā skanēt atbilstīgi augstākiem uzdevumiem, tad nodibinās gara saite ar Augstākā Gribu. Tālab vajag likt lietā tiekšanos uztvert Augstāko Gribu, vienīgi tā Hierarhs var kalpot Mūsu uzdevumam. Uztveršana un izpildīšana ir Hierarha varoņdrosme, patiesi. Tāpēc apstiprinu jaunrades vareno spēku – apziņu saplūsmē. Tā Mēs veidojam nākotni,- Apstiprinu!

4.

Cilvēcei sveša Augstākās Gribas pildīšanas izpratne, tas novedis cilvēci tai stāvoklī, kas viņu tā izolējis. Tālab Mūsu mācekļiem jācenšas visiem saviem spēkiem to pildīt, lai nenosšķirtos. Tāpēc tik svarīgi izprast Hierarhijas likumu!

5.

Katra trauksmainība piesātinājas ar gara uguni. Gara jaunrade piedalās Kosma Ugunīgajā celtniecībā. Kā gan var nosšķirties no visas kosmiskās jaunrades, kad cilvēce ir kosmiskās Gribas radošā pildītāja! Tāpēc vajag attīstīt sevī saskaņu ar Augstākajiem Spēkiem, jo bez tiekšanās uz saskaņu nav jaunrades. Tā cilvēcei jānostiprinās Augstāko Spēku izpratnē un jāpiekļaujas Augstākajai Gribai.

6.

Cik ļoti gan māceklim jāapjēdz izzināšanas un apstiprinājuma vareno spēks, ka ir viens likums, kas valda visu Kosmu – Augstākā Griba: pa šo līniju tiek izveidota gara evolūcija. Šis likums apvieno attiecīgos manifestētos lielumus. Tiekšanās pildīt Augstāko Gribu noved pie uztveres jūtīguma. Tikai šis ceļš dod Atbilstīgu apņemšanos apjēgt un pildīt Augstāko Gribu. Tā arī Mēs veltījam Mūsu jaunrades

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

tiekšanos Augstākajai Gribai; un tā apziņu loki apvienojas Vienīgajā Liesmainajā Sirdī! Tā tiek radīta lielā kosmiskā pakāpe!

7.

Cik majestātisks ir Hierarhijas likums! Cik celtnieciski visi Hierarhijas likumi! Patiesi, kāpnes atslejas Debesīs. Tā ikviens, kas tiecas uz Hierarhiju, var izpildīt Augstāko Gribu pildot uzdevumu, kas dots no Augšienes. Tāpēc Mēs ceļam ar Hierarhiju, tāpēc katrs Norādījums jāpilda, kā Hierarha dotais. Vienīgi tā var pildīt Augstāko Gribu. Tāpēc patiesi vajag apsargāt Hierarha vēlēšanos. Kā gara pārles jāapsargā viss apstiprinātais Avots!

8.

Kad doma ietver tiekšanos pildīt Augstāko Gribu, tad nodibinās tieša mijattiecība ar Augstākās Gribas Vairogu. Vai gan var sasniegt Kosma izpratni bez tiekšanās iekļūt Augstākajās Sfērās? Jo tikai pēctecība dod katras tiekšanās pamatu. Visu esošo virza uz priekšu pēctecības likums, tāpēc katras nošķiršanās sekas var būt tikai noliktā zaudēšana. Tā doma rodas kā pēctecības nesēja, tā Augstākās Gribas likums rada bezgalīgi.

9.

Izveidojot dižas pakāpes, var novērot, kā centrālais spēks savāc ap sevi evolūcijai vajadzīgo. It kā fokusa magnēts pievelk pie sevis progresā Vadītājs, noslaukot vecos uzkrājumus un radot jaunas plūsmas. Tā Vadītāji vēsturiski veidojuši valstis. Var apliecināt, ka, pilnīgi sekojot Hierarhijai, iespējams izpildīt jebkuru kosmisko uzdevumu. Cilvēce visvairāk cietusi, atraudamās no Augstākās Gribas. Tikai apstiprinot lielo apvienošanos ar Augstāko Vareno Spēku, iespējams pildīt Augstākos Likumus. Nav iespējama varenās Hierarhijas nodibināšanās bez Augstākās Gribas izpratnes.

Tāpēc katra pakāpe tiek veidota apzinoties apstiprināto Gribu, kurai klātesot sasprindzējas visas augstākās atbilstības. Tā var pievilkt no Dārgumu Krātuves tik daudz pausto iespēju! Dižās Gribas neatzīšana sarežģī visus pasākumus, tas jāiegaumē! Katrs pasākums balstās uz sava fokusa, tāpēc jādarbojas apzinīgi, tiecoties uz Hierarhiju.

10.

Dižo evolūcijas pakāpju celtniecība noris neparastos veidos. Katra jauna pakāpe atnes cilvēcei apgalvojumu, kas pavirza domu uz jaunām varenām iespējām. Tā Augstākā Griba sasprindzē katru enerģiju saskaņā ar Kosmisko Magnētu. Nav tāda apgalvojuma, kas nevarētu piepildīties, ja to sūtījusi Augstākā Griba. Nav tādas tiekšanās, kas neizpaustos kā atzīšana, ja to sūtījusi Augstākā Griba, tāpēc cilvēcei tikai jātiecas uz Hierarhiju. Šai kosmiskajā jēdzienā ietveras visas celtniecības darba iespējas, patiesi!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

11.

Vadonības spēks piesātina cilvēci ar visiem tiekšanās veidiem. Katru sasniegumu, kas vērsts uz progresu, apstiprina Augstākā Griba. Galvojums izpaužas tikai apstiprinot mijattiecību starp Augstāko Gribu un uztveri. Tā cilvēcei parādīta tieša saite starp Hierarhiju un mācekli. Tā, patiesi, varens spēks ietverts sidraba pavedienā, kas savieno visus labākos pasākumus. Patiesi, var apgalvot, ka uzvara ir saitē ar Augstāko Gribu.

12.

Mūžīgās sardzes spriegums, pestījošās piepūles tiekšanās trīsas prasa īpašu organisma piemērošanos. Pie Mums šo modrību ieskata par vērtīgu.

13.

Cilvēcē pastāv jēdziens, kas pilnīgi svešs Kosmosam – tukšuma jēdziens. Vai patiešām jūsu planētas ugunīgās uzbūves evolūcijas darbs spētu aprobežoties ar tukšumu?! Nav grūti iedomāties, ka katram vismazākajam pasākumam ir savs noteikts iedīgļis. Vai gan iespējams noliegt, ka Neaptveramība pakļauta fiziskai pārveidībai? Vai gan iespējams samazināt jebkādu parādību? Komplicētības jēdziens vēl nenozīmē Neaptveramību; bet iedomājieties, ka Zemes parādības pārvēršas augstākajās. Tiekšanās augšup ir nebeidzama. Tātad priekšstats, ka visā un visos izmērijumos norisinās nepārtraukts turpinājums, ir gluži vienkāršs. Neierobežojiet parādības!

14.

Gars, kas pārliecināts par tālo pasaļu esamību, izveido savu pasaules uzskatu. Tādā kārtā cilvēks arī pārliecinās par dzīvju ķēdes apzināšanās nepieciešamību. Kad planētas esamībā izmantots viss, kurp lai tad tiektos?

Esamības formas atkārtojas un daudzveidība ir liela. Bet esamība nevar izbeigties un norisināties vienā planētas dzīvē. Kā gara patvērums, kā jauna pasaule, kā neizsakāms kosmiskais skaistums aicina Bezrobežību. Kad šis aicinājums būs izprasts, tad izplatījums varēs saskarties ar bezrobežīgo skaistumu.

Pat planētas dzīve spēj paust daiļo sakramentu, kad augšupeja tuvosies harmonijas augstākā principa izpratnei. Kad planētas dzīvi apskaidro daiļums, tad visas Esamības psihodzīve piedalās ar bezrobežīgu skaistumu. Brīnišķīgo bezrobežīgo dzīvi tālajās pasaulēs ietekmē daiļuma apguve. Relativitātes princips liecina par cik augstāko pasaļu sasniegumi atšķiras no planētas esamības.

15.

Visa kosmiskā dzīvība smalko enerģiju piesātināta. Trauksmīgā jaunrade, mūžīgi vibrējot, izveido Esamības formas. Visums tik pārpilns dārgumu! Kosmos izstrāvo to strūklu, kas skar katru trauksmīgu garu. Smalkās enerģijas prasa smalku izpratni, kas apstiprina vibrēšanu unisonā ar Kosmisko Magnētu. Izplatījuma uguns slāņi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

nostiprina zemes sfēru slāņus. Bet jāsaskata, kādā mērā apstiprinātais atšķiras no pieņemtā.

Kosmisko elementu apkopošana parasti notiek piedaloties individuālai apziņai. Modra saspringtība, bezrobežīga tiekšanās galvo par Kosmiskā Magnēta veidojumiem. Un visa Visuma pamatā meklējiet sirdi!

16.

Gribas sūtījumus bieži sajauc ar sirds enerģiju. Ir viegli atšķirt gribas pavēli, kad smadzeņu iedarbība izpaužas ar acs vai ekstremitāšu strāvas palīdzību. Sirds iedarbībai nav vajadzīgi ārēji paņēmieni. Var sacīt, ka pēdējā gadsimtā Rietumi pieņēmuši smadzeņu metodes, tāpēc ka tās acīm redzamas, kaut arī paviršas un nepilnīgas kā viss kam vajadzīgi ārēji paņēmieni. Austrumi, neskatoties uz saviem daudzajiem pagrimumiem, tomēr saglabājuši sirds metodes. Tā visā trauksimies uz iekšējo, citiem vārdiem sakot – uz dziļo.

17.

Visu strāvu pārvietošanās virziens atkarīgs no Magnēta traukšanās. Kad parādās Brīvas strāvas, tad viņu pievilksme sliecas uz tāpatīgām strāvām. Visas uz jaunradi sliecošās enerģijas sasprindzina evolūciju. Kad radošie spēki tiecas izveidot jaunu pakāpi, tad pārvietošanās izpaužas psihograudu apkopšanā. Kad tiekšanās pamats ir pretējā pievilksme, tad ārdošie spēki iedarbojas kā atvienotājs. Magnētiskajās pievilksmēs tiekšanās ir tik atbildīga! Tāpēc izplatījums jāieskata kā dārgumu krātuve, kurā slēpjas visi vitālie pasākumi. Tā Bezrobežība rosina visus radošos pasākumus.

18.

Gara traukšanās kāpina drosmi, piesātinot cilvēku ar uguns enerģiju. Gribas spēks piešķir cilvēkam vistrauksmīgāko, harmoniskāko skaistuma pakāpi. Tikai gara celtniecībā nostiprinās skaistuma forma. Tāpēc, kad drosmes spēks sasprindzina jaunradi, tad rezultāts atbilst skaistumam. Tāpēc sacīsim, ka tikai saskaņā ar Kosmisko Magnētu iespējams izveidot skaistuma formu. Tāpēc katra gara spēka ietekmētā tautas gara kustība nes evolūcijas jaunu pakāpi. Tāpēc sprieguma skaistums atbilst Magnēta jaunrades skaistumam. Visas kosmiskās pavēles atbilst skaistumam. Tā ceļš uz Bezrobežību aicina uz skaistumu!

19.

Strādājiet līdzīgi tēlniekam. Viņu roka zin, kā pieskarties akmenim, lai neizkropļotu formu. Bet arī barības baudītājs zina, cik viņam vajadzīgs. Protams, ne jau kuņģa piepildīšana būs mērogs. Otrādi, nevis zemes mērogā nojaušama vajadzība. Sirds Uguns dod apziņai zīmi. Tāpēc jāpriecājas, ka īstie mērogi atrodas Ugūnīgā pārziņā.

Esmu iecerējis dārgumu uzglabāšanas dzelmes. Jo sensenos laikos dārgumu iegremdēja dziļumos. Tā arī Mēs redzam, ka ieguvumi uzglabājas sirds dziļumos un patiesi Uguns ietverti.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

20.

Atkal parādīti Smalkās Pasaules zemākie slāņi, lai vēlreiz pārlicinātos, cik tie tuvi blīvās pasaules līdzīgiem slāņiem.

Vajag ieteikt cilvēkiem kaut mazliet pieradināties domāt par daiļo, lai izbēgtu no nejēdzībām. Nav mazums Dabā brīnišķu veidojumu un ievērojamu parādību, bet tie ir jāpamana. Šai tumšajā stāvoklī slēpjas visa nelaime. Pat Smalkās Pasaules Zemajiem slāņiem piemīt ilūziju noteiktība. Nevis miglaini sapņi, bet vissīkākās detaļas iegravētas tur, kur ir tiekšanās. Bet kādas briesmas draud, ja tiekšanās ir zemiska vai banāla!

21.

Cilvēks, zaudējis līdzsvaru, lūdz mirkli miera. Šis miers ir gribas kāpinājums. Bez gribas nav arī ticības. Tā Mēs apbruņojam ar gaišiem ieročiem.

22.

Ugunīgā elpošana eksistē, jo ugunīgais ķermenis Zemes ķermenī reti iespējams novērot ugunīgās elpošanas uzdzirkstījumus, bet tomēr šķīstīts ķermenis dažreiz spēj izjust šādus elpas vilcienus. Tie izjūtamai vai nu galvvidū, vai sirdī, vai arī citos centros. Izjūstama it kā šo centru paplašināšanās; tas var izraisīt pat reiboni vai nelabumu, jo zemes pasaule nespēj pielāgoties šādai Ugunīgās Pasaules izpausmei. Ugunīgā elpošana arī ir viens no sirds paplašināšanās cēloņiem. Sirds bieži paplašinās, bet zaudē ritmu un tāpēc nespēj dabiski savilkties.

Levitācijā ugunīgajai elpošanai ir liela nozīme, tā izved ķermeni no fiziskajiem apstākļiem. Šeit atkal pieskarsimies domai kā ugunīgajam produktam. Jums zināms, ka levitācijā ķermenis zaudē svaru. Tāpat arī jāatceras, ka ne jau radās doma par lidošanu, bet būtība tiecās uz Hierarhiju. Joga pastāvīgi ieteic: “Domā par Visaugstāko, cik vien tava apziņa spēj ietvert. Iztēlojies šo Visaugstāko Neizsakāmo Gaismā. Sasprindzējies apziņā kā uz Visaugstāko. Izpaud vislielāko labvēlību. Salasi visus labā dārgumus, jo Klusuma Balss sacīja – “Labais ceļ mūs augšup!” Atkal redzat, cik senatnes padomi bija skaidri un dzīvē pielietojami. Var neatlaidīgi dot zinātniekiem padomu vērīgi izlasīt senatnes Mācības.

23.

Primitīvajās ticībās Dievības godināšana pamatojas bailēs. Bet bailes izraisa šausmas un neizbēgamu sašutumu. Cilvēka daba savā būtībā glabā apziņu, ka Varenajai Sākotņu Sākotnei nav nekā kopēja ar šausmām. Vārdu Dievs savā valodā var izsacīt tas, kas izjūt mīlestību uz Viņu. Tikai šādā vispārējā izpratnē iespējams izpaust cieņas pilnu godāšanu. Nekas uz Zemes tā neiededzinās sirds ugunis, kā mīlestība. Nekāda iegūtā slava nav salīdzināma ar mīlestību. Cilvēki nekaunās izpaust dusmas un īgnumu visapkaunojošākās formās, bet svēto mīlestības jēdzienu savieno ar apmulsumu un pat izsmieklu. Cilvēks, kas iedrīkstējies parādīt mīlestības atdevību,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

tiek ieskatīts par kaut ko neticamu; šajā pamatjēdzienu sajukumā slēpjas pasaules jukas. Cilvēka sirds nespēj atplaukt bez tiekšanās uz Sākotņu Sākotni, vārdos Neizteicamo, bet sirds ugunij Pazīstamo. Tā Pasaules Pamatu grūšanas laikā iedegsim sirds un mīlestības ugunis pret Visaugstāko.

24.

Zemes dārza panīkums ir bīstams. Neviena nedomā par planētas veselības nozīmi. Doma par to, kaut tikai doma, jau izraisīs izplatījuma impulsu. Jāiemīl Sākotņu Sākotne un viss domas varenības radītais.

25.

Kā Debesīs, tā arī virs zemes, Esamības pamats, patiešām, caurstrāvo visu esošo. Tieši šim pamatam jāpalīdz cilvēcei izprast Bezrobežības Hierarhiju. Kam gan radīsies šaubas, ka ikviena zemes priekšmetā izpaužas kāda griba? Bez gribas nav iespējams radīt nevienu zemes priekšmetu, ne tajā ierosināt kustību, - tā tas ir uz Zemes un arī Augstākajā Pasaulē. Labi saprotams, ka tiklab planētai kā zemes blīvai, tāpat arī veselām debesu ķermeņu sistēmām nepieciešams gribas impulss. Paplašinātai apziņai šāda griba, protams, būs sevišķi saprotama, bet pat cilvēka viduvējā griba var noderēt par parauga mikrokosmu. Nav jāiedziļinās sevišķās kalkulācijās, bet ja pieņemtu cilvēka gribu par augstākā sprieguma vienību, tad varētu aprēķināt planetārās gribas impulsa spēku. Vajadzētu iegremdēties neskaitāmās nullēs, lai iedomātos veselas sistēmas gribas impulsam. Tāds uzdevums būs tuvošanās Neizsakāmā Majestātiskumam. Tāpēc tik derīgi ir gribas spēka novērojumi, kad doma iekustina šo kosmisko enerģiju. Agni Mājoklis eksistē kā Kosmiskā Spēka kalve. Aprēķinot Majestātiskumu, nevajag nokārt galvu neskaitāmo skaitļu priekšā. Skaitļi apliecina tikai mūsu apziņu, bet ugunīgā sirds arī bez skaitļiem spēj tiekties pieņemt to varenību, kur vārds nav nekas.

26.

Gribu var sasprindzēt vismehāniskākajiem līdzekļiem. To apstiprina daudzi piemēri un priekšraksti, bet Mēs ieteicam gribas nostiprinājumu smelties saskarē ar Hierarhiju. Var pat sacīt, ka tas ir vienīgais ceļš uz gara pacelsmi. Pat mehānikas ceļš noved pie tā paša, tikai nevajadzīgi izšķiežot laiku un pūliņus. Sirds saskare ar Hierarhiju pasargā no tantrām un maģijas. Sīkie blakus šķēršļi, protams, var traucēt saskari, bet neaizmirsīsim kādām briesmām pakļauti mags un tantriķis. Bet katrā gadījumā, nav gudrs tas cilvēks, kas sapņo par savu savrūpu gribu; griba aug un vibrē saskaņā ar Augstākajām Tvertņēm. Bet tas, kas rūpējas par savu gribu bez saskares ar Augstākajām Pasaulēm, nav uz pareiza ceļa.

27.

Smalkā skaņa līdzīga Smalkās Pasaules valodai. Tā saprotama bez zemes rupjām vibrācijām, tāpat arī spēku mūzika pievienojas mūsu smalkajām vibrācijām, un tad rodas daiļuma izjūta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

28.

Pasaule pievērsusies piepildījuma meklējumiem. Meklējumu ceļi ir daudzveidīgi. Vistuvāk piepildījumam ir daiļuma ceļš. Reliģija devusi tiekšanos uz Nirvanu, bet tā izkropļota ačgārniem priekšstatiem. Daudzi meklējumi tika izkropļoti sakarā ar Karmas un Reinkarnācijas jēdzienu. Kas meklējis piepildījumu daiļumā, tas atradis varenus Esamības likumus. Ja ņemtu visas dzīves izkropļotās parādības un salīdzinātu tās ar daiļumu, tad mēs atrastu piepildījumu likumu. Ja ņemsim visu principu nelīdzsvarotības stāvokļus, kādi ieviesti dzīvē un salīdzināsim tos ar daiļumu, mēs nonāksim pie Esamības likuma. Ja mēs ieskatīsimies planētas dzīvē ar visiem tās aizspriedumiem, mēs neizbēgami nonāksim pie cildenā piepildījuma caur daiļumu. Vajag pieradināties pie cildenā piepildījuma apzināšanās. Šāda domāšana spēj novest pie Ugunīgās Pasaules.

29.

Tikai paplašinātā apziņa var saprast neredzamā Kosmiskā Stara jaunrades varenību. Šī Stara spēks ir Ugunīgās Pasaules likums. Staru vibrācijas jau izpaužas. Tā, piemēram, gribas saspringtība, gara tiekšanās prieks un visas citas gara un sirds parādības rada savus starus. Pie tam jāiegaumē, ka izstarojumu būtība neatvieto Kosmisko Staru, jo šis Stars satur visu norišu potenciālu. Apzinīgi raidītie stari pierāda Kosmisko varenību. Cik daudzas dižas konstrukcijas varētu apstiprināt gara augsta saspringtība un sirds skaidrība! Cik vareni spēj būt apvienotie stari! Bet ja gars netiecas uz Kosmisko Sākotņu varenību, tad gars nespēj uzņemt Kosmiskā Stara Spēku. Cildenā nākotne prātis uztvert Kosmisko Staru.

30.

Vēstiju par apvienošanu ar vareno Kosmisko Staru. Zemes pēdējā pakāpē, pirms lielā piepildījuma nodibinās centru ugunīgās transmutācijas saskaņošanās ar Kosmisko Staru. Katram redzamajam uzdevumam atbilst kosmiskais spriegums. Tā centri piesātinās ar uguni varenā Kosmiskā Stara uztverei, kas pielāgo visus ķermeņus pēdējai atrausmei no Zemes. Tā Smalkais, fiziskais un astrālais ķermenis apgūst vienu un to pašu daiļuma veidu. Tas ir Kosmiskā starā visvarenākais process un ugunīgās tiesības pievelk šo sakrālo Kosmisko Staru. Varenākais kosmiskais Noslēpums un Visvarenākā parādība Kosmā.

31.

Dažādo parādību izkārtošana atkarīga no Līdzsvara, uz kā balstās dzīve. Piemēram, gars, kas alkst pēc kaut kādiem ārējiem ieguvumiem, var tos pievilkt ar savu gribu un atkarībā no savām tieksmēm, un Līdzsvara likums vai nu apmierinās vai arī atņems garam kādu citu īpašību. Līdzsvara likums novērsīs katru neatbilstīgu parādību. Pasaule slimo ar šādām nelīdzsvarotībām. Cilvēka gars tā novirzījies no vēlēšanās veicināt Līdzsvaru, ka katra cilvēka izpausme izraisa iznīcināšanās spēku. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāatceras likumi, kas piesātina Kosmisko Līdzsvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

32.

Griba, kas virza uz apvienību ar Augstāko Gribu, iegūst magnēta spēku. Starp jaunrades apliecinājumiem jāatzīmē katra gribas izpausme. Šis varenais magnēts spēj norādīt un nostiprināt dzīvi. Tas spēj pievilkt visas vajadzīgās enerģijas. Patiešām, gribai tiecoties, dievišķā dzirkstele var iedegties liesmā. Augstākās Gribas saplūsme ar cilvēcisko dod stihisku savienojumu. Šīs enerģijas piesātina jaunradi. Sadarbība ar kosmiskajām enerģijām izpaužas atbilstošā izplatījuma saplūsmē. Tā piesātinātās gribas tiekšanās rada jaunas kosmiskas kombinācijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsimies gribas saplūsmē ar augstāko manifestēto enerģiju.

33.

Cilvēce ņem vērā tikai tos jēdzienus, kas saprotami viduvējai apziņai, jo viņa katru formu ietērpj atbilstoši savai apziņai. Kāpēc nav iesakņojušies visi Augstākie Jēdzieni? Kāpēc tik daudz sagrozījumu? Kāpēc tāda pazemināšana? Jā, patiesi, cilvēka meklējumu un tiekšanos gars sliecas lejup. Bet Jaunās Pasaules uzdevums ir atmodināt apziņu un atdot Pasaulei nolemto Daiļuma Tēlu. Gara jaunradei jākāpina spēki augšupejai. Patiešām, nevis Augstāko novest lejup, bet gan pacelt. Tāpēc pirmais nosacījums būs vadīt Dieva Tēlu pēc Dievišķās Līdzības. Kad cilvēka apziņa mitēsies attēlot Dievišķību cilvēciski, tad gara sasniegumi būs ugunīgi.

34.

Enerģiju sadalījums ienes organismā līdzsvaru, bet jāzina, kā apzinīgi sadalīt spēku pieplūdumu. Strāvas var sakāpināt spriegumu vienā vai otrā centrā, kurā pieplūdušas enerģijas, un kuras ugunīgo viesuli var vērst uz centru, kam vajadzīgs piesātinājums. Elpošana ir tāds regulātors, ja ir prasme iejūtīgi pielietot Prānas fluīdus. Regulāciju organismā jāieskata par vienu no galvenajiem līdzsvara nosacījumiem. Tā enerģiju apmaiņā nostiprinās vajadzīgā fluīdu un vibrāciju regulācija.

35.

Kosmiskā Griba ierosina apziņas izprast līdzsvara nepieciešamību, tieši līdzsvara – garīgajā un zemes sfērā, bez kura dažādās sfēras nav spējīgas apvienoties.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies apzināties līdzsvaru.

36.

Plašajās krātuvēs var atrast daudz lielisku priekšmetu, bet lietpratēji un pētnieki dažreiz atzīst par labāku meklēt mazajās nepazīstamajās dārgumu krātuvēs un šādi meklējumi dod neatsveramus ieguvumus. Tā arī it visā plaši jāraugās visapkārt, lai nepalaistu garām jaunu vērtīgu sadarbību. Jau norādīts, ka kāds simttūkstošais atnesīs jaunceltnei derīgus akmeņus, bet smaguma nesēju nedrīkst pagrūst viņa grūtajā ceļā. Nedrīkst to turēt aizdomās un tam pārnest. Jaunceltnes cementam nav jāsacietē pirms laika. Tāpat arī ceļinieki nespēj aizsteigties pāri cilvēka spēkiem. Sevišķs prieks

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

redzēt, kā notiek jauncelsme. Daudzi neticēja, ka vietējie akmeņi pietiekami izturīgi – tiek sprieda patīgi. Bet ausma parādīs, kur bijis pareizais spriedums.

Tā ne vien plašajās glabātuvēs, bet arī mazajās dārgo mantu krātuvēs atrodami dārgumi.

37.

No spīdekļu ķīmisma pētītājiem var dzirdēt par laimīgām un nelaimīgām zīmēm. Protams, visai pasaulei nevar būt laime vai nelaime. Tāpēc būtu veltīgi domāt, ka nelaimīgajai dienai visa pasaule jāiegremdē bezdarbībā. Bet tomēr, ja ķīmisms ir spriegs un smags, tad jāievēro piesardzība. Vērīgums un piesardzība var dot labākos rezultātus. Labāk būt piesardzīgiem nelaimīgajā dienā nekā zaudēt vērību laimīgajā. Astroloģijas nepareizā izpratne bijusi par iemeslu daudzām nelaimēm. Neaizmirsīsim, ka spīdekļu ķīmisms nevar vienlīdzīgi ietekmēt visus un visu. Augstienēs, okeānā un pazemē nevar būt vienādas ķīmisma iedarbības. Zienātne par spīdekļu iedarbību būs dižo zinātne, kad to uzņems bez aizspriedumiem.

38.

Mēness iedarbības un saules plankumu ietekmei jau sen pievērsta labāko zinātnieku uzmanība. Bet kāpēc gan citas, ne mazāk ievērojamas parādības palikušas novārtā? Mēness izpausmes, kā, piemēram, somnambulisms ir visai rupjas, salīdzinot ar daudzu staru darbību. Pat izsmalcinātiem organismiem grūti atskārst, ka viņu pašsajūta vispirms atkarīga no izplatījuma strāvām.

Starp zinātniskiem atklājumiem apgalvojums, ka saules plankumi veicina karus. Vai no zinātniskās analīzes viedokļa nebūtu pareizāk sacīt, ka saules plankumi rada cilvēku neprātu – šāds apzīmējums daudz tuvāks patiesībai, jo šis ķīmisms patiesi iespaido nervu sistēmu. Neaizmirsīsim turklāt, ka šāda ķīmiska iedarbība ir visai ilgstoša. Būtu neapdomīgi uzskatīt, ka saules plankumu samazināšanās jau tūdaļ likvidēs ķīmismu izplatījumā.

Tāpat arī indīgo gāzu sekas iedarbojas ilgstoši. Nav saprātīgi domāt, ka atverot logus indes izgaros. Tās iesūcas augsnē, audos, un neapšaubāmi ietekmē iekšējos orgānus. Turklāt šīs iedarbības tik maz sajūtamas, ka tikai vēlākās sekas pievērsīs uzmanību. Ir daudz saindēšanās!

2.nodaļa: Hierarhija.

39.

Hierarhijas esamība ir visas dzīves pamats.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

40.

Kā tad cilvēki izprot Hierarhijas likumu? Kā tad tie pilda dzīvē visus likumus? Kā gan tie kāpina sevī labākos centienus? Hierarhijas likumu, patiesībā, ieskata par personīgu tiesību, aizmirstot, ka Hierarhs ir ķēdes loceklis un ka pilda Augstākā Gribu. Tikai tā var rast atbilstību augstākajam uzdevumam. Tikai tā var attaisnot uzticību un uzkrāt uguņu kausu.

41.

Tātd Hierarha uzdevums ir Augstākās Gribas Pildītāja uzdevums. Kad gars piešķir sev apstiprināto tiesību, viņš var sasniegt vienīgi pildot Augstākā Pavēli.

42.

Tātd Mūsu Plāns ir tik spēcīgs, tālab Mūsu Nolikums tik varens, jo vārdi ieiet dzīvē kā brīnišķīgi apstiprinājumi. Tālab Mūsu Vārds tik dzīvs, jo jaunrades impulss tik ļoti piesātināts ar uguns vareno spēku. Tikai tad, kad dzīvē tiek likts lietā Mūsu Nolikums, var apstiprināt augstāku pakāpi.

Kāpēc gan tik iedarbīgs katrs jums uzliktais uzdevums? Tāpēc, ka tas nes sevī Mūsu Līdzdarbības ķīlu. Tā Mēs apstiprinām Hierarhiju pēctecības likumā. Tāpēc, kad kosmiskais likums tiek apzināts, tad iestājas Hierarhijas ķēdes izpratne. Tā labākais izpildītājs būs jo tuvs Hierarham. Tikai Augstākās Gribas pildīšana ir Kalpošanas Hierarhija.

43.

Protams, Hierarhijas varens spēks ir visvitālākais, un jauncelsme var notikt vienīgi pa šo tiltu. Tāpēc ikviena liela pasākuma pamatos enerģija, kas piesātināta ar Hierarhijas likumu. Tikai uz visciešākās saliedētības likuma pamata var jaunradīt. Tikai uz Hierarhijas Principa apstiprinājuma pamata var apstiprināt augstāko iespēju. Radošā Griba vēsta, ka apvienota apziņa dod saskaņotu atrisinājumu.

44.

Veidojot apstiprinātos pasākumus, jāiegaumē, ka jauncelsme vienmēr tiecas augšup. Jaunradot Valdoņa Vārdā ir tikai viens ceļš, kas ved pie Radošā Avota – varenās Hierarhijas ceļš, Varenās Kalpošanas dižās vadības ceļš. Tāpēc pieskaršanās radošajam principam vērš garu uz apstiprināto Hierarhijas likumu. Katrs jauncelsmes darbs liek apzināties tiekšanos augšup. Tāpēc tikai Hierarhijas paklausības likums var dot likumīgu spriegumu. Vienīgi tā var apjēgt ceļu, kas ved pie varenās Bezrobežības.

45.

Kad izplatījums piesārņojas ar neizpratnes miglu, tad, protams, jaunrades stariem ir grūti izlauzties cauri. Katrs slānis piesātinās pēc savas tiekšanās kādības, tāpēc zemes slāņi tik necaurīdīgi. Tāpēc visām gara meklējumu izpausmēm jānoris spriegā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

tempā. Gara meklējumiem jāpievelk gars pie Hierarhijas Magnēta, jo katram spēkam ir sava atbilstība virs zemes. Tā Hierarhijas likums jāliek lietā dzīvē.

46.

Psihiskās enerģijas īpašība ir pareiza nolēmuma apstiprināšana. Kā gan cilvēkiem jāattīsta sevī šī īpašība! Bez šīs īpašības nevar apgūt izplatījuma uguni. Bez šīs kādības nevar saņemt pienācīgo dārgumu. Tikai pieskaršanās Augstākajam var dot virzienu, tāpēc nepieciešami censties izprast Augstāko Sākotni. Tikai tā mēs tuvosimies Hierarhijas likumam.

47.

Zināms, sasniegt var vienīgi pakļaujoties Hierarhijai. Tikai dižā likuma saprašana atvērs acis cilvēcei. Kā gan necensties apgūt jaunrades vareno spēku? Tāpēc mācekļu apziņai jāietver Hierarhiju. Tāpēc jauncelsme iespējama tikai tad, kad Mūsu Uguns Nesēji nes Mūsu Gribu un mācekļi pieņem sūtīto. Ikviens celtnieks pazīst Hierarhijas likumu.

48.

Saprāta Dēli – Mēs cildinām Viņus kā Hierarhus virs Zemes. Saprāta Meitas – Tā Mēs cildinām Viņas zemes virsū. Tiem, kas tiecas uz gara evolūciju, jāseko Hierarhijas pēdās, lai ietu uz priekšu. Kas gan piesātinās tiekšanās pārņemto mācekļu garu? Kas gan nostiprinās augšupejas ceļu? Vienīgi Saprāta Meitas un Dēli. Kuros gan uzkrātas sasniegumu ugunis? Saprāta Meitās un Dēlos. Tā Mēs cildinām Mūsu Ugunīgos Nesējus. Katra Mūsu Gribas īstenošana norisinās, paužot Hierarhijas ugunīgo likumu. Tikai Hierarhijas likuma apzinīga pieņemšana dzīvē apstiprina pareizo ceļu. Patiesi, izplatījums skan Hierarhijas apstiprinājumā. Tā veidojas brīnišķīga dzīve. Tā nolemtais ieiet dzīvē. Saprāta Dēli, Gaismas Meitas tikai ar paklausību manifestētājai Hierarhijai var izpaust augstāko likumu spēku. Tā Mūsu Hierarhi pauž Mūsu Saprāta un Sirds Spēku. – tā līdz Bezrobežībai.

49.

Tā Augstākais Saprāts jaunrada virs zemes ar Hierarhijas spēku. Mūsu jaunrade prasa Hierarhijas apstiprināšanu visā plašumā, visā izpratnē, visā daiļumā. Hierarhijas izpratne paver visas iespējas. Ir pareizi uzskatīt Hierarhijas likumu kā kosmiskās jaunrades Virsotni. No Viņas plūst Gaisma. Uz Viņu tiecas domas. Tā vajag vērst labākās tiekšanās uz Hierarhijas Virsotni. Tikai kad Augstākā apstiprināšana apzinīgi ieiet dzīvē, var dot augstāko. Ugunīgā parādība tuvojas!

50.

Tādējādi nav viegli būt bez Valdoņa. Ne ar lūpām vien atkārtojiet Valdoņa vārdu, bet lai tas bieži vibrē jūsu sirdī un Viņš neizies no tās – līdzīgi kalnu ūdens nestam akmenim, kas iesprūdis aizā. Kad Sirds Karalis ienāk nolemtajā mitekļī – pie Mums to sauc Cor Reale. Vajag aizstāvēties ar Valdoni!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

51.

Kad visi kosmiskie spēki sasprindzēti, tad nevar būt atkāpšanās bez postījuma. Kad ap Gaismu grupējas gaišie un ap tumsu melnie, tad nav atkāpšanās. Tāpēc, ja darbinieki grib uzvarēt, tad tiem kā varenam spēkam jāpriecājas ap fokusu, jā, jā, jā! Vienkāršu fizisko formu satur kopā tikai daļiņu saķēdēšanās, cik gan varenāks ir spēks, kas plūst no manifestētā Hierarha! Tālab tiem, kas vēlas uzvarēt, jāpiekļaujas cieši pie Vairoga, kas tos paver – pie Hierarhijas, vienīgi tā var uzvarēt. Vienīgi tā bargajā pārkārtošanās laikā iespējams pārdzīvot jukas. To iegaumēsim!

52.

Tādēļ, kad Mēs pasludinām Hierarhiju, Mēs pazīstam izplatījuma kauju, kas aicina apzināties augstāko likumu. Jaunrade prasa apzināta Hierarhijas principa apstiprināšanu. Tā Mēs veidojam, tā Mēs aicinām uz smalku Hierarhijas izpratni. Patiesi, manifestētais likums ieviešas dzīvē! Tā apstiprināta augstākā pakāpe.

53.

Tikai ar visu spēku sasprindzinājumu uzvarēsiet. Vajag iegaumēt un pielietot. Pie Mums izlemta pilnīga veiksmē, no jums atkarājas to pieņemt. Ir jāpamet visu šaubu, aizdomu, baiļu, apvainošanās, nosodījumu dārzs. Ja gribat gūt uzvaru, tad jāizvairās jebkādas nodevības, jo izpausto šaubu un Hierarhijas nocietināšanas sekas sapostīs visus pavedienus. Kad kuģis vētrā turas tikai pie enkura, ir nesaprātīgi sākt mainīt ķēdi. Sargiet pamatu un augat vienīgi līdz ar pamatu augšanu. Kamēr neapzināsities – Nepaguršu atkārtot par Hierarhiju. Nepietiek māt ar galvu, laiks pārdomāt un pielietot. Ja Runāju atkārtoti – Man ir iemesls.

54.

Protams, nešaubieties, ka no jauna apstiprināšu par Hierarhiju. Pastāvēsīm uz to, kamēr nenodibināsim stingru panacejas izpratni, bet katru reizi atzīmēsīm jaunu pazīmi, jo Mēs neatkārtojam.

Var vaicāt: “Vēršos pie Valdoņa visiem spēkiem, bet tomēr neaizsniedz mana pievēršanās?” Sakiet: “Vai bija sirdsskaidrība? Šī vēršanās īpašība nepieciešama kā gaisma. Ikviens var ieskatīties savā sirdī un aplūkot vecās pasaules kaktiņus. Bez sirds skaidrības nebūs vada. Tālab sasprindziniet visus spēkus un īpaši izceliet sirds skaidrību.

55.

Kosmiskās parādības, protams, atbalsojas uz sasprindzētā Agni Joga jūtām. Cilvēku darbu plūsma tik acīmredzami izraisa apakšzemes vētras un pārzemes ugunis. Sakritība izpaužas visur un visam notiekošajam ir šī sakarība. Tādēļ vajag paust svētās jūtas pret Hierarhiju un manifestēto sirdi. Tā vajag izprast glābšanas enkuru un spraiģi tam piekļauties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

56.

Var redzēt visu izpaušmju vienību, kad gars prot atstarot labākās tiekšanās.
Izplatījums prasa novērojumus un katrai parādībai vajadzīga apzinīga ietvere, tikai kad stipri jaunrades pamati, var celt evolūcijai.

Abkars mēdza teikt: "Šķielētājs neredz vidu". Tādēļ ikvienai dzīves darbībai vajadzīga noturība. Nevar skatīt divas paralēlas līnijas, nezinot kuru izvēlēties. Tāpēc noturība tik nepieciešama, un tikai visciešākā pieeja Hierarhijai dod pareizo ceļu un augstāko atrisinājumu.

57.

Tā katram māceklim jātuvojas Hierarhijai un ar visu gara spēku jānostiprinās uz tuvākās pieejas. Tiekšanās uz Valdoni dos pilnīgu Hierarhijas izpratni un parādīs garam sidraba pavedienu. Centrā ir Hierarhija, no centra iziet visi stari, uz centru tiecas visi stari. Tāpēc gara noturība var piesaistīt pozitīvas parādības. Tā saplūsmes spēks ir sirdī. Patiesi, sirdī! Tā Mēs radām, tā apstiprinās augstākā pakāpe.

58.

Garam vistuvākā zinātne būs augstākā matemātika, ja tā pareizi izprasta. Tā abstrakcija top realitāte. Zināšanas migla var apgaismoties caur Bezrobežību. Protams, mums jātiecas uz visu, kas var mūsu apziņu izvest ārpus planētas robežām. Tikai tā var izprast patiesās vērtības. Kas spēj saprast sintēzi, tas apzinās Hierarhiju. Var daudz atkārtot par Hierarhiju, un Mēs līdzināties dzenim, kamēr neizkalsim caur uzaugumu mizu. Atkārtuju, ja neizprotat Hierarhiju garā, tad izprotiet to kaut savas veselības labā. Parādiet cieņu.

59.

Kosmiskajā jaunradē viss tiek celts uz secības, jo katras celtnes saknes balstās uz Hierarhijas likuma. Katrs uzdevums un plāns tiek celts mērķtiecīgi un apstiprināts lielajā evolūcijas plānā. Tā visā Mūsu apstiprinājumi nes svētīgas parādības. Vienīgi pievilksme Hierarhijas ķēdei var pavērt ceļu uz Bezrobežību. Tāpēc saplūsmes varens spēks valda pār pasauli, patiesi.

60.

Centrs, kas apgaismo visus Mūsu darbu pasākumus, apstiprināts uz Hierarhijas likuma. Trauksmainā jaunrade balstās uz Hierarhijas centra. Cik acīm redzama cilvēce izvairās no pareizā ceļa un pareizās tiekšanās! Kas bīstas Skolotāja parādības, tas paliks neprašā. Kas atstumj Vadošo Roku, tas paliks uz mūžu maldos. Kas baidās pazaudēt savu individualitāti, tam tās nav. Tā lai padomā par diženajiem Hierarhijas likumiem.

61.

Tā tikai apvienotā apziņa spēj pildīt Augstāko Gribu. Tā apstiprinās Hierarhijas ķēde.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Tā apvienotā apziņa valda pasauli. Augstākā Griba tiek nodota tālāk vistuvākajam garam, tāpēc ar tādu piesātinājumu jāpilda Hierarha griba. Tāpēc tik vitāli vajag uztvert visu, ko pauž apvienotā apziņa.

62.

Tomēr atkal runāšu par Hierarhiju. Nekas tā nespēj stiprināt nervu vielu, kā Hierarhijas ķēde. Bet kā gan nostiprināt cilvēkus Hierarhijas atzīšanas nozīmē? Pat tie, kas klausās par viņu, to nepieņem kā dzīvīguma nosacījumu un tā kaitē sev un lielajam plānam. Neatlīdzināms un neiztīrāms ir ļaunums, kas nodarīts pret Hierarhiju, nevaru to pat nosaukt par kļūdu, tā jau ir atkrišana; ne vieglprātība, bet nodevība.

63.

Tiekšanās pastāvīgi ievērot Hierarhiju var dot vajadzīgās pakāpes. Kā gan koks var spēcīgi turēties, ja pastāv cenšanās izraut saknes? Vienīgi pieskaršanās tīrajam vadam dod līdzsvaru spēkiem, tālab vienīgi Hierarhijas saknes spēj saturēt celtni. Katra atkāpšanās nodara postu varenajai augsnei. Vajag apzinīgi nostiprināties Hierarhijas Spēku izpratnē. Caur spraugām, ko ieplēš necieņa pret Hierarhiju, ielien melni spēki, tāpēc jāsaprot vienība ar varenību, ko pauž Augstākais Spēks. Tā iespējams sasniegt.

64.

Tas, kurš tiecas augšup bez Hierarhijas, bieži līdzinās strēlniekam, kas raida bultu uz debesīm aizvērtām acīm, gaidīdams, ka viena no bultām sasniegs putnu. Jāizskauž no dzīves katra nejaušība. Mēs zinām, kādā virzienā dodamies un ticam Vadītājam; tikai tā neviena bulta nepazudīs bezmērķīgi; un Vadītājs prot pasargāt no indīgiem sūtījumiem. Bet godāsim Vadītāju ne vārdos vien, bet sirdī, un Viņš augs līdz ar mums; jo tuvodamies kam lielākam, mēs paši topam lielāki, bet ir neizbēgama pamazināšanās atkrītot. Šo likumu var viegli attēlot grafiski: iedomāsimies, kā no gara grauda uz Gaismu Bezrobežībā iet divas attāliņošās līnijas un kā katra pareiza kustība, patiesi, mūs palielina.

65.

Pastāvīga pieskaršanās Augstākam Saprātam pievelk garu pie Augstākās izziņas. Pastāvīga augstāko likumu pielietošana dzīvē noved garu pie Kosmiskā Magnēta Orbītas. Neuzvarams ir ceļš, kas veidojas no saskaņas ar Augstākās Gribas pavēli. Hierarhijas vara ir varenība, piesātināta ar jaunrades uguni. Pakļaušanās Hierarhijas varai nozīmē uguns nešanu Vispārības Labumam. Cik blāvi deg šī izpratne cilvēku jēdzienos! Jo apziņa, kas izpratni neietver, var tikai murmināt dižus vārdus, bet dzīvē iemiesot nespēj, jo vienīgi ar Hierarhijas diženumu piesātināta sirds, spēj izprast visu kosmiskā likuma diženumu. Tā pievilksme pie Magnēta var īstenoties tikai apzinoties Hierarhiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

66.

Hierarhijas ķēde likumīgi vada pasaules celtnes izveidošanu. Patiesi, smalko ķermeņu veidošana var nostiprināties tikai ar domas smalko matēriju. Sava ķermeņa audējs nenojauš, ko viņš ienes sava ķermeņa audos, atraudamies no Augstākā! Tāpēc lai padomā par visnepieciešamāko – par Hierarhijas ķēdi.

67.

Jo, kā varena ugunīga Griba, darbojas ugunīgais Hierarhijas Sūtnis. Kā Augstākā Roka virza Hierarha Roka. Kā tiecīgs Magnēts, piesātina Hierarhs, tāpēc jādarbojas apzinīgi. Tā gars, kas tiecas apzināties Skolotāju, var nostiprināties ceļā. Bet gars, kas atraidījis Skolotāja jēdzienu, var nodot Hierarhiju.

68.

Nosauciet Hierarhiju par savu pārbaudes akmeni, uz kā var izmēģināt kādības krietnumu. Jo, ja nepielaidīsiet vislabākā un visgaišākā esamību, tad kāda gan vajadzība rūpēties par jūsu pašu monādes saglabāšanu un pilnveidošanu. Hierarhijas esamība ir visas dzīves pamats. Atcerieties, ka Kalpošanas draudzīgā vienība ir Hierarhijas darbs. Nepiekūstiet pulcēt šīs vienības, jo nav sekmīgāka uzdevuma kā Kalpošana Hierarhijai.

69.

Viena no spēcīgām gara īpašībām ir noturība. Kā gan iespējams attīstīt un paplašināt apziņu, kad nav noturības! Kā gan citādi iespējams pārbaudīt nodomus un darbības, ja nav tā varenā impulsa, kas ir noturība? Ikvienam ceļā ir tikai viena nemainīga varenība – Hierarhija! Uz šī svētā principa iespējama jaunrade. No šīs svētās Virsotnes var vērot pasauli. Uz šīs Tvirtās Pils gars var gūt spārnus. Uz šīs Virsotnes var veidot spēcīgu evolūciju. Tāpēc, kad gars cenšas radīt iluzoru patības pasauli, tad, protams, grūti virzīties uz priekšu. Tā bezrobežīgajā jaunradē ir ceļa radītāja uguns – Hierarhija. Tā ar noturību Kalpošanā var paplašināt apziņu un ietvert Ugunīgās Hierarhijas likumu.

70.

Tāpēc jāiegaumē, ka Hierarhijas aizskaršana ir nodevība; ka vienaldzīga izturēšanās pret Hierarhiju ir nodevība; ka remdena izturēšanās pret parādību, kas skar Hierarhiju, ir nodevība. Tā Mēs apstiprinām, ka atbildībai jābūt par katru izrunātu vārdu, par katru izturēšanos, par katru darbu.

Kā gan nostiprināties ugunīgajā trauksmē uz Hierarhiju! Jo vissvētākā uguns ir – Hierarhija! Tāpēc, lai ikviens pārdomā, kā vislabāk kalpot Hierarhijai, neizpaužot patību, aizskaršanu, vieglprātību un mietpilsoņu uzstādītās formulas. Lai sadarbojas jo labāk, apzinīgi pieņemot Ugunīgo Hierarhiju!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

71.

Tā, kad Mēs sakām – Vairogs ir Hierarhija, tas nozīmē, ka uz tā dibinās piesātinātās uguns jaunrades pamata princips. Tādēļ arī manifestēja pasaulei Uguns Nesējus un deva dailes parādību, tāpēc mācekļi lai glabā apgaroti to principu, kas ir pati dzīvība. Apgarotajam Avotam, kas piesātina visus darbus, jāapstiprinās sirdīs un apziņā.

72.

Visu pasākumu dzīvīgumu apstiprina Hierarhijas ugunīgais princips. Jo vienīgi Augstākās Hierarhijas princips dod līdzsvarojumu un tiekšanos katram apstiprinājumam. Tāpēc noteicot kosmiskos principus galvenais impulss ir Hierarhijas ķēde. Cilvēces jaunrades darbs atkarīgs no šiem apstiprinājumiem un tikai piekļaušanās Augstākajai Ķēdei atnes vajadzīgo spēku. Tā katra ķēde ir lielākas ķēdes loceklis un šīs ķēdes varenība valda Kosmā; tāpēc evolūcija sasprindzina katru mazāko ķēdi, lai savienotos lielajā bezgalīgajā Hierarhijas ķēdē. Tā tiecas augšup ugunīgās Hierarhijas varenais spēks, jā, jā, jā!

73.

Kā iespējams nostiprināties Hierarhijas ķēdē? Tikai ar sirdi un nebeidzamu tiekšanos uz kalpojumu; tikai ar pilnu Valdoņu plāna ietveri un gara jaunradi. Tā, patiesi, katram ceļā jāpieņem sirds kalpošana. Tā top apstiprināta Hierarhijas ķēdes negrozāmība, patiesi!

74.

Jāiemācās augsti vērtēt fokusa siltumu un gaismu un jāatceras, ka Vienbūtīgās Gaismas izplūst no viena virziena. Pielīdzināsim mūsu stāvokli fiziskajam likumam un ieraudzīsim, ka vienīgais pienākumu pamats ir nesatricināms. Kas ir panākums, ja ne pareizi lietā likta likuma sekas! Tā jāiemācās nojaust Hierarhijas gultni.

75.

Tāpēc, kad garu piesātina tiekšanās, attiecīgi nodibinās augstāko mērogu nepieciešamības izpratne. Tāpēc, lai varētu virzīties uz priekšu, jāsaprot, cik piesardzīgi jāizturas pret Hierarhiju; tāpēc jānostiprina apziņa lielajā Hierarhijas izpratnē. Tāpēc, bez paustā fokusa nav iespējami sasniegumi un jauncelsme. Jaunrade var attīstīties tikai apstiprinot fokusu, tā norādu!

76.

Hierarhijas atskārsmei nepieciešams attīstīt izpratnes plašumu. Bez plašuma nebūs arī dziļuma un ilguma. Tik tā Hierarhijas ieies apziņā un tiks pielietota dzīvē. Tikai tā Hierarhija veidos konvencionālā jēdzienu. Kauja pārvērtīsies enerģijas kāpinājumā. Mēlnesība kļūs par megafonu. Noguruma vietā būs darba pārmaiņa. Mīlestība būs Gaismas lāpa. Velte kļūs par varenības pavairotāju. Neatmaidība būs ceļa saīsinātāja. Tā katra īpašība pārveidosies kādībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

77.

Hierarhijas parādība nodrošina parastā pārvēršanu vērtīgajā un niecīgā pārveidošanu ievērojamā. Var redzēt, ka Hierarhijas sekotāji bagātinājušies ar patiesām vērtībām. Tā kādreiz būs iespējams izdot Hierarhijas sekotāju dzīves aprakstus; būs pārliecinoša aina. Bet lai gūtu sekas, vajadzīga patiesa Hierarhijas atzīšana ar visu sirdi, bez iebildumiem.

78.

Vienkārši un vareni piesātinājas dzīve ar dižo Hierarhijas likumu. Vajag tikai pieņemt visu apstiprināto varenību, tad būs iespējams noteikt visu pausto apjomu. Tāpēc apziņai vajag tiekties uz dižo Hierarhijas likumu.

79.

Katru pavēlēto apstiprinājumu cilvēce iztulko pēc sava prāta. Katru Augstāko Nolikumu pēc sava ieskata sagroza. Katru diženo principu pēc sava ieskata pielieto dzīvē; katru pausto gribu pēc sava ieskata apstiprina. Tāpēc, kā lai diženais ietilpst mazajā un kosmiskais personīgajā? Kā var Saprāta un visas cilvēces lielais Kalpotājs ietilpt apziņā, kas atzīst tikai pavardu! Kā var pašreizējais vadonis nostiprināties sīkās ikdienas izpratnē. Tikai kad sirdī deg atdevības dzirksts Hierarhijai, var rast atvērtus Vārtus. Tikai atzinība Skolotājam var atvērt pieeju Vārtiem. Katram, kas izvēlējis savu paša ceļu, vajag iepazīt savas orbītas vientulīgumu, jo vienīgi mīlestība un atdevība Hierarhijai ieslēdz garu Gaismas ķēdē. Tā katrs pats lemj savu karmu. Tikai ar Gaismu mēs tuvojamies Gaismai.

80.

Cik daudz nevajadzīga ļaudis paši sev ceļ! Cik daudz lieku kosmisku kavēkļu sev rada! Un tas viss tikai no nevēlēšanās uzņemt sirdī Hierarhiju. Katrs ļaunums pasaulē rodas no pret darbības dižajam Hierarhijas principam. Katru uzvaru gūst tikai ar Hierarhijas principu, tāpēc tā jānostiprinās apstiprinātājā Hierarhijā.

81.

Pamats, uz kura viss tiek celts, jāargā no sairšanas. Pamats, kas visu balsta, jāizdaiļo ar labāko tiekšanos. Jo uz pamatu akmeņiem stāv celtne. Jo uz pamata balstās katrs apstiprinājums. Kā gan ļaudis apietas ar pamatiem, nesaprazdami, ka pats galvenais ir pamatakmens! Ļaudis tik daudz sabojājuši nesaprazdami savu pārli un pamezdami vissvarīgāko krusas postīšanai. Tā cilvēcei jāsaprot pamatu varenības lielā nozīme un ar visu garu jāpieņem Hierarhija.

82.

Paraudzīsimies, kā ļaudis izprot Kalpošanu Valdonim un Hierarhijai. Tas, kurš domā pacelties augšup tikai ar lūgšanu, tas tālu no Kalpošanas. Tam, kurš grib savā darbā paust labāko tiekšanos cilvēces labā, tam jāpieņem Valdonis ar sirdi. Tas, kurš

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

neatsakās no savas ērtības, tas nezina, kā jākalpo Hierarhijai. Tas, kurš nepieņem Hierarhijas Norādījumus, nesaprot Kalpošanu. Tikai, kad sirds gatava apzinīgi pieņemt Augstākās Gribas sūtīto apstiprinājumu, var sacīt, ka Kalpošana izprasta. Tā Mēs neesam dvēseles aizlūgumu un tukšu tā Kunga piesaukšanu draugi. Tā Mēs cienām mācekļos tiekšanos Kalpot Hierarhijai. Tā viegli izsekot, ka tas, kas nepieņem Kalpošanu garā, ciena Valdoni vārdos un Hierarhiju, kamēr ceļš ir ērts.

Tā Mēs ņemam vērā katru tiekšanos noņemt Hierarhijai nastu. Tā mazajā un lielajā. Tā Mūsu jaunrades darbā Mēs apstiprinām cieņu ne vārdos, bet darbos. Tā Mēs skumstam, kad redzam cienīšanu vārdos, bet ne darbībā.

83.

Katram jēdzienam ir savs līdzsvarojums. Cieņai pret Hierarhiju līdzsvarojums ir galvošanas jēdzienā. Ja uz augšu Hierarhijas cienīšana, tad uz leju – galvojums. Ir pat galvojuma terafims. Jūs redzējāt galvošanu un terafimu; tā nesatricināms ir galvojums, kamēr apzināta Hierarhija. Liecinu, cik negrozāms ir Skolotājs, tikpat stingrs ir arī galvojums. Tāpēc neizrunājiet vieglprātīgi vārdu Skolotājs. Bet izrunājuši, nedomājiet par šī pavediena pārraušanu. Vieglprātīgais var izprast sekas vienkāršā piemērā. Lai stingri piesien pie sienas gumijas saiti un, aizverot acis, lai velk to ar visu spēku; ne jau pārdabisks zilums būs tā sekas. Kas gan var notikt sidraba pavedienu pārraujot? Atkal biklā un maldīgā apziņā runās par iebiedēšanu. Bet katrs likums, katra mašīna var nodarīt nepatikšanas, ja ar to apietas nepareizi.

84.

Tāpēc cilvēcei jāsaprot augstāko likumu daiļums. Kas gan parādīs ceļu uz jaunradi, ja ne īstā Hierarhijas izpratne un cienīšana? Kas gan pievilks garu Augstākajam, ja ne sekošana Hierarhijas likumam? Kas gan virzīs garu uz Patiesību, ja ne Hierarhijas izpratne? Tāpēc visaugstākajai izpratnei nepieciešams pieņemt Hierarhiju ar sirdi un neatlaidīgi tiekties uz Hierarhijas augstāko likumu [vispārības labumu].

85.

Kā gan cilvēce domā tuvoties Augstākajam, neatzīstot Hierarhijas vietniekus virs zemes? Kā gan var nodibināties saites, kad cilvēce neatzīst Hierarhijas ķēdes diženumu? Domāšanu tādā mērā saindējusi iedomības inde, ka tiek traucēts viss kosmiskais līdzsvars. Tā ceļā uz Mums vajag pieņemt visus uz Hierarhiju attiecošos apgalvojumus kā glābšanas enkuru. Patiesi, cilvēcei Hierarhija ir kā brīnišķīga Gaisma! Kā varens Vairogs stāv sardzē Hierarhija! Kā pasaulu saite tiek apstiprināta Hierarhija!

86.

Kad tiek savākta jauna rase, Savācējs ir Hierarhs. Kad Ceļ jaunu pakāpi cilvēcei, Cēlējs ir Hierarhs. Kad uz dzīves ritma pamatiem tiek izveidota pakāpe, ko nozīmējis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Kosmiskais Magnēts, tad priekšgalā stāv Hierarhs. Nav tādas parādības dzīvē, kurai graudā nebūtu savs Hierarhs. Jo varenāka pakāpe, jo varenāks Hierarhs!

87.

Tā Mums ir to saraksts, kas seko Hierarham, kas iet pret Hierarhu, kas atklāti darbojas pret Visaugstāko. Protams, sevišķi sarežģās to dzīve, kuri tikai dažreiz darbojas pret Hierarhu, jo tāds ir dzīves likums. Tāpēc jāapzinās, cik svarīgi ir sekot Hierarham. Tā jāapstiprina svarīgais laiks. Tā vajag izprast šo laiku. Tā Mēs apstiprinām Jauno Pasauli. Protams, tumšie trako un baiļojas, bet Mēs esam spēcīgāki par tumsu. Tā visi dugpas sevi nolēmuši bojāejai.

88.

Kas ir viņi – Gara karaļi? Cilvēki bieži nostāda sevi gara karaļa augstumos, bet piemirst, ka visbūtiskākā gara karaļa īpašība ir sekošana Hierarham. Vai gan iespējams pacelties gara karaļa augstumos, nevērīgi izturoties pret Hierarhu? Vai gan noniecinot Hierarhu var sagaidīt cieņas apstiprinājumu pret sevi? Vai gan pret Hierarhu ejošie neaptraipa sevi nenomazgājami? Tā lai cilvēce atceras un padomā, kā var kļūt par īstiem gara karaļiem. Tā var brīdināt cilvēkus, kas vēlas kļūt par gara karaļiem. Ne jau ar pašpaaugstināšanos sasniedzam gara majestātiskumu. Ne jau ar tiekšanos uz atklātu pašnolemšanos iespējams sasniegt gara karaļa pakāpes apstiprinājumu!

Tā Mēs ikvienam iesakām sekot Hierarham.

89.

Nāks atkal Hierarhijas noliedzēji un nosauks to par varmācības vadību. No jauna teiksiet viņiem – “Hierarhijai nav nekā kopēja ar varmācību, Viņa ir likums, kas atver.” Mēs esam pret jebkuru varmācību. Mēs nevirzām enerģiju bez līdzstrādnieka piekrišanas. Mēs zinām visa virspusīgā, no ārienes ievirzītā, nevērtību. Līdzīgi celtniekam Mēs pieaicinām līdzstrādniekus. Bet kam Mūsu laiva nav vajadzīga, tam atļaujam pārklūt pār okeānu kaut vai uz bambusa niedras. Bet cilvēki bieži tā baidās no katras sadarbības, ka gatavi ierausties dubļos, lai tikai nebūtu jāpieskaras Augstākajam. Bieži jums nāksies nošķirties no cilvēkiem sakarā ar Hierarhiju. Viņi drīzāk pieņems Bezrobežību, jo neizjūt tās priekšā savu atbildību. Bet Hierarhijas likuma nenovēršamība dara nemierīgu vājo, patīgo prātu.

Protiet neuzstāt, ja redzat, ka ceļš aptraipīts. Neiedrīkstiet pret karmu. Bet daudz nesaprātīgo grēkojuši pret Hierarhiju, tādēļ viņu saniknojuma putas.

90.

Kad pasaule iegrimusi noliegsmes tumsā, tad, protams jāgaida veco, nederīgo pamatu sagraušana, jo kā gan citādi iespējams pasauli pārradīt? Kā gan lai cilvēce atmostas, ja ne no visu nederīgo balstu satricinājuma? Jo tikai tad, kad cilvēce apzināsies apstiprinātos jaunos, dižos Hierarhijas principus, būs iespējams nostiprināt cilvēces

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

glābšanu. Tā Mēs sasprindzēti virzām planētu uz Labuma Hierarhijas principiem. Augstāko jēdzienu zaudējumam jātop izlīdzinātam, jo katrs zaudētais princips rada kosmiskus apvērsumus. Tā ar Hierarhijas principu jāatjauno cilvēce.

91.

Hierarhija ir plānveidīga sadarbība – tā varētu nosaukt šo Mācības daļu, bet nebaidāties, jo jūs lielosiet sengrieķu vārdu – Hierarhija. Ja kāds to iztulkos savā nosacītā izpratnē, viņš tikai pierādīs, ka viņa smadzenes vēl nav gatavas kooperācijai.

92.

Ikkatrs gars rada savu karmu. Ikkatra tauta veido savu karmu. Protams, tautas meklē vadoni, jo pat nostiprinājies prestižs nevar aizkavēt aplami domājošus cilvēkus. Tautas neglābs ne zelts, ne skaņīgi vārdi, ne nepieņemamu padomu kaudzes. Patiesi, vadoņa ugunīgā doma, ugunīgais gars dos jaunus ceļus, tāpēc kosmisko perturbāciju laikā lai spoži deg Garīgā Vadoņa Zvaigzne. Tā uz vecās pasaules drupām lai paceļas Dižā Gaismas Valstība!

Tā pievilksme izpausta kā varens spēks. Tā pienāks paredzētās Jaunās Pasaules laiks, tāpēc vai! Tiem, pret Hierarhiju ejošajiem!

93.

Vai gan viegli ir tur, kur plosās neizpaustā haoss? Hierarhijas ķēdes secībā sprieguma pilna sirds var sajūst kosmiskās kaujas sprieguma atbalsis!

94.

Gara apskaidrība! Kā var sasniegt šo pakāpi! Kā gan var iegremdēties Patiesības Pirmavotā, ja ne sekojot Hierarhijai? Gars var gūt apskaidrību vienīgi Gaismas avotā. Kur gan rast vadošo staru, ja ne Hierarhijā? Cilvēce smēlusi savus spēkus ne pati sevī, bet no dižās Hierarhijas. Tā jau mūžu mūžos Mūsu jaunrade vedusi cilvēci. Tā cilvēci var virzīt tikai ar augstāko Hierarhijas varenuma spēku. Gara apskaidrība, protams, ir sekošanas ceļš Augstākajai Hierarhijai. Tādēļ Patiesības meklētāji Esības nozīmi var rast vienīgi augšupejas ceļā uz Hierarhiju. Citādi dzīve tā arī paliks kā apburts aplis un mūžos gars neatradīs atbrīvi. Tā Hierarhijas likums ir vadošā Sākotne.

95.

Gars nevar nostiprināties un paust spēku, nesmeļot to no Hierarhijas. Gars nevar paust vareņību neatzīdams Augstāko Vareņību. Tāpēc katrs dzīves jaunradītājs ir dižās Hierarhijas ķēdes loceklis. Tā arī Mūsu Vadība ir dižā Vietniecība.

96.

Vajag iemācīties griezties pie Hierarhijas, kā pie vislieliskākā. Kādu gan vareņu spēku var dot griešanās pie Hierarhijas bez pazemināšanas un svārstībām! Kaut arī šī svārstība īsāka par sirdspukstiem, bet tā var dzelt apziņu ļaunāk par nāvīgu čūsku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Vajag sevi pieradināt būt pastāvīgā saskarsmē ar Hierarhiju, tikai tā sirdī ievijas dzīvības līgza.

97.

Nevar nodzīvot zemes dzīvei noteikto laiku bez Hierarhijas, bet ir starpība, kādu Hierarhiju spēj ietvert apziņa. Pagrimumā var noiet līdz zelta hierarhijai un pat līdz nesātības hierarhijai.

Kā tiekšanās uz Vadītāju, tā jāizkopj sevī Augstākās Hierarhijas atskārsme. Nemiet vērā, ka pabeigdami piezīmes par Hierarhiju, Mēs neko nenobeidzam, bet tikai paveram nākošos Vārtus.

3.nodaļa: Fokuss -Šambala. Hierarhija – Gaismas Bāka.

Fokuss.

99.

Tiekšanās kādība atkarīga no impulsa. Tādēļ vajag attīstīt visas domas, kas ved pie apziņas izsmalcināšanās. Tā var celt augstāku pakāpi.

100.

Tāpēc, kad dota augstākā tiekšanās uz Valdoni, vajag saglabāt izpausto orbitu un fokusu. Tālab visus Mūsu Pamatus vajag apsargāt, jo visapkārt mākoņi. Uzvara nolemta, bet jāsarģa visi pamati un augstākā tiekšanās var sniegt visas iespējas. Laiks ir bargs, bet skaists. Noslēguma un celtniecības laiks. Augstākā sprieguma un zemes kaujas laiks. Laiks, kas veido diženu lappusi un kas izveido diženu nākotni! Tāpēc arī ienaidnieki tā trako, ka Augstākais Likums ieviešas dzīvē.

101.

Spēku pretdarbībā arvien jāievēro centralizācijas maksimums. Tāpēc fokusa spēks tik nepieciešams un ikvienam sargvietā sava pozīcija jāuzskata kā saistīta ar centru, tā centrālais varenais spēks izstaros visus starus, un ēnām nāksies izzust. Fokusa radiācija garīgajā plāksnē ir tik neuzvarama! Tādēļ gara imunitāti var sasniegt, tiecoties uz garīgo fokusu. Hierarhija ir brīnišķīga tieši tāpēc, ka viņa ir šis varenais fokuss. Tā bezrobežīgi jātiecas uz Hierarhijas likumu!

102.

Tā pie Mums izpaužas garīga Fokusa varenība. Tik negrozāmi ir Hierarhijas likumi un tie, kas pievienojušies apstiprinātajai varenībai, var atrast pareizo ceļu.

Tādēļ tik svarīgi tuvoties Mums un ar vienotu tiekšanos piepildīt iepriekš norādīto. Tā Mēs esam apstiprinājuši uzvaru. Tā jāsakopo visas tiekšanās, lai pakļautos Garīgajam Fokusam!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Fokuss staro ar apziņu saplūsmi. Mūsu Fokuss ir varens ar siržu saplūsmi. Apstiprinu – Mūsu Fokuss ir neuzvarams! Tā lai staro Garīgais Fokuss katra līdzstrādnieka sirdī. Gara jaunrade nešķirami saistīta ar atbilstīgu tiekšanos. Tā saskaņa ir likumīga parādība.

103.

Tādēļ, kad izpratne nedibinās uz Hierarhijas, tad fokusa parādības nevar tik vitāli izpausties un ikviens, kas nošķiras, nevar atrast ceļu uz Mums. Tā daudz ir kļaidu ēnu, kas nespēj pagriezt apstiprināto atslēgu. Tā daudz tiekšanās izgaist izplatījumā. Tāpēc uz apziņas loku saplūsmes Mēs ceļam nākotni. Tā Mūsu ugunīgais likums nosaka apziņu apvienošanos. Tā jānostiprinās fokusa apzināšanā. Gars var tuvoties ugunīgā likuma izpratnei. Hierarhijas ir celtniecības darba pamats.

104.

Daži Skolotāji ieteica neskart neatrisināmus jautājumus. Protams, Viņu nolūks bija nesatraukt nesagatavotus prātus, bet tur, kur pārrunas iespējamas, ir jāieteic vislabākās intelektuālās pastaigas. Daiļums mirdz prognozēs, kuras var rasties Brālīgā Vienotībā.

105.

Dzīves pamats būs ierakstīts “Dzīves grāmatā”, un kad apziņa sasniegs mūžīgās apvienotības līmeni, tad varēs sacīt cilvēcei – “celiet dzīvi uz apvienības principa”. Cik daudzi gari varēs augstākā ceļā likt lietā savas izpausmes!

106.

Kā varens likums Kosmosā valda diženā Vienība. Tikai tie, kas pakļāvušies šim likumam, var patiesi piedalīties kosmiskajā celtniecībā. Būtības vienība it visā virza cilvēci jaunradīt. Kad apziņa smeļ no izplatījuma dārgumu krātuves, tad Kosmiskais Magnēts sasprindzinās. Dārgumu Krātuvē glabājas tā enerģija, kas Vienības piesātināta. Tāpēc arī katram gara graudam jānojauš tāpatīga Vienība. Katrs gara grauds pieder kosmiskajai Vienībai, kurā ietverta visa kosmiskā jaunrade. Pieņemot savrupības likumu, cilvēce laupa sev šo Patiesību. Visā savā daudzveidībā Vienības likums ir negrozāms!

Tikai šis likums palīdz jaunradīt, jo kad pievilksme jaunrada, tad darbības spēkā izpaužas vienība. Kosmiskā jaunrade savā Vienībā ir bezrobežīga!

107.

Skolotāja apstiprināšana sasprindzē visus radošos spēkus. Bez Skolotāja nevar būt locekļa Lielajā jaunrades ķēdē. Tādēļ visi kosmiskie spēki, kas pauž evolūcijas gaitu, var nostiprināties ar Hierarhijas principu. Kā gan iespējama jauncelsme bez pievilksmes fokusa? Ikvienam spēkam savi spriegumi, kas izraisa kosmisko uguņu avota radošās tiekšanās; šis avots savāc gaismu un izplata uguni ap sevi. Tā, patiesi,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

apstiprinās Kosmiskais Fokuss un dzīvei jāizveidojas ap fokusu. Tā jaunrade ir bezgalīga!

108.

Tādēļ tikai ar plašu fokusa apzināšanos var sasniegt labāko izpausmi. Kad mēs apzināmies Hierarhijas apstiprināšanu, tad katrai darbībai ir fokuss. Tālab tik svarīgi apzināties fokusu. Roka, kas svārstās ar fokusu, rāda stiprinājuma nepieciešamību. Tā lai apziņa paplašinās fokusa virzienā. Tā Guru un Tara atnesuši visu radošo uguni.

109.

Visi notikumi grupējas ap vienu fokusu. Visas zīmes norāda uz vienu fokusu. Visā ir viena manifestētā uguns, kuras grauds pievelk visas atbilstīgās enerģijas. Tā piepildās visi kosmiskie notikumi, tādēļ pilnīga vienīgā fokusa atskārsme var virzīt garīgos meklējumus uz apstiprināto graudu. Jaunrades neatvairāmība tad vitāli piepildās, kad apjēgts manifestētais fokuss, jo tādā veidā tiekšanās ievirzās darbības kanālā – patiesi! Tā vienīgi ar to sasniegsim gara noturību. Tā var piesātināties ar smalko Bezrobežības apziņu.

110.

Tādēļ tik daiļa ir tiekšanās uz vienīgo Hierarhijas fokusu, tā var ietvert visus Augstāko Spēku Norādījumus. Tikai tādā veidā var sasniegt Mūsu Nolikumus un pievienoties ugunīgajai jaunradei. Ugunīgais fokuss, kas visu apgaismo un visu aptver, dod dzīvību katrai jaunradošai sākotnei, tāpēc ir tik svarīgi apzināties Hierarhiju, jā, jā, jā!

111.

Vajag sakopot dzīves fokusus, tādā veidā uzkrājas tā kādība, ko saucam par Kultūru. Kultūra nevar izveidoties acumirkļīgi. Tāpat dzīves fokusi nevar parādīties kā lodes no lielgabaliem. Tā vajadzīga dzīves parādību noskaņošana, kā instrumentu noskaņošana orķestrī. Runāju it kā par dažādiem priekšmetiem, bet tie visi nav nekas cits, kā Uguns, Enerģija, Hierarhija!

112.

Tuvoties Hierarhijai var tikai ar garīgu pieeju. Sirds harmonijai un Kalpošanas varenā spēka izpratnei jābūt visu pasākumu pamatos. Katra atkāpšanās no fokusa dos vietu naidnieka bultai. Tāpēc par līdzstrādnieku iespējams kļūt vienīgi aizstāvot dižo fokusu. Patiesi, tikai tā var sasniegt.

113.

Kosmisko likumu apstiprināšanas principi ietverti garā. Tiekšanās uz Kalpošanu arvien atver manifestētos Vārtus; Tā Mūsu uzvara arvien realizējas ar tiekšanās likumu un gara nelokāmību. Tā lemtais piepildīsies, tā apstiprinu! Tā, kad Mūsu apstiprinātais fokuss tiks, patiesi, apsargāts, tad Magnēts sāks darboties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Par Šambalu.

114.

Šambala – nepieciešama vieta, kur garīgā pasaule savienojas ar materiālo. Kā magnētā mēdz būt vislielākā pievilkšanas spēka punkts, tā ir arī atvērti garīgās pasaules vārti uz kalnu Mītņi. Uzrādītais Gorizankara augstums palīdz magnētiskai strāvai. Jēkaba kāpnes – Mūsu Mītņes simbols.

115.

Nāksies sastapties ar cilvēkiem, kuri smiesies par katru viņiem neizprotamo vārdu. Viņu uztveres aparāts pārklāts tumsonības tulznām. Piemēram, ja tiem sacīs – Šambala, viņi šo reālo jēdzienu uzskatīs par māņticības fetišu. Kādas ir Šambalas laika pazīmes? Patiesības un sadarbības laikmets.

Novērojiet, kā Austrumos izrunā vārdu Šambala? Papūlieties kaut mazliet iedziļināties šī jēdziena ideoloģijā. Papūlieties izprast valodas ritmu, kad runā par Šambalu un jūs nojautīsiet dižo realitāti, kas liek vibrēt cilvēces stīgām. Lai saprāts palīdz apsvērt vērtības, ko uzkrājusi labākā tiekšanās. Grāmatā “Vienkopa” nedrīkst iztrūkt Šambalas jēdziena.

Draugi, aptveriet, kāds tagad sprieguma pilns un cildens laiks!

116.

Sirds aicinājumā ietverta visa jaunrade. Viss kosmiskais plašums papildīts ar aicinājumu, un Kosma Sirds, un Arhata sirds pilna aicinājuma. Aicinājums un atsaukšanās uz aicinājumu ir kosmisko ugunu saskaņošanās. Apvienošanās, patiesi, ir mūsu cikla parādība. No aicinājuma rodas daudz apļu un, intensitātē izplešoties, tie aiztver citas sfēras. Jaunrades apstiprinājums izpaužas kā apvienība.

Es – Šambalas Valdonis – saku: dzīvības princips ir kosmiskās enerģijas plašas izplatības apliecinājums un radošās uguns ceļš!

117.

Šambalas jēdziens, patiešām, nesaraunami saistīts ar ugunīgām parādībām. Bez šķīstītas uguns piemērošanas nav iespējams tuvoties augstākajiem jēdzieniem. Visā pasaulē cilvēki iedalās tādos, kas apzinās Šambalu kā Augstāko Mērogu, un tādos, kas noliedz nākotni. Lai vārds Šambala būtu pazīstams tikai nedaudziem. Katram sava valoda, bet sirds – vienbūtīga. Visā saudzībā jāpievērš uzmanība katram, kas gatavs tuvoties Gaismai. Mums jāietver sirdī ikviena parādība, kas atsaucas uz Labo. Bet vienīgi zem Liesmainās Velves visi vienādi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

118.

Šambala manifestējas visdažādākos veidos, atbilstoši laikmeta jēdzienam. Ir pareizi izpētīt visus Āzijas leģendu ciklus. Tā iespējams nonākt līdz vissenākajām Mācībām, kas saistītas ar Sibīriju kā visnepazīstamāko un vissenāko Kontinenta daļu.

Nav apšaubāma hieroglifu sakarība ar Lieldienu salu veidojumiem. Tā parādīta tautu jauna apvienības parādība, kas pilnīgi atbilst senatnes ziņām. Tāpēc vēlreiz redzat, ka hronikas saglabājušas pareizus vēsturiskus datus, bet cilvēki labprāt tos nepieņem. Jūs pareizi esat novērojuši, ka dati par Kalačkaru tiek noklusēti; tas notiek ne vien nezināšanas dēļ, bet aiz bailēm pieskarties pamatiem. Cilvēce vienādām trīsām apiet zinību atvarus, tāpat tā nodrebēs pieminot visas pasaules un arī Ugunīgo Pasauli.

Hierarhija – Gaismas Bāka.

119.

Vajag pilnīgi noskaidrot, ko nozīmē un kā izpaužas “ugunīgā cieņā piesaistīties Hierarhijai”. Hierarhijas ķēde ir manifestēta un nevar pārlēkt nevienu tās locekli. Lai noturētos varenajā ķēdē, viņas straujajā kustībā, nedrīkst izlaist tuvāko locekli. Drausmīga ir atrašanās no Ķēdes, tā mūs aizrauj izplatījumā, iegrūž haotiskos maldu ceļos. Cik daudziem mūžiem jāpauz, lai atrāvies gars atkal spētu pieķerties jaunam ķēdes loceklim. Bet agrākais ķēdes loceklis nav vairs panākams, tas jau tālu priekšā. Lūk, kāpēc atrausme jeb atkrišana no manifestētās Hierarhijas Ķēdes tik drausmīga.

120.

Kā pārvērst rūgtāko saldākajā? Nekas cits nepārvērtīs dzīvi, piešķirot tai pārzemes apziņu, kā vien Hierarhija. Nav iespējams iedomāties tiltu uz Bezrobežību, jo tiltam vajadzīgi balsti. Bet Hierarhija ir tā, kas kā tilta balsti noved līdz Gaismas krastiem. Un stādieties priekšā tad visu mirdzumu, kas atklājas acīm un izprotiet Gaismas Dziesmu.

Papūlēsimies Gaismas un Hierarhijas labā!

121.

Mūsu Norādījumu smalkums cilvēcei pašreiz nav apjēdzams, Kad gan būs iespējams apskaidrot cilvēku ar Mūsu Tēlu? Domāšana tikai ar grūtībām apjēdz Augstākās sfēras tīrību. Mēs svēti sargām dzīvības noslēpumu. Dzīvības rats elpo dailē. Dzīvības rats piesātinās ar Kosma diženumu. Dzīvības rats vērsts uz Matērijas Lucidas diženumu. Un tikpat gaismunesoši ir katras dzīvības izpausmes stari, dzīvības, kura iekļaujas kosma diženumā. Svētās gara saites līdzinās stariem, kas sēj vislielāko Gaismu.

122.

Nepieradiniet necilos gaidot dižas parādības viņu cilvēciskajā mērogā. Tik ļoti veci mērogi neatbilst īstenībai; cilvēki ļoti stipri sagrozījuši diženuma jēdzienu pat fiziskā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

nozīmē. Doma nespēj aptvert, ka vienīgi sekas noteic patieso diženumu. Katrs darbs var tikt izmērīts vienīgi attiecībā pret Hierarhiju un Bezrobežību. Tā šie jēdzieni mums būs vadošās zīmes, kas norāda uz realitāti. Tāpēc māciet jaunos vispirms padomāt par Bezrobežību, iegaumējiet pie tam, ka neviens nedrīkst uzskatīt sevi par niecīgu puteklīti, kā to parasti dara liekulis. Mūsu lielums nodrošināts ar milzu atbildību. Mēs nekļūdisimies, mērīdami pēc atbildības.

123.

Hierarhija būs patiesās Gaismas varenības labākais galvojums.

124.

Kad notiek Kosmiskas perturbācijas, gars, protams, sāk pārdomāt par Esības lapaspusēm. Kad garu nomāc izbailes, tad katra jaunveidojoša griba paralizējas un celtniecība traucēta. Jo spēcīgāk jāceļ tam garam, kas zina, ka ugunīgā tiekšanās ved viņu pie varenās Kosmiskā Magnēta zināšanas. Tāpēc tiem, kas seko Hierarhijai, jābūt bezbailīgiem, jo sirds, kas ietver Plāna diženumu, ir neuzvarama; un zem Varenās Hierarhijas ugunīgā vairoga izveidojas diža nākotne. Tāpēc visu kosmisko perturbāciju un dzīves apvērsumu vidū ir viens vienīgs Enkurs – Hierarhija. Viņš – patiesi- ir glābiņš!

125.

Ja cilvēki saprastu, uz kā veidojas zemes pārākums, tad patiesi būtu iespējams dot visaugstākos principus! Bet kurš gan pārdomā par radošo impulsu principu? Kad notiek nošķiršanās un tiek pārkāpts likums, ko apstiprinājusi Dižā Esošā tiesība, tad, protams, sabrūk galvenie pamati. Pat kukaiņi pazīst Hierarhijas varenību. Dzīves balstu pazīšana var dzīvi pārveidot, tāpēc vienīgi Hierarhijas likuma dižums dos cilvēcei tiekšanos uz augstākajām evolūcijas pakāpēm.

126.

Kā gan piekļūt jo tuvu Avotam? Kā gan lai nostiprinās augstākā izpratne? Tikai ar Hierarhijas likumu. Roka Vadošā ir Roka pacēlēja. Ja Roka Norādošā ir Roka, kas rāda ceļu uz Augstāko Likumu. Tā tiek radīta Hierarhijas likuma diženā pakāpe, patiesi!

127.

Pasaules pārkārtošanas laikā iespējams izturēt vienīgi apstiprinot Jauno Pasauli! Paustā lēmuma nodibināšanās var ieiet dzīvē vienīgi ar dižo izpratni, ka pasaulei jāatdzimst saskaņā ar dižo Hierarhijas likumu. Tāpēc Jaunās Pasaules meklētājam jātiecas apstiprināt hierarhijas nolikumu, vadošo apstiprināto hierarhiju. Tikai tā pasaulē iespējams nodibināt līdzsvaru. Vienīgi liesmaini vadošā Sirsds paudīs glābšanu. Tā pasaulei vajadzīgs Hierarhijas likuma apstiprinājums.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Tāpēc laikā, kad nomainās valstis un uguns aizvieto visu aizejošo, Hierarhija top likumīgi apstiprināta. Tāpēc ir tik nepieciešami pieņemt Hierarhijas likumu, jo bez ķēdes neuzcelt dižās augšupejas kāpnes. Tā ugunīgi jāpieņem Hierarhijas likuma diženuma apstiprinājums.

128.

Nesamulstiet par šķietamo atkārtojumu nepieciešamību. Pirmkārt, nekas nav atkārtots, pat tie paši vārdi dažādā laikā pilnīgi dažādi. Otrkārt, vajag dienu un nakti atgādināt par Hierarhiju. Pareizi, ka verdzības Hierarhija izbeigusies, bet apzinīgās Hierarhijas izpausmi pavada cilvēces ciešanas. Pārāk daudz pasaulē verdzības un pārāk nomākta katra apziņas liesma. Verdzība un apzinīga Hierarhija, kā diena pret nakti! Tāpēc bez samulsuma atkārtojiet – Apzinīgā Hierarhija, Brīvības Hierarhija, Zināšanas Hierarhija, Gaismas Hierarhija. Lai zobojas, kas nezina par Jaunās Pasaules dzimšanu, jo katrs Jaunās Pasaules jēdziens viņiem drausmīgs. Vai Viņus nešausmina Bezrobežība? Vai viņiem Hierarhija nav apgrūtinoša? Jo paši būdami tumsonība despoti, viņi nesaprot Hierarhijas jauncelsmi. Paši būdami glēvuļi, viņi dreb izbailēs varoņdarba priekšā. Tā liksim svaru kausos pienākušā Dižā Laikmeta visvajadzīgākos jēdzienus – Bezrobežību un Hierarhiju!

129.

Hierarhija jāpieņem kā evolucionāra sistēma. Gariem, kas nav sevī izdzīvojuši verdzību, var atkārtot, ka Hierarhija pilnīgi atšķiras no despotisma. Bet pat skursteņslauķim jākāpj uz jumta, lai izslaucītu dūmvadus; no apakšas to nevar izdarīt. Nevar sakomponēt simfoniju bez visiem instrumentiem kopīgas atslēgas. Var minēt daudz analogiju, sākot ar asprātību un beidzot ar aizkustinošiem piemēriem no bišu, skudru un gulbju dzīves. Bet vislabāk šā laika cilvēcei dot salīdzinājumu ar neizteismīgo ķīmiju. Viegli izprast, ka reakcija var notikt tikai noteiktajos apstākļos. Tāpat Hierarhija pilnīgi atbilst astroķīmiskiem principiem, kurus neuzdrīkstēsies noliegt pat iesācējs zinātnē. Mēs jau taisnīgi vienojāmies par psihiskās enerģijas atklāšanas svarīgumu. Tās izzināšanas koordinācijai nepieciešama Hierarhija, kā atvieglinošs ķīmisks veidojums.

130.

Kas gan ir devējs? Tas, kam ir. Bet lai neizsīktu, vajag saņemt no neizsīkstošā Avota. Griezīsimies pie Hierarhijas.

131.

Viena no viskaitīgākām darbībām būs Hierarhijas nosodīšana savu pašu personīgo kļūdu dēļ. Nekas, izņemot nodevību, tā nepārtrauc saiti ar Hierarhiju, kā šāda tumsonīga nosodīšana. Hierarhijas aizgādība visās lietās samazina kaitīgo kļūdu sekas, bet Hierarhiju atmet nozīmē uzņemties visu seku straumi uz sevis. Kāds piedzīvojis jūrnieks deva padomu – “Nekad nemēģiniet vētras laikā pārsēties no viena kuģa uz otra”. Var atcerēties, kā cilvēki bieži, izdarot kļūdu, mēģinājuši tās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

sekas izskaidrot kā upuri Hierarhijai, nesaprazdami, ka ar to viņi jau nosoda Hierarhiju.

132.

Pūlies, dari labu, cienī Gaismas Hierarhiju – šo Mūsu nolikumu var uzzīmēt pat uz jaundzimušā delnas. Tik nesarežģīts ir sākums, kas ved uz Gaismu. Lai to pieņemtu, vajadzīga vienīgi skaidra sirds.

133.

Kosmisko enerģiju sablīvējumi atbilst cilvēku gara apjukuma apstiprinājumiem. Pastāvot tādai kosmiskai atbilstībai, jukas var novērst vienīgi ar tādu spēcīgu sviru kā Hierarhija. Kad notikumu ķēde izposta vecos balstus, piesātinot izplatījumu satrauktām enerģijām, protams, vajadzīgs varens spēks, kas var virzīt visas enerģijas uz jaunu celtniecību. Hierarhija ir kosmiska mēroga apstiprinājums pasaulei. Jo Kosmā viss saistīts Visvarenās Hierarhijas apstiprinātiem mēriem! Tā visas enerģijas ir savstarpēji saistītas. Tā sirds pavediens saistīts ar manifestēto Hierarhiju. Tā šī dižā saite noteic kosmisko būtību.

134.

Visas kosmiskas jukas atstarojas un savstarpēji sasprindzējas dzīves parādībās. Katra enerģija atbilst dzīves izpausmei. Kad uz planētas izjūk līdzsvars un apstiprinās visu veco balstu ārdīšana, tad vareni sasprindzējas viesuļvētras un zemes garozas fiziskā postīšana. Kad uz planētas apstiprinās Hierarhijas ugunīgā zīme, protams, dzīvinošā uguns sasprindzē apstākļus. Tā ar Hierarhijas dzīves augstāko uguni nodibinās dižais apstiprinājums.

135.

Tikai atjaunojot domāšanu, cilvēcei iespējams iepazīt jaunu planētas pakāpi. Jo – kāds izplatījuma sasprindzējums apjož planētu! Jo tikai pirms lielām kosmiskām kaujām bijušas tik draudošas iepriekšējās zīmes! Tādēļ tikai tad var būt glābta cilvēce, kad nostiprināsies Mūsu Hierarhija.

136.

Ticība ir zināšanas priekšnojauta. Esamības daudzveidībā, ticībai ir patiess pamatojums. Viņa kā dzīvinošs spēks, sasprindzē enerģiju un tā pastiprina izplatījuma darba spējas (spēju darboties). Var apsveikt enerģijas sasprindzējumu, kad tas saistīts ar svētdevīgās vielas izpausmi. Tā Mēs varam norādīt visvairāk izpausto ticības ceļu kopā ar cildenu un izsmalcinātu apziņu. Protams, Hierarhija būs tas megafons, kas liks debesīm dārdēt.

137.

Cilvēks pa katru izpausto pakāpi var evolucionāri doties augšup, ja viņš pieņem Vadošo Roku un katru Hierarhijas Norādījumu. Hierarhija veido dzīves vēsturi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Hierarhija veidojusi cilvēces labākās pakāpes. Tā tikai ar Hierarhiju iespējams sasniegt.

Vislabākie sasniegumi nostiprinājušies un Mēs piesātinām izplatījumu ar lielo aicinājumu!

138.

Kāda gan valsts uzplauks bez dižā Vadoņa? Kāds gan apstiprināts pasākums pastāvējis bez Valdoņa? Patiesi, jāsaprot, ka Vadoņa jēdziens ir visu augstāko centienu sintēze. Tā tikai Gaišā Vadoņa Hierarhijas jēdziens var dot garam virzienu. Tā lai visi, visi, visi padomā un atceras Hierarhijas varenību. Tikai ar šādu izpratni iespējama augšupeja. Tikai ar šādu izpratni iespējams sasniegt. Lai iegaumē, ka katrs akmens pret Hierarhiju, vērsīsies pār kalnu pašam pret sevi. To lai visi atceras. Tā Mēs pasludinām Vadoni – Hierarhiju!

139.

Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, kur ir tautas patiesā jēga! Kad gan cilvēce sapratīs, ka apslēptais dārgākais gars jāsargā un ka domu nesēji var virzīt tautas kā vienotu avotu! Tā var atņemt tautai tās spēku vai arī apstiprināto ietekmi – ar domu iznīcināšanu. Tālab jebkurai tautai vispirms jāpārdomā Stūrmani, jo laiva bez stūres neizturēs vētru. Tādēļ vislielākās tautas un jebkuras iekārtas rūpes jādbina uz Hierarhijas. Jo katra jauncelsme jāpiesātina ar Augstāko varenību. Tā, iekams nenostiprināsies Hierarhijas izpratne, cilvēce grims nejēdzībā un postīšanas tumsonībā.

Tālab tumšie tik modri, jo jājūt, cik vareni pasaule meklē un cik ļoti tai nepieciešama pārveidošana! Tādēļ tumšie tā apstiprina paši savu bojāeju.

140.

Protams, perturbāciju dienās cilvēcei ir tikai viens glābiņš. Doma, kas dod Hierarhijas izpratni, ir vienīgais ceļš, kurš cilvēci var novest pie mērķa – realizēt augstāko apstiprināto Hierarhiju. Tā haosa dienās var sacīt – vienīgi ar Hierarhiju ejot iespējams sasniegt labāku pakāpi, jo gara vadonība ir visaptveroša un visietveroša varenība. Tā var apstiprināt laikā, kad Kosmiskais Magnēts nodod cilvēcei savu varenību caur gara vadonību. Tāpēc augšupeja ar Hierarhiju jāpieņem kā planētas glābiņš.

141.

Plāna sagrozāmības apziņa vērs katru domāšanu Patiesības virzienā. Gara jaunrade prasa piesātinātu tiekšanos uz priekšu, tāpēc katra svārstība aiznes prom jaunradošas tuvošanās parādību. Jaunrades pamatkādība ir nelikumota sekošana manifestētajai Hierarhijai. Tikai tā var apgalvot, ka ceļš novedīs pie augstākajiem sasniegumiem. Kā gan cilvēce var tuvoties izplatījuma ugunij, ja ne tuvodamās Hierarhijai! Tā vedošais

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Hierarhijas princips liesmaini vērš cilvēci uz jaunu progresu. Bez šī varenā progresā tikai tumsa aprīs planētu.

142.

Gararādīšana ir visvarenākā spēku pievilksme. Ap graudu grupējas dažādas daļiņas, kas apvienojas vienā un tai pašā ugunīgajā pievilksmē. Ikviens pasākums var pastāvēt vienīgi ar šo ugunīgo pievilksmi, tāpēc Hierarhijas varenais spēks ir šis diženais Magnēts, kas visu tur savienojumā kohēzijā un paplašina visas iespējas. Hierarhijas princips ir visās dzīves izpausmēs. Hierarhijas princips ved visu Kosmu. Tā gararādīšana piesātina ar uguni visas izplatījuma izpausmes. Dižās vadonības simbols ietverts Kosmā.

143.

Droša acs neaptumšosies. Droša acs paraudzīsies Hierarhijas saulē. Ne rāpošana, ne īgna uzbudināšanās, nedz izdevīgums būs Hierarhijas vārti. Bet brīva Kalpošana, sirsnīga cieņa un apzinīga augšupeja tuvinās Gaismas sliekšnim.

Beidzam pierakstījumus tanī Lielajā Dienā, kad sākusies vēl viena Satia Jugas pakāpe. Augšupejas pakāpi Svētie Raksti jau sen vēstīja, bet tirgus putekli aptumšoja ļaužu acis. Tāpat arī tagad jautās: “Kur tad bazūnas balss? Kur Eņģeļu spārni? Kur kalnu un jūru satraukums?” Aklie uztver auku kā aicinājumu uz mielastu!

Tā dziedināšana rodama sirds Hierarhijas atskārsmē. Mācība atklāsies pareizo ceļu izpratušajiem. Vēstnieks pieklausīs pie viņiem.

144.

Protams, kad melnā raida savas bultas uz Balto Brālību, tad sekas ir pašiznīcinošas un atgriezeniskais atsitiens nenovēršams. Tas, ko jūs dzirdējāt, bija pašiznīcināšanas sekas, jo raidītā bulta atgriezās pie raidītāja. Tā ikviens lai nostiprinās Mūsu Spēka izpratnē. Nekas nevar skart to, kas apliecinājis pilnīgu ticību varenībai un Hierarhijai. Mūsu Stari mūžam ir nomoda sardzē un Mūsu Roka ir nenogurdināma. Tā jāsaprot visa Hierarhijas Varenība.

Baltie Brāļi.

145.

Hierarhija virza cilvēci bezrobežīgi nostiprināties. Kad gars attīstoties piesātinās ar šādām atziņām, tad viņa ceļš apliecināms kā tuvākais. Tāpēc garam, kuram ierādīta vieta augstākajā lidojumā, tik daudz kas atklāts. Garam, kas ieņem augstāko vietu Hierarhijā, pieejamas vistālākās pasaules. Bet jārunā ar tiem, kas izpratuši patiesību tikai daļēji. Tāpēc Mēs – Cilvēces Brāļi pēc Patiesības apmēra saredzam augšupeju. Gars, kas tiecas uz tālajām pasaulē, ir pilnīgas Patiesības nesējs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

146.

Tautu labklājība izveidojas ap vienu personību. Visā vēsturē tam daudz piemēru visdažādākajās sfērās. Daudzi šo neapšaubāmo parādību piedēvēs personībai kā tādai. Tā domā tuvredzīgie, bet tālredzīgākie saprot, ka tādi uzkrājēji nav nekas cits kā Hierarhijas spēks. Patiešām, visos gadījumos Hierarhija izvēlas fokusu, uz kuru iespējams vērst strāvu; bez tam, tāda rakstura personībā iemīt apzināta vai neapzināta uguns, kas atvieglo sakarus. Bet pašā tautā nepieciešama arī cita kādība – vajadzīga uzticēšanās un Spēka apzināšanās. Tāpēc dažādās lietās uzsveru autoritāti. Šī kādība vajadzīga kā ugunīgās mašīnas loceklis. Jūs redzat, kā attīstās tautas, kuras balstās uz vadītāju. Jūs paši redzat, ka cita ceļa nav. Tā jāapzinās Hierarhijas ķēde. Nevajag būt tuvredzīgam.

147.

Kas saka, ka varoņi nav vajadzīgi, tas izslēdz sevi no evolūcijas. Ievērojiet, kur viduvējības, neticības un patības robeža, tur ir sevis iznīcināšana. Var paiet desmitiem gadu, iekams pašiznīcināšanās process atklāsies, bet tas pieaugs no Hierarhijas noliegšanas brīža. Nav iedomājama progresa kustības nostiprināšanās bez Hierarhijas. Šī vienkāršā Mācība jāatkārto, jo ļaudis traucas uz bezdibeni. Plecu stari mocoši sāp ne tikai no planētas konvulsijām, bet arī no cilvēces kaucieniem. Kā virpuļviesulis sadala ūdeni vērpetēs, tā virpuļo saskaldījusies cilvēce. Ļoti ievērojams cilvēka gara sacelšanās gads. Uguni var savaldīt tikai līdz zināmai pakāpei. Tā neatturami izlauzīsies caur visiem aizsprostiem.

148.

Daudz reiz sirds dalīšana ir virzījusi apķērīgu prātu, bet kā dalīt to, kas vienas Uguns pilna? Tāda Uguns spēj iededzināt daudzas lampadas, bet Uguni dalīt nevar. Tā pilnīga tiekšanās uz Hierarhiju nav dalāma. Daudzās svārstības uzskatu kā Hierarhijas vienotības neapzinīgas izpratnes sekas. Tuvojas laiks, kad visi dzīves apstākļi piepildīs ļaudis izprast vienbūtīgo Hierarhiju. Gudri norādīts, ka vislielākā atšķirība dos impulsu vienotībai. Vai gan tagadējais laiks nav vislielākās šķelšanās laiks? Vai gan cilvēce var vēl vairāk sašķelties? Tā ir vienotības tapšanas ausma. Mēness dilšana dod cerību uz jaunu sirpi. Vai gan tajā nav bērns?

149.

Mutiskā pavēle ieviešas dzīvē, kaut arī cilvēces rīcībā būtu tūkstoš rakstisku vārdu; tam trīs iemesli: pirmais – pavēle ne vienmēr viegli izsakāma rakstiski; otrais – paļaujoties uz rakstiem cilvēki pavēli vāji iegaumē; trešais – Augustus Nolikumus nekad nepieraksta, tāpēc ka augstākās pavēles lūpas runā no sirds uz sirdi. Šādam vienkāršam apsvērumam tomēr vajadzīgs paskaidrojums, jo kas nepazīst Hierarhiju, tas neizprātīs arī pavēles svētumu. Vajag daudz norādījumu par Dabas likumiem, lai saprastu tā pievilksmes likuma skaistumu, kas ir Hierarhijas pamatā. Tumsoņi nesaprot, ka verdzība un brīvība atrodas: pirmā – tumsā un otrā – Hierarhijas Gaismā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

150.

Lai atgūtu aizmirsto Hierarhiju, jāatskārst tās lietderība no visiem viedokļiem, no augstākā līdz zemākajam. Tādā veidā iespējams izvairīties no parastajiem maldiem, kad cilvēki bija jau it kā atzinuši Hierarhiju, bet tad steidzīgi pie mazākā neizdevīgā gadījuma atkal novēršas. Jaunās apziņas attīstībai šādi traucējumi ļoti kaitīgi.

151.

Var būt četrējāda veida darbs – pretīgs darbs, kas noved pie sabrukuma; neapzinīgs darbs, kas nestiprina garu; darbs atdevībā un mīlestībā, kas nes svētīgu ražu un, beidzot, nevien apzinīgs, bet arī Hierarhijas Gaismas svētīts darbs. Tumsonība var ieskatīt, ka nepārtraukta saskare ar Hierarhiju var mazināt tiekšanos uz pašu darbu, gluži otrādi, pastāvīga saskare ar Hierarhiju piešķir darbam augstāko kādību. Tikai mūžīgais Avots padziļina pilnveidošanās nozīmi. Jānosaka šāda kvēla darba mērogs. Pati tuvošanās Ugunīgajai Pasaulei kā tuvāko pakāpi prasa zemes darba pazīšanu. Nav daudz tādu strādnieku, kas spēj noteikt sava darba kādību, bet ja darba rūķis tiektos uz Hierarhiju, viņš nekavējoties tuvotos augstākai pakāpei. Prasme ietvert sirdī svēto Hierarhiju ir jau gudra rīcība, bet šāda rīcība apgūstama darbā. Neizšķiežot laiku tikai sevis labā, darbā iespējams apvienoties ar Hierarhiju. Lai Valdonis mājo sirdī. Lai Viņš top tik pat neatņemams kā pati sirds. Lai katrs elpas vilciens ieelpo un izelpo Valdoņa Vārdu. Lai katrs darba ritms skan Valdoņa Vārdā. Tā jāprot rīkoties katram, kas domā par Ugunīgo Pasauli. Vai gan Valdonim samelošu? Vai gan no Valdoņa noslēpšu? Vai gan spēšu domāt par nodevību paša Valdoņa klātbūtnē? Tā lai katrs nodoms tikai stiprina un attur no mazdūšības un tumsonības netikuma.

152.

Sagrozīti daudzi vērtīgi jēdzieni. Ja saku – nerūpējieties pārāk par rītdienu, tas nenozīmē, ka ieteicu būt slīnķiem. Visa domāšana jāvērs uz nākotni, jāstrādā nākotnei, bet rūpes par svēto nākotni jāvirza caur Hierarhiju. Tad rūpes par rītdienu iegūs pienācīgo nozīmi. Biedināšana ar rītdienu ir roku un kāju paralizēšana. Nākotnes lidojuma vietā cilvēki sasaista sevi ar bailēm un pārtrauc savu kustību. Bet bez Hierarhijas, patiešām, var pildīties ar šausmām līdzīgi slīkstošajiem vētrainā okeānā. Tikai Hierarhijas skaidrotās rūpes nebūs zemes rūpes, kaut gan saglabās darbīgumu un derīgumu. Pie tam šis svētīgais derīgums būs brīvs no katras patības. Vispārības labuma derīgums novedīs pie saskares ar Hierarhiju. Šāda doma nav abstrakta ētika, bet ceļš uz Ugunīgo Pasauli. Jau zemes stāvoklī cilvēkiem jāatlasa ikviens grauds, kas izaudzēs stiebru saskares pavedienam. Ugunīgajām Būtnēm nav viegli iekļūt zemes slāņos. Vai gan mūsu apziņa jau šeit nav jāiedragā smagās čaulas? Daudz ir to, kas tiecas, bet maz, kas nostiprinās Hierarhijas jūtziņā.

153.

Padomāsim, kādā mērā paklausība ir tikai sadarbība. Nav grūta tāda sadarbība, kas sniedz Visaugstākajā Svētmītnē. Fanātiķi droši vien šādā bezrobežīgā trauksmē

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

saskatīs lepmumu, bet fanātiķa galva jebkurā savā stāvoklī skar to pašu Bezrobežību. Tāpēc fanātiķiem ieteicams piesargāties māņticības. Tāpēc lai mūs nesamierina nekādas balsis, un nostiprināsimies Hierarhijā kā visvitālākajā sākotnē.

154.

Daudzie piemēri var pārlicināt, cik Hierarhiski gudri sadalīti augšupejas spēki. Jūs paši redzat, ka jūsu cienītais darbinieks palika Mītnē, jo viņa garīgie spēki kvēloja ap uzkrājumu centru. Tikai tumsoņi nodomās, ka Viņš neizgāja cīņas laukā zemes apsvērumu dēļ. Ikviens, kam ir priekšstats par garīgajiem spēkiem, sacīs, ka tikai to apzinīga pielietošana būs saprātīga. Tā iepazīsim lietderību, ceļā uz Ugunīgo Pasauli bezgalīgi vajadzīga.

155.

Par gudrības dzirksteli nosauc to pārejas stāvokli, kas saista mūs ar Hierarhiju. Tas nav tukšums, nav vienaldzība, nav patvarība, bet pilnīga, apzinīga sirds atvēršana.

156.

Atdosim sevi Hierarhijai.

157.

Jā, jā, jā! Ja Cilvēki nepievērsīsies Hieroiedvesmai, izcelsies lielas jukas. Pasaules izpratne mehāniski izjaukusi līdzsvaru un atbilstību. Vēl pirms pusgadsimta Mēs rūpējāmies par fizisko zinību veicināšanu. Šajā virzienā, patiešām sasniegts daudz, bet taņī pašā laikā garīgā apziņa atpalikusi no fiziskā. Formulu sablīvējumos zudusi ētika. Mašīnas novirzījušas cilvēkus no domāšanas mākslas. Pietiek robotu! Pasaules līdzsvaram vajadzīga sirds, šajā Pavēlē neatliekams glābiņš. Jaunā griba sasprindzējusi Zemes auru.

158.

Lai svētīts tas, kas nekavējoties savā sirdī atzīst Hierarhijas būtību. Bet ja sirds acis aizvērtas, norādiet tam uz pēctecību visā esošajā. Sāciet ar mājas ikdienību un tā nonāksit pie Visuma pamatiem. Bet ja tas palika kurls pret zinību, tas nozīmēs, ka viņš no tumsas. Jāpatur prātā, ka tumsas likums pamatojas uz noliegsmi. Nevajag aizmirst, ka visām tautām ir bijusi jēga par pēctecību un tāpēc tās tiecās uz Hierarhiju.

159.

Patiesi, Ēģiptē līdz Zālamana laikiem bija slavēta ar sasniegumiem. Arī Buda ar īpašu nozīmi saņēma kausu no Ēģiptes, tik harmoniski tika likti gudrības pamati. Protams, arī Vēdām bija sakars ar pagātnes rasēm. Nolikumi bieži pieaug evolutīvi, bet karmas ietekmē tie dažreiz involucionē. Tomēr pēctecība pastāvēja, un tieši tā bija tautu līdzsvars. Pēctecības noliegums ir tumsonība. Pati dzīves kādība, pati ceļa apzināšanās pamatojas uz pēctecības kā uz sniegtā Bezrobežībā. Pati Hierarhija jāizprot kā Bezrobežība. Hierarhiju ļoti bieži iedomāja kā galējo robežu, un no šejienes izriet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

visādi ierobežojumi un pazeminājumi. Hierarhijas majestātiskums ir tās Bezrobežīgumā.

160.

Izziņas par Spīdekļu valodu jāizpēta ļoti vērīgi. Un var iegūt labākās kombinācijas un tomēr tās nelikt lietā. Karsti tiecoties uz Hierarhiju, iespējams pāriet garām visbīstamākajām zīmēm. No šī Avota iespējams smelties derīgus sasniegumus, kuri var atvieglot Karmu.

161.

Vajag prast saskaņot daudzus jēdzienus, kas šķiet atšķirīgi. Tā neizpratējam Hierarhija un pašdarbība liekas pretrunīgi jēdzieni. Un tomēr, tieši Hierarhija prasa pašdarbības attīstību. Nevar tuvoties Hierarhijai, neizprotot pašdarbību. Pašdarbība un atjautība ir pirmais nosacījums uz augšupejas pakāpes. Ja visa pašdarbības prasme sakāpināta, var cerēt uz Hierarhijas palīdzību. Katrs zina, ka, zināšanām paplašinoties, Skolotājs tuvojas retāk, jo cilvēks paceļas līdzstrādnieka pakāpē. Jāsaprot, ka pašdarbības Nolikums ir jau uzticēšanās zīme. Bez tam tieši pilnvarotais līdzstrādnieks var godāt Hierarhiju visā apzinīgumā. Tā mēs spējam palīdzēt Augstākajam ar saviem pašdarbības upuriem. Arī šo nolikumu cilvēki neizprata un sāka nest asiņainus upurus. Bet vai gan Hierarhijai vajadzīgas izlietas asinis? Sirds enerģijas apmaiņa ir sadarbības nostiprinājums, tāpēc Hierarhija un pašdarbība būs pareizā augšupeja uz Ugunīgo Pasauli.

162.

Vajag vienoties, ko Mēs saucam par piesardzību. Tumsoņi var pieņemt, ka piesardzība ir bezdarbība vai bailīguma drūmums. Gluži pretēji, piesardzība ir darbības, modrības un vīrišķības pastiprinājums. Piesardzība ļoti vajadzīga, kad skarti ugunīgie viļņi. Tādiem sasprindzinājumiem iespējams pretoties tikai ar Hierarhijas Magnētu. Ja ieteicu piesardzību, vajag ugunīgi sasprindzēt sirdi uz Hierarhiju.

163.

Vajag ne vien saskaņot Ugunīgo Pasauli ar Bezrobežību, bet stingri balstīties uz Hierarhiju. Ugunīgās Pasaules skaistumu vainago tikai Hierarhijas kāpnes, kas ved augšup bezrobežīgajā Gaismā.

Nevajag skumt, ja pa Gaismas kāpnēm apzinīgi iet augšup tikai nedaudzi. Bet šie gara milzī tāda magnēta ieskausti, ka viņi neapzināti aizrauj sev līdzī grūtā ceļa neizpratējus.

164.

Darbību var pastiprināt ar izplatījuma piesātināšanu. Var pastiprināt to ar vienpersonīgas gribas sūtījumiem, bet paplašinātā apziņa pastiprinās šos sūtījumus, savienodama tos ar Skolotāja apziņu. Kvalitatīvi paplašināta apziņa nekad nenožēlos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pagājušo, jo katrs viņas mirklis ir plašāks par visu pagātņi. Tāpat apziņa nenožēlos izstaigātās vietas, jo katra jauna vieta, apziņas apskaidrota, ir skaistāka par iepriekšējām. Tā jaunas skaistas vietas apzināšanās, savienota ar Skolotāja pazīšanu, ir radīšanas ķīla.

165.

Uzmanīga novērošana vajadzīga jau tāpēc, ka nav iespējams paredzēt, kā dažreiz noritēs svarīga parādība. Tikai ļoti izsmalcināts organisms spēj nojaust it kā aicinājumu. Tam pēkšņi rodas vēlēšanās novērot. Jābūt gatavam paklausīt šādam aicinājumam.

166.

Kad iespējams apzinīgi uztvert refleksus, tad izveidojas apzinīgas jaunrades strāvas. Kad Mēs redzam sūtīto staru refleksus visās mācekļu darbībās, tad Mēs sakām – “viņš atspulgo Patiesību”. Daudzi stari atstarojas tikai kā bāli refleksi, tāpēc Mēs priecājamies, kad Mūsu tuvinieki nostiprina pašizstarotos starus. Tāpēc Mēs parādām gaismu pilnīgā spožumā tam, kas apstiprina Mūsu stara pilnīgo nozīmi.

167.

Pilnveidošanās process spēj pievest cilvēci augstākām pasaulēm, tāpēc jānostiprina Nepārejošā izpratne. Kad izziņas fokuss tieksies uz jauniem leņķiem un meklēs ceļu kā slazdus pārvērst izplatījuma ugunī, tad jauno formu pasaule būs bezrobežīga.

Pārejamība pārāk dominē planētas apziņā un cilvēces apziņa gaida visa esošā beigas. Kādēļ tik ļoti īsināt Kosma darbību, kad Visums turpinās Bezrobežībā? Spilgti deg izplatījuma ugunis, skaidri izjūtams izplatījuma aicinājums un vajag tikai gribēt to sadzirdēt. Neapmierinātība un skumjas bieži ir atbilde izplatījuma aicinājumam. Neapmierinātība norāda uz pilnveidošanās atskārsmi. Traukšanās apstiprina pareizu soli uz Bezrobežību.

168.

Norādījums, kas apliecina jaunradi tālajās pasaulēs, saskan ar Pasaules uzdevumiem. Pasaules uzdevumi ir kā prieka ugunis, un tad piepildās jaunrades uzdevums. Mums vēl viens uzdevums – cilvēka gara noformēšana. Atrast cilvēces palīdzībai starus, kas noformēs un attīstīs lieliskās gara spējas. Pasaules uzdevums apstiprina kosmisko ugunu spriegums un izplatījuma sasnieguma prieks skan kā sfēru mūzika.

Sacīsim: “nesasniedzamais šeit, sasniedzams tur. Noraidītais šeit, pieņemts tur!” Cilvēki neizprot pasaules uzdevumu. Visums cilvēku apziņā zemākās samērības pakāpe. Jā, jā, jā! Ir daudz jaunu formu! Mūsu jaunrade apkopo jaunus savienojumus. Kosmiskais Varenais Spēks un Arhata varenais Spēks spēj izveidot neiedomājamas formas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

169.

Tas, ko jūs vērsat uz Mani, tas aug kā labākais dārzs. Augļi gatavojas, bet nedrīkst pielaist tārpus.

170.

Maz strādnieku; - ļaudis dzīdamies pēc bērnišķā, pazaudējuši Roku Vadītāju. No jauna ejam pasaulē. No jauna Nesam gara pierādījumus.

4.nodaļa: *Cilvēces Audzinātāji Brālība.*

171.

Lielā Brālība bez apstājas strādā un darbojas visas Pasaules Labumam un tādēļ plaši izmanto visas iespējamības, lai izplatītu glābēju Mācību. Cilvēces kuģis grimst un vienīgi akli nesaredz visu pārdzīvojamā laikmeta bargumu.

Protams Lielajai Gaismas Hierarhijai ir zemes plānā dažādi pakāpju līdzstrādnieki, tie, kas paši to apzinās un arī kas to neapzinās, un tāpat arī īpaši uzticami un tuvi. Ir arī ļoti daudz personu, kas saņem skaistus vēstījumus, pie tam viņām bieži vien nav ne jausmas par tāda vēstneša patieso izskatu, bet viņi visi nes savus graudus lielajai sējai. Galīgs analfabētisms būtu prasīt kaut kādus visu ietverošās Gaismas Hierarhijas darbības ierobežojumus ar reiz uzstādītajām /noteiktām/ formām! Hierarhija dzīvo un darbojas atkarībā no lietderības likuma, kas nodrošina patieso evolūciju.

Neapšaubāmi arī tas, ka pašreizējos, noteiktajos termiņos cilvēces apziņas atjaunošanai un Mācības jaunas pakāpes ieviešanas labad Lielā Brālība izvēlas vienu vai divas personas, kā tas bija ar Blavatsku un pēc viņas nāves ar Frančīa La Dju, caur kuru Skol. II. Deva savu Mācību. Par nožēlošanu viņa nomira 1923.gadā. Viņa bija Kalifornijas Brālības un žurnāla "Artizāna Templis", kurā šie sūtījumi tika iespiesti, dibinātāja. Bet atkārtāju, ka bez tādiem galvenajiem uztvērumiem, kas saņem "Mācības Okeānu", kā izteicies viens no L.Sk., un kas atrodas pastāvīgā, apzinīgā saskarsmē ar Hierarhiju, nepārtraukti tiek doti atsevišķi vēstījumi arī pa citiem kanāliem un mēs pazīstam ne mazums šādu skaistu grāmatiņu. Bieži tās tiek dotas meklējošām dvēselēm, kuras neko vai arī ļoti maz, ir dzirdējušas par Lielo Brālību. Šīs grāmatiņas lielāko tiesu tiek rakstītas automātiski vai arī, kas gadās retāk, pēc diktāta. Bet šādu grāmatiņu tikumiskās vērtības skaistums nav noniecināms tādēļ vien, ka tās rakstītas bez dažu autoritāšu atļaujas un svētības. Cik man zināms, neviena no šīm autoritātēm, visas savas dzīves laikā nav pagodināta ar tamlīdzīgu uzdevumu no Augstā Avota.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

172.

Mūsu Brāļi var parādīties personīgi, bet ar aizmiglotu vaigu. Kad vaigs aizmiglots, esiet pārliecināti, ka šī persona nogrimusi ilgstošā mēģinājumā, kas prasa acu fiksāciju. Ja sievietes tēlam aizsegta seja, tad parādība attiecas uz Pasaules Māti.

173.

Kad Mēs runājam par Starptautisko Valdību, daudzi samulsa. Kad viņiem kļūs zināms, kā Tā ir Zināšanas Valdība, vai gan sapratīs?

174.

Var apgalvot, ka cilvēces apziņas līmenis ir proporcionāls planētas līmenim, bet nav iespējams galvot, ka Kosmosa līmenis pielīdzināms planētai. Kā gan iespējams pieņemt šādu izmērījumu, kad viss Kosmos ir bezgalīgs un, kā ugunīgā strūkļa, izstrāvo, izšķaidot savas dzirkstis un ierosinot dzīvību visā izplatījumā. Strūkļa ir viena, bet dzirkstis neskaitāmas. Kosmos viens vienīgs un formas bezrobežīgas.

Mēs, jūsu Brāļi pazīstam to dzīves lappusi, kurā ierakstīta Kosma vienība. Mēs apliecinām, ka nevis nošķirtība virza evolūciju, bet tikai bezrobežīga tiekšanās uz harmoniju. Jo daiļāk, jo augstāk, jo spēcīgāk, jo augstāk. Kālab gan veicināt gara un matērijas cīņu, kad abi nāk no viena avota? Kālab nekāpināt spēkus un neizjust sevī Kosma psihodzīvību?

Mēs aicinām pie tapšanas pirmavota. Mēs gadu tūkstošiem pielietojam Mūsu tiekšanos dot cilvēcei esamības prieku, bet kosmosa dalībnieki ir neatjautīgi un sapņo par mierīgu dzīvi un nobeigumu vienā ietērpā. Vajag saprast, ka vērpiena audums tiek darināts no daudziem diegiem un vērpiens atkārtots daudzkārt. Kosmiskais audums sastāv no visām psihiskās enerģijas izpausmēm un Matērijas Lucidas izdaiļots. Ceļu izdaiļo tiekšanās uz Bezrobežību.

175.

Apliecinām dzīvības kosmiskumu kā nemainīgu principu. Kosmisko enerģiju vajag izprast kā kopdzīves faktu, jaunu dzīvju vēstnesi.

Mēs uzsvaram Brālību, kā kosmiskā spēka apliecinājumu un Mūsu simbols ir materiālās sekas.

176.

Mūsu Brāļu gara potenciāls ietver sevī visas Kosmosam tāpatīgās enerģijas. Kad mēs tiecamies uz evolūciju, tad var sacīt, ka Kosmosa strāvas atnes tāpatīgas strāvas. Izplatījuma uguni uztur dzīvu tas pats impulss. Runājot par Brāļiem, Mēs ar to saprotam arī Māsas. Sākotnes taču apstiprinātas kā Kosma līdzsvarojumus. Tas, kas atsakās no līdzsvara principa, nostiprina nelīdzsvarotību. Kosmiskā jaunrade prasa vienas sākotnes apgārošanu ar otru. Tādejādi Sākotnes Kosmosā radītas kopīgai jaunradei. Kopīgā jaunrade apstiprināta kā Esamības simbols.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

177.

Tas, kas iet ar cilvēces Brāļiem, nevar iegrimt neziņas tumsā. To, kas iet ar cilvēces Brāļiem, sasprindzina Kosmiskā Magnēta spēks. Tas, kas iet ar cilvēces Brāļiem, pāriet robežas nezināmā kārtā. To, kas iet ar cilvēces Brāļiem, sasprindzina gara drosme. Tas, kas iet ar cilvēces Brāļiem, nes savā garā neievainojamu šķēpu un savā aurā atvairošu tīklu. To iegauvēsim. Cik daudz naidīgu bultu salauzusi Mana Roka! Tā mūžīgā, nemitīgā cīņa sasprindzina dzīvības impulsu. Kauja norisinās un aizejošos spēkus kāpina tieksme uz iznīcību.

178.

Visi garīgie impulsi tik krasi izpausti Pasaules Vienkopā, tāpēc Mūsu apstiprinātais Avots atklāj Kosmiskā Magnēta līdzsvaru. Cilvēce izkropļojusi Pasaules Vienkopu un sadarbības vietā cilvēce apstiprina savas tiesības uz prioritāti. Cilvēces jaunrade izveido sablīvējums. Tā nostiprinās negrozāmais ceļš. Cilvēcei palīdzības Nesēji, Cilvēces Brāļi, patiesi, piesātina izplatījumu ar jaunrades uguni.

179.

Mēs – Bezrobežības Sekotāji. Tur, kur nav pieejama daudzskanīga tiekšanās, tur cilvēces Brāļi neapstiprina savu atklāsmi. Mēs piesātinām izplatījumu ar evolūcijas plūsmu. Cilvēces brāļi atsakās no Paranirvanas, lai nostiprinātu cilvēces evolūciju, tā brīvprātīgi tiekdamās likt pamatus labākai pakāpei. Mērķis nav sasniedzams bez pūlēm, mērķis prasa upurus. Tāpēc norādiet uz Maitreijas tuvumu.

180.

Cilvēces Brāļi tiek norīkoti planētas dzīves izveidošanai, tie izraudzīti kā dižās Pasaules Mātes Pavēles Virzītāji. Kad tuvojas prieka vads, tad atskan sfēru mūzika. Kad sirds dreb kosmiskā spēkā, tad sfēru mūzika pilda izplatījumu. Mūsu Brālības Sirds glabā cilvēcei ceļu uz Vispārības Labumu.

181.

Uz planētas ir parādība, kas tuvu saskaras ar celšanas darbu tālajās pasaulēs. Šo parādību Mēs esam veidojuši gadu tūkstošos. Un Mēs, cilvēces Brāļi, tā tiecamies uz Mūsu Hierarhijas Spēkiem. Tai pašā Magnētā Mēs tiecamies uz to pašu Spēku, kas ceļ augšup Mūsu jauncelsmi. Brīnišķīgs ir Mūsu esamības uzdevums. Var izpausties kā spēks, kas tura atklāsmju “kausu”; abas rokas izstieptas pret “kausu”.

182.

Lietderīguma apjēgšana ir zīme tam, ka notiek sadarbība ar Mums. Kā gan citādi iespējams pāriet uz izpratni par Magnētiem, kas izsūtīti pa dažādām zīmēm? Kā gan citādi iespējams tuvoties cilvēka apziņas magnetizēšanās parādībai, kas klusībā vērs uz sevi veselas tautas skatienus. Tā var izsekot tam, kā Mūsu sūtītās Māsas un Brāļi ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

piesaistījuši sev un likuši vērtties ap sevi veselu tautu apziņas. Bet lai to izsekotu, vērīgi jāizprot katra soļa vērtība.

183.

Daudz laba atnes apvienoti sūtījumi, kad var saglabāt vienu toni, kā skaņdarbu atslēgā. Var pat ar kamertoni uzdot vienu vadošu toni. Magnēts, kamertonis, gredzens un daudzas citas parastas ierīces viegli ieiet jauno jogu ikdienišķās dzīves lietošanā. Putekļu uzslāņojumu tīrīšanai vajadzīga lāpsta un slotā. Nevajag vairīties no parastiem priekšmetiem; - kā apakšā tā arī augšā. Ir gudri pierast, ka nav miera un nav beigu. Bet Mūsu Brālības un Hierarhijas apjēgšana vien jau virza ceļnieku pa īsāko ceļu uz Bezrobežību.

184.

Ja orbīta, kas pievelk apzinīgas tiekšanās, arvien novedīs garu pie Mūsu Vārtiem. Gara jaunrade dun visā izplatījumā un vienīgi Augstākās Varas atzīšana piesātina garu ar radošiem meklējumiem. Tā pēc katra orbīta, kas aicina uz augstāku jauncelsmi, tiek piesātināta ar visām augstākajām enerģijām. Vienīgi apzinīgas meklēšanas ceļš veicina tiekšanos uz Mūsu orbītu. Tā iespējams aizsniegt augstākās pakāpes.

185.

Ur. ir redzējusi un piedalījies Mūsu ugunīgajā darbā. Tā Mēs ne vien novērojam, bet arī kontrolējam ugunīgos sasprindzējumus. Novērošanas centri izvietoti Mūsu Torņa vairākos stāvos.

186.

Kāds klostera priekšnieks, izsūtot mūkus ceļojumos, vienmēr viņus izvadīja vārdiem – “mūsu Mītne atkal paplašinās”. Viņš zināja, ka garīgā atsvešināšanās nevar notikt, un ka šādi ceļojumi tikai nostiprina Mītnes apmērus. Tā domājiet, kad daļa brāļu uzsāk jaunu ceļu.

187.

Zināšana ir vārti uz Brālību. Nebrīnīsimies, ka Brālības dibināšanu iesāk ar zinātnes sintēzi. Lai arī ikviens pārvalda vienu priekšmetu, bet tas pratīs cienīt izzināšanas neskaitāmās nozares. Šajā cieņā dzims Brālības izpratne.

188.

Taču ne briesmas un bailes, bet prieks ir Brālības balsts. Harmonijā izaug pārzemes jūtas. Kurš kaut reizi izbaudījis šīs pacilājošās izjūtas, tas jau pazīst Brālības Magnētu.

189.

Gatavojoties uz Brālību, jāizprot vienkāršā patiesība – jo vairāk, jo labāk. Nedomāsim, ka visa pietiekoši. Visu līdzņemta lietu pārskatīšana jāpieņem kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

nepieciešamība. Daudz paņemt līdzī nevar, bet vajadzīgo aizmirst arī nedrīkst. Pati izvēle jau būs pietiekama pārbaude.

190.

Ja notiek Pasauļu pārbaude, tad arī katra daļiņa tiek pārbaudīta. Var paredzēt, ka kādu šāds stāvoklis izbiedēs. Bet vienīgi pavirša domāšana kavēs apsveikt evolūcijas likumu. Paplašināta apziņa iemīlēs šādu nemītīgu kustību. Vai gan labāk atrasties kļūdu un maldu nemainīgajā cietumā. Gluži otrādi, ir daudz līksmāk nojaust pastāvīgu pārbaudi, kas rada atbildības sajūtu.

Katrā sadarbībā ceļā uz Brālību atbildība būs progresa pamats.

191.

Brālība nepazīst atpūtu. Lai atpūtas jēdziens ir mīļš vienīgi blīvajos ceļos.

192.

Kā gadu tūkstošos saskatīt Brālības pamatu licēju? Tautas minēs gan Ramu, gan Ozirisu, gan Orfeju, gan daudzus labākos, kas uzglabājušies tautas atmiņā. Nesacentīsimies, kuram no tiem piešķirt pirmo vietu. Visi tika nomocīti un saplosīti. Ciltsbrāļi nepiedod rūpes par Vispārības labumu. Lai gadu simteņos Mācība transmutējas, un tādējādi lai salasās kopā izsvaidītie viena ķermeņa locekļi. Kas gan tos salasīs? Tautas atmiņa apstiprinājusi arī To, kura atdos spēkus, lai dzīvās daļas saaudzētu. Atcerieties, cik daudzi pūlejušies Brālības labā.

193.

Plašajā kalnu zemē nav viegli atrast Brālības Mītni. Nav iespējams iedomāties kalnu sablīvējumu sarežģītību. Jūs jau zināt arī par īpašiem aizsardzības līdzekļiem. Ja arī pastāv zīmes, kas norāda robežas, tad kas gan izpratīs šīs pazīmes? Ja arī ir ceļa apraksti, tad kas gan komplicētajos simbolos atradīs norādījumus? Pat nesaprātīgais nojautīs šādas piesardzības iemeslus. Dzīvē cilvēki prot pasargāt mīļotu cilvēku. Kur sirds un jūtas, tur radīsies arī līdzekļi.

Sargāsim Brālību!

194.

Daži jums sacīs – mēs gatavi izprast Brālības Pamatus. Mēs gatavi nodibināt sadarbību, bet mums visapkārt tik neciešami apstākļi, ka labāku gatavību nav iespējams parādīt. Patiesi, var būt tādi apstākļi, kas neatļauj likt lietā to, kam sirds jau gatava. Nepakļausim briesmām nevainīgus censoņus. Tie var likt lietā savu prasmi citos apstākļos. Pagaidām lai ceļ Brālību domās. Ar šādu celšanu tie var attīrīt apkārtējo izplatījumu, un šāda doma jau būs dziedinoša. Bet lai tie neieslīgst iedomībā, ka jau pietiek celt tikai domās. Nē, Ceļinieks apstiprinās sasniegumus cilvēka kājām un rokām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

195.

Brālības izpratne var rasties negaidīti. Cilvēki paši pārvērš iespējas par šķēršļiem. Viens dēvē zemi par kapsētu, jo katrā vietā bijusi nāve, bet otrs to pašu Zemi atzīst par dzimšanu, jo katra vieta ir bijusi dzīvības izcelšanās vieta. Abiem taisnība, bet pirmais sevi ieslodzījis, kamēr otrais atbrīvojies evolūcijai.

Tā meklējiet līdzstrādniekus tur, kur domā par jaunu dzīvi.

196.

Jaunā dzīve ir sadarbība un prieks par Brālību. Nedomājiet, ka domas par Brālību jau vecas. Tās parādās mūžīgi, kā gaidīti ziedi.

Cilvēce reiz pagurs, tā pagurs, ka brēks pēc glābiņa, un šis glābiņš būs Brālībā.

197.

Brālībai visos laikos bijuši sevišķi Ašrami. Tie varēja pārvietoties, bet Centrs negrozāmi palika klinšu Torņos. Jāatzīst, ka pasaulē nemitīgi ieplūst Brālības strāvas. Nevajag prāt, kur tās sekmīgas vai nesekmīgas, šādi priekšlaicīgi slēdzieni vienīgi norāda, cik doma par Brālību aprobežota.

198.

Cilts priekšrocības Brālībā nevar pastāvēt. Dabiskā Hierarhija izriet no zināšanas prioritātes un gara primāta. Tādā kārtā apstākļi, kas visvairāk satrauc cilvēci. Brālībā atrisinās vienkārši, nešķiežot nevajadzīgus strīdus un nesaskaņas. Tur, kur apzinās, ka prioritāte ir lielais upuris, tur nestrīdēsies par zemes apzīmējumiem. Cik daudz enerģijas un laika ietaupīsies uz Brālības pamatiem. Neaptumšosim gaišo jēdzienu ar to, ka dažreiz to lietoja kopā ar neizprastajiem brīvības un vienlīdzības jēdzieniem. Katrs izprot šo abu jēdzienu relativitāti, bet Brālība, kas balstās uz sirds jūtziņu, būs neapšaubāma. Tā Brālība jāpieņem kā realitāte.

199.

Kad apziņa aizmiglosies, kad augstākie Jēdzieni attālināsies, padomājiet kaut par vienību labajos darbos.

Nav iespējams novērsties no visa, kas stiprina.

Nebūs izturīgs darbs naida vārdā, nepieļaujami gruži uz sliekšņa.

Kad posīsities tālajā ceļā, tad noslaukiet visus putekļus, lai aiz jums paliek tīra vieta. Tā visās dzīves parādībās atcerēsieties par Zināšanas un Taisnības Centru, par Brālību.

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Brālības jēdziens

200.

Vissvētākais noslēpums tinas ap Brālības jēdzienu. Vislielākā līksme dzīvo apziņā, ka pastāv Zināšanas Sabiedrība. Šāda doma apstiprina, ka kaut kur dzīvo Uzticami Līdzstrādnieki. Atcerēsimies pamatus, kas novedīs pie Brālības.

201.

Asinīm cilvēki mēģinājuši iedzīvināt Brālības savienību. Tie atdeva savu visvērtīgāko vielu, lai tikai sasniegtu Brālības stāvokli. Dzirdēt visas dziesmas par Brālību, nozīmē dzirdēt cilvēces sirds ilgu poēmu. Ja savāktu visas parašas, kas uzkrājušās ap Brālības jēdzienu, tad rastos neparasts aizkustinošs liecinājums par tautu tiekšanos. Varoņdarbi Brālības vārdā parāda, kāda pašreizējā vienmēr ir apvienojusies ar tādā, skaidras sirds izjūtām. Tomēr tieši Brālības jēdziens ir sevišķi sagandēts un pazemots.

202.

Pat labākie Brālības jēdziena papildinājumi to vienīgi pazemojuši un padarījuši grūti sasniedzamu. To saistīja ar brīvību un vienlīdzību, šāda trijotne iztēlojās zemes priekšstatā, citiem vārdiem sakot, tai stāvoklī, kurā nav ne brīvības, ne vienlīdzības.

Visaugstāko brīvību iespējams apzināties Pārzemes Pasaulē, kur likums izprot kā cildenu negrozāmību. Tur arī gara grauda vienlīdzību saprot kā vienīgo devības un izlīdzinājuma mērogu. Parasti zemes brīvības statujas apveltī spārniem vai lapām, kā augstāko sfēru un stāvokļu atgādinājumu.

Par vienlīdzības attēliem pastāv kāds joks, kad kādam skulptoram pasūtīja izgatavot tūkstots vienlīdzības statuju, lai ar tām izgreznotu goda ceļu, viņš pagatavoja tikai vienu un lika pēc tās izliet visas citas.

203.

Reti var sarunāties par Brālību. Tieši zemes lielās neželības laikos ir neparasti, ka cilvēki it kā norunājuši pazemot tieši šo jēdzienu. Ja Brālības asins apvienības senās parašas izvērtušās par tādu draudu visam cilvēku dzimumam ka pati senatnes atriebība šķiet kā bērnu spēle.

Jūs zināt, ka runāju par to, ko sevišķi nepieciešams nostiprināt.

204.

Ja ļaužu sanāksmē jūs uzrunāsiet vārdiem – Draugi un Līdzstrādnieki, tad vairums jūs uzņems neuzticīgi. Bet ja jūs uzdrīkstēsities tos nosaukt par Brāļiem un Māsām, tad droši vien jūs noraidīs, kā izrunājušus nepiedienīgus apzīmējumus.

Cilvēki dažreiz dibina Brālības, bet šīm ārējām uzpūstām iestādēm nav nekā kopēja ar dižo Brālības jēdzienu. Tā cilvēki sāk vienkopas, sadarbības, dažādus arteļus un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

sadraudzības, bet to pamatā nav pat vienkāršas uzticēšanās. Tātad, šiem pasākumiem sveša pati Brālība, kas ir spēcīga savstarpējas uzticības apvienība.

Varbūt tieši tagad dažas labākās sirdis jau sapņo par tādu iestādījumu radīšanu, kur uzticība būtu stūrakmens. Nevar apgalvot, ka viss jau ir nelāgs, ja cilvēka acs saskata tikai dažas dzirkstošā laikmeta detaļas.

Lai pēc seno simbolu drumstalām novēro pamatjēdzienu vitalitāti. Varbūt tieši tad, kad no zemes redzes viedokļa saskatāma tikai ārdīšana, tai pašā laikā jau dzimst visdaiļākie jēdzieni.

205.

Kad gan runāt par vajadzīgiem jēdzieniem? Tad, kad tos sevišķi pārkāpj. Tieši tad runāsim par tiem, kad cilvēki tos jau uzskata par bezcerīgiem. Kāpēc tieši tagad atgādinām par Brālību? Cilvēki savā izmisumā nāks meklēt lemtās Brālības izkaisītos graudus.

Neapšaubīsim dzīves svārsta svārstīšanos. Izmisums var būt apskaidrības vēstnesis.

206.

Pareizi novērots, ka daži stari sevišķi grūti uztverami, tāpat arī viss cits, kas ar šiem stariem sakarā. Tālab Mēs arī neuzstājam, lai patvarīgi ietekmētu svešu apziņu, ja tā noskaņota citā ritmā. Varmācība nav pārliecināšanas atribūts. Nevar pavēlēt draudzību un vēl jo mazāk Brālību. Šie jēdzieni prasa pašaieliedzību un pamatu izpratni.

Ja Brālības plašais jēdziens novests līdz asinsradniecībai, tad tas nozīmē, ka apziņa kļuvusi nabadzīga. Bieži apziņa tik aprobežota, ka cilvēki vispār neizprot, kāda brālība varētu pastāvēt ārpus asinsradniecības.

Parastās radniecības pakāpes – otrā un trešā auguma radniecība izbeidzas ceturtajā augumā, un tālāk iztēle nesniedzas. Varētu sarakstīt veselas grāmatas par konvencionāliem priekšstatiem, kas izveidojušies ap Brālības jēdzienu.

Dažādos gadsimteņos daudzas tautas uzsvērušas Brālības nozīmi. Brāļa slepkavību uzskatīja par smagu noziegumu. Aiz visa tā varēja saskatīt godbijību pret kādu cilvēku stāvokli. Stingriem līdzekļiem norobežoja kaut ko, kas neietilpa parastajā domāšanā. Prāts noliedza šo kaut ko, bet sirds savās ugunīgajās dzīlēs apstiprināja. Sirds trīsēja Brālības nozīmes daiļuma nojautā. Cilvēce atkal pievērsīsies sirdij un izprātīs Brālības būtību.

Varbūt Brālība pastāv? Varbūt tā, kā Zemes enkurs ietur līdzsvaru? Varbūt cilvēces sapņos tā saglabājusies kā neatvairāma realitāte? Atcerēsimies dažus sapņus un redzējumus, kuros tik spilgti atspoguļojas Brālības mūri un torņi. Iztēle ir tikai atmiņa par īstenību.

Varbūt kāds arī nomodā atceras Čun Torni?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

207.

Visā jāizpaužas Bezrobežības dzirkstelei. Katram jēdzienam jāparedz iespēja attīstīties Bezrobežībā. Var novērot veselas jēdzienu sērijas, kas pakāpeniski seko cita citai. Nevar pārtrūkt draudzība vai sadarbība. Starp tām un Smalko Pasauli jābūt vēl kam, kas vienādi var piederēt abām Pasaulēm. Šis kaut kas ir Brālība.

Nav iespējams nosaukt vēl dižāku jēdzienu, kas vainagotu cilvēku attiecības un atbilstu Smalkās un Ugunīgās Pasaules būtībai. Tālab Brālību sauc par trīskārtīgo. Kā izturīgs tilts tā savieno visas trīs Pasaules. Ir gandrīz neiespējams iedomāties Zemes un Ugunīgās Pasaules saskaršanos, bet Brālības bruņojumā arī tāda saplūsme iespējama.

208.

Neviens nevēlas atrasties ierobežotā laukā, ja tam ņemtu iespēju palūkoties pāri žogam. Vajadzīga kaut maza spraudziņa, lai nojaustu iespēju tuvoties Bezrobežībai. Kaut cilvēku ikdienas dzīvē rastos tāda vienība, kas apkopotu ne tik vien visniecīgāko, bet arī visdižāko.

Varbūt uz katras planētas ir diženu sastapšanos vietas.

209.

Brālība vai sadraudzība – nav iespējams nosacīt krasu robežu. Un tomēr cilvēki vēlas, lai jēdziens nodalītu visai krasī. Bet daudz kas piejaucas no citiem jēdzieniem. Tā sadraudzība ir it kā Brālības sliexsnis, tāpēc jāsarģā pieejas Gara Cietoksnim.

210,

Bezrobežībā ir daudz izjūtu, kas nav izsakāmas Zemes vārdiem. Dažas no tām pilda sirdi trīsām, bet šāds sasprindzējums nav ne drausmas, nedz sajūsma. Ir grūti salīdzināt tā cilvēka izjūtu, kas stāv Neizmērojama Bezdibeņa priekšā. Viņš nav izbījis, bet nespēj arī iedrīkstēties. Viņš neredz atbalstu, nezina, ko darīt šādā stāvoklī. Bet laime, ja aiz viņa stāv Brālība visā apzinātībā. Nevajag saprast Brālību kā kaut ko abstraktu. Tā ir šeit cilvēces laimes labā.

211.

Ja jūtas, kas paceļas pašos Brālības augstumos, zemes stāvoklī jau grūti panesamas, tad Brālība tomēr katram, tiekšanās pilnam garam, pilnīgi pieejama. Nevajag spriest sarežģīti, ja protat nevēlēt savam tuvākam to, ko nevēlat paši sev. Tā katrā ikdienā, katrā darbā, katrā nodomā iespējams nostiprināties Brālības atskārsmē.

212.

Kā gan Brāļiem iespējams saskarties? Ja Zemes ķermenī, tad šāda saite būs īslaicīga. Ja Smalkajā ķermenī, tad arī šāda vienotība var būt trausla. Vienīgi Gaismas ķermeņi var savstarpēji apliecināties. Vienīgi zem centra vienvienīgā stara rodama savstarpēja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

saprašanās, tālab nepieiesim Brālības jēdzienam pavirši – citādi tas paliks zemes robežās un tam nebūs nozīmes. Vadošais magnēts nav ieslēgts zemes ķermenī, nedz arī smalkajā, bet gara graudā, Gaismā, kas pāri katrai iztēlei. Kas neizprot Brālības augstāko noslēpumu, tam labāk nepazemināt šo jēdzienu. Lai tas vēlreiz gremdējas Smalkajā Pasaulē un iepazīst Augstākās Pasaules mirdzumu. Varbūt tad ceļinieks nonesīs Gaismas dzirksteli savā jaunajā augšupejā? Tāpēc rosinu uzmanīgu Brālības uztverē.

213.

Palūkosimies, ciktāl pārvietojušās Brālības. Pēc šiem ceļiem var spriest par evolūcijas kustību. Nevajag domāt, ka Brālības steidzīgi aizgājušas Nepieejamās Dzīlēs. Tās tikai koncentrējušas spēkus vietā, kas izturīga kā ģeoloģiski, tā arī garīgi. Var atcerēties, ka vairākās zemēs ir bijuši Brālības centri, bet noliktajam laikam iestājoties, šādi centri sapulcināti vienā Cietoksnī.

214.

Bieži Vienkopu apvairo personīgās brīvības apspiešanā. Šis apvairojums attiecināms uz katru citu kompromisa iekārtu, bet ne uz Vienkopu. Apzinīgā Vienkopā ir vieta ikvienam darbam. Katrs var izraudzīties darbu pēc vēlēšanās, jo katrs darbs sola jaunus sasniegumus. Nav mehāniska izplatījuma garlaicības, jo darbinieks ir arī eksperimentētājs. Viņš izprot uzdevuma nozīmi, lai netraucējot kustības kopīgo kompleksu, gūtu darba pilnveidību.

Minēsim piemēru no Mūsu Vienkopas. Mūsu draugs ķīmiķis V. vēlas nodoties jaunai staru sadalīšanai, neviens viņu netraucē. Mūsu Draugs vēlas uzlabot radio, liekot lietā jaunus gaismas viļņus – neviens viņu netraucē. Mūsu Māsa P. nodarbināta ar kaimiņzemes sociālo problēmu, neviens viņu netraucē. Mūsu Māsa J. nodarbināta zemkopībā un ievēd daudz jauninājumu, neviens viņu netraucē. Māsa O. mīl ārstniecības augus un izglītības jautājumus, neviens viņu netraucē. Brālis H. konstruējis interesantas aužamās stellas un bez tam strādā arī Vienkopu pārveidošanā. Brālis M. nodevies vēsturiskiem pētījumiem, Mūsu kurpnieks raksta ievērojamus filozofiskus traktātus. Ikviens noteikti atrod darbu pēc spējām un var to pēc vēlēšanās mainīt. Tādējādi vajadzīga vēlēšanās strādāt un atvērta apziņa, tad katrs darbs kļūst aizrautīgs. Darbs taču tiek darīts nākotnei un katrs nes labāko akmeni. Arī Mēs patlaban kalnu vidū runājam nākotnei. Un jūs šo vārdus nesīsiet ielejas iemītniekiem un tie vēlreiz atcerēsies Vienkopas esamības iespēju.

215.

Jūs jau esat dzirdējuši no ticamiem ceļotājiem, ka pavadoņi atsakās vest dažos virzienos. Tie drīzāk ļaus sevi nosist nekā vedīs tālāk. Un tā tas ir. Pavadoņi ir no Mums psiholoģizēti. Bet ja nepiesardzīgais ceļotājs tomēr ies tālāk, tā priekšā nodārdēs klinšu nogrūvums. Jo ceļinieks pārvarētu šo šķērslī, tad šķembu lietus aizraus, jo nevēlamais nenokļūs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

216.

Pamazām atausīs zināšana, ka leģenda ir paties vēstures notikums, arī dokumenti radīsies. Katrs atklājums liecina, ka patiesība dzīvo un tā jāatskārst. Ja mīti dzīvo, tad arī nostāsts par Brālību gūs ticamību. Var novērot, ka ziņām par Brālību izturas ar sevišķu aizdomību. Daudzus apstākļus pieņem visai viegli, bet Brālības esamība sevišķi pārsteidz. Cilvēki gatavi sastapt nepazīstamu vientuļnieku, bet iedomāties šādu vientuļnieku apvienību tiem nezin kāpēc ir grūti. Ir virkne patiesību, kuras sastop sevišķu pretestību. Nav grūti iedomāties, kam ir pretīgs Brālības jēdziens. Šīs būtnes ļoti labi zina par Brālības eksistenci un dreb, kaut tikai šī zināšana neizplatītos cilvēku vidē. Bet viss notiek savā laikā. Ja tie arī vēl nezina, tad sāk jau nojaust.

217.

Lai krustceļos svētceļnieki dzied par nolemto Brālību.

218.

Dažreiz var likties, ka norādījums nav dots pietiekami skaidri, bet vai tas tiešām tā? Vai mūsu mainīgā noskaņa nav maldīga iztulkotāja? Noskaņas ar laiku izgaīsīs, parādīsies īstās sejas. Tad varēs atzīt, ka norādījumi bijuši negrozāmi. Tā tiek kaldināta tuvošanās Brālībai.

219.

Sadarbība var sākties un izbeigties, bet reiz nodibināta Brālība ir nesagraujama. Tāpēc nepieiesim vieglprātīgi jēdzienam par to, kas ielikts pamatā. Visās esamībās Brāļi sastapsies un nostiprinās kopējo darbu. Jāpriecājas par šādu iespēju, kas neizsīkst visos mūžos.

220.

Pie Mums neapjausto Brāļu skārienu nosauc par slepeno vārdu. Tas neizpaužas vārdu zīmēs, bet atbalsojas sirdīs, tāpēc sirdi sauc par Brālības atspulgu.

221.

Sevišķa zinātne – rast saprātīgu pieeju dažādām lietām. Šāda pieeja rada patiesu Brālības izpratni. Ezotērisko jēdzienu sargāšana pierāda apziņas attīstību.

222.

Stāvēšana sardzē ir paplašinātas apziņas pazīme. Daudzi vispār neizprot, kas ir vislielākā dārguma sargāšana. Nevar uzticēties tiem, kas nepazīst vērtību. Bet jāpriecājas par katru nenogurstošu sargātāju.

Brālība māca šādu modrību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

223.

Brālības dažām tautām liekas kaut kas tik tāls, ka tās pat izvairās domāt par to. Viņas izsmej tās Āzijas tautas, kurām Brālības jēdziens vēl nesatricināts. Var priecāties, ka pāri cilvēku likumiem dzīvo jēdzieni, kas daiļi savā cildenumā. Kad cilvēki spēs noslēgt drošu savienību ar Brālības jēdzienu, tad būs cerība uzcelt stiprus pamatus. Lai Kaukāza, Altaja un Himalaju augstienes ir Daiļās Brālības mītnes.

224.

Spraigā cīņā apstiprināsim Brālības jēdzienu.

225.

Brālība pēc savas būtības ir domāšanas skola. Katra Brālības darbība jau ir cilvēcei derīgas domas izpausme. Katru jaunu apziņu Brālība apsveiks un kļūs par tās balstu.

Ir pareizi, ka dažādās zemēs vienlaicīgi apsveic sadarbību. Šāds audums būs Pasaules Mātes cienīgs.

226.

Dažādu bezjēdzīgu ķildu vēsture var noderēt par pamācību. Visā pasaulē izpaužas šāds neprāts. Vai nebūtu laiks atgādināt par Brālību?

227.

Tāpat arī uzdevums ietver sevī briesmas. Uzdevums jātur stipri, jo rokas stiepjas no visām pusēm. Tāpēc nav jābrīnās, ka ceļā uz Brālību tik daudz pamācību. Neprātis tas, kas šīs pamācības ieskata par liekām. Kurš gan var lielīties, ka viņa ceļa soma kārtībā?

228.

Brālība nav patvertne, bet Gaismas Bāka, kā Sardzes Tornis. Tā jāizprot Brālības rašanās. Citādi cilvēki bieži domā, ka Brāļi slēpjas no kaut kādiem vajātājiem. Nē, Brālības aiziešanu vientulībā radījusi gluži citi cēloņi. Tā, kā Bāka uz augstas klints, atdod savas zināšanas cilvēces glābšanai.

229.

Daudzi dzirdējuši par Kumariem, bet nedaudzie tos ir pareizi izpratuši. Kaut kāda pārzemes parādība – sacīs, bet aizmirsīs, cik grūtā darbā veidojas sasniegumi. Zinātnieki jau sāk apjaust, kā cilvēka personība pievienojas panteonam. Šādā pašā ceļā uzkrājas arī cilvēces vadītāju kādības. Ja tie neizies caur zemes ciešanām, viņos neatbalsosies arī cilvēku ciešanas. Ja tie nebūs iepazinuši darba sviedrus, tie arī neprātīs vadīt cilvēkus viņu darbā. Pašai dziedība, žēlsirdība, līdzietība, drosme tiek kaldināti dzīvē. Nekas abstrakts nespēj attīstīt gara spēku. Tāpēc lai saprot Kumarus kā īstos Vadītājus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

230.

Dziļā senatnē levitācija bija ne vien pazīstama, bet to arī izprata saprātīgi. Viduslaiku gara tumsonībā pat domu par lidaparātiem ieskatīja par kaut kādu burvību. Tikai tagad cilvēki ar nožēlu atskatās uz viduslaiku tumsoņiem un pieņem gaiskuņniecību kā dabisku parādību. Bet vai tāpat domāja mūsu paaudzes vectēvi?

Atgādinu to, jo daudz sasniegumu atrodas viduslaiku stāvoklī. Tā drīzumā sāks fotografēt auras, izmērīs domas, būs aparāti, kas noteic emanācijas, bet tagad tikai daži pielaiž šādas iespējamības. Vēl nesen televīzija bija pasaka, cilvēki to uzskatīja par neiespējamu, bet pieņēma ātri, kā sava komforta nosacījumu. Var iedomāties, ka domas mērīšana un emanāciju noteikšana nebūs patīkama daudziem, kas ieraduši slēpt pat savu vecumu.

Tā padomāsim par laimīgajām iespējām, kas pieaugs līdz ar Brālības jēdzienu.

231.

Visā pasaulē, it visā meklējiet Brālību. Veltīgi domāt, ka augstākie jēdzieni apskaidro vienīgi izņēmuma apstākļos.

232.

Vai ticība un uzticēšanās var atsvērt nervu un muskuļu spēku? Pati dzīve, protams, apstiprina šo patiesību, bet kāda gan ticība un kāda uzticēšanās! Cilvēks nevar apgalvot, ka viņa ticībai ir robežas. Nav robežu mīlestībai, tāpat arī ticībai. Nevienš neuzdrīkstēsies sacīt, ka stiprāk tā nespēj izpausties. Daudzi būs sašutuši, ka viņu ticībai nav panākumu. Bet kādreiz tie atskārtīs, cik daudz vairāk tie būtu varējuši kāpināt savu enerģiju.

Uzticēšanās skola ir Brālība.

233.

Uz brālību tiecas gan ar jūtām, gan ķermeniski, bet galvenokārt garā. Bet vienīgi garā, sirdī ir īstais ceļš.

234.

Prasme izolēt skaidru domu no nejaušām svārstībām, ir jau augsta disciplīna. Brālībā pievērš uzmanību šādai domas šķīstīšanai. Runājot par Brālību, neizbēgami jāpieskaras domu raidījumiem. Sākot ar sīkiem un beidzot ar dziļiem uzdevumiem vajadzīgs domas darbs, un panākumiem nepieciešama sirds disciplīna. Katra sirds ir nemiera, uztraukumu un trīsu apņemta. Šīs trīsas var pārvarēt ar pilnīgu pievēršanos Hierarhijai, ne ar svārstīgu, bet ar pilnīgu, un šāda pievēršanās nebūt nav bieža. Taču pat vienkāršākajiem mēģinājumiem vajadzīga nelokāma tiekšanās. Sīku nievu insektu mākonis parasti mēģina jaukt domas skaidrību. Visi šādi sīkie jāpārvar brālīgā vienotībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

235.

Apstiprinu Brālības jēdzienu: tas atgādinās mums to Brālību, kas vienmēr būs cilvēces ilgu sapnis. Cik daudz lielisku darbu nostiprina Dižās Brālības atgādinājums. Jau doma vien par šādas Brālības esamību pilda cilvēku ar vīrišķību. Jāsakopo visa drosme, lai izturētu tumsas uzbrukumu. Bet kas gan stiprina šādu pārcilvēcisku drosmi? Tieši Brālība var dot nesalaužamus spēkus.

236.

Tu gribi būt drosmīgs? – parādi savu drosmi cīņā par Brālību. Nekādi apliecinājumi drosmi nerādīs, nekādas uzslavas nenostiprinās varoņdarbu. Nekāda sagatavošanās nespēj galvot par sekmēm. Vīrišķība tiek pārbaudīta negaidītos šķēršļos. Jau runāju par drosmi. Ja atkārtoju, tad tas nozīmē, ka šī kādība sevišķi vajadzīga ceļā uz Brālību.

237.

Cilvēki pazīst klosterus, kas pastāvējuši tūkstošiem gadu. Cilvēki pazīst tirdzniecības namus, kas pastāvējuši gadu simteņiem. Tā cilvēki gatavi atzīt visdažādāko iestādījumu pastāvēšanu, bet vienīgi par Brālību tie izsaka dažādas šaubas. Cilvēki sevišķi noliedz jebkādu Brālības iespēju. Ir daudz iemeslu, kāpēc cilvēki tā bīstas Visdaiļākā jēdziena. Vai kādam nav bailes, ka Brālība atklās viņa nodomus? Vai arī, ka tas būs spiests padomāt par tuvākā labumu? Vesels patības ieroču arsenāls izvirzīts pret miermīlīgo Brālību. Ir visvienkāršāk noliegt pašu Brālības eksistences iespēju. Vēstures piemēri, ko devuši dzīves apraksti, šķiet apliecina Brālības pastāvēšanu dažādos laikos.

Bet sevišķi kurli tie, kas negrib dzirdēt.

238.

Āzijas tautas saglabājušas atmiņas par Brālību. Katra pēc sava prāta, savā valodā, ar savām iespējām šīs tautas sirds dziļumos glabā sapni par drošu Patvērumu. Sirds neatklās savu domu par glābēju Vienkopu, bet bēdas atcerēsies, ka kaut kur aiz kalnu virsotnēm mājō tautu Aizstāvji. Jau doma vien par Viņiem šķīstī domāšanu un pilda ar modrību. Tāpēc cienīsim tos, kas nenodos savu labāko dārgumu.

239.

Tāpat arī apsveicam tos skolotājus, kuri atrod laiku pastāstīt par cilvēka cieņu un atbildību, par pamatenerģijas un par visu tautu kopējiem dārgumiem. Tādi audzinātāji jau radīs darba un sasniegumu ceļu. Tie atklās harmoniju starp gara primātu un miesas veselību. Zināšanas grāmatu tie cienīs katrā mājoklī. Tādu garīgu audzinātāju dzīve ir grūta. Lai viņos dzīvs pastāv dzīvinošais sapnis par Brālību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

240.

Nostipriniet apziņā, vai Brālības jēdziens paplašina vai ierobežo jūsu iespējas. Ja kāds pat mazākā mērā izjūt ierobežojošu iedarbību, lai netuvojas Brālībai. Bet ja sirds gatava ietvert Brālības priekšrocības, tad arī pienāks vēsts.

241.

Svētceļnieki var piekļaut. Svētceļnieki var stāstīt, ka aiz tāliem tuksnešiem, aiz kalniem, aiz sniegiem nemitīgā kalpošanā mīt Dižas Dvēseles. Svētceļnieki neteiks, vai tie bijuši Svētmītnē. Svētceļnieki neizrunās vārdu Brālība, bet ikviens klausītājs sapratīs, par kādu Zināšanas Centru tiek runāts. Labie sējēji iet pa pasauli, kad cilvēce iztrūkusies.

Cilvēki grib zināt par Balstu, par Stipro Cietoksni. Ja viņi arī nesadzirdēs par nolikumu, tos tomēr stiprinās vēsts, ka ir dzīva Zināšanas Stiprā Pils Sirds lotoss trīs noliktiem laikiem tuvojoties.

Priecājieties par Brālības esamību!

242.

Katra vienotība, protams, ir liels spēks, bet, kā jau visam izpaustajā pasaulē, lai ir divas puses, un ja šāda vienotība nav nostiprināta ar Hierarhijas ķēdes ugunīgo cienīšanu, tad tā var atrasties tumšajā pusē gaišās vietā. Lūk, kāpēc tik neatlaidīgi, tik atkārtoti tiek uzsvērtā Hierarhijas ugunīga cienīšana un uzticība tai.

243.

Banāla iztēle pilnīgi atbilst cilvēka zemam morālam līmenim, tādēļ mūsu pienākums ietilpst Visaugstāko Tēlu pilnīga pasargāšana no jebkura pazeminājuma, apgānīšanas un zaimojoša iztulkojuma.

Ir jāzina, ka kosmiskais vainags ir iespējams tikai augstākajās pasaulēs, kur ugunīgās kosmiskās radišanas uzdevumiem nav nekā kopīga ar to Zemes ekvivalentiku. Šim vainagam nav pat nekā līdzvērtīga ar tā zemes izpratni. Ir nepieciešami savā apziņā nostiprināt, ka šeit Brālības Zemes Mītnē Arhati atrodas vientulībā, jo to no Viņiem prasa kalpošana cilvēcei. Katrs no Viņiem pilda savu noteiktu misiju un uzņemas visgrūtākos uzdevumus. Viņu vistuvākās dvēseles, kas saistītas ar Viņiem karmiski, jaunā evolūcijas plāna izvešanas laikā iemiesojas uz Zemes, saglabājot ar Viņiem saiti, pildot Viņu gribu un virzot cilvēces apziņu līdztekus jaunajām attīstības līnijām. Uzdevumu daudzveidība prasa arī dažādus stāvokļus, tādēļ daži Arhati uzturas sabiezinātā astrālā apvalkā un tikai neliela viņu grupa, sakarā ar sevišķu misiju, patur fiziskos ķermeņus. Patiesi, Viņu darba grūtums, kalpojot vispārības labumam, pārsniedz jebkuru iztēli. Šie Patiesības un Vispārējā Labuma Kalpotāji ir apguvuši pašuzpurēšanās principu visā tā lieliskumā un skaistumā. Asiņainos sviedros mūžīgā beznomaiņas sardzē, lielā pacietībā, briesmīgā piepūlē, sekojot cilvēces kuģa gaitai, liekot savu dzīvību ķīlā par citiem. Viņi izlīdzina kuģa nosvēršanos un ievirza to

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

glābjošā gultnē. Dzīves Mācībā ir paragrāfs: “Ar ko labāk salīdzināt Mūsu Vienkopu – ar dziedātāju kori vai ar karavīru nometni? Tieši ar otro. Var iedomāties, Kā Mūsu Vienkopai ir jāatbilst visiem kara vadīšanas likumiem. Ir nepieciešama pieredzes bagāta zināšana un sardzes modrība. Nav taisnība tiem, kas uzskata Mūsu Vienkopu par Lūgšanu Namu. Nav taisnība tiem, kas Mūsu Mītni nosauc par darbnīcu. Nav taisnība tiem, kas uzskata Vienkopu par izsmalcinātu laboratoriju. Vienkopa – tā ir Sirutacains Sargs, Vienkopa – tā ir Vēstneša Viesulis, Vienkopa – Iekarotāja Karogs.”

Varu piebilst, ka Vienkopa ir cilvēces Bāka un vienīgais Enkurs. Tādēļ labajiem ļaudīm ir pienākums visādi atvieglot Viņu Nesamērīgo Nastu. Un cik lielai ir jābūt mūsu atzinībai šiem Dižajiem Gariem, kuri gadusimteņiem ilgi ir upurējuši sevi un turpina upurēt Savu nopelnīto augstāko laimi, lai tikai atvieglotu cilvēces likteni, lai tikai noturētu planētu no bojāejas!

244.

Brālības Mītnē mācekļu skaits fiziskajā ķermenī ir ārkārtīgi niecīgs, pie kam visi Viņi ir jau Adepti. Gadu simtenī varbūt viens vai divi pievienojas B.Br. fiziskajā ķermenī. Tā 1924.gadā viņiem pievienojās mūsu tautiete J.P.Blavatska, tagad ungāru tautības un vīrieša ķermenī. Apsmieta, apmelota, apkaunota un vajāta viņa ieņēma savu vietu Cilvēces Glābēju vidū. Tā atkārtojas vēsture, un tā darbojas Kosmiskais Taisnīgums.

5.nodaļa: Vienkopa.

245.

Ceļiniek – draugs iesim kopā. Nakts ir tuvu, visapkārt zvēri un ugunsкура liesma var izdzist. Bet ja mēs vienosimies dalīties sardzē, mēs ietaupīsim spēkus.

Tāls būs rīt mūsu ceļš un mēs varam pagurt. Iesim kopā. Mums būs svētki un prieks. Es tev nodziedāšu tavas mātes, un sievas un māsas dziesmu. Tu stāstīsi tēva teiksmu par varoni un varoņdarbu; mūsu ceļš būs kopējs. Neuzmin skorpionam un brīdīni mani no odzes. Ceļiniek – draugs, iegaumē, ka mums jāsasniedz kāds kalna ciemats.

Ceļiniek, esi man draugs.

246.

Izgaisinām māņticību, gara tumsību un bailes. Kaldinām vīrišķību, gribu un zināšanu.

Katra tiekšanās uz apgaismību ir apsveicama.

Katrs truluma aizspriedums atmaskojams.

Darba darītāj, vai tavā apziņā runā sadarbības un vienkopas pamati?

Ja šī liesma jau apskaidrojusi tavas smadzenes, apgūsti Mūsu kalna Mācības zīmes.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Darba darītāj, nepagursti dažu grūti atrisināmo izteicienu priekšā.

Ikviena rinda ir augstākais vienkāršības mērs. Sveiciens darba darītājiem un meklētājiem!

247.

Klosterus bieži dēvēja par Vienkopām. Vienkopas dzīve jau bija sadarbības un savstarpējas cieņas pazīme. Tāpat arī katra darbnīca jau ir vienkopas dīglis, kur ikviens atnes savu prasmi. Vajag labvēlības, lai atdotu savu meistarību vispārējai lietai.

248.

Dzīves ceļš ir savstarpēja palīdzība. Dižā darba dalībnieki nevar būt cilvēknīdēji. Cik garš šāda apkaunojoša naida apzīmējums. Varbūt cilvēki iegaumēs un apkaunēsies.

249.

Vajag tā iedvest cienību pret amatu, lai to izprastu kā augstāko izcilību. Senās strādnieku vienkopas – ģildes apliecinājušas savu vitalitāti. Var redzēt, kā cilvēki izsmalcinājušies pilnveidošanā. Tie prata aizstāvēt cits citu un sargāja savas vienkopas cieņu. Iekams cilvēki neiemācīsies sargāt sava līdzstrādnieka cieņu, tie nespēs apjēgt Vispārības Labuma laimi.

250.

Taisnīguma jēdziens balstīsies uz darba pamata. Tāpat arī savstarpējā kopatbildībā pieaugs vīrišķība. Patiešām, visi kā viens, bet ikviens liks lietā savas spējas. Nevis nivelēsim, bet apgarosim.

251.

Kam vajadzīgi pretdabiski brīnumi? Lūk brīnums, kad vari sēsties zirgā un atvēzētu šķēpu sargāt Pasaules Vienkopu. Tikpat vienkārši sāksies Jaunā Pasaule. Kā nogatavojušies augļi tiks savākti fakti. Mācība par Magnētiem, protams, nav brīnums, bet gravitācijas likuma parādība. Neaizsedziet gara izpaušmi, un šķēps kalpos gara evolūcijas augšupejai.

Varu dot līksmi tikai tam, kas pieņēmis vienkopu nevis kvēpinot un nevis pielūgsmē, bet ikdienas dzīvē. Skolotājs var gan sūtīt palīgā staru, bet necīnīsies, ja atvēzētais šķēps vērsīsies pret vienkopas draugiem – šķēps savīsies zibenspātagā.

252.

Vienkopa – Sadarbība spēj nedzirdēti paātrināt planētas evolūciju un dos sazināšanās iespējas ar matērijas spēkiem. Nevajag domāt, ka vienkopa un matērijas iekarošana atrodas plāksnēs. Viena gultne, viens karogs – Maitreija – Māte – Matērija!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Roka, kas kārto pavedienus, rāda ceļu uz Mūsu Vienkopu. Protams, nerunāsim par Mūsu vietas noteiktu izcelšanās laiku. Kataklizmas radīja izdevīgus apstākļus, un ar Mūsu zināšanām iespējams pasargāt Centru no nelūgtiem viesiem. Izcili ienaidnieki deva Mums iespēju nocietināt ieejas vēl ciešāk un iemācīt kaimiņiem labu klusēšanu. Traucēt un nodot, nozīmē tikt iznīcinātam.

253.

Ja rastos grūtības mantošanas gadījumos, varētu sacīt: Vienkopai var atstāt novēlējumu, kas nodod zināmus priekšmetus zināmas personas lietošanā uz trim pārbaudes gadiem. Tā mantošana izvērtīsies cienījamu personu kooperācijā. Var uzdot sevišķiem izvēlētiem uzraudzīt darbu kādību. Ir derīgi padziļināt apziņu par pastāvīgu pār pastāvīgu pārbaudes stāvokli, jo tautas vēl neprot strādāt, apzinoties pārbaudi. Īstenībā visa pasaules viela pakļauta savstarpējai pārbaudei. Tikai ar pārbaudi jāsaprot uzlabošana.

254.

Lai izprastu norišu kustīgumu, vajag saduļķot baseina virsmu un novērot šķidrums zemāko slāņu nekustīgumu. Bet virsmu vajag saviļņot tā, lai tas pats ritms sniegtos līdz dibenam bez lūšanas. Negatīviem spēkiem nav vada līdz dibenam, jo tad vajag sadalīt pirmatnējo vielu. Šāds mēģinājums nav viņu spēkos.

Jaunatnākušie bieži jautā – kur gan robeža starp kustīgo slāni un neapstrīdamo pamatu? Protams, nevar būt noteiktas robežas, bet lūšanas likums ir noteikts, un bulta nevar sasniegt mērķi, nekrustojot sākumā iezīmēto līniju.

Kā gan novērst slāņu bojāšanu? Protams, jāņem palīgā spēcīgi balsti, kas sašķeltu plūsmu. Minēju par gara kodolu spirāles centrā – šo konstruējumu iegaumējiet, jo nelokāmība, ietverta centrifugālā kustībā, spēj pretoties visiem viļņojumiem. Mūsu Vienkopas uzbūve atgādina tādus pašus varenās spirāles ietvertus kodolus. Izdevīgākais veidojums cīņai, kuras fināls jau nolemts. Tā jāizprot Mūsu veidojumi materiālajā plāksnē. Bet kādēļ vajadzīga neizprotamā abstraktība, ja Kosma princips viens? Un kristālu pieauguma sistēma pierāda, cik daudzveidīga ir pievilksmes spēka pasaule. Meklētāji var saprast, kā materiāli gūt augstāko zināšanu. Kas nemīl kristāla skaidrību, tas nerasniegs Mūs. Tīrā neatkārtojamība noved formu līdz pilnībai. Var rādīt bērnam kristālu un viņš izpratīs tā pilnveidību. Tieši Vienkopas kristāla uzbūve nesīs formas pilnību.

255.

Kādēļ jābūt neveikliem? Kādēļ vadīt neattīstīta cilvēka iespaidu? Kādēļ mūsējiem jābūt paviršiem? Kādēļ strīdā mūsējiem jābūt skaļiem? Kādēļ mūsējiem nemitīgi jāplāpā? Izvairieties no nevajadzīgiem netūrumiem. Redzat, ka katrs sīkums jāuztver, citādi Mūsu Vienkopas paradumi jūsos nenostiprināsies.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Mūsu Vienkopas iezīme ir brīvības disciplīna. Disciplinēts ir ne tikai gars, bet arī ārējo kustību kādība. Pārāk skumt nav Mūsu paradums. Pārāk tiesāt – nav Mūsu paradums. Vajag spēt komplicētu plānu padarīt vienkāršāku, nekad otrādi, jo Mūsu pretinieki darbojas, izejot no vienkāršā uz komplicēto. Pūlieties stiprināt savus draugus.

Uzturiet savos dzīvokļos tīru gaisu, atnācējus saņemiet ar vislabākiem novēlējumiem, un ļoti gaidiet Mūs. Lai katra vienkopa gaida savu Skolotāju, jo vienkopa un Skolotājs ir kā vienas kolonnas gali. Pat ikdienas sīkumos vajag atcerēties mājas pamatus. Atkal jāuzsver nepieciešamība pārveidot apziņas kādību, tad viegla ir pāreja.

256.

Aukstumā pat suns silda. Nedzirdēti maz cilvēku, tālab nevar aizraidīt pat garā nabadzīgos pretiniekus, ja viņos nav aizsērējusi šūniņa.

Gribētu atgādināt, kā Svētītais parādīja uzmanību pat pretiniekiem. Šī grāmata tiek lasīta vienkopas priekšvakarā. Vajag brīdināt ienācēju no neizpratnes. Bieži liekas, ka pretrunas neatrisināmas. Bet, ceļiniek, kur gan pretrunas, ja redzam tikai ceļa zīmju pārpilnību? Bezdibeni šķērso kalns, bet kalnu norobežo jūra. Kalnu apavi neder jūrai. Bet ienācējiem nākas mainīt savu bruņojumu ik stundu. Ne vien kustīgums, ne vien domas ātrums, bet vajadzīga arī iemaņa mainīt ieročus. Nav viegli pierast pie ieroču maiņas. Īpašuma izjūtas līdzās stāv ieradums un ir grūti piemērotību lietām aizvietot ar apziņas piemērošanās spēju. Paviršai domāšanai te šķiet tikai vārdu spēle, bet kā gan tautu likteņu vadītājiem vajadzētu izprast jēdzienu starpību!

Saindētai apziņai ir neiespējams atšķirt brīvības un saistības momentu. Cilvēks, kas nomaldījies minējumos, kur verdzība un kur brīvība, nevar domāt par vienkopu. Cilvēks, kas apspiež brāļa apziņu, nevar domāt par vienkopu. Cilvēks, kas sagroza Mācību, nevar domāt par vienkopu. Vienkopas pamats – domāšanas brīvībā un Skolotāja cienīšanā. Atzīt Skolotāju nozīmē stāties ugunsdzēsēju rindās. Ja katrs no avota uz ugunsgrēku trauksies nekārtībā, tad arī avots tiks nelietderīgi piemīdīts.

Kaut labāki apjēgtu taupību apziņā, tas pasargātu Skolotāja jēdzienu. Jo Skolotājs, zināšana un pasaules evolūcija ir soļi uz tālajām pasaulēm!

Tālās pasaules aplūkosim grāmatā “Bezrobežība”. Šeit iegaumēsīm, ka Vienkopas vārti ved uz tālajām pasaulēm.

257.

Zīmogs – noslēpuma sargs. Noslēpums ir bijis visos laikos. Tur, kur maza zināšana, tur arī noslēpums. Ir baisi iedomāties, ka zināma apziņas kādība ne ar ko neatšķiras no akmens laikmeta līmeņa. Svešā domāšana, ne cilvēcīgā, nevēlas rosīties, tieši nevēlas.

Skolotājs var izliet zināšanu, bet tā vairāk noderēs izplatījuma piesātināšanai, tāpēc mācošais nav vientuļš pat bez redzamiem mācekļiem. Iegaumējiet to, kad tuvojaties vienkopai! Atcerieties noslēpumu – nekrist izmisumā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Nākotnes noslēpums – stihiskā tiekšanās. Vulkāna izvirdumu nav iespējams apturēt, tāpat arī Mācību nav iespējams atlikt. Laika pavēle nemēdz nokavēties – vienalga, vai tā ieplūstu apziņas kausā, vai arī aizlidotu izplatījumā. Nevar aprēķināt, kad svarīgāka personīgās apziņas, kad izplatījuma pildīšana. Tajā mirklī, kad vistuvākais nesadzird, izplatījuma atbalss dārd. Tālab nekrītiem izmisumā, tuvojoties vienkopai.

Grāmata “Aicinājums” nepazīna šķēršļus. Grāmata “Apskaidrība” līdzinās akmenim. Grāmata “Vienkopa” līdzinās kuģim pirms vētras, kad katra bura un katra virve sargā dzīvību.

Vienkopas izpausme līdzinās ķīmiskam savienojumam, tāpēc esiet tīri, esiet iekšējas pārlicēbas pilni un aizmirstiet noliegšanas važas. Aizliegumā un noliegsimē, neatkārtojiet tirānus un fanātiķus. Gara tumsībā un uzpūtībā nelīdzinieties apzeltītiem muļķiem.

Vienkopa, protams, neuzņems zagli, kas zogot apstiprina īpašuma zemāko veidu. Paudiet skarbumu, protiet cienīt noslēpumu tā, ka pat pašiem sev nav jāatkārto termiņš – līdzīgi vilnim, kas satver akmeni tikai reizi.

258.

Vienkopa – sadraudzība iestājoties vispirms izvērta noteikumu pildīt divus apzinātus lēmumus – strādāt bezrobežīgi un uzņemties uzdevumus neizvairoties. Gribas spēka trūkumu iespējams novērst ar divpakāpenīgās organizācijas palīdzību. Bezrobežīga darba sekas ir apziņas paplašināšanās. Bet daudzi labi cilvēki, nerimstoši darba un pārmērīgu uzdevumu iebiedēti, par sekām nesapņo. Lai gan pamatā vienkopas ideju tie uztvēruši. Būtu kaitīgi iesaistīt šos vēl vājos cilvēkus vienkopā, bet lai tos neapslāpētu, nedrīkst tos arī atstumt. Šim nolūkam vajadzīga otra organizācija – vienkopas draugi. Tur, nemainot savu parasto dzīves veidu, meklētāji var padziļināt vienkopas apjēgšanu. Tāda divpakāpīga organizācija pieļauj ielikt darbā vairāk sirsnības. Ja pieļautu formālu uzņemšanu vienkopā, nāktos periodiski izslēgt nederīgos. Citiem vārdiem – tad vienkopa vispār nepastāvētu. Tā vienkārši izvērstos iestādē zem viltotas izkārtnes, pret kuru varizeju sinedrions būtu augsti tikumīgs iestādījums.

Vienkopas draugi ir rezervuārs, kas ļauj nebaidīties par Mācības pamatu nodevību. Vienkopas draugi neslēpj vājības un tādējādi ir iespējams tos sekmīgi atbalstīt. Patiešām, jāsaka – draugi, jo Rietumos šis apzīmējums saprotamāks. Mēs savā starpā tos dēvējam par zināmas pakāpes mācekļiem, bet Rietumi vāji izprot Mūsu mācekļības jēdzienu. Tālab paturēsim vieglāk saprotamu apzīmējumu.

Aplami, ka Rietumi nav ietvēruši Mūsu vienkāršos nolikumus, ko apstiprinājusi ilga pieredze.

Mūsu Vienkopas ir senas! Kādēļ labākie ļaudis izpratuši vienkopu un nav izvērziņģuši nevienas citas formas? Pēc vienkopas – uz tālajām pasaulēm!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

259.

Vienkopas uzdevumu pieņemšanai ir dažas pazīmes. Aplūkosim sirsnību un žēlošanu. Sirsnība nav nekas cits kā īsākais ceļš. Velti sentimentāli cilvēki sirsnīgumu ietērpj romantiskās skrandās. Sirsnīgums ir reāls jēdziens un neuzvarami skaidrs. Ne izplūdušas labsirdības labad rādām piemērus, kā sirsnīgums līdzinās pareizi tēmētam šķēpa cirtienam. Katras šaubas mazina cirtiena spēku. Tālab Mums taisnīgums – īsākais sasniegumu ceļš.

Cita lieta ir žēlums. Žēlums ir peļķe, kurā paslīd arī stingra kāja. Žēlotājs noslīd žēlojamā līmenī. Žēlotāja spēks pazūd žēlojamā pakrēsli – un sekas visbēdīgākās.

Nevajag sajaukt žēlumu ar līdzcietību. Līdzcietībā nekas nepazūd, bet pieaug darbības kristāli. Līdzcietība neraud, bet palīdz.

Aplūkosim apvairošānu un redzamību. Apvairošana ir praktiska apvainotam. Apvairošana ir vai nu pelnīta – un tad svešs formulējums ir pamācošs, jo vienmēr atšķiras no mūsu izpratnes – vai, vēl biežāk apvainojums ir nepelnīts, un tad iespējams mierīgi novērot kā jūsu rīcību ir sagrozījis tumsonības niknums.

Redzamību nevajag izprast kā uzbāzību, bet attiecībā uz kādību būt neredzamam. Tautu sapnis par burvju cepuri var piepildīties dzīvē bez burvībām. Var novērst uzmanību no sevis, bet tas ir daudz grūtāk, nekā to pievērst. Tālab vajag izprast novērotāju impulsu. Izpildot uzdevumus ir svarīgi prast būt neredzamam.

Aplūkosim kopību un tiekšanos. Kopībā jā saglabā jadzība pēc sevis. Neprasiet padomus, bet atļaujiet tos izteikt. Tiekšanos nepārvērtiet par pakaļdzīšanos, citādi jums skries pakaļ slaisti un sardze. Tad nu ziniet, kāda ir uzdevumu nasta!

Par bailēm un nodevību runāju jau sen.

260.

Vienkopas uzbūve mīl spraigumu. Var novērot, kā spraigums veicina dažādas izpausmes. Pat vienkāršs ķermeņa spriegums sekmē elementāras parādības. Ne vien nervu centru noslogojums, bet arī muskuļu savilkšanās rada pastiprinātu jūtu emanāciju. Ne mierīgā, ērtā sēdēšana, bet darbā notirpušie locekļi dod enerģijas piesātinājumu. Bet, protams, ķermeņa spriegums ir tikai viselementārākais izpausmēs, nepieciešams smadzeņu centru spriegums. Vislabākais spraigums ir nemitīga modrība.

Minēsim ainu no Mūsu Vienkopas dzīves. Mūsu līdzekļi sasprindzēti Vispārības Labumam. Ikviens strādā pilnīgā gatavībā. Lūk, Mūsu bezvārdu satiksme atnesa steidzamu ziņu – nepieciešama personīga iedarbība. Izvēlēta Padome nozīmē izpildītāju. Dažreiz izpildītājs zina visu uzdevuma norisi, dažreiz tam tiek uzdots tikai starpposmu darbība. Bieži laika un vienīgi tik daudz, lai izraudzītos attiecīgu tērpu un bieži iesākta grāmata jāatdod grāmatu glabātavā neizlasīta. Bieži uzdevuma ilgums nenoteikts. Bieži uzdevuma sekas nepārredzamas. Kas gan liek izvēlētajam līksmi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

atrauties? Kas viņam palīdz steigties pa ledus blāķiem? Kāda pavēle spēj izsaukt pastiprinātu darbību? Gatavības gaviles aug neierastā noderīguma.

Kad ieteicu attīstīt spraigumu un modrību, tad ne smaguma dēļ. Manu padomu rezultāts ir liksme. Taču tie, kas bīstas spraiguma pilna darba – bīstas formas un enerģijas likumu. Lai tie bezveidībā pievienojas irstošiem Mēnešiem. Lai viņu sairšana papildina to, kam jātop pamatā pārstrādātam.

Protiet paredzēt liksmi.

261.

Jaunrade ir evolūcijas pamats. Ar ko tad var nostiprināt jaunradi? Tikai ar drosmi. Prieks ir sevišķa gudrība. Drosme – sevišķa tehnika. Drosmes padziļināšanās rodas no jaunrades elementu apzināšanās. Protams, vadošā pacietība un drosme ir divi darbinieka spārni.

Mēs vāji izprotam sentimentālo vārdu iedvesme. Kad strādā apziņa, nav nozīmes ciemoties pie iedvesmes. It kā pagraba iemītnieks pie labdara pēc dāvanas! Tad dienas atkal dalīsies darbdienās un svētkos. Tad atkal varēs svinēt dzimšanas dienas. Mūsu Vienkopā ir nebeidzami darba svētki, kur spirtums ir liksmes vīns.

Nedrīkst mierināt sevi ar iedvesmi, vajag noturēt apziņu radošās pacietības pakāpē un dziedāt līdzīgi putniem, kuriem dziesma ir viņu būtības izpausme. Bet vajag izdzīt dziesmas biedēkļus, jo dziesmas pakāpe ir darba kādības pakāpe. Vajag iet droši, kā teikts senā salīdzinājumā – kā bultas lidojums!

Vai neliksies savādi, ka tik bieži runāju par pacietību, šķēršļiem, možumu, par nebeidzamu cīņu? Patiesi, dažādos laikos un no dažādām pusēm kaļu bezbailības bruņas. Iegaumējiet, šo rūdījumu nav iespējams veikt vienā stundā. Šķēps norūdās dažādās temperatūrās; pat Buda nenoliedza, ka vislaimīgākajā stundā vajag atcerēties nelaimi, neapņēnojot prieku.

Bet norūdīts prieks nepazīst biedus. Prieks ir sevišķa gudrība.

262.

Jūtīguma eksteritorizācija pazīstama sen. To sasniedza mehāniski vai ar gribas pavēli un tā noderēja kā visdrošākais pamats sadedzināšanai uz sārta. Pat ir tagad mūsdienu inkvizitori cer atrast kādu melnās maģijas astīti, iedzenot drosmīgos meklējumus pagrīdē.

Diženie prāti rūpībā nojauta zināšanas sasniegumus. Vienkopniekam vajag alkt pēc visām jaunām iespējamībām.

Ja parādības princips atrasts, tad tās apmēri atkarīgi no tehnikas. Tālab jūtīguma pārvietošana spēj izpausties visdažādākos apmēros. Sacīsim – zināmā vietā jānodibinās jaunai vienkopai. Vietai ir visas vajadzīgās pazīmes, bet apkārtējie apstākļi pagaidām var bīstami apdraudēt. Tad izvēlamies jaunu vietu un pārnesam uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

to pirmās vietas iespējamības. Apziņā mēs neesam atrāvušies no pirmās vietas iespējamībām un mēs pārdzīvojam pirmā lēmuma efektu, nostiprinot nākošās uzbūves balstus. Vai kaut kas tiks celts uz piecdesmitās paralēles, vai divdesmit paralēles vairāk uz dienvidiem, - būtiski svarīgi ir saglabāt jauncelsmes mirdzumu.

Pasaka par neredzamo pilsētu ar zvanu skaņām atgādina cilvēku, kas nav ievērojis svarīgu izjūtu, pateicoties jūtīguma pārvietošanai. Mans piemērs jums var būt vēl nav skaidrs, bet jūtīguma pārveidošanas princips ir iespējams paplašināt līdz veselām tautībām. Ar šī principa palīdzību iespējams izvairīties no daudzām briesmām. Pieņemot, ka cilvēka organisms ir visspēcīgākais psihiskais ierocis. Šo pašu vareno spēku nevar attiecināt arī uz fizisko aparātu. Fiziskais aparāts kalpo tai augstākajai enerģijai, ko nosaucam par psihisko konstrukciju. Kādībā šī enerģija pielīdzināma vienīgi gaismai.

Mēs tikko minējām staru vareno spēku un to jauno pielietojumu, nevajag palaist garām cilvēka organisma iespējamības. Kā izpētīt tālās pasaules, ja nepievēršam uzmanību mūsu pašu funkcijām? Ar grūtībām jūs atklājat starus, bet vai arī izpētāt viņu iedarbību uz smadzeņu un citiem centriem?

263.

Psihomehanika būs pareizs psihiskās enerģijas lietošanas apzīmējums. Fabrikas darbā var novērot interesantus mēģinājumus. Katrs pieredzējis strādnieks zina, ka mašīnām vajadzīga atpūta. Grūti tuvāk noteikt šo parādību, bet tā ļoti pazīstama pat tiem, kam nav jēgas par psihomehaniku.

Mēs esam izdarījuši mēģinājumus austuvēs, kurās darbojas simtiem stelles un simtiem diezgan veiklu strādnieku. Stellēm vajadzēja atpūtas ārpus atļautās proporcijas, neatkarīgi no audēju veiklības. Izdarot audēju psihisko pārbaudi, varēja skaidri redzēt, ka to rokās, kuriem bija psihiskā enerģija, stellēm vajadzēja mazāk atpūtas; it kā strāva ieplūda mašīnā un pagarināja tās dzīvotspēju. Šī dzīvā koordinācija starp strādnieku un mašīnu jāizmanto darba vienkopās. Šo izdevīgo apstākli iespējams sasniegt vienīgi, izpētot psihomehaniku.

Tas ir valstisks uzdevums – radīt dzīvē visproduktīvākos apstākļus veicot attiecīgus pasākumus un virzot zinātniekus kolektīva dzīves atvieglšanai, pat neizslēdzot anonimitāti.

Mēs zinām, ka dažreiz personības simbols tautām nepieciešams, bet anonimitāte tomēr paliks pareizas evolūcijas ideāls. Tas ir viens no zemes dzīves īslaicīguma apzināšanās noteikumiem un labākais ceļš uz laimīgu sadarbību. Anonimitātes pretstats būs seno, tagad nevienam vairs nezināmo varu pašattēlojums. Šie pašapzīmējumi, izņemot smaidu, citu seku nerada un bieži vien nav savienojami ar Vispārīgā Labuma nolūkiem. Paturot acīs tādu antipolu, vienkopa, protams, tieksies uz anonimitāti. Bet bez psihomehanikas tāda anonimitāte būs kroplīga. Anonīms spēj

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

būt tas, kurš apjēdzis savu vietu parādību un priekšmetu vidū. Savu “es” spēj atdot tas, kas apjēdzis izplatījumu. Tā vienkopas var tuvoties nesagraujamībai.

Vienkopas tauriņus Mēs necienām. Neaizmirstiet, ka žūpošana ir psihomehanikas ienaidnieks. Nedomājiet, ka psihomehanika kalpo tikai izredzētiem; tā ir saprātīga kolektīva īpašums un tiek pārbaudīts ikdienas parādībās.

264.

Ir maz mēģinājumu saistīt mehāniku ar psihiku. Un tomēr Jūs zināt, ka zinātniskā pieeja psihikai atvieglina un pārveido visu esamību.

Es sacīju, ka vienkopa nav iespējama bez tehnikas; šajā jēdzienā ietverta fiziskā un psihiskā tehnika; citādi vienkopnieki līdzināsies uzvelkamām rotaļlietām.

Atkārtāju pievērst neatliekamai uzmanībai psihiskā aparāta iespējamībām.

265.

Ar ko tuvāk salīdzināt Mūsu Vienkopu – vai ar dziedātāju kori vai ar karotāju nometni? Drīzāk ar pēdējo. Var iedomāties, ka tai jāatbilst karavešanas un karavadonības likumiem. Vai gan iespējams izzināt Vienkopas augšupejas ceļus bez atvairīšanas un uzbrukuma? Vai ir iespējams spējā uzbrukumā ieņemt cietoksni, nezinot tā saturu? Aizsardzības un uzbrukuma apstākļi jāaptver. Vajag rūdītas zināšanas un sardzes modrības.

Vienkopa – simtacu sardze. Vienkopa – Vēstneša viesulis. Vienkopa – iekarotāja karogs. Stundā, kad karogs saritināts, ienaidnieks jau grauj torņu pamatu. Kur gan ir jūsu laboratorija? Kur jūsu darbs un pūles? Patiesi, viena nosebota sardzes stunda atver desmit vārtus. Tikai modrība sniegs Vienkopai aizsardzību.

Uzvara ir tikai saistība. Spēku nostiprināšana tikai jauna viesuļa paredzējums. Spēka apziņa tikai pārbaude. Izaicinājums tikai nedomāšana. Kā okeāna vilnis brāžas Vienkopa. Kā zemestrīces dārdiens skan negrozāmības Mācība.

Līdz saules lēktam stāvam modrā sardzē.

266.

Katrai vienkopai nepieciešami aizsargāšanās līdzekļi. Mēs neesam varmācīgi iekarotāji, bet tomēr Mums ir Mūsu ienaidnieku uzskaitē un Mēs nekļūdāmies to daudzumā. Stari, gāzes un gaisa sardze ir labākie ārējie līdzekļi, bet visiedarbīgākie ir psihiskās enerģijas produkti. Mēs nebūt nevēlamies tēlot neaizsargātu avju baru! Reālā zināšana ir gatava dot atbildi! Nav Mūsu interesēs kādu iebiedēt, bet Mums jābrīdina: “Piesargies, nejēga!”

Tagad ir laiks klusi pateikt visiem vienkopā apvienotiem – esiet apzinīgi savās psihiskās pavēlēs. Ir un būs gadījumi, kad pilnīgā apziņā varat uzņemties noteiktas pavēles atbildību. Bet tad sasprindziniet visu modrību, lai asi novilkta sava mērķa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

līniju. Viskropļīgākās sekas radīs nenoteikti virzīta pavēle. Pa ceļam tiks skartas visnegaidītākās parādības un kas gan spēj kontrolēt neprātīgās bultas sekas? Jau sen esmu Teicis ienaidniekam – “Uztveršu vairogā visas tavas bultas, bet tev raidīšu tikai vienu.” Šajos vārdos – viss Mūsu padoms.

Katram vienkopniekam jāzina cīņas tehnika, bet galvenais – jāatšķir viltus vienkopnieki un jāizraida tie tālu aiz sētas. Ne bārdas garums, ne ķēžu skaits, ne sakropojumi, ne apgalvojumi, nekādas nejaušas pazīmes nevar būt par apliecinājumu. Tikai apziņas pilnība, skaidra dienas modrība, patiesīga miegā, spēj apliecināt patiesās vēlēšanās seju. Bieži miegs patiesīgāks par nomodu. Katram patiesīgumam ir tiesības apbruņoties. Un, negrozāmības pavēle rada un satriec.

267.

Analīze, diagnoze, kontrole, kooperācija, prognoze – ir rietumu iemīļotie temati. Arī Mēs lietojam šos terminus. Liekas – kāda starpība? Starpība ir liela; rietumos šie temati ir galda sarunas, labākā gadījumā lēmumi, kurus neviens neievēro. Mūsu Vienkopā šos apzīmējumus neizrunā, bet ik stundas liek lietā dzīvē.

Vai minētos jēdzienus ir iespējams lietot pilsētas dzīvē?

Tikko mēs minējam novērošanas spējas trūkumu, bez kuras diagnoze neiespējama. Mēs minējam pacietības trūkumu, bez kā analīze neiespējama. Vīrišķīgas noteiktības trūkums izslēdz kontroli. Meli un liekulība nepielaiž kooperāciju. Bailes aptumšo katru prognozi. Atliek sakārtot visgarākos galdus un korī atkārtot maz saprotamus vārdus.

Šo mērķaķošanās privilēģiju vajag atstāt trūdošām pilsētām. Starp citu, šie pilsētnieki sākuši sev iepotēt mērķaķu dziedzerus. Tiešām, ikviens saņem pēc nopelniem. Neviens tiem nav stāstījis par mērķtiecīgāku spēku atjaunošanas līdzekli, kad slimo ievieto ilgstošā vannā, pakļauj maiņstrāvai un zināmam minerālūdens sastāvam. Ārstēšanā var lietot arī noteiktu iedvesmi. Racionāli līdzekļi radīsies, kad vienkopa izveidos apzinīgu raksturu un nekas netiks pārņemts no mērķaķiem.

Kad vienkopas karogu apjēgs kā nepieciešamību, tad dzīve gūs spārnus katras dienas darbībā. Kamēr kāds domā, ka vienkopa ir eksperiments, tikmēr vienkopa būs ieslēgta alķīmiķa retortē. Tikai vēsturiskas nepieciešamības stingra apjēgšana ieviesīs vienkopu dzīvē.

Domājiet, domājiet skarbi par vienkopas neatvairāmību. Skarbumā augstākais prieks.

268.

Jautās – kā jūs rūpējaties par nodibinātajām vienkopām? Aplūkosim visjaunāko. Ko var sacīt gada svētkos? Neviens nav atkāpies, bet vispārējie rezultāti vāji. Kooperācija lēcieniem traucē apjēgt samērību. Puteklītis nodarbina uzmanību vairāk nekā klints. Novērojams šaurs lokālisms, tālab labāk izvēlēt pagaidu priekšsēdi. Bēdīgāk ir ar jauno piesaistīšanu. Nav rasti vārdi par Mācību un nav aizsardzības pret pulgojumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Var atdarīt klauvētājiem, bet gara šķēps jātur vienmēr ass. Žēl garām palaisto līdzstrādnieku. Vajag sadarboties ciešāk, citādi pagarināsit termiņus. Priecātos tuvināt, dodiet ierosinājumu. Mana roka ar jums ikvienā drosmīgā darbībā.

269.

Vienkopa – sadarbība ir vienīgais saprātīgais cilvēces kopdzīves veids. Vientulība ir dzīves jautājuma atrisinājums ārpus vienkopas. Visas starpparādības – tikai dažādu kompromisu pakāpes un to liktenis – iznīkt. Runā par teokratiskās varas mantojuma tiesībām – jau pati konstrukcija ir absurds. Vārdi mantojamība un Teo ir nesavienojami, kas gan noteiks Teo pakāpi? Tikai sadarbības – vienkopas apziņa apstiprina bioloģiskā procesa evolūciju.

Tas, kas vēlas ziedot sevi īstai vienkopai, darbojas saskaņā ar Esamības pamatiem.

Apzinīgā vienkopā nav divu sabiedrības ienaidnieku – nevienlīdzības un mantošanas tiesību. Katra nevienlīdzība noved pie tirānijas. Mantošanas tiesības ir kompromiss un izsauc pamatu sairšanu. Vajadzīga konstrukcijas skaidrība un nevis pieķersšanās konvencionālismam, arī ticība bērniem vajadzīga kā cilvēces kustības simbols.

Tikai no vienkopas viedokļa varam domāt par nākotni. Pievērsīsim apziņu visas dzīves uzlabošanai, un cīņu par eksistenci nomainīs iespējamību iekarošana. Tā domājiet par vienkopu. Uzlabojiet apziņu.

270.

Noslēpums ir nezināšanas pazīme. Dažreiz Mūsu Vienkopu apvainoja noslēgtībā un negribēšanā palīdzēt cilvēkiem. Jūs paši zināt, un esat Mūs redzējuši vietās un esat redzējuši Mūsu darbiniekus.

Mūsu lietišķie sūtījumi nav bijuši mazi. Jūs zināt, ka Mūsu vēstules nonāk ātri un vēstneši nenokavējas. Atgādiniet to jaunajiem draugiem.

Ja lietišķā saite maz manāma, tad iemesls meklējams apziņu nesaskaņotībā. Ja Mēs nesteidzamies kaut kur iejaukties, tas nozīmē, ka Mēs negribam kaut ko ar priekšlaicīgu iejaukšanos sabojāt. Nekad neatšķaidām sitienu glēvumā. Nekad nebildīsim vārdu, kura nozīme neizprotama. Vienmēr atturamies no enerģijas neprātīgas izšķiešanas, jo no pieredzes zinām, cik dārga ir enerģijas bulta. Nešaubieties, ka aiz sveramās matērijas robežām mēs gremdējamies vissmalkāko enerģiju mijiedarbībās un šo dārgumu graudiņa izlietošanā jābūt saprātīgiem. Gadu simteņos Mēs esam sakrājuši Mūsu grāmatu krātuves, būs prātīgi tās nodrošināt pret ugunsgrēku. Dažos simbolos redzamas divas spirāles – par cik pa vienu iespējams pacelties, par tik pa otru – nolaisties. Lai iegaumē tie, kas labprāt lielās: mēs esam jau izpratuši. Tie, kas Mūsu Vienkopu tur aizdomās par bezdarbību, tie vienkārši nav lietpratīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

271.

Ir atkārtoti teikts – protiet rast prieku mūžīgā darbā un mūžīgā sardzē. Jūs esat dzirdējuši mūziku un dziedāšanu Mūsu Vienkopā. Tie jāuzskata kā darba sastāvdaļa. Cilvēki parasti, skaņās klausoties, slīgst psihiskā bezdarbībā un pat nespēj radīt veidolus. Tas notiek atpūtas jēdziena trulas izpratnes dēļ. Var pieradināties baudīt mākslu kā spēku kondensāciju. Dailes darbi rada ne tikai darbības kāpināšanu, bet arī spēku saasināšanu. Bet šādu stāvokli vajag pieņemt apzinīgi un iemācīties izlietot daiļrades emanācijas.

Vai vienkopas celtni iespējams iedomāties bez skaņas un krāsas kristāliem? Patiesi, tā būtu kurmju ala! Skaņas un krāsas nesējiem jāatnes vienkopā neizlaistītus traukus. Zināšana un daiļrade būs vienkopas Amrita. Nav iespējams pārsātināties ar zinībām, neskaitāmi ir jaunrades kāpinājumi. Šai bezgalībā ir mūžīgā darba stimulants. Darbojošais var piesātināties, un sardze tam tikai apzinīgas modrības prieks. Mūsu būtība dreb gaismas spirālēs un gaisma skan.

Jaunrade, protams, ir izplatīta ikvienā darbā, bet zināmas varenā “aum” dzirksteles virza dzīves plūsmu. Jaunrade veido evolūcijas svarīgākos punktus, nostiprina Pasaules Mātes audumu, nostiprina to mūžīgas darbības pūliņos.

Nevajag smaidīt par Mūsu Austrumu simbolu valodu. Katrā simbolā ir matērijas īpašību komplicēts attēlojums. Neredzam vajadzības atnest īsos hieroglifus, kas tik saprotami simtiem miljonu ļaužu, jo vairāk tāpēc, ka šīs īsās zīmes tik skaistas. Arī jums, rietumu ļaudīm, ir tiesības stiepto, komplicēto attēlojumu pārvērst skaistajā.

Krāsa un skaņa būs Vienkopas Amrita. Zināšana paudīs darba mūžīgumu. Darbība ietver vareno Aum.

272.

Kad cilvēks nonāk nepilnīgā vienkopā, viņš šausmās traucas pretējībā – tas nav pareizi. Nepilnību izpratušajam jāuzsāk pilnīgākais. Lai aug jaunas vienkopas, kā tuksnesī jauni avoti. Pie katra avota uzzels maiga zālīte un avotu strūklas vēlāk saplūds vienā plūsmā. Vienas vienkopas neveiksmes lai ir iemesls jaunām vienkopas celtnēm. Tā domājiet par jaunām iespējamībām.

Mēs taču esam reālisti un brīvi varam rīkoties izplatījumā. Varenais Aum aicina uz darbību!

Mums vienmēr zināmas mūsu jaunās vietas un mums nav ilga ceļa. Pa čūskas gredzeniem mēs paceļamies pa kalnu plašumā, jo esam uzkrājuši psihiskās enerģijas rezerves un vilties mēs nevaram.

Aicinātais viesis neaizies, atradis vienas durvis aizslēgtas viņš apstaigās māju un aplūkos visas ieejas.

Protiet nepilnībā rast iespējamības!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

273.

Kad nezinošākais un neapzinīgākais runās par Mācību, tā liksies gluži cita vienkopas mācība, - protiet pamatoti atbildēt. Sakiet: katra vienkopa, kuras pamatā darbs un īstenības atskārsmē, nekaitē cilvēces pilnveidošanās lietai. Pie Kosma kustīguma nedrīkst atrasties šķietamā nekustīgumā – vai un atpakaļ, vai uz priekšu. Visi, vienkopu apjēgušie, virzās uz priekšu. Un nevar būt vienkopu, kas būtu pretējas viena otram, tāpat kā nevar būt pretēju izsalkuma sajūtas veidu. Tā pret vienkopu runās tikai tas, kas jau sācis virzīties atpakaļ, ieplūdzams kosmisko atkritumu sastāvā.

Vienkopniekiem, kuriem trūkst pieredzes nemazumis aizdomības un uzpūtības, bet Mums vienkopa ir nobriedis mūžu darbs. Un Mēs varam spriest par to ar gaišas, ilgās pieredzes tiesībām. Mūs neizbiedēs nekāds līdz galam neizdomāts sajukums; Mēs redzējām pietiekoši daudz kosmisko atkritumu pie tiem piederēt nevēlamies.

Vienkopu – Sadraudzību sargāsim ar visiem zināšanas spēkiem.

274.

Ir pienācis laiks, kad katram darba darītājam sacīsim – tu Mūsu! Kad pārbaudīsim ceļus un zīmes, sākot ar zvaigžņotiem. Kad saīsināsim valodu un domāšanas izteiksmes. Kad pārlasīsim senatnes vārsmas pēdējo reizi.

Dzīve tika sadalīta periodos un stilos, dodot meslus zināmā laika neattīstībai. Kas sadalījis zvaigznājus? Kas sadalījis izloknes? Kas paturējis atmiņā visu tautu mantojumu? Stils nosacīja laikmeta īpatnības. Ornamenta ārējos ierobos izpaužas aizspriedumi un melu konvencionālisms. Ir laiks dalīt tikai pēc iekšējā potenciāla. Vajag pazīt dzīves pieaugumu. Zārku formas lai paliek mirušajiem. Tiesa, vajag sajukt kultūras soļus, bet nevis mīkstāulības līkločus. Neveiklās bruņas iekaltā glēvulība nonesa vispārcilvēcisko prieku, bet kautrā alķīmiķa retortē bieži mirdzēja Vispārības Labums. Atmetot māņticību, mums jāizskata cilvēces izaugsmes posmi zem vienkopas zīmes. Jāizskata, kā auga vienkopas uzvara, iededzinot zināšanas un dailes ugunis. Patiesā zināšana un daile ietver sevī vislabāko vienkopu.

Atlasīsim vislabāko un apstiprināsim: labāko iepazīnušais kļūs vienkopnieks.

275.

Stingrība, mierīgums, apķērība un veiklība – tā jautājiet katram, kas apliecina atdevību vienkopai. Bet var izrādīties, ka mierīgums ir tikai miegā, stingrība bezdarbībā, apķērība pie maltītes un veiklība naudas saņemšanā.

Vienkopā vienmēr tiek lietota pārbaude. Dzīves visjaunākās formas pārbaudi neizslēdz. Jūs zināt, ka Mēs esam iepriekš izziņotu skolas pārbaudījumu pretinieki. Tāpat Mēs esam pret iepriekš noteiktiem pārbaudes periodiem. Šīs paviršās zināšanas un liekulīgā uzvešanās ne paātrina, bet gan palēlina attīstību. Neatceros, ka kāds izcils darbinieks būtu izveidojis šādu liekulīgu nosacījumu ietekmēt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Sāciet celt vienkopu kā zināšanas un dailes ēku. Šai mājā nebūs nekādu konvencionālu mērogu. Visi tieksies zināt un paust savu zināšanu. Tikai nemītīga izzināšana palīdzēs, tikai piesātināts darbs atturēs no pievēršanās šim kaktam. Bet Mēs gaidām, lai tiekšanās pilnie pamestu veco dzīvi. Nav nekā ļaunāka kā atnest līdzi sakaltušu ziedu. Šie sakaltušie ziedi laupa prieku.

Jaunai celtnei jāstāv tālāk no dzīvojamām ēkām, lai ikdienas funkcijas nepieskārtos namam, kur tiek kaldināta cilvēces nākotne. Mēs piekrītam, ka vienkopnieki augsti nevērtē dzīvību, tā apstiprinādami esamības nepārtrauktību. Bet vienkopniekiem sasprindzēti jā rūpējas par apziņas kādību. Atkārtoti jārunā par apziņu, jo cilvēki nav pieraduši to sajaut.

Sentimentalitāti bieži notur par līdzcietību, dusmas par sašutumu un paš aizsardzību par vīrišķību.

Ir jāsaprot, cik spriegi jāattīra savi jēdzieni ne tikai domāšanā, bet arī darbībā.

276.

Jūs zināt, ka Mūsu Vienkopas nosacījumi nav viegli, bet to izpildīšana atvieglojas ar piedalīšanos visās citās vienkopās. Daudzi sociālie organismi neievēro savu dalībnieku iekšējo saturu. Mūsu disciplīnas veidotie nevar atzīt vienkopu tur, kur uzglabātas tikai dažas tās ārējās pazīmes.

Mēs atļaujam pierakstīt dažas Mūsu sarunas ne pārmetuma un pretstatījumu dēļ, bet to apziņai, kuri kādreiz dzirdējuši par Mūsu Vienkopu: kurš uzzinājis par nepiepildāmo sapni, kas jau pārvērties par dzīvi. Nakts stundās kāds ir sāpīgi domājis un ar to pašu izskaistinājis patiesu esamību. Vajag viņiem dot Mūsu sarunas.

Ģeogrāfs lai nomierinās. Mēs uz Zemes ieņemam noteiktu vietu. Konspirators lai priecājas – mums dažādās pasaules malās ir pietiekoši daudz līdzstrādnieku. Neapmierinātais vienkopnieks lai nostiprinās Vienkopas praktiskās esamības apziņā.

Mūsu redzamos, materiālos locekļus un līdzstrādniekus jūs esat sastapuši dažādās zemēs. Mūsu sarunās nav nekā abstrakta. Mēs strādājam dzīvās evolūcijas virzienā. Katrs, kas tuvojas Mūsu Vienkopai, kļūst īstenības cienītājs.

Strādājiet īstenībai.

277.

Vienkopa ir visu iespējamību un visu uzkrājumu tvertne. Katrs, kas mazina vienkopas robežas un vareno spēku, kļūst nodevējs. Vienkopa – saulaina prieka kauss.

278.

Ja ceļā atradīsiet vērtīgu priekšmetu, dubļiem klātu, jūs nepaiesiet augstprātīgi garām. Jūs pacelsiet atradumu un notīrīsiet dubļus. Tāpat arī, sastopot vērtīgu cilvēku, dubļiem klātu, jūs apstāsities un to notīrīsiet. Vienkopnieka pienākums paust

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

taisnīgumu. Mācība nedrīkst atraidīt patiesas vērtības. Vienkopa nedrīkst spriest – tas ir mūsējais un tas nav mūsējais. Vienkopa saka – viņš ir derīgs evolūcijai vai arī nederīgs. Būtībā stingrākā izlase. Stingra mērķtiecība uzliek pienākumu sargāt patiesos dārgumus. Nekavējieties sargāt vērtības. Katra stunda ir dārga. Un atmetiet nenoteiktības vārdus. Un ikviena vērtība jums – kā kuģim buras.

Atklāti jūsu priekšā dubļos nomestas lielas vērtības. Atklāti tiek mīdīti kājām ceļi uz Pasaules Vienkopu. Ikkatrs spēj pārvarēt vislielāko postu, ja ir pārliecināts par Vienkopas Sardzi. Vajag saglabāt šo pārliecību, citādi – beigas!

Tāpat kā spodrināt atrasto nožēlojamo dimantu, tāpat arī dižo darbinieku tēlus šķīstiet no dubļiem.

279.

Katras sadraudzības dzīvē mēdz būt stāvoklis, kad attīstība vienā virzienā var kaitēt rezultātiem. Tad Vadītājam jāatrod jaunu, pietiekoši plašu uzdevumu ceļš, lai novērstu nesaskaņas. Nenosauksim rīvēšanos par sacensībām vai sliktākiem vārdiem.

Bīstamos jūras šaurumos kuģi peld pa vienam, tāpat arī vienkopas attīstībā izvirzās nepieciešamība saskaldīt dalībnieku kustību. Varbūtēja ļaunuma vietā tiks panākta jaunu sfēru apgūšana. Kad saspringst muskuļi, protiet dot enerģijai izeju. Nenovēršot kustības saspiestības nesaskaņas nenovēršamas.

Uzdevumu daudzveidība nepieciešama, citādi sadursies augošās apziņas spēki. No vadītāja atkarājas – nepārvērst noderīgos spēkus skorpionu krātiņus. Bet laime, ka kārtējo uzdevumu tik daudz, ka nav grūti raidīt spēkus neatliekamā uzdevumā. Bieži spēku pieaugumu notur par antagonismu. Bieži, mierīgas iespējas izlietošanas vietā uzpūš naida ogles.

Ieteicu visām sadraudzībām nepalaist garām šo psiholoģisko momentu un laikā rast jaunus uzdevumus. Jaušu, ir iespējams izvairīties no sarežģījumiem garantējot vispraktiskāko metožu uzvaru. Īstenības Mācībai jāatbilst evolūcijas plūsmas daudzveidības apjomam. Pasaules jaunās konstrukcijas vajag cieši sargāt.

280.

Pārbaudījums un zaudējums. Kādā pārspīlētā svinīgumā cilvēks ietērpj šos jēdzienus! Bet jūs zināt, ka pārbaudījums ir kādības uzlabojums un zaudējums – iespēju iegūšana. Cilvēks pārbauda sevi, izzinot matērijas nepazīstamas īpašības. Atmet cilvēks gara tumsību un tādējādi atver sev jaunas iespējas. Tur, kur gara tumsībai grūtsirdība, atskārsmei – gaviļu tuvošanās.

Sacīs, vienkopas dēļ mēs esam atsacījušies no priekiem. Atbildiet – kapsētai līdzīga jūsu vienkopa, ja tajā nevalda atsacīšanās. Cik asaraini grūti ir zaudējumi! Kā viņi laizās, domājot par aizliegtiem kārumiem! Zaudējumi Mums ir sveša parādība, jo ietveršana zaudējumu izslēdz. Mūsu Mācība pasauli skata līksmu un pievilcīgu. Nekur nav norādītas važas un sevis šaustīšana. Kā dārgumu pilns kuģis traucas minētā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

vienkopa. Spoži mirdz neskaitāmo matērijas īpašību atskārsme. Pārgājušo dienu matērija tērpjas mirdzošā enerģijas audumā, kam nav vajadzīgs jauns apzīmējums, bet kas piesātina visu izplatījumu un līdzīgi varavīksnei zaigo cilvēces gaviļēs.

Kur gan izgaisuši zaudējumi un drūmie pārbaudījumi, ja viens substances elektrons spēj izliet veselu svētdevas plūsmu?

Skaitiet jauno lēmumu tuvināšanās stundas!

181.

Aizejot paņemiet līdzī mazu atgādni, tā neapgrūtinās ceļinieku. Zinot līdzstrādnieku dzīves vietas, jūs nekad nebūsit vientuļi. Būtu neprātīgi atstāt līdzstrādniekus neziņā. Kas gan spiež cilvēkus, svešos neticēt satiksmei ar Mūsu Vienkopu? Vau nu pilnīga neattīstība vai arī skaudība. Viņš vēlas, lai tas pielaiž pie Centrālā Aparāta, kaut arī tiem nav ne mazākā priekšstata kā to lietot, un neaptverot arī, cik atbildīga tuvošanās enerģijas Avotam. Dzīves Mācības apstiprinājums ļauj tuvoties visbīstamākām svirām. Bet bez praktiskas pieredzes nepalīdzēs nekādi paskaidrojumi.

Un tad vēl – kā iespējams paplašināt apziņu, ja nav likta lietā pagātnes pieredze? Ir iespējama, protams, apskaidrība, bet tāds gadījums sava retuma dēļ, nav minams. Bet arī pieredzes atskārsmi vajag ierosināt, citādi tā klaiņos līdzīgi nenotikušu reakciju pārslām. Starp šiem dzimšanu, slimību, bēdu un nāves vīstokļiem tikai nedaudzi atradīs nepārtraukta ceļa vīstokli bez gala un sākuma. Ko teikt izsalkušam par mūžību? Ņemot vērā tagadni viņš iedomāsies mūžīgu badu. Kas gan un kur gan pārlaužot vispirms maizi, vedīs uz mūžību? Zemes maize un Zināšana paustas tikai sadarbībā.

Jaunais līdzstrādnieks, vai iedegas tevī prieks domājot par vienkopu?

282.

Dažam liksies, ka daudz kas no sacītā ir vispārzināms. Vajag nostiprināt dažāda rakstura jēdzienus, tikai tādā ceļā asimilējas apziņa. Var iedomāties divus sarunu biedrus, apmēram vienādi attīstītus un tomēr nespējīgus vienam otru saprast. Varbūt viņu apziņās trūkst tikai dažu niecīgu ķēdes posmiņu, bet šī niecīgā atšķirība liek citādi griezties domāšanas zobratiem un rezultātā sāk kustēties gluži atšķirīgas sviras. Tikai pilnīga vienošanās nevienam nenesīs zaudējumu. Mēs jau nesludinām atklāsmes un nespredīkojam, Mēs vienkārši vienojamies līdz galam, lai asimilētu apziņu kopējam darbam. Tādejādi redzes laukā ietilpst dažādas detaļas, ko kāds jau pārdomājis, bet ķēdes spēcīnāšanai tās vajag apstiprināt pašreizējā momentā.

Patiešām, vajag tīrīt domāšanas ķēdi. Vajag sakopot visu rūpību sadarbības sekmēšanai. Vienkopas apziņa, protams, neapvainojas, bet nesavlaicīgs domas nostādījums var sakaitināt sarunu biedru, kaitējot visai lietai; tālab Mēs rūpējamies par apziņas pakāpenisku pieaugsmi. Nav Mūsu darbs vienkārši uzpūst apziņas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

apmērus. Tikai organiska attīstība un pieaugsmes daudzveidība nosaka dārgumu krātuves patieso apjomu.

Iedomājieties un atcerieties Mūsu sarunas strauta krastā. Nevienam no tā viļņiem nav iespējams atkārtot, bet acīm tie visi liekas vienādi.

Ievērojiet sadarbības saskaņotību.

283.

Ir novērots, ka dažiem cilvēkiem it kā seko veiksmē. Māņticība dēvē tos par laimes bērniem. Zinātne veiksmi izskaidro ar gribas spēku. Bet Mēs piemetināsim, ka parasti šiem cilvēkiem ir asimilēta apziņa. Viņi kļūst kolektīva pārstāvji, iesaistot senās spēku, ko sasprindzējuši daudzi līdzdalībnieki, kas tanī momentā dažreiz pat nenojauš enerģijas patēriņu. Nav nemaz vajadzīgs, lai viss kolektīvs pazītu viens otru. Pārtraides mezgli acumirkļīgi pārtraida enerģijas vilni, tāpēc norisēs starptautisks kolektīvs ir ļoti vajadzīgs. Starptautisks vilnis vajadzīgs tāpēc, ka dinamikas daudzveidība dod vairāk sprieguma.

Mūsu Vienkopā sastopamas daudzas tautības un dažādas specialitātes, tas ir praktiski gribas viļņu kondensācijai. Ir iespējams saglabāt visu individualitātes potenciālu un panākt apziņu saskaņotību. Mēs esam šauras specialitātes pretinieki; labākā kolektīva konstrukcija ievēro šo noteikumu.

Jūs nesen pārrunājāt staru nozīmi bezdrāts pārraidījumā. Stari, patiesi, veicina kolektīva savienojumu lielos attālumos. Tieši šie stari, kurus nesen noliedza. Tieši tie arī planētai jaunu pārklāju. Stariem samērā ar citiem viļņiem ir tā priekšrocība, ka tie vieglāk caurnirst netraucējot atmosfēras gravitāciju. Skaņa, protams, pirmā saistīja cilvēces uzmanību. Gaisma un krāsa retāk ierosināja pētīšanu, bet tā kā skaņa ir tikai gaismas reakcija, tad padziļināta apziņa pievērsīsies gaismas un augstākās enerģijas – gaismu nesošās matērijas nozīmei. “Matērija Lucida” ir valdzinājusi visus dižākos prātus un ja tie arī neprata rast tās apzinīgu pielietojumu, tad viņas lomu uzskatīja par svarīgu nākošajā evolūcijā.

Stari un gaismas viļņi nes jaunās evolūcijas atrisinājumu.

284.

Dzīvi nostiprinās nevis mehānika, bet kopdzīves idejas. Cilvēks, kas pievienojas ciematam, nevar būt visu kaimiņu ienaidnieks. Jānodibina labas attiecības, bet iedarbīgu labumu dos tikai sadarbība. Jānoorganizē saprātīga apmaiņa, tā tuvosimies tam, ko sauc par kooperatīvu. Kooperācija nebūs izturīga, ja pamatā slēpsies piesavināšanās un alkatība. Uzticēšanās nepieciešama. Sadraudzība uz uzticēšanās pamata bija kooperatīva pirmatnējā forma. Visam, protams, jāpildveidojas. Kopš tā laika zinātne devusi tik daudz jaunu sasniegumu, ka kopdzīve var kļūt ne tikai lietišķa, bet arī sirsnīga. Dzīvā Ētika ieies kā spēcinoša sākotne.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

285.

Vajag vienam otru stiprināt. Veselu zinātņi ir iespējams radīt, lai izskaidrotu enerģiju savstarpēju iedarbību. Arī psihiskajai enerģijai, kas mīt katrā cilvēkā, vajadzīga higiēna. Nevajag iedomāties kaut ko pārdabisku, jaunā dzīve pazīst dabu visā bezrobežīgumā. Tālab vajag gaiši un skaidri pievienoties kopdzīves kā pasaules pamata apstiprinājumam.

286.

Vai vienkopā iespējams sievietes, vīriešu un bērnu sadraudzības? Protams, iespējams. Patiesi sadraudzība var sadalīties pēc daudzām vecuma, dzimuma, profesijas un domu pazīmēm. Vajadzīgs, lai šādi atzarojumi attīstītos veselīgi un ne tikai netraucētu cilvēku centienus, bet arī palīdzētu viens otram, un lai šī palīdzība būtu labprātīga. Tieši kad sadarbības daudzveidīgas, iespējami sevišķi uzplaukumi. Nesaistām važās, bet paplašinām horizontu. Lai bērni piesavinās pamatīgus uzdevumus. Lai sievietes ceļ augsti nolemto Karogu. Lai vīrieši paši Mūs iepriecina ar Pilsētas celšanu. Tā pāri iznīkstošajam pacelsies Mūžības zīmes.

287.

Var gadīties, ka kāds nebūs ar mieru pieņemt pravietību un sacīs: “Visu varu pieņemt, tikai ne pravietību.” Atbildiet: aizmirsīsim šo vārdu. Jums būs nozīmīgas Neredzamās Valdības Pavēles. Jūsu šā laika sirds dod priekšroku šā laika nosaukumiem. Mēs nepieķeramies nosaukumiem, Mums būtiskāk, lai jūs izjustu uz sevis nolikumu sekas, lai jūs smadzenes neaizmirstu, ka pastāv Neredzamā Starptautiska Valdība. Jūsu vārdnīcās vārds pravietība skan pārāk nezinātniski. Bet verga ieradums palīdzēs Jums klasificēt nolikuma noteiktu jēdzienu, bet konspiratīva slepenā taka uztvers Neredzamās Starptautiskās Valdības faktu. Pie tam fakta salīdzināšana ar sekām nostādīs īstā vietā jūsu cienību. Mēs nedzenamies pēc burta, bet derīgu darbību novedam līdz galam. Ir laiks atvietot Bībeles terminus noteiktiem jēdzieniem. Valdībai nav daudz vērts maisīnš ar vīraku kabatā. Jūs domājat Mūs apgāzt terminoloģijā, bet atmodinājat dzīvei pavēli kuras sekas lūdzam jūs apdomāt. Esiet apdomīgs vārdos un domās. Iedrosmju spilgtumu Mēs cienām, bet niecīguma izmanībai nav vietas pie Valdības.

288.

Starptautiskā Valdība nekad nav noliegusi savu esamību. Viņa nav atklājusi sevi ar manifestiem, bet ar darbiem, kam nav pagājusi garām pat oficiālā vēsture. Var minēt faktus no franču un krievu revolūcijas, tāpat no angļu-krievu un angļu-indu attiecībām, kad patstāvīga roka no ārpuses grozīja notikumu gaitu. Valdība nav slēpusi savu Sūtņu klātbūtni dažādās valstīs. Protams, šie ļaudis saskaņā ar Starptautiskās Valdības cieņu, nekad neslēpās. Gan otrādi, viņi rādījās atklātībā, apmeklēja valdības un daudzi tos ievēroja. Literatūra uzglabā viņu vārdus, laikabiedru, laikabiedru fantāzijas izpušķotus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Ne slepenas biedrības, no kurām tā baidās valdības, bet atklātas personas, kas tiek sūtītas uz Starptautiskās Valdības Pavēli. Katra viltota darbība pretīga starptautiskiem uzdevumiem. Tautu apvienošanās radošā darba novērtēšanu, kā arī apziņas augšupeju. Starptautiskā Valdība apstiprina ar visneatliekamākiem līdzekļiem. Un ja izsekotu Valdības pasākumiem, tad neviens to neapvainotu bezdarbībā. Valdības esamības fakts daudzkārt iespieš cilvēces apziņā dažādos nosaukumos.

Katra tauta pavēstījumu saņem tikai vienreiz. Sūtniecība mēdz būt tikai reizi gadu simtenī – tas Arhatu likums. Starptautiskās Valdības tiekšanās pakļauta vispasaules evolūcijas korelācijai, tāpēc slēdzienu pamatā likti noteikti matemātiski likumi. Nav personīgas vēlēšanās, bet matērijas likumu negrozāmība. Nevis gribu, bet zinu. Un tāpēc lēmums, kaut strāva satraukta, tomēr nemainīgs.

Var uzkāpt kalnā no ziemeļiem vai dienvidiem, bet pati kāpšana paliek negrozāma.

189.

Ziniet, ka Starptautiskās Valdības biedriem un līdzstrādniekiem jāpakļaujas Pavēlēm. Pēdējo reizi atskatīsimies uz M. sakarā ar Mūsu Ultimāta vēsturisko notikumu. Šī mūžsenā cilvēces brīdināšanas tradīcija tiek piekopta ar pilnīgu labvēlību, - tas ir pamatnoteikums, citādi Sūtņa loma nebūs patiesa un pārliecinoša. S.Ž. runāja ar L.. labu vēlēdams, tāpat M. griezās pie V., un A.L.M. paziņoja Mūsu Pavēli taisnīgi. Ja kareivim saka – šis kalns ir mūsu, viņš pieņem pavēli, citādi Valdības jēga izzudīs.

S.Ž. pēc savas misijas saslima. Tas notika kāda līdzstrādnieka nedisciplinētas domāšanas dēļ. Sargieties nedisciplinētas domāšanas posta! Domājiet tikai jaunos veidos. Uzdodiet sev uzdevumus ar dzīves jautājumu konkrētu atrisinājumu. Uzskatiet dienu par zaudētu, kad neapjēgsiet jauno pasauli.

Neapgrūtiniet elpošanu ar kosmogoniju, kad pārvarat Zemes augstumus.

190.

Jums pilnīga taisnība, ka Neredzamās Valdības esamība mulsina daudzus. Bet ja eksistē neredzamā tumšā valdība, tad kāpēc gan lai neeksistētu Gaismas Valdība! Vai tiešām cilvēka prāts tā aptumšojas, ka tas vieglāk atzīst tumšo nekā padomā par Gaismu? Cilvēki, patiešām, saprot un ka vienreiz viesi dzirdējuši par tumšajiem spēkiem, kas apvienoti vispasaules mērogā, bet Labuma un Gaismas Valdība tiek sevišķi turēta aizdomās. Cilvēki nav pieraduši apvienoties Labā vārdā, viņi uzskata, ka Labais tikai iegansts sašķeltībai. Jāsaprot, ka visa planētas slimība ir tikai to cilvēku naida sekas, kuri būtu varējuši saliedēties Labā vārdā. Ļoti skumji, ka pat Svētnīcā cilvēku sirdis nepārveidojas sadarbībai. Tāpēc padomāsim par katru draudzīgumu, kas ir jau sadarbības dzirksts.

291.

Vienkopas pamats ir zinātniski apstiprināts, un katrs princips, kas īstenots vienkopā, ir aktīvs, atbilstoši Pasaules Vienkopai. Dzīves jaunradi iespējams nodibināt uz aktīvas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pievilksmes Magnētam. Tikai ķēde, kas tiecas realizēt labākus pasākumus, dod cilvēcei labāku pakāpi. Tā, sakot ar graudu, vienkopas izveidošana novedīs pie Pasaules Vienkopas. Jāpārorganizē visi cilvēku pasākumi, lai apziņa tuvotos Pasaules Vienkopai. Tāpēc ne bailes no pārkārtošanas, bet gan pagātnes palieku apliecinājums. Tāpēc atjaunojoties tieksimies uz Pasaules Vienkopu.

292.

Tik daudz runā par sadarbību, bet tik maz to izprot! Tas ir viens no visizkropļotākajiem jēdzieniem, jo cilvēku vienkopā tik ļoti tiek izkropļots kopējā darba jēdziens. Līdzstrādnieku dzīve vienkopā izslēdz jebkādu uzspiešanu, tiklab attiecībā uz jūtām, kā arī uz pienākumu, bet kopīgo darbu apliecina vispārības labuma vārdā. Ja cilvēku vienkopa pieņemtu kopējā darba likumu par dzīves likumu, cik ļoti gan šķīstītos cilvēku apziņa! Jo vienkopas darba ritms var apvienot dažādus speciālistus un pēc kādības dažādus ļaudis. Likums vienkāršs, bet cik daudz ap to izkropļojumu! Cilvēku gara tuvību nosaka daudzi cēloņi kā garīgie, tā arī karmiskie, bet zem darba stara vienkopa var nodibināties caur sadarbības likumu. Tādēļ vienkopnieki jāaudzina darbā, uzsverot, ka katrs līdzstrādnieks ir vienības daļa, bet jāatmet nepareizā domāšana par personīgo, tikai šāds iztulkojums palīdzēs vienkopai nostiprināties vienā gultnē. Cik daudz bēdīgu notikumu iespējams novērst, paplašinot apziņu un dziļi izprotot, ka otra sirdi nedrīkst aizskart. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli vienkopniekiem jāsaprot, ka progresēt iespējams tikai ar kopīgā darba likumu – cita mēroga nav! Smalkais sasniedzams tikai caur smalko un sirds smalkos pavedienus saskaņos tikai tūkstošgadīgs spriegums. Tāpēc lai vienkopnieki sevišķi apzinās šo vienīgo ceļu. Patiešām, kopējā darba likums neaizskar otra sirdi.

293.

Vienkopā jāņem vērā jūtu sakramentalitāte. It īpaši jāiegaumē, ka līdzdalībniekā nedrīkst patvarīgi izraisīt smalkās jūtas. Nedrīkst attīstīt sirdī smalkās vibrācijas, pieprasot no ārienes. Tikai iekšējā pelnītā darbība izraisa atbilstošu vibrāciju. Zemes smacīgo vibrāciju vidū reti atrodama šāda gara dzīve. Retā parādība tik brīnišķa, kad gars saskan ar garu! Bet vienkopas apziņas attīstībā vispirms jānostiprina sadarbības izpratne. Šāda izpratne vienkopu nostiprinās un pašnožēlas tārps iznīks. Tā izvadām ceļā mācekļus un apstiprinām darba prieku, nepretendējot uz tuvākā sirdi. Jau sen sacīts: “Ar varu mīļš nebūsi”. Arī šī ir kosmiskā formula. Bet kopīgā darba ceļu iespējams ļoti attīstīt. Tā lai mācekļi atceras sadarbību, kā vienkopas ikdienas dzīves galveno pakāpi.

294.

Tas jau ir gara sasniegums, ja zemes norisēs, cīņiņos gars rod augstāko tiekšanos. Jo nenostiprināsies gars pārticības apstākļos. Tāpēc darba vienkopnieki darbā un grūtās dienās var pierādīt gara spēku un tiekšanos. Kā gan iespējams augstāko stāvokli un apziņas izsmalcinājumu apgūt bez gara darbības? Cik daudz svētīgu rūpju ir apziņas šķīstīšanas ceļā! Katra darbība, kas atrauj garu no zemes iekārēm, ir augstākais

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

sasniegums. Ceļš uz Ugunīgo Pasauli ved caur gara darbību, caur zemes zaudējumiem, un augstākie sasniegumi apgūstami, atraujoties no zemes izpaudumiem – augstāko meklējumu labā. Tā, kad sacīts – gara sasniegumus apgūst tie, kas pazinuši cīņiņus un zinību meklējumus, šāda parādība ir ugunīgs sasniegums. To iegaumēsīm ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

295.

Uztveres ceļš ir visspēcīgāks, ja gars pauž enerģijas smalko plūdumu. Vissmalkāko uztveri dod gara izpratne. Gara izpratnes spēks nav ne ar ko salīdzināms. Protams, garīgajā celtniecībā jāizlieto daudzi vadi, bet jāatšķir vadi, kas gribas vadīti no ārienes un iekšienes. Gara izpratnes Varenais Avots ir vissmalkākais un augstākais nostiprinātājs. Avots no ārienes ir vienkārši vads, caur kuru var sūtīt, pat paralizējot gribu. Tāpēc ir tik daudz neprecīzu izziņu, jo gribu bieži paralizēt nedrīkst. Pie tam šie vadi ir ļoti viļņusīgi un kosmiskajā celtniecībā tie ir kā viena retorte. Tāpēc ir tik svarīgi saprast gara izpratnes spēku. Izplatījumu pieblīvē ne vien mēdiji, bet arī citi avoti, kas uzņem tikai daļēji. Piemēram, Hierarhijas rūpējas dot vēstījumu vienkopniekiem, bet ja viņi sūtīto nedod vienkopai, tad vads nav tīrs. Tāpēc tik grūti paplašināt apziņu.

296.

Ugunīgās augšupejas būtība sastāv no dažādiem gara apstiprinājumiem. Galvenais faktors ir pašdarbības attīstība. Pašdarbībā būs ietverta mīlestība uz Hierarhiju. Tajā būs ietverta atbildības izjūta un patiesās Kalpošanas izpratne. Tā, kad Mēs runājam par pašdarbību, jāsaprot visas augstākā apstiprinājuma kādības. Ja vienkopnieks uzņemas pašdarbības attīstīšanu, tad viņa darbības lauks nav ierobežots. Hierarhija dod ugunīgu ierosmi visās darbībās. Vienkopnieku nebiedē nekādi uzbrukumi, ne tuvie, ne tālie, jo viņš zina ugunīgo kalpošanu, tāpēc ir tik svarīgi šķīstīt apziņu no patības. Bet vienkopniekam jābūt gatavam uzņemties visas grūtības, zinot, ka Kalpošana Hierarhijai ir augstākais sasniegums.

197.

Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli lai vienkopnieki izprot Aicinājumu uz Kalpošanu.

298.

Iekāms sākt dibināt vienkopas, vajadzīgi vienkopnieki ar sagatavotām apziņām, citādi neiznāks nekas cits, kā briesmīgas grūtības un vienkopas nejēdzīga karikatūra. Šai nolūkā, pirmkārt, jā rūpējas par jaunām skolām, kur jau bērnībā tiktu ielikti uzdevuma izpratnes pamati, parādīta viņa vieta un loma pasaulē, viņa kosmiskā atkarība; apgūstot šādu izpratni, viņa sabiedriskā daba un galvenais – viņa personiskā atbildība iegūtu pareizo nozīmi. Bet šādām skolām nepieciešami arī attiecīgi skolotāji. Lūk, kāpēc tik derīgas šūniņas, kas pulcējas ap “Dzīves Mācību”, tās varētu kļūt par jaunās apziņas nesējām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Jo “Dzīvās Ētikas” Mācība atzīst visu pasauli par vienbūtīgu Pasaules Vienkopu. Mums norādīts attīstīt sevī sadarbības, solidaritātes un draudzīguma jūtas, bet nekur nav ieteikta fiziska burzma. Darba apmaiņai un savstarpējai palīdzībai nevajag uzlikt nosacītus ierobežojumus. Pārāk cieša piesaistīšanās vienai vietai peļama, jo tā jau ir ierobežojums. Jau Lielais Buda, pasaules vienkopas pamatlicējs, ieteica saviem mācekļiem ilgi nepalikt kopā, bet pierast pie vietas maiņas, apmeklēt jaunas zemes, un saskarties ar dažādiem ļaudīm.

Lieliskas ir zinātniskiem nolūkiem dibinātas vienkopas, kas atvieglo kopīgām problēmām nodarbinātu zinātnieku darbu. Lieliskas ir sanatorijas un eksperimentālās laboratorijas, kas apvieno dažādus speciālistus vispārības labuma vārdā. Varu iedomāties veselus skolu ciematus un zinātnes pilsētas un kooperatīvus, kas aptver visas dzīves nozares, bet, pazīstot cilvēku dabu, man jau daudz grūtāk iedomāties pilnīgi dažādu cilvēku sakarīgu, cieši noslēgtu kopdzīvi. Pie tagadējā cilvēces apziņas līmeņa cieši noslēgtā kopdzīvē neizbēgama nolīdzināšanas tendence, un katra nolīdzināšana nenovēršami sadrupina talantuniecīgumā, kas noved pie kultūras zuduma un civilizācijas līmeņa pazemināšanās, t.i., pie dzīves vienkāršošanas un, diemžēl, pie dzīves vienkāršošanās nākošās pakāpes – rupjas dabas izveidošanās.

Tāpēc vienkopa un kooperācija jāizprot plaši un vitāli. Tieši jaunie zinātniskie atklājumi un pati dzīve norādīs sadarbības jaunas formas. Starptautiskais pats un satiksmes ceļi jau pierādījuši, kādu abpusēju profilu guvušas un cik brīnišķīgi varējušas sadarboties dažādas zemes. Tāpēc es ticu kooperatīvu plašai attīstībai visdažādākajos sakārtojumos. Plaši noorganizētie kooperatīvi pierādīs, cik liela tautu labklājība slēpjās šādā sadarbībā. Tā kā daudzos mostas vēlēšanās nodibināt darba vienkopas, kas neapšaubāmi atbilst evolūcijas virzienam, tad ieskatu par noderīgu citēt paragrāfu no jaunās grāmatas, kas ieteic nepieciešamo apziņas sagatavošanu, lai katrs pasākums gūtu svētīgas sekmes: “Iedomājieties, ka pie komplicētas mašīnas pieiet nejēga utt.”

Tāpat pirmā vietā stāv audzināšana un apziņas paplašināšana, šāda apzināšanās nesīs vissvētīgākās sekas. – “Nesaharmonizētās detaļas var noārdīt visu celtni.” Tāpēc “Dzīvās Ētikas” grupās iemācīsimies draudzīgumu un sadarbību. Tā ir laba skola arī ciešāka veida vienkopai. Saudzēsim viens otru, pierādīdami vislielāko smalkjūtību un iekļūstīgumu katra īpatnībā.

299.

Biju neizsakāmi iepriecināta, uzzinot par Jūsu patstāvīgo darbību vienkopas dibināšanā. Jo tikai to, kas iznēsāts garā un sirdī, var sekmīgi realizēt. Cik daudz spēka būs vajadzīgs, lai liktu veselīgus un celtnieciskus pamatus daudzcietašs cilvēces saimē! Uzdevums tiešām ir grandiozs, jo jāpāraudzina ne tauta, bet tautas!

Māsu Varoņu Vienkopas idejas ir bijis mans sapnis jau kopš bērnības. Un es redzēju šīs varones, gaismas un prieka nesējus vistālākajos mūsu dzimtenes nostūros vissmagākajos apstākļos. Protams, apziņai paplašinoties, arī šie sapņi auga. Tādēļ arī visām dzīves nozarēm ir jāatrod atspoguļojums šajā Vienkopā. Tā, vienas māsas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

nododas ārstniecībai, citām jāzina agrokultūras pamati, trešām jābūt skolotājām vispār vai apdāvinātām lektorēm dažādās dzīves un sabiedrisko zinātņu nozarēs, spējīgām to visu pasniegt masām saprotamā veidā; protams, arī nodarbošanās ar mākslām un amatiem un to mācīšana ieņem vienkopā izcilu vietu. Bet “Dzīvās Ētikas” pamatu ieviešana izdaiļo un vainago visu šādu varoņu svētīgo darbību. Šīs Vienkopas šūniņām jābūt plaši izplatītām, un māsas pulcēsies nelielās nodaļās un apbraukās tām nozīmētos rajonus, lai vērotu un sekotu darbam. Būs vajadzīga vesela armija šādu māsu un darbinieču, lai apmierinātu visas vajadzības un remdētu masu garīgo un fizisko izsalkumu. Pie galvenās Vienkopas var būt kā skolas, tā universitātes, laboratorijas, psihiskās enerģijas pētīšanas institūts un dažādas darbnīcas un sanatorijas, kā arī paraugsaimniecības, kooperatīvi utt. Vārdu sakot, vesela zinātņu pilsētiņa. Runājot par Māsām Varonēm, Dižais Skolotājs ir tik skaisti teicis: “Lai viņas kļūst tuvas tautai. Lai runā: ciemā ieradusies mūsu tuvā.”- Tieši manām māsām varonēm vispirms ir jāprot kļūt tuvām tautai. Zinu, ka nav tik viegli atrast pašreizējās varones, bet es nezaudēju cerības, jo pat ar nelielu grupu, kas uzticīga savai lietai, var veikt brīnumus. Tādēļ jūs sapratīsiet manu prieku, atrodot jaunas sirdis, kas atbalso manus apslēptākos sapņus. Domāju, ka tuvojošais laikmets pievilks sirdis, kas tiecas uz patiesu daili un varoņdarba upuri. Nesen saņēmu vēstuli no kāda rakstnieka, kas starp citu, man raksta par saviem vērojumiem: “Izbraukājām daudzas zemes. Uzarām daudz zemju. Augsne izrādījās maz auglīga. Cik arī nesēj, viss aizaug nezālēm.” – Jā, ar šo mazauglību arī mums nācās sastapties. Bet neskumsim par to.

Daudzums nekad nav bijis sekmju ķīla. “Dzīvās Ētikas Mācībā pastāvīgi tiek norādīts, ka neliela, apziņā un sirdī apvienota cilvēku grupa var veikt brīnumus. Tādēļ dārgo sapni glabāsim sirdī un kad stunda sitīs, tā mūs sastaps pilnā bruņojumā. Pašreiz māsu varoņu vienkopa skaista terafīma veidā paceļas smalkajā pasaulē, bet zemes līdzstrādnieces jau staigā pa zemi. Kā jau aizrādīts, mums jācenšas uzkrāt un savākt zināšanas un pieredzi, lai to izlietotu atjaunotājās zemēs. Tādēļ, jūtot sevī spēku veltīt sevi pašreizējai darbam, pielieciet visu sirds degsmi, lai labāk apgūtu Mācības Pamatus! Jo ārstam, vispirms jāprot izdziedināt slimību garīgos cēloņus, jo visu slimību perēkļi ir smalkajā ķermenī. Tas ir labi, ka Jums pazīstama astroloģija, ārstam tas ļoti svarīgi. Slimnieka horoskops var dot atslēgu daudzām slimībām un to dziedināšanai. Tādēļ strādājiet, paturot vienmēr acīs lielo mērķi!

6.nodaļa: Arhata Sirds radošais spriegums.

300.

Agni jogam jāatbrīvojas no tautību konvencionālisma, kaut arī pagaidām viņš joprojām pieder pie vienas no tām. Agni jogs atbrīvojas no nodarbību vienveidības, kaut arī piekopj kā galveno vienu zinību un vienu arodu. Agni jogs aizstāj asins radniecību ar gara radniecību. Agni joga vairogs ir sevis atdošana pasaules evolūcijai un stingra atsacīšanās no aizspriedumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

301.

Skolotājs uzmana joga attīstību. Joga attīstības pazīme būs Skolotāja balss sadzirdēšana, tai pašā laikā attīstās taisnīguma jūtīgums.

302.

Burvis pat visparastāko darbību ievīsta neparastības tārpa. Jogs pat visneparastāko parādību ievirza parastības robežās, jo viņš zina, cik lietderīga ir daba. Jogs nav ne vecs ne arī jauns, jo viņš pazīst paškāpeniskas augšupejas taku. Viņš nav jauns, jo apzinās agrākās pieredzes krājumu. Jogs var iziet caur dzīvi nepamanīts. Jogs var pasmaidīt par vājprāta runām, bet viņš dragā gara tumsību.

“Es esmu bargs Patiesības apvairošanas satricējs. Es uzņemos vecās pasaules iztīrīšanu. Es būšu nepiekāpīgs pret niecības uzņēmšanos. Es uzņemos iedrosmi ļaunuma trakumam stādīt pretīm savu patību!” Tā apgalvo jogs un apstiprinājuma tvirtumā kaļ savu Patiesības zobenu. Uzskatiet par laimi piebiedroties Jogai!

Pagātne sniedz jogam iesācējam savus labākos augļus, nākotne atvērs viņam darbības plašumu.

303.

Patiesi saku – Agni jogam jāsaņem cienīga vieta zemes virsū un augstāk, jo viņš sevi ievījis vissmalkākajā stihijā. Un kad mazdūšība sajūt šausmas, viņš ietērpjas ugunīgās bruņās, baiļu viņā nav.

Paturiet prātā uguns kristības, uguns krustu, visus liesmojošos kausus, ko jau sen esmu jums parādījis, kā nākamās Jogas simbolu. Uguns simbols ir izgājis caur visām Mācībām, lai tiktu pielietots dzīvē. Tā uguns ir pietuvojusies un ūdens ir atvietots ar uguni.

304.

Jogs atrodas pastāvīgā sava Skolotāja pārbaudē. Tieši tāpat jogs pārbauda tos, kas viņam tuvojas. Paskaidrojiet, ko nozīmē pārbaudīšana ar aukstumu, ar izsalkumu un visiem citiem paņēmienu. Garīgi neattīstīts cilvēks nespēj aptvert, kā var izzust aukstuma un izsalkuma sajūtas? Bet kas izprot lietu būtību, saprot, ka sajūtas neizzūd, bet ka gara stāvoklis var būt tāds, ka nekas to nesatricinās. Izsalkušais atradīs apmierinājuma veidu, ja vien viņa gars nebūs noslēdzis līdz zvēra stāvoklim. Salstošais var sasildīties tikmēr, kamēr viņa gars saprot, kādēļ viņam jāaizsargās, citādi paliek zvērisks uzbudinājums, apziņas aptumšošanās un krišana.

Pareizi ir piebilst, ka rosība būs labākā izeja no dzīves lamatām. Jogs acumirkli apsver, cik vērtīga ir lietderība. Ja viņa jogisma atsegšanai tam ieteiks apēst gabalu gaļas, protams, viņš atzīs par labāku apēst gabalu gaļas, nekā pārdot noslēpumu. No gaļas sekām viegli attīrīsies, bet nodevīgās rokās nodota noslēpuma sekas nav izlabojamas, un dažreiz jālieto triecēja stars, kas tikai reti pieļaujams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Gribu arī atgādināt par radoša darba nozīmi attiecībā uz Agni Jogu. Jums bija uzdots iepazīt divus mūzikas darbus pretējā izpildījumā, un gars saprata, kāda starpība bija iedarbībā. Tā paceļas apziņa, pieskaroties Patiesībai. Vēl viena abstrakcija kļūs jums par realitāti. Un cik lieliska ir pastāvīgas pārbaudes apziņa, tajā ir kustība. Vai gan uguns jogs var ļauties nekustīgumam? Ne uzklaušīšanai, bet lietā likšanai runāju.

305.

Tas, kas tiecas uz augstāko zināšanu, nenovēršami būs arvien sardzes vietā. Kuru gan citādi sauktu par kareivi? Kurš tad ir arājs? Kurš ir ceļvedis? Jogam jāsaucas šajos trijos cildenos vārdos. Bet pienāks laiks parādīt sējas lauku. Kas gan to mērīs olektīm? Jo joga lauks ir izplatījums. Kas var nosaukt viņa uzvaras, ja uguns zaigo viņa iekšienē? Kas pārskaitīs viņa izglābtos, ja viņš tos ir vadījis netaujājot pēc vārdiem?

306.

Pastāv ačgārns ieskats, ka jogam mēdz būt nesatricināma veselība parastā nozīmē. Vai tad jūtīgu instrumentu darina no bieza koka? Vai gan vīnas stīgu vērtīgums nav ietverts viņu jūtīgumā pret vissmalkākiem toņu daļījumiem? Tāpat skan arī izsmalcinātais Joga aparāts. Proti, viņam zināmas tās neizteicamās pārejošās sāpes, kas kā vīnas stīgu uzskāņošana pārveido viņa būtni. Saprotams, ka Mēs nepārspēlēsīm Jogas takas drošību; kā var izbēgt no sāpēm centriem pārdzimstot? Atziņas uguns nepārstāj dedzināt.

Jūs zināt, ka sacītais nav abstrakts simbols. Visi šo sāpju parastie apzīmējumi nevar dot nekādu labumu tikmēr, kamēr zinātne nepasteigsies saprast psihiskās enerģijas vai garīguma nozīmi. Jo trūcīgāka ir izpratne par Jogas bīstamību, jo tālāks ir cilvēks no sakara ar Augstāko Apziņu. Pie kam, vērtīgi ir nevis nejauši apziņas lidojumi, vajadzīga nerimstoša lidojuma dziesma. Vīna ne vienmēr skan atklāti, bet viņas melodija arvien harmoniska.

Tie, kas meklē Joga nesatricināmu veselību, lai labāk bauda glāzi vīna un patērzē par augstām idejām – nepielietojot tās dzīvē. Jo joga veselība plīvo kā augšuplidojoša ērgļa spārni. Joga acs redz, kā tā ērgļa acs kuru jūs pazīstat, joga mierīgums ir okeāna viļņa spriegums.

307.

Joga veselību salīdzina ar vīnas tīrskāņošanu. To pašu var teikt par joga darbu, te skanošu, te klusējošu, pārklātu ar lietderības segu. Joga mērķis ir pildīt izplatījumu ar derīgu apstiprinājumu pārvērst enerģiju visur turp, kur aptraipīta Patiesība.

Vai var apvainot jogu, ja viņš negaidīti parādās vai arī uz ilgu laiku nozūd? Ir laiks saprast piesaistīšanos noteiktai vietai. Tikai doma un darbība būs par iemeslu atrašanās vietas noteikšanai virs zemes. Tāpēc klejošanas nekad nav šķiramas no Jogas. Kur tad dzimst kustīguma jūtīgums? Kur norūdās patiesība? Kur veidojas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

izzināšanas vientulība? Joga darba skanīgums var augt no izplatījuma. Jogam jāpazīst izplatījums un jāprot atnest tautām izplatījuma vārdu.

308.

Tie, kas nāk pie joga pēc Mācības, nebūs vienlīdzīgi vērtīguma ziņā. Jogam jāsaprot, kurš atnācis nejauši un kurš var tapt par mācekli kurš vēlāk var kļūt par mācekli audzinātāju, izkopsams savas spējas pateicoties atnācējiem. Ļaunāk tiem, kas pieskārušies Jogai, vēlāk tomēr cenšas atgriezties agrākajā dzīvē. Patiesi, vieglāk ir astrālam atgriezties ķermeņa spīlēs, nekā tam, kas atzinis kaut zinības drumstalu, atgriezties aizspriedumu tumsā. Brīdiniet tos, kas grib klausīties par Jogu. Mēs nevienu nedrīkstam maldināt.

309.

Par joga vairogu sapņo daudzi, bet kalt zobenu tiem par garlaicīgu. Prasme triekt nenāks no sveša zobena.

310.

Visgrūtāk ir garam, kas uzkrājis iespējamības, bet ārējais dzīves apstākļu dēļ nespēj. Visatbilstošākais piemērs te slēgts katls, kas vārās, izplatījuma ietekmē. Tad jālieto dzesēšanas maiņstrāvas. Izplatījuma ugunij, kas sakarsē pat akmeņus, ir nesaraujama saite ar centru kanāliem, tāpēc Skolotājs pat vispašai dziedzīgākajam jogam saka – piesardzību!

311.

Nagi jums nav bīstami, rēkšana jūs nebiedē. Zvēri luncina astes un ir gatavi kalpot. Proti, Jogas ceļš pārvērš briesmas uguns ziedos. Kad ieteicu saglabāt Zemes uzkrājumus, domāju vienīgi par gara cietokšņa apbruņošanu. Izšķērdību Mēs nosodām. Katra iesaistīšana ir brīvības pakāpe, kur gan ir pieļaujamā ieguvumu robežas? Skolotāja jūtziņa un pieredze apstiprinās ieguvumu. Jogs var visu, jogam viss nav atļauts. Kur tad ir ierobežojuma noteikumi? Atbildība par savu garīgo mantojumu, tikai šī manta ir joga cienīga. Viss cits nav nekas vairāk, kā kareivja ieroči, kas pēc kaujas atdodami karavadonim. Tur nevar būt šaubu. “Valdniek, pieņem visu manu apbruņojumu, zobenu satriecēju un vairogu aizsargātāju. Cik smaga mana bruņa cepure, kas kaujā bija vieglāka par spalvu! Kāju bruņas apgrūtina manu soli un roku bruņas kā važas ap rokām!” Karavadonis sacīs – Katrai kaujai savi ieroči. Atstāj nepiemērotos ieročus, tos nodos tava gara stāvokļa pārņēmējiem. Katrai kaujai paredzēti attiecīgi ieroči. Zobens tev jau par īsu, tāpēc dodu tev gaismas šķēpu un tālā lidojuma bultas.

Kas redzējis naidnieku zobena attālumā, tas zina kā raidīt uzvaras bultu. Bet daudzi kareivji nepazīst ieroču lietderību un tāpēc nokļūst zem ienaidnieka cirtieniem. Kas pakļūvis zem ienaidnieka cirtiena aiz nepiesardzības, tas godu nepelna. Šis kaujas noteikums nepieciešams katram jogam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

312.

Maldīgi ir domāt, ka apziņas augšupeju veic pārdabiska sajūsmība. Kā apakšā, tā arī augšā, visur darbs un pieredze. Apziņa sekmēs smalkā ķermeņa augšanu. Nav pat ne mazākās izjūtas, kas neradītu audus smalkajam ķermenim. Tieši šo apstākli cilvēki parasti atstāj bez ievērības. Viņi domā, ka ar liela mēroga rīcību var nosegt virkni sīku mājas darbību. Bet kur ir lielais, kur mazais? Tāpēc joga rīcība ir vienmēr ļoti smalki pārdomāta. Katrā joga kustībā samanāma spēja novērot un rūpība. Tajās nav aizspriedumu un sveša paraduma. Viņš soļo kā lauva, nesabradājot augus, kas nav ievērības cienīgi, bet viņa sitiens satriec nevilcinādamies. Tā jānovērtē katras savas rīcības būtība. Nevajag cerēt, ka rīt var iedēstīt jaunu dārzu. Vienīgi nekavējoties, neatliekami var nostiprināt apziņas dēstījumu. Dārznieks pēta katru jaunu dārzā atrastu sakni. Jogam katrs apziņas pavediens būs tālo pasaulu pavediens.

313.

Jogs savās darbībās līdzinās akmeņkalim vai smalkāko izstrādājumu zeltkalim. Tiešām, kalvim līdzīgs ir jogs. Vienīgi kalvis savij no vissmalkākiem pieskārieniem kombinējumu rakstu. Tāpat jogs prot aptvert cilvēku nodomu neredzamos nosacījumus. Viņš tiecas pēc parasti neredzamā un iemācās izprast darāmā īstos cēloņus.

Modrības pieredze pieder jogam. Vai gan jogs spēj pilnīgi atstāt dzīvi? Viņš tik tuvs pilnveidošanās gaitai, ka pat nespēj ilgi uzturēties pierastajā starpplanētu stāvoklī. Jums pazīstamais Jogs U. Tāpēc radījis sev īpašu starpplanētāru uzturēšanās iespēju. Tā ir kļuvusi noderīga cilvēcei un kļuvusi par pamatu smalkā ķermeņa sabiezēšanas pētījumiem. Minu šo piemēru kā pierādījumu, ka visur vajadzīgs personīgi apzināts darbs.

Smalkās pasaules samaitātība traucē cilvēci nepārtraukti turpināt tuvošanos pilnībai. Bet smalko pasauli kropļo zemes pasaule, tāpēc ārstēšanai jāsakas no šejienes. Tāpēc Jogas studēšana nav personīga tuvošanās pilnībai, bet ir smalkās pasaules uzlabošana. Apzinīgi mainot ķermeņa stāvokli, jogs sasniedz gara darbības spriegumu. Viņš ne tikai saīsina iemiesoto atpūtu, bet nekavējoties vērš domu uz derīgām darbībām. Tā viņš apvieno šķirtās pasaules un apstiprina esošā izzināšanu nepārtrauktā darbā.

314.

Sevišķi grūti ir pamanīt kaut ko, ko nepavada parastās nervu reakcijas. Tā ir joga pašsavaldīšanās.

Jūs esat redzējuši kā urga pārvēršas varenā straumē, ja tā uzņem sevī visus ūdenskritumus un visas straumju strūklas, pārvēršot tās par savu vilni. Tāpat jogam nav labas ne nelabas zināšanas, viņš uzsūc sevī katru zināšanu un atrod lietderību visam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Vajag pieradināties visas zināšanas realizēt. Kuru sfēru drīkstam uzskatīt zemāku par sevi? Kā varam saglabāt drošu pārliecību, ja paši atstumjam vajadzīgo materiālu?

316.

Kur gan slēpjas joga sekmes? Ne pūļa pievilkšanā, ne liela vairuma atgriešanā, bet ap joga darbiem sāk iezīmēties atdarināšana, apzinīga un neapzinīga, labprātīga un nelabprātīga. Ļaudis sāk darīt to pašu. Pat ienaidnieki, lādēdamies, seko pa to pašu ceļu.

Ap joga darbiem uzkrājas it kā sevišķa atmosfēra. Tās ir īstās sekmes, kad nevis nauda, nedz lielais daudzums, bet neredzamā uguns aizdedzina cilvēku sirdis. Bet vēlēdamies atdarināt, viņi ieiet tai pašā atmosfērā un izraisa uz sevis tās pašas radošās rasas lāses. Šīs sekmes neizriet tikai no ārienes vien, tās rodas cilvēku rokām saskaroties ar izplatījuma domu. Bet jogs ir izplatījuma enerģiju pirmkanāls, pirmuztvērējs. Tāpēc jogs rada gaismu kā aicinoša uguns.

Viņš ceļ to celtni, kurai jātop uzceltai. Viņš saliek iepriekš nolemtos akmeņus, un pat ienaidnieki nodrebot atkārtu atnesto vārdu. Jogs nesprediķo. Viņš reti uzstājas, bet uzticētie darbi aug ar sevišķu nokrāsu. Daži pat neatzīst šo darbu uzplaukumu, jo to uzdevums nav uzsūkt, bet aizdedzināt.

Kurp aizlidos uguns dzirkstele? Vai var saskatīt visus ugunskurus, kas aizdegti, un visus ceļiniekus, kas sasildīti ar agni joga uguni.

Uguns apgaismo sekmīgi, jo tā spīd ne sevis labā.

317.

Kā straume izlaužas caur klintīm, nebēdādama par akmeņu sastāvu, tā Agni jogs neņem vērā tautu konvencionalitātes. Augšupejā uz apziņas virsotnēm, tādām, kas aizdedzis apziņas gaismekli, nepastāv ne robežas, ne ierobežojumi, ne aizliegumi. Izraēls, Ceļa meklētājs stāvokļa robežu atskārtušie Maiji, atgādinās par meklējumu gaitām. Tāpēc, tāpat kā uguns nepazīst robežas, tā arī Agni joga apziņa iet netraucēti.

318.

Gara izpratne izpaužas īstā Agni Joga apziņā. Apziņa, kas uztver izplatījuma strāvas un saklausa psihiskās enerģijas formulu, spēj iekļauties kundalini virpulī.

Kad cilvēce iemācīsies izprast un salīdzināt pasaules notikumus ar Kosma komplicētību, tad garīgā redzīguma kustība virzīties uz priekšu. Notikumu ķēdes noskaidrošana un tās pilnīga izpratne, kas kā mūžu mantojums pāriet no viena perioda uz otru, var tuvināt apziņu Kosmiskās Bezrobežības izpratnei.

Gars, palūkojies atpakaļ, kurp tevi novedusi tava pagātnes zināšana? Kur tu redzi robežas? Kur norimšanu? Kur pastāvību? Un kur tu saredzi padevību? Sacīts – neredzu šādus vēstījumus, redzu nebeidzamu sfēru, kas izveidojusi mūsu būtību!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Gars, kas tu traucies uz Kosmosa Radītāju, pievērsies Pasaules Mātei. Dari zināmu ko redzi. Parādīts Izplatījums, kā visradošākā parādība. Plašums un kosmisko spēku neatņemamība apkopo mūsu būtnes kodolu.

Evolūcijas sviras – vissmalkākās enerģijas var pāriet cilvēku rīcībā.

Kad pieņemsit nolemto, tad tiešās sekas jūs vadīs. Kad izpratīsiet, kā lidot gara kodolā, tad nodibināsiet satiksmi ar augstākajām pasaulēm.

Mācieties izprast, cik cildens ir lidojums gara kodolā!

319.

Visi uguņu izsmalcinātie centri ir jaunrades avoti. Zemes cilvēki domā, ka orgāni noder tikai fiziskā ķermeņa uzturēšanai, bet katrs Arhāta orgāns līdzinās radošai ugunij. Nekas tik skaidri neraksturo ugunīgā organisma dzīvi, kā Matērijas Lucidas stari. Ugunīgo centru funkcijas ir kosmiskās uguns radošā izpausme. Esamības apstiprinātais skaistums ir Mūžīgums un vitalitāte.

320.

Cik gaiša ir Agni Joga augšupeja kad “kausā” dzīvo doma par Mums. Garīgo parādību transmutācija iespējama “kausa” nesējam. Radošos pavedienus virzīsim uz visa augstākā transmutāciju. Kosmos ir tik bagāts. Kosmos ir tik plašs. Kosmosam vajadzīga gara jaunrade; un psihiskā jaunrade kosmosā izpaužas apziņā.

Apzinīgi uzkrājumi “kausā”, kopīgi ar Arhāta apziņu, iedvesīs dzīvību psihoformām. Jā, jā, jā! Nebeidzama ir Arhata jaunrades spirāle.

321.

Agni Joga centri spēj skanēt unisonā ar Kosmisko Magnetu. Kad zinātne sāks saistīt centrus ar Kosmiskā Magneta strāvām, tad cilvēcei atklāsies jauna lappuse. Jo Kosmosā visas parādības savstarpēji saistītas.

Zemes sfērā uguņu transmutācijā ir ļoti grūta, jo cilvēka noliegums izveidojusi īpatnu sfēru, kas ietver visu zemi. Adatām līdzīgas šīs noliegsmes, un astrālajā sfērā norisinās daudzas cīņas. Tāpēc tik izcils ir ugunīgā Agni Joga varoņdarbs. Kad katrs centrs saņem spēku cilvēces augšupejas sekmēšanai, tad uguņu nesēju var nosaukt par kalpotāju evolūcijai. Tas, kas ziedojas izplatījuma uguns apvienošanai ar planētu, apstiprināts kā planētas apvienības posms ar tālajām pasaulēm.

322.

Kad Es saku – beigas ir sākums, tad ņemu vērā esamības kosmisko simbolu. Kad norādu, ka sāpes gulst prieka pamatā, tad gribu atklāt Arhāta dzīves lappusi. To Arhāta dzīves lappusi nepazīst neviens. Arhatu nosauc par gudro, Arhātu nosauc par mocekli, Arhātu nosauc par žēlīgo un līdzcietīgo, Mums piedēvēti daudzi epitēti. Bet cilvēki nespēj iedomāties, ka Arhātā iemīt ugunīga tiekšanās nodibināt jaunu augstāku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pakāpi. Jo viņa vairogs nav pretrunīgs Kosmiskajam Magnētam! Jo augstāk, jo varenāk!

323.

Sacīs, protams, ka cilvēce smagi cīnās gadu tūkstošiem, Mēs to zinām, bet iznīcināšana pārņem savā varā visu traukšanos. Bezrobežīgā kustībā ietverti patiesie dzīvības ritmi.

324.

Magnētiskā elementa strāvas ļoti saspringtas. Kad aizejošās izplatījuma strāvas kondensējas un jaunā enerģija tuvojas, tad it īpaši izjūtama nomaiņa. Šķautnes asi izceļas un jauno enerģiju straumes kāpina izplatījuma spriegumu. Jauno enerģiju tuvošanās atbalsojas sirds un visu ugunīgo centru izjūtās.

Agni Jogā atbalsojas visas strāvas. Ārējā pārvietošanās iedarbojas uz Agni Joga centriem, jo būtība viena un tā pati. Un pārvietojoties strāvas satricina jūtīgos elementus, tāpēc senatnē priesterienes tika nošķirtas un izolācijas segā ietītas. Uguns ir enerģiju transmutācija. Zeme tiek piesātināta jaunām strāvām. Vai gan iespējams aprakstīt šo pārveidoto enerģiju? Kad tuvojas Esamības vainagojums, tad Agni Jogs tik ļoti izjūt radošo iedarbību.

325.

Agni Jogam piemīt Bezrobežīgā redze. Tāpēc sirds tā izjūt Kosmisko Magnētu, jo visattālākā atbalss atskan viņa centros. Kosmiskais Magnēts un izplatījuma uguns kāpina centru spriegumu. Kad centri vibrē, Agni Jogs, protams, izjūt satricinājumu un centri pieskaņojas izplatījuma strāvām. Liels ir spēku patēriņš sūtījumos un sestās rases garu magnetizēšana. Protams, apstiprinātie radošie spēki jāpietaupa.

Tā Sacīšu – Agni Joga centri, patiesi, ir ugunīgā straume!

326.

Kosmosa centri līdzīgi cilvēka centriem. Cilvēks nes sevī visas Kosmosa izpausmes. Šīs Kosmosa funkciju norises cilvēkā ir nozīmīgas. Kad viņš atspulgo sevī visas kosmiskās funkcijas, viņš sevī izmēro tās iespējamības kādas izpaužas Kosmosā. Agni Jogs – “Tuksneša Lauva” nes savā sirdī visas cilvēku vaimanas. Viņš atblāzmo visas Kosmosa eksplozijas un izjūt visas apziņas nomaiņas. Viņš ietver visas kosmisko norišu strāvas. Viņš izpazinis sintēzi, kas apziņas atjaunošanai rosina apkopot attiecīgus garus. Kad gara sintēze izveido kosmiskās ugunis un sirds psihodzīvi, tad cilvēkam var sacīt, ka kosmisko uguņu centri tā atbilst Kosmosa centriem, ka paralēle spēj izveidot labāku dzīvi un radošais princips nostabilizējas kā bezrobežīgā uguns kā bezrobežīgā acs, kā bezrobežīgā dzirde, kā visu ietverošā sirds.

Tiecieties nostiprināt bezrobežīgu uguni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

327.

Likuma negrozāmība vada Kosmisko Magnētu visās sfērās; un noslēguma apstiprinājuma pamatā gulst tas pats negrozāmais likums. Tas pats likums arī attiecas uz atomu apkopojumu pievilksmi. Norise, kas tiecas virzīt evolūciju augšupejā kāpina visu enerģiju spriegumu. Šī saspringtība izraisa kosmisko strāvu slāņu spilgtumu. Tas pats notiek arī ar Agni Joga darbību, iegremdējoties vajadzīgās sfērās, viņš sakāpina savu enerģiju spriegumu un gars tiek pakļauts visām apmeklējamo sfēru nepilnībām.

Kad Mans Brālis iegremdējās zemes sfērās, viņš smagi samaksāja. Mēs, Arhāti, liecinām, ka gara izpausmes cēlumu apziņa ne vienmēr pierāda sev nekaitējot.

328.

Sacīts, patiesi, ka kalnup ejošais Adepti vada visu ugunīgās evolūcijas plūsmu. Kad sākas Meitreijas Laikmeta cikla nostiprināšanās, tad var ierasties tikai Adepti, kas nāk pie Mums.

Cilvēku apziņā jānostiprinās tā instrumenta precīzai kādībai, kas dots dažādiem mērķiem un kā Evolūcijas apstiprināts Virzītājs. Kad Mēs runājam par ugunu transmutāciju, tad tas jāpieņem kā Kosmiskā Magnēta vissaspringtākās uguns apliecinājums. Kad cilvēce sapratīs visu Agni Jogu gara radošo spēku, tad varēs sacīt, ka, atbalsojot kosmiskos notikumus, visi centri vibrē. To instrumentu, kas tiek pielietots vienkāršos uzņēmumos, nevar pielīdzināt procesam, kas atbalso katru Kosmosa elpas vilcienu. Tāpēc, lai tie, kas tiecas uz Agni Jogu attīsta atklāto centru visdziļāko izpratni. Daudzi augsti gari sadega, nespējot zemes ietērpā ietilpināt visas ugunis. Arhata ceļš nav viegls!

Agni Joga radīšanas spēks ir visbrīnišķīgākais un vissmalkjūtīgākais.

329.

Pasaules viela, kas pilda visu Kosmosa izplatījumu, atbilst Kosmiskā Magnēta pievilksmei. Kosmiskai ugunij atbilstošā apziņa, protams, spēj izprast Esamības likumus. Tāpēc radošā spēka formulu var dot par formulu tam, kas labprātīgi un ar pilnu "Kausu" pievienojies Saprātam. Tāpēc šī spēka formula nespēj nostiprināties uz šīs planētas.

Valdoņu un Adeptu magnetizētie spēku sūtījumi tik ļoti augstāki par cilvēku uztveri, ka tiekšanās var ņemt pārsvaru un sūtījumu spēki izšķīst dzirkstīs, kuras apgūst cilvēce.

Pasaules viela, kas pilda visu izplatījumu, bez Kosmiskā Magnēta pievilksmes nav garam apgūstama. Ielpojot un izelpojot kopā ar Kosmosu, transmutējot un jaunradot kopā ar Kosmosu, iespējams apgūt patieso trauksmīgās uguns formulu. Bezrobežīgas ir iespējas un bezrobežīgi ir ceļi!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

330.

Augstākās harmonijas tonalitāte ir izplatījuma strāvas uztveršana. Kosmiskais vads nostiprinās tikai tad, kad tiekšanos apstiprina uguns. Kosmiskās enerģijas vads iet līdztekus liecinājumam. Strāvas izveido paredzēto ķēdi un paredzētā ķēde iesaistīta nodomātajā norisē. Izplatījuma procesu uztic tikai augstākajai ugunīgajai tieksmei. Tikai Augstākajam Agni Jogam Pieietams izplatījuma vads, tāpēc tik kļūdaini mēdiju norādījumi. Tāpēc tik brīnišķīgi ir Agni Joga sasniegumi.

Atzīstot kosmisko vibrāciju kā radošā magnēta likumu, iespējams nostiprināt apziņu. Tā Mēs jaunradām saskaņā ar kosmisko vibrāciju.

231.

Trauksmīgā Agni Joga gribas strāvas jaunrada atbilstīgi evolūcijas gaitai. Kad ugunu spēki uzņemti, tad var sacīt, ka izplatījuma uguns realizē sūtītās uguns.

Iespējams izsekot, kā jaunrada Agni Joga gribas strāvas. Tiekšanās noved strāvas izplatījuma uguns transmutācijā. Uguns izplatījums ir tik trauksmais, ka transmutācija ir neatvairāma. Tā Mēs virzām spēkus uz apziņu. Tā Tara jaunrada. Tuvojas labāks liktenis. Es galvoju.

232.

Tāpatība pievada izplatījuma uguni trauksmīgā Agni Joga centriem. Kosmiskais Magnēts atbild tikai trauksmīgai pievilksmei. Kad centri psihorada, tad var liecināt, ka tāpatība pierādījusies. Agni Joga psihojaunrade saistīta ar Magnēta izpausmi, un cilvēkam jāatzīst ugunīgo sūtījumu jēdziens. Psihiskie gaudi piesātina izplatījumu un nostiprina jaunradi.

Mūsu pavedieni sasprindzina psihisko gaudu sūtījumus. Gara dalāmība tik saspringta, ka centrus vajag aizsargāt un piesegt no uzliesmojumiem. Gara dalāmība tik ļoti saspringta, tāpēc jāšargā sirds. Daudz spēka jāpielieto gara jaunradē.

333.

Izplatījuma uguns nesēju uzdevums ir tik svarīgs. Runājot par kosmiskajām pārvietošanām var sacīt, ka garīgo centru pārvietošanās tik svarīga, ka raksturo veselu tautas dzīves gaitu.

Kad notiek apziņas nomaīņa, tad jaunā gaita apstiprinās kā karmas nolēmums. Tāpat kā gara gauds slēpj sevī visas iespējamības, arī topošā ugunīgā jaunrade augs vienlaikus ar šī procesa norisi. Kad Agni Joga uguns jaunrade sasprindzina izplatījuma uguns strāvas, tad nodibinās izplatījuma un apziņas saskaņa. Tā centri vitāli jaunrada, tā Agni Joga uguns iedezina psihogaudus, tā centri ievirza varoņdarbā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

334.

Agni Joga garazināšana nostabilizē psihogradu virzienu. Garazināšana nostiprina jaunradi. Katrai Agni Joga izstarotai vibrācijai piemīt īpatna kādība. Stars, kas attiecas uz apkārtējo vidi, līdzīgi ķīmiskam procesam, nostiprina dažādu spriegumu. Šīs vibrācijas uzlabojas uz vides strāvu spriegumu. Ugunīgo centru īpašību tik ļoti ierosina pretimnākošās enerģijas. Agni Joga centru jaunrade nodibina nepārtrauktu transmutāciju. Pateicoties gara dalāmībai jaunrade izpaužas dažādās sfērās, tāpēc spēcīgs gars strādā nenogurstoši. Atcerēsimies gara radošo trauksmīgo impulsu!

335.

Pulsācija trauksmina centru ugunis. Agni Joga uguns spriegums norisinās līdztekus Kosmiskā Magnēta spriegumam, strāvas pulsē tāpatīgi. Dažādās sfērās strāvas traucas atbilstīgi pulsācijām. Nevar sacīt, ka dažādas sfēras izolētas, bet var liecināt, ka dažādas sfēras izpaužas pēc tāpatības. Veco spēku strāvas, protams, tiek pārstrādātas un dzimst jauns kosmisks spēks. Tādējādi pulsācijas īpašības saglabājas visās sfērās, tādējādi Agni Joga uguns nostiprina Kosmiskā Magnēta jaunus spēkus. Agni Joga ugunis, patiesi, rāda ceļu uz tālajām pasaulēm.

336.

Uguns jaunradē izpaužas visas tiekšanās izveidot pilnīgāku formu. Agni Joga Jaunradē izpaužas tiekšanās nostiprināt augstāko izpratni. Tā cilvēces Brāļi un apstiprinātās evolūcijas Brāļi iet zem Matērijas Lucidas karoga. Šīs ugunis tāpatīgas smalkāko enerģiju strāvām. Dominējot tieksmei uz izsmalcinājumu, kāpinās Matērijas Lucidas staru mirdzums.

337.

Ir strāvas, kas pilda izplatījumu ar nesaharmonizētām emanācijām. Šīs strāvas piepilda zemākos slāņus, un izplatījums bieži ir neharmonisko emanāciju kaujas lauks. Agni Joga jūtīgajā organismā, kas tiecas pēc tīras uguns, atbalsojas spriegums. Apstiprinājuma "Kausā" kā traukā, kas satur visus smalko enerģiju pavedienus, atbalsojas visi lādiņi, un sirds strauji trīs. Tāpēc augstais Agni Jogs zemākajās sfērās apstiprināts kā tīrās uguns pašizliedzīgs nesējs. Tā sfēru neatbilstība rada šādus spriegumus.

338.

Monādes augstāko ietērpju gatavo tīrā uguns. Ja monāda spēj ietērties ugunī, tas nozīmē, ka viņai pieejamas augstākās sfēras.

Agni Jogs un Arhāts ietērpj savas monādas Materijā Lucidā. Kad ugunīgie centri transmutē dzīvību, tad Mēs sakām, ka gars tiecas augšup. Tāpēc ugunīgas augšupejas likums ir negrozāms. Kad kosmiskā grauda tiekšanās mitējas pulsēt, tad dzīvības enerģija izbeidzas. Psihiskā enerģija cieši saistīta ar kosmisko graudu. Kad grauda pulsācijas apstiprināts, tad psihiskās enerģijas pieplūsme izbeidzas. Kad grauda uguns ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

aktīva, tad psihiskā enerģija attīsta spēcīgu pulsāciju. Ugunīgie centri pulsē ritmā ar Kosmosu, tāpēc Agni Joga centri jaunrada, atbalsojot visas norises. Agni Joga uguns jaunrada spēcīgi, un jaunrades uguns rekordī nav uzsmējami.

339.

Tāpēc trauksmīgo garu pastāvošais virziens uz Kosmiskā Magnēta nolemto, būs dižās evolūcijas posms. Spēcīgais gara grauds rada jaunu gaitu un ugunīgu posmu. Tā sola mūsu sprieguma pilnais Agni Jogs. Tā skan ugunīgais, trauksmīgais Agni Jogs. Tā jaunrada liesmojošais Agni Jogs. Tā Agni Jogs ceļ evolūcijas pakāpes.

340.

Cik bargs ir jaunais laiks, cik lielisks ir jaunais laiks! Ugunīgās lāpas veicina izplatījuma šķīstīšanu. Agni Joga trauksmīgās lāpas piesātina izplatījumu, un izjūtam Kosmiskā Magnēta pārvietošanas nostiprinājums. Sakopojot rases un liekot pamatu jaunajai Ērai, vienmēr līdz ar eksplozijām notiek paredzēto šķīstījumu norises. Būtības izpratni cilvēcei dos tikai izplatījuma uguns atskārsme. Tā tiek celta kosmiskā dzīve. Kad tautas garu piesātina uguns, tad šķīstīšana neizbēgama. Agni Jogs jaunrada kā liesmojoša lāpa un virza apziņu. Bez šīm ugunīm nav iespējams iekustināt apziņu, tā apliecinu – jā, jā, jā!

Tuvojas galīgo norēķinu laiks. Norisinās pārvietošanās, planētā notiek konvulsijas. Agni Joga jūtīgais organisms to jūt. Agni Joga jūtīgais organisms pazīst šo brīnišķīgo pakāpi. Kad bargais laiks Magnēta ievadīts, tad var sacīt, ka tīrā uguns transmutē formas. Tā liecinu!

341.

Ilgstošo izglītību nosauc par manifestētās Esības ceļu. Tāpēc, kad trauksmā sasprindzina garu, apziņa ugunīgi ietver visas kosmiskās uguns. Tā katrs saspringts vilnis atbalsojas Agni Joga centros. Tāpēc kosmisko enerģiju rotaļa tik spēcīgi atbalsojas centros, tāpēc tik rūpīgi jāsarģā sirds Precīzs rādītājs. Tāpēc jānovēro izjūtas. Vajag visu novērot, visam ir nozīme, visam – atbilstība.

342.

Gremdējoties Bezrobežības viļņos, mēs varam kļūt līdzīgi vētras plūktiem ziediem. Kā gan mēs atradīsim sevi pārveidotus – Bezrobežības okeānā?

Sūtīt laivu bez stūres nebūtu nekāda gudrība. Tāpēc ir nolemts Ceļvedis, un sirds izauklējums nekad netiks nogrūsts bezdibenī. Kā ceļa zīmes Gaismas ceļā, modrā nomodā stāv Cilvēces Brāļi, allaž gatavi ievirzīt ceļinieku augšupejas ķēdē.

Hierarhija nav piespiešana, tā ir – Pasaules uzbūves likumība. Nevis draudi, bet sirds aicinājums un brīdinājums tā ir, un pamācīšana uz labu.

Tādā veidā iepazīsim Gaismas Hierarhiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

343.

Kosma sirdij līdzīga Arhāta sirds. Saule ugunij līdzīga Arhāta sirds. Arhāta sirdi pilda Mūžība un Kosma kustība.

Cilvēkos pastāv jēdziens par nedzīviem Arhātiem, un nabagie jogi ar savu ieskatu veicina viņu iztēli. Bet cilvēce beidzot apjēgs, ka Arhāts ir Matērijas Lucidas augstākais izpaudums: tad tā arī sapratīs, ka nav atšķirības starp Matēriju Lucidu, kas izplata Gaismu un starp Mīlestības Matēriju, kas visu ietērpj Gaismā. Cilvēce ietērpj Arhātu raupjā apvalkā, bet Matērija Lucida staro Mīlestībā.

Augstākajam ir dots augstākais un augstākais dzīvo augstākajā, un augstākais ieņems pirmo vietu tālo pasaulu plašumos.

344.

Mūsu Hierarhija dzīvo un aug saskaņā ar ugunīgo likumu. Mēs, Arhāti, priecājamies par dzīves uguni un vēl jo vairāk par evolūcijas liesmas pieaugšanu. Nākamie Arhāti, tie, kas uz šīs planētas noslēdz zemes rēķinus, ir Mums, Arhātiem, līdzstrādnieki. Kad Hierarhija top bagātāka, tad ir kosmiskie svētki. Likums ir viens un tas pats mūžīgs. Kosma apstiprināts Likums.

Redzam pasaulu starojumu. Redzam noieto un bezgalīgo gājienu. Redzam Pasaules Mātes starošanu! Nobeigsim ar prieku par gājienu.

345.

Šambalas Vispasaules Acs nes cilvēcei svētību. Šambalas Vispasaules Acs kā Gaisma cilvēces ceļā. Šambalas Vispasaules Acs ir tā Zvaigzne, kas vadījusi visus meklētājus.

Vieniem Šambala ir Patiesība, citiem Šambala ir utopija. Vieniem Šambalas Valdonis ir Svētvientuļnieks, citiem Šambalas Valdonis ir pārticības iemiesojums. Vieniem Šambalas Valdonis ir izgreznots Elks, citiem Šambalas Valdonis ir planētas garu vadītājs. Bet Mēs sacīsim - Šambalas Valdonis ir Pasaules Mātes Uguns un Dzīvības Ugunīgais Rosinātājs Spēks. Viņa Elpa deg liesmās un Viņa Sirds kvēlo Sidraba Lotosa ugunī. Šambalas Valdonis dzīvo un elpo Saules sirdi. Šambalas Valdonis – Aicinātājs un Aicinātais. Šambalas Valdonis – Bultas Raidītājs un visu bultu Pieņēmējs! Šambalas Valdonis elpo Patiesību un apstiprina Patiesību. Šambalas Valdonis nesatricināms un visu satriecamo pārvērš jauncelsmē! Šambalas Valdonis – karoga Smaile un Dzīves Virsotne! Pieņemiet Šambalas Valdoni kā Dzīvības Zīmi; trīskārt teikšu – Dzīvības, jo Šambala ir cilvēces tiekšanās garantija. Mūsu Parādīšanās ir apstiprinātais ceļš uz Bezrobežību!

346.

Arhāta jaunradē sirds pauž to tiekšanos, ko apstiprina Kosmiskais Magnēts, iegūstot tiekšanos pilnos savienojumus. Tiekšanās pilnās Arhāta Sirds būtiskais radošais spriegums tā deg izplatījuma ugunī!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Veicināt evolūcijas progresu, sniegt apstiprināto Patiesību, zināšanu, un pievienot cilvēci evolūcijas plūsmām – šis stimulē rosina katru Arhāta kustību. Šis sasprindzinājums iekustina visas jūtas un smalkās enerģijas. Tā darbojas manifestētais cilvēces Draugs! Šīs izplatījuma tiekšanās ir Mūsu sadarbības pamati. Tāpat apstiprināti ir ugunīgā Agni Joga, šī cilvēces Drauga centri. Jā, jā, jā! Mēs kalpojam cilvēces augšupejai.

347.

Cilvēce nekad nav padomājusi par Arhāta dzīvi. Arhātu ir parasts redzēt kā mākoņu iemītnieku. Domāšanas galējības ir šausmīgas un smieklīgas. Patiesi, Mēs – cilvēces Brāļi nepazīstam sevi cilvēku radītajos priekšatos. Mūsu Garīgās sejas tik fantastiskas, ka Mums šķiet, - ja ļaudis vērstu savu fantāziju pretējā virzienā, Mūsu Attēli iegūtu pareizo formu.

Karmiskās saites it kā izgaist, kad domāšana priekšstata Arhātu. It viss tad ir gluži citā mērogā, viss neticami, nekas neatbilst īstenībai. Sacīsim – gaitā uz augstākām pasaulēm – Arhāts ir neizmērojams visās izpausmēs. Paceldamies augšup, Arhāts paceļ sev līdzīgas visās augstākās un smalkākās enerģijas.

Savas patiesās Sejas Mēs varam parādīt tikai tuvākiem. Mūsu starus varam sūtīt tikai vistuvākajiem, jā, jā, jā!

348.

Mēs sakām apziņas loks, jo par pilnu apli saucam Arhāta apziņu. Bet izpausta vēl lielāka atziņas pakāpe, to mēs saucam – “apstiprināts par pilnīgu”. Kosmiskais Magnēts ir Mūsu svētslēptais varens spēks, šī spēka diženums neaptverams. Ja vien gars spētu saprast, tad bezbailība piepildītu visu sirdis un sfērās atskanētu prieks. Arhāts iet nesdams Kosmiskā Magnēta spēku sirdi! Kosms rada, rada Esības daiļumu. Tiekšanās parādību Es varu nosaukt par Kosmisko Magnētu.

349.

Galvojums ir parādība ar milzīgu nozīmi. Tas rada siržu ķēdi un pārvērš Haosu izplatījuma apzinīgās artērijās. Naktī parādītais simbols bija ļoti nozīmīgs. Tumsas čūska aprij draugu, ja tas atsakās no apzinīgas sakaru uzturēšanas. Tāpat liela ir Galvotāju atbildība – ne velti sacīts – deg roka! Tā, bez pārspilējuma, ugunīgas sāpes caururbj galvotāju, ja galvojamie kļūdās, bet nevar būt cita veidojuma, tāpēc vingrinieties uzmanībā un vērībā.

350.

Pat visaugstākajām Būtnēm jāpiepildās ar garu, lai darbotos. Izteiciens “piepildīties” ir ļoti precīzs. Tieši jāpiepildās. Tātad jāpildās ar gara pārpilnību. Bet vai tas nenozīmē stāties sakaros ar Hierarhiju? Tieši šī gara smelšana no Augstākā Avota dod ugunīgās enerģijas atjaunošanu un spraigumu. Tāpēc nekur nav ieteikts noslēgties garā, bet gan pretēji – piepildīties ar gara vareno spēku, kas ved pie Gaismas. Pareizi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

esat atcerējušies stāvēšanu bezdibeņa malā kā sprieguma augstāko robežu. Tikai tādas viļņu virsotnes pacels garu līdz piepildījumam. Kas domā par patību, par sevis apstiprināšanu, tas nekad nesmels mūžīgo Uguni. Tālab piemērosim savu traukšanos izplatījuma mērogiem. Varu apsveikt jūs, stipros karotājus, kas zina par Feniksu, no pelniem atdzimstošo.

351.

No visnelabākā izvēlieties to labāko – arī tas ietilpst Arhāta uzdevumā. Bieži vien jūs apņems vesels ļaunuma bezdibenis, bet arī tad vēl jāatrod pašsavaldīšanās, lai saņemtu to labāko. Nav viegli okeānā sameklēt to labāko vilni, bet tomēr tas iespējams.

352.

Apsveriet tikai, ka nekas nespēj viltot auru un sekrēciju saturu. Cilvēcei ir grūti pieņemt šo vienkāršo apsvērumu. Pat Arhāta pārbaudījumos līdzīgi jautājumi ir vietā. Neko neredzot, neko nedzirdēt, bet tomēr ticēt, paceļoties augstākās atziņas pakāpē – tā arī ir Arhāta kādība. Sirds traukšanās manifestācija – arī Arhāta kādība. Prasme orientēties kā dižā, tā niecīgā – arī Arhāta kādība. Pamatenerģijas taupība – arī Arhāta kādība. Nemitīgas labuma alkas – arī Arhāta kādība. Vīrišķība un pacietība – arī Arhāta kādība. Ir absurdi uzskatīt Arhāta būtību kā kaut ko pārzemīgu! Viņš veidojies uz zemes kā siržu vadītājs. Viņš atdod sevi kā jaunu veidojumu fokusu. Viņa apziņa redz visus pat šķietami neiespējamus zemes apstākļus, bet Viņa sirds saprot, kā transmutēt šos šķēršļus. Garā nabadzīgie vienmēr baidās no kaujas, pareizāk, no tā stāvokļa, ko mēs saucam par kauju. Bet neviens cits definējums tā neietvers cīņu un sasniegumu stāvokli, kā kauja. Tā iespējams atrast vietu arī pretiniekam līdzīgi galodai šķēpa uzasināšanai. Ieskatu, ka Skolotājam var sūtīt pastiprinātu tiekšanos kopējā kaujā.

353.

Nav jādoma, ka Arhāts var kaut uz mirkli izmest no apziņas Vadošo Gribu. Viņš izrādīsies vienkāršs cilvēks, ja vienmēr svētsvinīgi nenesīs varoņdarba Kausu. Viņa Sirds spēks iesnaudīsies, tikko Viņš nesajutīs savā rokā Hierarhijas pavedienu. Šādā nemitīgā apziņas modrībā izpaužas Arhāta īpatnība. Kad stāstu par modrību, mācījums atziņu pamatus. Bet šāda svētsvinība nav viegla pie atmosfēras apjukuma. Nav viegla trauksmīgā modrība, kad virpuļo trūdēšanas putekļi. Nevar izvirzīt vienādas prasības, kad blīve dreb.

Tikai Arhāts spēj glābt cilvēkus apmulsumā.

Arhātam piemīt kādība nenotrulināt savas izjūtas.

354.

Tikai ugunīgā saspringtībā viņš sasniedz šo grūto kādību. To var nosaukt par akmens askētismu. Askētisms apvieno cilvēku sirdis. Tas, par kuru jūs lasījāt vakar, pazina šo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

cildeno izjūtu saasinājumu. Ikviens, kas viņu apmeklēja nevīstošu sirds svaigumu. Nevis ar kaut kādiem sevišķiem paņēmieniem, bet vienkāršā sirds atklātībā sasniedzams tāds pastāvīgs saasinājums. Viņš nekad sevi nežēloja, un šāda kādība nebija prāta ietekmēta, bet kļuvusi par dabu. Bet cik daudzi priesteri, ikdienā notrulinādamies, zaudēja uzkrāto. Ikdienu ir varens pārbaudes akmens. Tas atver Mūžības Vārtus un nostiprina Uguni.

355.

Labāk iegrimt miegā ar lūgšanu nekā ar lāstiem. Labāk sākt dienu svētījot nekā niknumā. Labāk uzņemt barību smaidot nekā šausmās. Labāk sākt darbu liksmi nekā grūtsirdībā. Tā runājušas visas Pasaules mātes; to ir dzirdējuši visi pasaules bērni. Vienkārša sirds bez Jogas zina, kas vajadzīgs panākumiem. Var pielikt visādus apzīmējumus, bet liksmā un svētsvinīgā pamata jēga saglabāsies visos mūžos. Bet Uguns Jogai jānostiprina augšupejas pamats, Agni Jogā, vispirms, nav hipohondriķis; viņš aicina sev līdzī visus garā stipros un liksmos. Kad prieks kvēlo pat visgrūtākos apstākļos, Agni Jogs pildās ar nesalaužamu spēku. Tur, aiz visgrūtākās pārejas sāksies Ugunīgā Pasaule. Ugunīgā Pasaule ir nemainīga. Jogs zina, ka nekas nespēs viņu kavēt sasniegt Ugunīgo Pasauli. Tā mātes pirmā lūgšana un pats Ugunīgo Pasaulu Majestātiskums ietverti tajā pašā sirds pavedienā.

356.

Samadhi ir tikai daļējs ugunīgs stāvoklis. No Zemes viedokļa grūti saprast ugunīgās eksistences iespējamību, ja pat samadhi tai neatbilst pilnīgi. Ja samadhi tik bīstams dzīvībai, tad kāds gan enerģijas sasprindzējums vajadzīgs asimilācijai! Bet apziņas transmutācija rada tik saspringtu, sajūsmas pilnu stāvokli, ka tikai ugunīgā saspringuma izpausme atbilst jaunās būtības spēkam. Pat uz Zemes samnambulisms rada pretošanos Ugunij. Samnambulu zināmais stāvoklis izraisa mirdzēšanu un pilnīgi pasargā pat no sadegšanas spēcīgā ugunī; tādi gadījumi pazīstami kā Austrumos, tā arī Rietumos. Jo samnambulisms ir apziņas pārveidošanās, kas it kā aizdedzina visu nervu vielu un tādējādi uguns asimilējas ar auras uguni. Tas, tāpat, var dot zināmu priekšstatu par ugunīgā ķermeņa pārveidošanos. Visparastākajā dzīvē var novērot, ka dažreiz mātes, glābjot bērnu, pretojas visniknākajam stihiju uzbrukumam; kaut kāda viela pārveido viņu spēkus. Ne jau velti sacīts, ka metafizikas nav, ir tieši tikai fizika. Arī fizika māca, ka prieks rada veiksmi. Bet kas gan cits var stiprināt gara nenogurstošo prieku, ja ne Ugunīgās Pasaules apzināšanās? Tāda apziņa jāaudzina kā dārga puķe. Sudraba Lotoss staro kā nākošo Vārtu atvēršanās signāls.

357.

Daudzi nekad nesapratīs, ka attiecībā uz veselību Jogam jābūt ļoti piesardzīgam. Daudzi savā neattīstībā iedomājas, ka Joga veselība apdrošināta un ka nekas fizisks nespēj viņam pretoties. Viņš pēc daļa laba domām nejūt ne aukstumu ne karstumu. Un tomēr, viņi tilta pāli izskalo pat ātrāk nekā purvu. Purva smiltis cieš no ūdens kustības mazāk nekā pālis, kas nostiprināts pret straumi. Tāpēc ir neprātīgi domāt, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Jogs var viegli panest tumsonības pastiprinātos smagumus. Tiesa, viņš neizrādīs savu sasprindzinājumu, bet tas būs tik pat spēcīgs kā viņa sirds uguns. Arī šeit vienkāršais atbilstības likums pierādīsies pilnā spēkā. Ja Jautās, vai pretestību neattīsta spiediens, tad tāds jautājums būs pamatots. Tāpēc vēl jo vairāk jāsaudzē spēki, ja zinām, kādam nolūkam tie vajadzīgi.

358.

Jā, Arhāta sirds ir līdzīga Kosma Sirdij. Bet kā gan izpaužas saulei līdzīgā Arhāta sirds? Sacīsim – tieši mīlestībā, bet ne tai nozīmē, kādā cilvēce to iedomājas; ne tai svētījošā mīlestībā, kādu ļaudis piedēvē Patriarham. Nē, Saulei līdzīgā Arhāta sirds nostiprina varoņdarbā un grauj visu iznīcīgo. Arhāta sirds cīnās ar tumsu un nostiprina ugunīgo tiekšanos.

Kas gan dod spēkus Arhāta sirdij? Sacīsim – mīlestība. Tikai šis avots zina, kā piesātināt ugunīgo sirdi. Diženā Pasaules Māte pazīst šo Avotu. Katra tīra sirds pazīst šo Avotu. Ar ko gan saliedēt sirdis? Sacīsim – ar mīlestību, ar to vareno avotu, kas pārvērš dzīvi daiļumā. Ar to avotu, kas satur visas sirds smalkās enerģijas. Arhāta sirds ir sakramentālais cietoksnis, kas glabā Kosma sakrālo dāvanu. Un ne ārpus dzīves, bet pašās dzīves dzīlēs tiek kaldināta Arhāta Sirds, sacīsim – ar mīlestību. Jā, jā, jā – tā saka Šambalas Valdonis.

359.

Kā Ugunīgā Sirds stāv sargpostenī, tā varenie Izlādētāji šķīsta izplatījumu. Visas Kosmiskās Kaujas tiek piesātinātas ar spēkiem, kas plūst no visiem Kosma Centriem. Ugunīgi saspringtie centri sekmē visus kosmiskos nosacījumus. Ja Mēs runājam par ugunīgajiem Kosma Centriem, tad jāņem vērā tā ugunīgā trauksme, ko tālajās un zemes sfērās izstaro vareno Arhātu centri. Bez šiem ugunīgajiem Cilvēces Glābēju centriem nebūtu bijis iespējams noturēt notikumus līdz nolemtajam termiņam. Patiesi, cildens ir šis cilvēces aizsardzības darbs.

7.nodaļa: Augstākā garīgā Vadība.

360.

Protams, neviens no Cilvēces Lielajiem Skolotājiem nav aizgājis no mūsu saules sistēmas, un Viņi nav pat aizgājuši no sfērām, kas ir ap mūsu planētu. Tieši otrādi, pašreiz Viņi atrodas vistuvāk, jo trakojošais Armagedons prasa visu Gaismas Hierarhijas Spēku piepūli. Bet, ja arī nebūtu Armagedona, visi šie Augstākie Gari turpinātu savu pilnveidošanos citās augstākās pasaulēs, bet tomēr mūsu saules sistēmas robežās. Jo Zeme nav mūsu saules sistēmas augstākā planēta! Augstie Gari ir ieradušies uz mūsu Zemes no augstākas planētas, lai paātrinātu mūsu cilvēces evolūciju, bet tā kā Viņu planēta vēl nav nobeigusi visu savu evolūcijas ciklu, Viņi atgriezīsies uz tās, kad cikls atbildīs Viņu garīgai pakāpei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Daudz pārpratumu un maldu ir iezadzies priekšstatos par Lielo Balto Brālību un tas ir saprotami, jo mūsu literatūrā šīs ziņas ir ļoti fragmentāras un nabadzīgas un bieži daudzu negodīgu roku izkropļotas.

361.

Var jautāt – kāpēc Runāju par Vadoni, bet ne par Valdītāju? Atšķirība starp viņiem ir milzīga. Valdītājs domā par tagadni, un it kā par kaut kā jau pastāvoša pārvaldīšanu, bet Vadonis vārda īstajā nozīmē reprezentē nākotni. Viņš nav saņēmis neko jau izveidotu, viņš vada un katra viņa darbība virza uz priekšu. Valdītājs pazīst jau izveidoto un nobeigto, bet Vadonim nav jau agrāk nostiprinātā, viņam jāuzved tauta Pilnības Kalnā. Ja Valdītāja nasta liela, tad Vadītāja atbildība vēl lielāka, bet toties Visaugstākie Spēki nostiprina Savu Troni tur, kur ir vadonības pazīmes. Tieši Vadonim jāizpazīst, kur izlikšanās un kur patiesīgums. Sirds tikumība atšķiras no piespiedu izdabāšanas. Vadoņa spēkos ir saskatīt šādu īpašību.

Daudzi ir lasījuši, kā Dāvids iztaujāja Augstākos Spēkus, viņš griezās pie šī Avota, lai izvairītos no liekām kļūdām. Dažādu tautu vēsturē ir daudz tādu piemēru. Ikviens tos pazīst. Nav pat jāmeklē senatnē, arī visjaunākajos notikumos saredzamas Saskares un Dižās Kalpošanas zīmes. Bet mēs zinām arī to, ka Dižā Saskaress prasa skaidru sirdi. Nekas nešķīsts nesaņems Saskaress, tāpēc Vadoņa Simbols, lai ir skaidras sirds zīme. Vadonis nes tautām svētību ne vien darbībā, bet arī domās. Viņš zina, ka viņam uzdots atnest pilnu kausu, viņš nenovirzās no ceļa maldos, viņš neizlaistīs uzticēto kausu – tā Vadoņa jēdziens ir nākotnes zīme.

362.

Atcerieties, cik ļoti cilvēkiem vajadzīgs Vadoņa jēdziens. Viņi vēlas Galvotāju Augstākā priekšā. Viņi saprot, ka nevar atrast ceļu bez sakura, bet viņi arī zina, ka Vadonis nāk. Nekad nekas nevar aizkavēt Vadoni, ja Viņu nav aizturējuši zemes izpaudumi, kas izlemj viņa atkāpšanos. Vadoņa skaidro tiekšanos nedrīkst pārtraukt pirms termiņa.

363.

Nesatricināms ir tas, kas atdevies Visaugstākajam. Ja ir kāda svārstīšanās, tas nozīmē, ka maz bijis priekšstata par visaugstāko. Gars, kas nespēj iztēloties Uguniņo Majestātiskumu, neprot pacelties pie Augstākā. Atkārtosim, ka bailes no Uguns ir garīgs aklums.

364.

Lai katrs apbruņojas ar to vīrišķību, kāda ir tuvāka viņa garam. Laimīgs tas, kuram ir liesmojošas sirds vīrišķība! Tam viss ir viegli, un līksma ir kauja Gaismas Hierarhijas Vadībā! Viņš svēti glabās tam uzticēto ieroci un iegaumēs visas pamācības un norādījumus, jo tie būs noglabāti kvēlojošā sirdī, ne nedzīvos pierakstos. Viņam nevajadzēs neskaitāmas reizes atkārtot tos pašus padomus un norādīt uz sāņus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

noliktēm un aizmirstēm Vairogiem. Viņa sirds būs neizsmeļams spēku avots un viņa apziņa nedalīsies, jo sasniegumu mērķis gaiši mirdzēs viņa priekšā un visas viņa domas un tiekšanās lidos kā tērauda bultas, paklausot Gaismas Hierarhijas pavēlēm.

Jā, ir laiks iztīrīt savu apziņu, lai nekas tajā nepaliktu no veciem paradumiem, jo laiks negaida un jābaidās, lai notikumi neaizsteigtos apziņai priekšā ātrāk nekā tā spēj izaugt. Lūdzu aizmirstiet vecos rēķinus un domājiet tikai par to, kā labāk palīdzēt kopējai lietai. Katram jādod sava labākā artava kopējai lietai.

Iemācīsimies nepievērst uzmanību sīkiem dūrieniem mūsu pašmīlībai. Iemācīsimies atšķirt, kur nav jāapstājas un jāapvainojas par sīkajiem šķēršļiem, kurus rada kāds no līdzstrādniekiem. Jo tas, kurš prot pasmaidīt par viņam parādīto gara sīkumainību un iztikt ar saviem līdzekļiem, būs patiesais uzkrājējs. Un cik nožēlojams ir tas, kas zem līdzstrādnieku kājām met šķembas! Tam neizdosies paslēpties no Valdoņa skata! Kā teikts – “Un šie akmeņi izaugs viņiem par kalniem.”

Jūs jautājat, kā vadīt tos, kas vēlas studēt Mācības grāmatas. Ir nepieciešami kaut daļēji iepazīties ar šo personu rokrakstu, spējām utt., jo vadīšanai katrā gadījumā jābūt individuālai. Ieteicams viņiem pajautāt, kādā mērā iepazīšanās ar Mācību ir atspoguļojusies viņu ikdienas dzīvē, kādā mērā to pārveidojusi? Bet vēl labāk ir pašiem to novērot. Ja viņi Mācību pieņem kā patīkamu uzbudinātāju līdzekli, kas viņus mazliet atrauj no parastā ikdienības, tad nav vērts sevi ar viņiem apgrūtināt, viņi var lasīt Mācību un var būt pat ar lielākām sekmēm vienatnē. Bet kas attiecas uz viņu interesi par tālajām pasaulēm, tad protams, jāsaprot, ka sniegt kādus sīkumus par dzīvi tālajās pasaulēs cilvēkiem, kas nav apjēguši atbildību šeit pat uz zemes, kas nav parādījuši kaut vai viena Mācības pamata lietišķu pielietojumu, ir vairāk nekā vieglprātīgi. Mācības grāmatās ir pietiekoši teikts, ka cilvēkiem jāapzinās sava dzīve tālajās pasaulēs un savs sakars ar visu Kosmosu un tādēļ, lai katrs tiecas un tuvojas šai aptveršanai pēc savas apziņas. Bet vēlēšanās zināt vairāk nekā tas ir dots grāmatās ne ar ko nepierādot savas tiesības uz šādu zināšanu, tāda vēlēšanās slēpj sevī lielu vieglprātību un kaitīgas ziņkārības sēklu. Sevišķi jāatzīmē tādi cilvēki, kuri jau pie pirmajiem soļiem prasa sevišķas zināšanas, kas nav pieejamas citiem. Parasti tieši viņi neprot pielietot Mācību dzīvē.

Tāpat raksturīgi ir atzīmēt jautājumus, kurus izvirza dažas personas, kas izlasījušas Mācības grāmatu, piemēram – vai nevar uzzināt, no kādiem septiņiem ingredientiem sastāv norādītā emulsija? Un vai piemēram, L. pieminētais preperāts nav citronu sāļi? Vai nevar viņiem piesūtīt mahavana un čotavana ritmus un psihiskās enerģijas formulas utt., bet itin neko par Mācības pamatiem! Un šos jautājumus uzstāda tā saucamie inteligēntie cilvēki! Cilvēki rij grāmatas, bet neapgūst to saturu. Bieži viņi atgādina jaunus zvirbuļus izbērto graudu priekšā, viņi ņer pirmo graudu, bet ieraudzījuši otru, tuvāko pamet, pirmo otrā dēļ, otro trešā dēļ utt, lai beigās paliktu tukšā, izbaidīti no pirmā negaidītā trokšņa. Tādēļ, lai visi, kas tuvojas Mācībai, dod sev bargu atskaiti, par cik izmainījušās viņu parašas pēc iepazīšanās ar Mācības pamatiem. Kas ir noticis ar viņu aizspriedumiem, pašgudrību, nevis vārdos, bet dzīvē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Lai izsūdz grēkus sev vai izvēlētajam Guru. Papagaiļu ir daudz un nav jēgas tos vairot. Papagaiļi bieži pieviļ savu Skolotāju, izkļiedzot nopelumu uzslavas vietā un otrādi.

Tāpat var ieteikt, lai katrs atzīmētu savu vissliktāko īpašību un nekavējoties ķertos pie tās izskaušanas. Tādēļ lai ik dienas atzīmē dienasgrāmatu, kas ticis darīts šajā virzienā? Sākumā, lai cīnās ar vienu paradumu, jo nav nemaz tik viegli sevi novērot.

Mani draugi, saprotiet, uz cik stingra pamata jūs stāvat, aizsargājot kultūras pasākumus! Tādēļ iekvēlojieties garā un atrodiat ugunīgos vārdus! Atcerieties, ka tikai aizrautība, ticība taisnībai un tiekšanās uguns aizdedzina vai pakļauj to cilvēku garu, ar kuriem jūs saskaraties! Aizdedziniet sevī šo radošo uguni. Pārsūtu jums norādījumu – “Iet triecienā it kā uguns dzītiem.” Atcerieties, kā varenais Tamerlāns guva vienu no savām lielajām uzvarām. Viņš aizdedzināja stepi sava karaspēka aizmugurē, un tos, uguns dzīts, samina ienaidnieku, kas bija vairākkārt spēcīgāks. Tā arī jūs saprotiet visu bargā laika lieliskumu un ziniet, ka jūsu aizmugurē viss deg un vienīgais glābiņš ir lauzties uz priekšu, cieši turot rokās uzticēto Karogu!

Laika un briesmu zīmju ir vairāk nekā cilvēki domā. Uguns laužas laukā visur un daudz kas uzliesmos kā salmi. Tikai aklie nemana, uz kāda vulkāna tie dzīvo!

365.

Kad pasaule satricinājās, pretstatā tika dota Maitreijas zīme. Kad lika Mūsu Darbu pamatu, tad nostiprināja gara spēkus, - tā nostiprinājās Maitreijas zīme. Un Mūsu Dienā, kad parādība apstiprināta, var atkārtot – cik vitāli gara varenais spēks ieviesies dzīvē un kādā mērā jaunais varenais spēks nostiprinājies apziņā, tāpēc jāvirza apziņa Hierarhijas varenai izpratnei, kas satur visu tiekšanos ķēdi. Tā katra daiļuma parādība, ka Mēs nostiprinājuši darbu pamatā, jāuzņem kā vitāla darbība. Tā pamata varenais spēks ir daile, un tiekšanās pildīt Augstāko Gribu novedīs pie lemtās uzvaras. Tā Mūsu Torņi, patiesi, jāveido ar daili!

366.

Maitreija grib visu pasteidzināt. Maitreija grib visu sekmīgi novest līdz galam. Maitreija grib jūsu prieku. Maitreija grib dot cilvēcei balvu ar ugunīgu pieredzi. Maitreija grib realizēt dzīvi uz Zemes Pasaules Mātes mirdzumā. Jā, jā, jā! Bezrobežīgs ir dzīves daiļums!

Arhāts redz sirds acīm. Arhāts sirds acīm redz būtības daili. Arhāts redz sirds acīm, un nākotnes būtiskie pamati aicina mūs. Pareiza un apstiprināta ir šī jaunradīšana.

367.

Cik ļoti cilvēka neatbilstošais prāts, atraisoties no pasaules enerģijas pamata, ierobežo pats savus pamatus! Katrs, kas norobežojies, apliecina atrausmi no Kosmiskā Magnēta. Dzīvi spēj jaunradīt tikai princips, kas apvienojas ar pasaules enerģiju. Ja pamatā ir pasaules enerģija, tad katra saspringtība izraisa harmonizāciju. Tāpēc, kad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pārmaiņa, tik liela, kosmiskie centri gatavi uzliesmot. Tā Mūsu graudi ir pasaules enerģijas pamats. Tā ugunīgie pamati apstiprina Maitreijas laikmetu.

368.

Šambalas Valdonis pauž cilvēcei trīs norādījumus: Maitreijas paustā Mācība aicina cilvēka garu Mūsu radošajā pasaulē. Maitreijas Mācība norāda uz Bezrobežību Kosmā, dzīvē, gara sasniegumos. Maitreijas Mācība ieskata, ka Kosmiskās Uguns pazīšana būs tā, kas atvērs sirdi, kura ietver Pasaules visumu.

Senais nostāsts, kas apgalvo, ka Maitreija panāks gara augšāmcelšanos, ir pareizs. Mēs piemetināsim – gara augšāmcelšanās var iestāties pirms Atnākšanas, kā Valdoņa Maitreijas Mācības apzināta pieņemšana. Patiesi, augšāmcelšanās!

369.

Centru jaunradi kāpina kosmiskās uguns. Sevišķi spilgti iespējams parādīt uguns procesu, kad norisinās kosmiskā pārkārtošana. Kad gara uguns apvienojas ar kosmiskajām ugunīm, tad gars rada kosmiski. Tāpēc Maitreija Laikmetā, varenajā pārkārtošanas laikmetā, Mūsu liesmojošai Agni Jogai jādod cilvēcei uguns. Tā Mēs izpildām vareno likumu.

370.

Ja būtu iespējams dot cilvēcei Mūsu Garīgo Tēlu, tad tiekšanās uz zināšanām nostiprinātos. Protams, vajadzētu sniegt Garīgo Tēlu tūkstošgadu gaitas gājumā. “Dzīves Grāmata” ir lieliska monolītajā apstiprinājumā. Protams, kad ir iespējams dot visu Kosmiskā Magnēta ainu, tad apstiprinās visas Esības krāšņums.

Ja būtu iespējams dot pilnīgu Arhāta dzīves norises ainu, tad Mūsu Tēls iegūtu savus īstos apmērus. “Mūsu Dzīves Grāmata” skan un cementē Mūsu attīstības pakāpi.

Katram Valdonim ir savs pamattonis. Maitreijas Laikmets apstiprina sievieti. Maitreijas parādība taču saistīta ar Pasaules Mātes apstiprinājumu pagātnē, tagadnē un nākotnē. “Dzīves Grāmata” ir tik brīnišķa!

371.

Kā gan varēsim tikt pie izpratnes par Magnētu, ja mēs apšaubīsim Valdoņa Norādījumu? Kā var uzvarēt, ja apšaubām mums lemto vareno spēku? Kā gan varam gaidīt stabilas konstrukcijas, ja mēs neatzīstam neatņemamo Hierarhijas Pavēli?

Tikai uguns šķīsta un jaunrada. Visas augstākās izpausmes sasprindzina uguns, jo tuvojas termiņš, kad plosās uguns. Izšķirošā apstiprinātajā laikmetā iespējams dot tikai tādu jaunu pakāpi, kas izlemj cilvēces ievirzi jaunos nosacījumos. Tāpēc, kad pirms Maitreijas laikmeta nostiprinās izšķirošā kauja, tad cilvēcei tiek dota ugunīgā pieredze.

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

373.

Patiesi, meklējošām dvēselēm varat aizrādīt, ka Dižās Zināšanas Pils pastāv no neatminamiem laikiem un atrodas nemainīgajā cilvēces evolūcijas sardzē, vērojot un ievirzot pasaules notikumu plūsmu glābjošā gultnē. Visi Dižie Skolotāji ir saistīti ar šo Mītni. Visi Viņi ir tās Locekļi. Šīs zināšanas un Gaismas Pils darbība ir daudzveidīga. Visu laiku un visu tautu vēsture glabā šīs palīdzības liecības, kas, slēpta no atklātības, parasti ieradusies valstu vēstures pagrieziena brīžos. Pieņemšana vai novirzīšanās no tās nemainīgi tiks attiecīgi pavadīta vai nu ar valsts uzplaukumu, vai pagrimumu.

Šī palīdzība brīdinājumu, padomu un veselu Mācību veidā parādījās visnegaidītākos un daudzveidīgākos aspektos. Šie brīdinājumi caurvij vēsturi kā sarkans pavediens. Ar maz izņēmumiem visi līdzīgie brīdinājumi palika bez ievēribas. Tā var atcerēties, ka Zviedru karali Kārlis XII saņēma spēcīgu brīdinājumu neuzsākt liktenīgo karagājienu pret Krieviju, kas darīja galu viņa valsts attīstībai. Publicējot nelaimīgās Marijas Antuanetes galma dāmas grafienes d'Ademaras dienas grāmatu, kļuva plaši zināmi fakti par vairākkārtēju karalienes brīdinājumu gan vēstuli, gan personīgas tikšanās ceļā ar šīs pašas grafienes starpniecību par valstij, visam karaliskajam namam un daudziem viņu draugiem draudošajām briesmām. Un visi šie brīdinājumi nāca no viena avota, no grafa Sen Žermēna, kas bija Himalaju Vienkopus Loceklis. Bet visi viņa glābjošie brīdinājumi un padomi tika uzņemti kā apvainojumi un krāpšana. Viņš tika vajāts un tam ne reizi vien draudēja Bastīlija. Šo noraidījumu traģiskās sekas visiem ļabi pazīstamas.

Var atcerēties arī Napoleonu, kas savas slavas pirmajos gados tik ļoti mīlēja runāt par savu vadošo Zvaigzni, bet kurš tomēr panākumu apmiglots un lepnības pārņemts nepieņēma visu Padomu un gāja pret galveno noteikumu – viņš nedrīkstēja uzbrukt Krievijai, - viņa armiju sakāva un viņa bēdīgais gals tāpat ir zināms.

Tāpat mēs zinām, ka pie prezidenta Vašingtona atradās noslēpumains profesors, kura padomus viņš izlietoja. Ar to arī izskaidrojami viņa panākumi. Proklamējot Amerikas brīvību, atdaloties tai no Anglijas, ir apliecināts fakts, ka šīs Vēsturiskās Sanāksmes laikā, svārstību un nenoteiktības mirklī klātesošo vidū parādījās gara auguma Nepazīstamais, kas noturēja ugunīgu runu, nobeidzot ar saucienu – “Amerikai jābūt brīvai!” Sanāksmes entuziasms bija pacelts un Amerikas brīvība parakstīta. Kad klātesošie gribēja apsveikt to, kas viņiem palīdzēja pieņemt lielo lēmumu, tad izrādījās, ka Nepazīstamais nebija atrodams. Tas bija pazudis. Tā visā vēsturē var redzēt. Cik daudzveidīgi ir izpaudusies un izpaužas Dižās Gaismas Vienkopus palīdzība. Tā rietumu kristīgā baznīca 12. un 13. gadsimtā zināja par noslēpumainas Garīgas Patvēruma Vietas eksistēšanu Āzijas Sirdī, kuras priekšgalā toreiz atradās Presbīters Jānis, kā sevi sauca šis Dižais Gars. Šis Presbīters Jānis laiku pa laikam sūtīja Pāvestiem un pārējiem baznīcas galvām savas atmaskojošās vēstules. No vēstures mēs zinām, ka viens no Pāvestiem sarīkoja sūtniecību uz Vidusāziju pie Presbītera Jāņa. Var iedomāties, ar kādu mērķi devās ceļā šāda sūtniecība un, protams,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pēc daudzām likstām un neveiksmēm šī sūtniecība pa galvu pa kalu atgriezās. Garīgo Citadeli neatradusi.

Jā, vēsture pazīst ne mazumu izcilu personu, kurām bija lemts spēlēt lomu cilvēces evolūcijas pavirzīšanā un kuri pirms tam tika apmeklējuši šo Dižo Zinātnes Pili. Tā savā laikā Paracelzs pavadīja zināmu laiku posmu kādā no Trans Himalaju Pils Ašramiem, mācoties Dižo zināšanu, kuru viņš izklāstīja daudzos sējumos, bieži vien aizmiglotās formulās, jo liela bija šo zinātnes spīdekļu vajāšana. Baismīgi ir tumsonības noziegumi pret zinātni. Drūmas ir patiesās vēstures lappuses! Neaizmirsīsim arī Kaliostro, kas izvairījās no nāves soda, tikai pateicoties tam, ka iejaucās noslēpumains Svešinieks, kas ieradās pie Romas Pāvesta. Nāves sods tika atcelts un pēc tam arī pats Kaliostro no cietuma pazuda. Atcerēsimies arī daudz apmeloto mūsu H.P.Blavatsku, kas trīs gadus pavadīja kādā no Tibetas ašramiem un atnesa lielo zināšanu un gaišo vēsti par Mahatmāru. Ja nebūtu ļaunuma un skaudības, kas bija ap to, tad viņa uzrakstītu vēl divas slepenās Mācības sējumus, kuros ietilptu lappuses no Lielo Skolotāju dzīves. Bet cilvēki uzskatīja par labāku to nogalināt, un darbs netika pabeigts. Tā atkārtojas vēsture; tā veidojas cilvēces karma.

374.

“Kad dižie tēli no sirmās senatnes nonāk līdz jums, viņi tiek uztverti kaut kā sevišķi viegli. Pat ietērpti mītos un leģendās, tie viegli pārliecina. Aiz laika aizkara viss ir iespējams. Visu gadsimtu rakstnieki un mākslinieki veltī šiem tālajiem tēliem savu labāko iedvesmu. Veselas paaudzes iedvesmo šie tālie varoņi un varones. Nevienš nedomā par to, kā tika sasniegti šie varoņdarbi – paliek tikai cilvēces augšupejas neaizmirstamās ceļa zīmes.

Ne tā tas notiek ar tuvo pagātni, nemaz jau nerunājot par tagadni. Nemiet nesen aizgājušo lielo cilvēku aprakstus. Cik daudz tajos atzīmēta nevajadzīga, neraksturīga, kas tikai liecina, ka viņu esamības īstā būtība nav ne apsvērta, ne novērtēta. Katrā ziņā būs minēti neapšaubāmākie, vismazāk pierādītie sīkumi, no kuriem izdarīti ja ne pilnīgi negatīvi, tad pēc iespējas pazemināti slēdzieni.

Gadsimtu gaitā, protams, pagātnes svāri līdzsvarosies. Tautas tiesa aizvāks daudz ko, kas piegrūžojis tuvo skatītāju acis; gadsimtu tiesai nav vajadzīgs katrā ziņā pazemināt. Pat kādu simts gadu attālumā mēs redzam, ka daudz kas pats no sevis nonāk līdzsvarā. Vēl nav sairusas iespiestās lapas, kurās lielas personības tika nomelnotas un apspļaudītas. Ne tikai vectēvu atmiņās, bet pašu acīm redzams, cik cietsirdīgi un netaisni cilvēki apsmējuši tās parādības, ar kurām jau pēc nepilna gadsimta viņu pašu zeme, pat visa pasaule pamatoti lepojas.

Slīd garām lieliski vīriešu un sievietes tēli – patiesi kultūras radītāji un, šķiet, svarīgi viņus pazīt jau tagad pat bez neizprotamās un nevajadzīgās noguldīšanas arhīvos un tīnēs, lai augtu tautas iztēlē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Lūk, dzīvē paiet garām izcils krievu sievietes tēls. Jau mazotnē meitene slepus nes savā istabā smago milzīgo Dorē Bībeles izdevumu. Salīkusi zem pārmērīgās nastas smaguma, viņa slepus no pieaugušajiem aiznes pie sevis dārgumu, lai skatītos ilustrācijas un, iemācījusies patstāvīgi lasīt, - lasītu Jauno un Veco derību. No tiem pašiem tēva skapjiem pārāk agri tiek aiznesti filozofiski sacerējumi, un trokšņainajā šķietami izklaidējošā mājas ikdienā rodas dziļš it kā jau sen nobeigts pasaules uzskats. Tiesa, taisnīgums, pastāvīgas patiesības meklēšana un mīlestība uz radošu darbu pārveido visu dzīvi ap jauno spēcīgo garu. Un visa māja un visa ģimene – viss tiek celts uz tiem pašiem svētīgajiem pamatiem. Visas grūtības un briesmas tiek pamestas tajā pašā nesatricināmā vadībā. Zināšanu uzkrāšana un tieksme uz pilnību dod nepārvaramu uzdevumu atrisinājumu, kas ved visus apkārtējos pa vienotu gaišu ceļu. Sāpīgi tiek izjūta ikviena rupjība, tumsonība un ļaunums. Kur vien iespējams notiek izdziedināšanas, gan fiziskas, gan garīgas. Dzīve kļūst no agra rīta līdz vēlam vakaram patiesi darbīga – un tas viss cilvēces labā. Notiek visplašākā sarakstīšanās, tiek rakstītas grāmatas, tiek tulkoti daudzsējumu darbi, un tas viss apbrīnojamā gara nenogurdināmībā. Pat visgrūtākie apstākļi tiek pārvarēti ar patiesu ticību, kura jau kļūst par tiešu jūtziņu. Bet tādai zināšanai taču bija vajadzīgi apbrīnojami uzkrājumi. Tādu negurstošu darba dzīvi katras dienas varoņdarbībā un celtniecībā vajadzētu turēt acu priekšā visai jaunatnei. Kad ir zināmas visas grūtības, starp kurām noris tik apgarots darbs, tad sevišķi vērtīgi zināt par šo nenogurstošo augšupeju. Bieži dažs labs domā, ka kaut kas ir neuzvarams, ka ar labu ļaunu neuzvarēs. Lūk, līdz kādiem maldiem dažreiz nonāk cilvēku neizpratne. Bet tieši šeit ir derīgi patiesi dzīves piemēri. Var priecāties, ka šādi paraugi un tie uzmundrina visus jaunos dzīves celtniekus.”

Tā runā neapšaubāms liecinieks.

375.

Jūs rakstāt: “Mums izlasīja Jūsu vēstuli un mēs to ne visai sapratām, daļēji man tas jāsaka par sevi.” Izbrīnījos, jo man šķita, ka mans izklāsts bija diezgan izsmeļošs, ņemot vērā Jūsu rīcībā esošās Mācības grāmatas, kurās tik skaidri novilkta svītra starp garīgajiem sasniegumiem un tā saucamo psihismu jeb zemākajām izpausmēm.

Droši vien šī neskaidrība rodas tādēļ, ka nav izprasts termins – psihisms. Bez šaubām, Jūs zināt, ka vārds “psihe” pēc savas izcelšanās ir grieķu vārds un sākumā tas apzīmēja tikai dzīvo elpošanu un dzīvniecisko dvēseli kā kaut ko tādu, kas pieder dzīvnieku pasaulei! Savā tālākajā pārvērtībā tas sāka apzīmēt jau racionālo dvēseli - cilvēka dvēseli un trešajā, savā pēdējā – augstāko garīgo, sintezisko būtību (cilvēka vainagu). Tālāk, ar psihisma vārdu mēs (un arī Rietumos) saprotam tieši šīs enerģijas zemāko pakāpju izpausmi, kas tik spilgti parādās mēdijos vai psihiķos, kā tos nosauc Rietumos tad, kad šo manifestāciju pakāpe ir mazliet augstāka par parasto medianismu. Bet kā šajā, tā arī otrā gadījumā trūkst augstākās psihiskās enerģijas, jo tās augstākā kvalitāte var izpausties tikai tad, kad centri atvērti un ugunīgi transmutēti.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Daudz pārpratumu notiek nepareizu apzīmējumu un to īpatnējās izpratnes un pielietošanas dēļ.

Psihisko parādību novads ir ļoti plašs un ietver sevī bezgalīgu izpausmju daudzveidību, sākot ar visaugstākajām un beidzot ar viszemākajām. Viss, kam nav garīguma zīmoga, viss, kas nav attiecības ar augstāko plānu, Manasa un Budhi augstāko plānu, - tiek saukts par psihismu. Visi sasniegumi, kas panākti mehānisku vingrinājumu ceļā, attiecas uz zemākā psihisma novadu, jo tie nekad nevar dot augstāko centru atvēršanos, nemaz nerunājot par to ugunīgo transmutāciju. Visi mēģinājumi noveduši pie ārprāta.

Iekļūšana Smalkās Pasaules zemākajos slāņos ir pieejama kā medijiem tā arī dzīvniekiem. Jo dzīvnieki to redz un jūt, dzird daudz vairāk nekā mēs. Tieši kā saka Luks Benks: "Gaišredzība ir kopēja īpašība, - tā vienādi pieder suņiem, idiotiem un cilvēkiem." Var pat atzīmēt interesantu faktu, ka vairums mediju un psihiķu (ar retiem izņēmumiem) nav izcēlušies ar augstām prāta īpašībām. Organisma īpatnības gadījumos ar medijiem un traucētais līdzsvars gadījumos ar psihiķiem aiztur pareizu augstāko centru attīstību, dažreiz tos pat pilnīgi paralizējot. Lūk, kādēļ Mēs par tiem nesajūsmināties, bet drīzāk tos nožēlojam. Jo pēc savas uzbūves medijs jau no dzimšanas ir atvērts visiem ārējiem iespaidiem. Medija griba viegli pakļaujas apsēdējiem, ar kuriem ir pilni smalkās pasaules zemākie slāņi, un, protams, briesmas slēpjas apstākļi, ka medijs neapzinās savu pakļautību. Visgrūtāk medijam ir nostiprināt savu gribas spēku un ar to noturēties pretī apsēdējiem un čukstētājiem. Daudziem mediumistiskās spējas ir iedīgļa stāvoklī, un bieži cilvēkam par to nav ne mazāko aizdomu, un viņa laime, ja netiks dots pamudinājums šo spēju attīstībai, pirms viņš nav garīgi nostiprinājies.

Lūk, kādēļ ir tik bīstami visi padomi, kā sevī attīstīt šādu vai citādu sidhi, kuri, ja nav uzkrāta garīgā sintēze, nekā nevar dot un galu galā gandrīz vienmēr noved pie nervu sistēmas sabrukuma, apsēstības un nāves, ja ne fiziskās, tad katrā ziņā garīgās. Tādēļ visas grāmatas, kas reklamē līdzekļus šādu vai citādu psihisku parādību mehāniskiem sasniegumiem, jāuzskata par ļoti kaitīgām. Un katrā gadījumā būtu nepieciešami turpat paskaidrot visas tās briesmas, kuras sagaida profānus, pieskaroties šai zinātnei, kas prasa visuzmanīgāko, smalkāko un stingri zinātnisku pieeju. Ir jau Mācībā teikts: "Bez skolotāja nedrīkst attīstīt psihisko enerģiju, jo šis process ir saistīts ar lielām briesmām. Jo jūs taču nelaidīsiet bērnus fizikas kabinetā bez pieaugušo pavadības.

Protams, jāapsveic katra zinātniska pieeja, katrs drošs pētījums. Jo tiek izdarīti taču ļoti bīstami eksperimenti ar neizpētītām enerģijām, bet tādos gadījumos tiek ievērota visa iespējamā piesardzība, tiek radīti speciāli apstākļi un ne vien pūlis netiek apziņots un pieaicināts, bet pat nespeciālisti netiek pielaisti tādā laboratorijā. Kādēļ gan šeit, šajā laboratorijā, kur viss ir daudz smalkāks, sarežģītāks un tā daudz bīstamāks – tiek uzaicināti ņemt dalību pētījumos visi profāni, visi garīgi netūrie un tādēļ neaizsargātie? Visas tamlīdzīgas grāmatas, kurām trūkst paskaidrojumu par postošām sekām, - tiek izdotas bez Lielo Skolotāju piekrišanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Protams, pareiza elpošana, prasme ritmiski un dziļi elpot, - ir varens dziedniecisks līdzeklis mūsu garīgo, kā arī fizisko spēku atjaunošanai. Bet tā pranajama, kuru ieteic visas šīs grāmatas, sastāv ne tikai no pareizas elpošanas norādījumiem, bet līdztekus arī māca elpas aizturēšanu, koncentrēšanos uz centriem, to un visu pārējo ģimnastiku. Bet lietpratīgs un prasmīgs ārsts katram pacientam parakstīs tādu zāļu devu, kas atbildīs viņa slimībai un organismam. Arsens ir ļoti derīgs mazās devās, bet to pastiprināti uzņemot var izraisīt vēzi un saindēšanos. Šādu rokasgrāmatu plašu reklamēšanu masās es uzskatu līdzīgu, nē – ļaunāku par atklātu indes pārdošanu tirgos, jo inde sagrauj tikai fizisko ķermeni, bet varmācība pār smalkajiem centriem noved pie garīgas nāves.

Atkinsona jeb joga Ramačaraku grāmatas esmu lasījusi. Pirms pirmā pasaules kara viņa grāmatas pārpludināja trūcīgo krievu grāmatu tirgu, austrumu filozofijas un visu tās psihofizioloģisko mācību jautājumos. Toreiz es tajās neko sliktu neatradu, bet arī neaizrāvos no tām, jo vienmēr dodu priekšroku tiešajiem avotiem. Tā gaišais Ramakrišnas vaigs un skaidrais Vinekanandas prāts ieskanējās manā sirdī varenā aicinājumā uz garīgo sintēzi. Varbūt izlasot Ankinsonu tagad, manas domas būtu noteiktākas. Protams, kas gan runās pretim padomiem, kuri māca uzmanības un gribas attīstību un trūkumu iznīdēšanu, ja vien mūsu redzes laukā atradīsies mūsu garīgo tieksmju un prāta spēju celšana, ko tik izsmeļoši māca Mācības grāmatas.

Tagad, savukārt man nav skaidrs Jūsu pretnostatījums maniem vārdiem no N.K. rakstiem par uzmanības attīstību. Uzmanības attīstība – tas ir viens, bet koncentrēšanās uz centru darbināšanu un elpošanas aizturēšana, tas ir pavisam kas cits. Protams, visus N.K. ieteiktos vingrinājumus, kas veicina uzmanības attīstību, nevar uzskatīt par varmācīgiem, vai nostādīt vienā rindā ar mehāniskiem vingrinājumiem, par kuriem iet runa, jo citādi jebkuru mācīšanos no galvas atmiņas vingrināšanai arī vajadzētu noliegt.

Tāpat Jūs no jauna minot izvilkumus no N.K. grāmatas, - “Mēs cenšamies izstudēt un iemiesot tā saucamo abstrakciju – realitāti.” Protams, tikai neļēga var tam nepiekrīst. Bet es tomēr neredzu, kas gan tam kopējs ar tumsonīgo pieeju, bīstamākajiem eksperimentiem, par kuriem iet runa? Netiek iebilsts pret pašu ļaunumu pētīšanu, bet gan pret nekulturālu, nezinātnisku attieksmi pret tiem. Nevar atļaut bērniem rotaļāties ar rādiju.

Tālāk Jūs citējat – “visās jaunajās skolās jāiekārto laboratorijas darbs zinātnēm”, un citā vietā – “gaišākie prāti daudzveidīgi virza cilvēces domāšanu uz apziņas paplašināšanu, kurā vienīgā ietilpst patiesa profilaktika un gaišās celtniecības iespēju paredzēšana.” Arī šeit es nevaru saskatīt nekādu pretrunu saviem apgalvojumiem. Kurš gan varēs iebilst pret bērnu iepazīstināšanu pēc iespējas agrāk ar visiem mums apkārt redzamās dabas procesiem, tādēļ, lai ar laiku viņi varētu pilnā bruņojumā pieiet tālākiem, smalkākiem pētījumiem un nevis tumsonībā, bet gan ievērojot visus tam nepieciešamos zinātnes noteikumus. Jo viss tas ir teikts Mācības grāmatās. Tāpat, vai tad visa Mācība nav virzīta uz apziņas paplašināšanu? Bet koncentrēšanās uz deguna

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

galu vai nabu, bez garīgas sintēzes un uzkrājumiem un bez garīgas profilaktikas novedīs tikai pie idiotisma vai apsēstības.

Tāpat neviens neiebildīs, ka ir nepieciešami Psihisko Pētījumu institūti, bet tādā veidā, kādā pašreiz tajos norit pētniecības darbs, - tie neko jaunu nevar dot. Un kaut gan Ps. Pētn. B-ba bija jau nodibināta 1882.gadā, bet vairums gadījumos visi 1888.g. apstrādātie fenomeni ir palikuši tādi paši arī mūsu laikā. Mums ir grāmatas visu šo zinātņu nozarēs un ja Jūs izlasīsiet pēdējo ziņojumu par viņu sasniegumiem, tad Jūs ieraudzīsiet, ka viņi iekļuvuši strupceļā. Mēs pazīstam kādu izcilu zinātnieku – profesoru, kurš atrodas kādas Psih. Pētn. B-bas priekšgalā un viņš pilnīgi atklāti atzinās, ka tādā veidā kā pašreiz ir nostādīti šie pētījumi, tie neko augstāku nevar dot. Visi viņu eksperimenti neiet tālāk par jau sasniegto. Būdam augstas kultūras cilvēks, viņš ļoti saprot, ka tas notiek tādēļ, ka pētījumi tiek izvesti nemākulīgi un nezinātniski. Tas ir neizprotot, ka izciliem eksperimentiem ir jāizdara atsevišķu cilvēku atlase, kuriem piemīt augsta garīga sintēze. Bet vai tad tādus var atrast parasto mediju starpā? Tikpat rets tāds cilvēks ir to zinātnieku starpā, kuri veltījuši sevi šiem pētījumiem. Bet, neievērojot šo noteikumu, Psihisko Pētījumu Biedrības tikai vienkārši vilks savu eksistenci. Tātad, daudz grāmatu par šiem jautājumiem atrodas mūsu bibliotēkā, bet es ļoti reti tajās ieskatos, varbūt vienīgi izziņu gadījumos. Negribu lielīties, bet man jāsaka, ka ne mirkli nenožēloju, ka neesmu tērējusi ne laiku, ne pūles, lai aizturētu elpu un lai koncentrētos uz deguna galu.

Jūs sakāt – “es negribu būt medijs,” bet vai tad cilvēks var gribēt vai negribēt būt medijs? Jo mediumisms ir iedzimta spēja, t.i., īpašs organisma stāvoklis, kam nav nekā kopēja ar augstākās psihiskās enerģija izpaudumiem. Ir daudz neatklātu mēdiju, sevišķi daudz to ir starp zemākiem iedzīvotāju slāņiem. Dažreiz, kā jau es rakstīju, šī spēja viņiem par laimi, tā arī paliek viņos snaudoša, bet nelaipe, ja tā atmostas mazā, vai arī patības saindētā apziņā, tad tā var nest tikai postu. Tādēļ senatnē Austrumos mediumistiskus bērnus centās izolēt un audzināt tos garīgā tīrībā, lai tos nožogotu no postošiem austrāliem ietekmējumiem. Bet, neskatoties uz viņu tīrību, tie neviens nevarēja kļūt par Adeptu vai Arhatu un nevarēja tikt uzņemts Vissvētākajā Vietā. Lielā Gaismas Skolotāja vara var mēdijiem palīdzēt pārvarēt viņa mediumismu un pacelties mediators pakāpē, bet tikai ar noteikumu, ja pats medijs ilgu gadus neatlaidīgi tiecas uz Gaismas Avotu. Vismazākā novirzīšanās no šīs tiekšanās ceļa izposta visu agrāk sasniegto.

Tādēļ pievērsīsimies augstākajām parādībām, jo nodarboties tikai ar smalkās pasaules zemākajiem slāņiem ir ne tik vien nesaprātīgi, bet arī ļoti bīstami.

376.

Zinu, ka daudzi mani uzskatīs par bargu. Bet es gribu pateikt, ka tikai lielās briesmas, kurām sevi pakļauj labie un jūtīgie cilvēki, bez zināšanām saskaroties ar viņpasauli, piespiež mani runāt tik asi un noteikti. Pašreiz jebkura paviršība un vieglprātība ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

noziegums. Tuvākās zemes spēks ir neparasti pieblīvētas ar gariem, kuri varmācīgā ceļā ir nogādāti šajos slānos (karš, revolūcija) un kuri alkst pieskarties dzīvības spēkiem, lai iegūtu dzīves ilūziju. Jo tas lielais nenosvēto cilvēku daudzums, kas pašreiz ir novērojams visur, bieži ir tāda vampīrisma vai apsēstības sekas.

Tādēļ, lūdzu Jūs, turēties pie Mācības Skaidrības, tad viss daiļais un līksmais ieradīsies vajadzīgajā laikā. Bet organisms, kas aptraipīts saskarsmē ar Smalkās pasaules zemākajiem slāņiem, šīs augstākās enerģijas neuzņems.

Veltīgi jūs domājat, ka dižais Platons netika atrisinājis dalīto dvēseļu problēmu. Lielais Platons bija svaidīts mistērijās un zināja esības noslēpumus un tādēļ arī nevarēja izdot dižās zināšanas nesagatavotiem prātiem. Vienmēr ir doti tikai patiesības mājieni. Ka jau teikts: “Tas, kurš atklājis vērtīgu formulu, nedrīkst to izkliegt logā, jo tad, patiesi, ļaunums pārspēs vislabāko nodomu.”

377.

Visi Dižie Skolotāji, kas nākuši zem dažādiem vārdiem, dažādās tautās un valstīs, ir Sliekšņi uz Garu. Katrs no Viņiem ir bijis Alfa un Omega, tāpat kā katrs cilvēks, kas atradis un apstiprinājis sevī Kristus principu. Atcerieties izteicienu – mikrokosms ir makrokosms un otrādi. Jo termins – Kristus ir aizgūts no pagānu vārdnīcas un tas ir nozīmējis Svaidīto jeb Hierofantu. Kristus ir mūsu šķīstītais un augstākais Es. Mini no Vēstījuma Galatiešiem 4.nod. 19 p. – “Mani bērni, kuru dēļ es atkal esmu dzimšanas mokās, kamēr jūsos neizpaudīsies Kristus.” No šī izteiciena ir skaidrs, ka apzīmējums Kristus – tajos laikos nozīmēja sevišķi augstu apziņas stāvokli. Kristus jēdziena izskaidrojums atrodams arī Dobrotloņubija grāmatās.

Tāpat vārdos “es atkal dzimšanas mokās, kamēr tiek apstiprināts atkaliemiesošanās likums.

378.

Tāpat vēl vairāk ir jāuzsver darba, šī mūsu eksistences svarīgākā stūrakmeņa nozīme. Var atgādināt bībeliskās leģendas gudro paskaidrojumu: “Paskatīsimies, kā ir izkropļota leģenda par Ādama aiziešanu no Paradīzes. Dievs viņu nolādēja ar norādījumu strādāt vaiga sviedros. Dīvains Dievs, kas nolād ar darbu! Saprātīgs Radījums nevar piedraudēt ar darbu, kas ir Gaismas Vainags. Kas tad ir šīs leģendas pamatā? Kad cilvēks, pateicoties sevišķīgai intuīcijai nonāca pie dabas spēku pārvarēšanas, tad viņam Vadītājs, izvadīdams ceļā deva savas pamācības. Galvenā pamācība bija par spraiga darba nozīmi. Tā drīzāk bija svētība nekā lāsts. Sviedru pieminēšana ir sprieguma simbols. Aplami ir domāt, ka sviedri ir tikai fiziska parādība. Strādājot garīgu darbu, izplūst sevišķa emanācija, kas ir vērtīga izplatījuma piesātināšanai. Ja ķermeņa sviedri var mēsnot zemi, tad gara sviedri atjauno prānu, ķīmiski pārveidojoties saules staros. Darbs – Gaismas Vainags. Jāpamāc, lai skolnieks paturētu prātā darba, kā pasaules faktora, nozīmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

379.

Tāpat dīvaini bija lasīt vārdus, ka “ja Valdonim Maitreijam jāklūst par Budu, tad Viņš, droši vien, ieradīsies fiziskā ķermenī.” Tā Individualitāte, kurai Austrumu izpratnē ir Maitreijas Tēls, sensenis kļuvis Buda, tas ir, sasniedzis lielo apskaidrību un tādēļ šis Jūsu minētais iemesls fiziskajam iemiesojumam atkrīt. Tāpat varu tikai apstiprināt visus pareģojumus, kas minēti grāmatā “Šambala”. Protams, 36.gads ir norādīts kā lielu pārmaiņu un pasākumu ievadīšanas gads. Bet Šambalas Valdoņa Vadība nenozīmē, ka viņš ieradīsies Pats un pat fiziski ņems dalību pēdējā kaujā. Tā domā visneattīstītākie budisti. Šambalas Valdonis pēc visnenākajām derībām, cīnās ar pašu Tumsas Kungu un šī kauja notiek vispirms smalkajās sfērās, turpretim šeit Šambalas Valdonis darbojas caur saviem zemes karavīriem, bet Pats ir redzams tikai visretākajos gadījumos un, protams, nekad neieradīsies pūlī vai ziņkārīgājo vidū. Viņa parādīšanās Ugunīgajā izskatā daudziem un daudz kam būtu graužoša, jo Viņa Aura ir piesātināta ar neparasti spēcīgām enerģijām. Arī Mateus Evāņģēlija 24.nod. 27.-39.pantam, diezgan skaidri ir aprakstīta Atnākšana un Tiesas Diena, kas sagaida mūsu planētu, bet līdz šai dienai Jūs jau paspēsiet novērot, kaut gan daļējas katastrofas var notikt arī agrāk.

380.

Atbildot uz Jūsu vēstuli, varu tikai vēlreiz atkārtot, ka mans apgalvojums paliek visā savā spēkā un patiesībā – Lielā Atnākšana nevar būt parasta parādība un tādēļ tā nebūs fiziskajā ķermenī. Ir jāsaprot, ka Lielie Valdoņi pieņem vai saglabā to vai citu Tēlu, atbilstoši pasaules vajadzībām. Kādēļ gan ir tik grūti iedomāties, ka Lielajai Individualitātei nebūs vajadzīgs fiziskais ķermenis savām tuvākajām izpausmēm. Bez tam pagātnes fakti un mūsdienu dzīves piemēri mums rāda, kā tika sagaidītas un pavadītas visu lielo Garu ierašanās tumšo divkājaino vidū. Labākā gadījumā Viņi tika apveltīti ar šarlatāna vai spiega epitētu, vai pareizāk, kā ar vienu, tā ar otru. Cilvēki parasti piedāvā citiem savas īpašības. Ir pamācoši izlasīt vēsturiskās ziņas par grāfu Sen-Žermēnu, šo Baltās Brālības sūtni. Bet pat ja Pats Kristus pašreiz ierastos mūsu vidū, tad arī Viņam neietu secen ieslodzījums cietumā, vai ļaunākā gadījumā Linčtiesa. Pārlasiet Dostojevska Lielo Inkvizītoru. Tādēļ ir jāsaprot, ka Visdziņākā Individualitāte nevar pašreiz ierasties izlaidīgā pūļa haotiskās domāšanas un vibrāciju dēļ. Lielie Valdoņi it visā seko Mērķtiecības likumiem. Tādēļ saprotiet, ka pašreizējā cilvēces stāvokļa dēļ Parādīšanās fiziskajā apvalkā pilnīgi neiespējama, un tā būtu postoša visai evolūcijai. Dziņā Individualitāte, neredzami neredzamā, būs un jau valda apstarota un visiem varenās, bet neredzamās Laboratorijas stariem.

381.

Jāiedziļinās Absolūto un viņa sinonīmu – Bezrobežības, Absolūtā Saprāta jeb Gudrības, Absolūtās Apziņas un Absolūtās Esības jēdzienu izpratni un pēc tam jāuzdod sev jautājums – vai to ir iespējams sasniegt? Tādēļ, kad runā par saplūšanu ar Absolūtu, par Kosmisko saplūšanu, tad tas ir jāsaprot visā relativitātē, jo citādi, kas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

gan notiktu ar Bezrobežību! Dievišķīgā Dzirkstele jeb Dievs mūsos (Monāde) sirds tiekšanās iedarbībā var tik ļoti uzliesmot, ka, apvienojusies ar izplatījuma uguni, tā ar savu gaismu var mūs apskaidrot un parādīt mums visas mūsu uzkrātās garīgās bagātības, jeb augstākās enerģijas varenā jūtziņā. Bet šī apskaidrība notiek pilnīgā atbilstībā ar mūsu “kausa” uzkrājumu. Tādēļ, ar katru mūsu jaunu pilnveidošanos, ar katru cilvēces attīstības augstāku pakāpi, ar katru nākošo mūsu planētas riņķi arī šīs apskaidrības būs augstākas un skaistākas un tā Bezrobežībā.

382.

Nevar teikt, ka “mūsu zeme vai pat izpaustā Pasaule ir Absolūta pretstats”; citādi vajadzēs pieņemt, ka ir kaut kas ārpus Absolūta vai divi Absolūti, kas būtu absurds. Tieši Absolūts ietver sevī visu, galīgo un bezgalīgo, visu izpausto un neizpausto, visu redzamo un neredzamo utt. Un ja Absolūts ir viss, tad tas nozīmē, ka tas ir ne tikai pirmcēlonis, bet arī sekas. Un tālāk par šo visaptverošo jēdzienu cilvēka prāts nav spējīgs pacelties. Ja mēs sāksim Absolūtu ierobežot ar saviem priekšstatiem, tad tas pārstās būt Absolūts un kļūs ierobežots, tādēļ Absolūts ir neaptverams. Tātad mēs varam aptvert tikai šī absolūta dažādos aspektus un izpausmes. Un tā kā mēs esam šī Absolūta daļiņas un katra šī Vienotā Veselā daļiņa ietver sevī šī Veselā visu īpašību potenciālu, tad mēs pakāpeniski varam sevī atklāt šo potenciālu neskaitāmu iemiesojumu un Bezrobežībā aizejošo gadu tūkstošu laikā.

383.

Buda burtiskā tulkojumā nozīmē apskaidrotais. Pilnveidošanās princips ir bezrobežīgs. Tādēļ, runājot par pilnību, mums ir jāatceras pilnības daudzās pakāpes, kas nozīmētas noteiktiem cikliem, planētas riņķiem, planētām utt. Protams, Budas gadījumā šī pilnība ir ļoti liela, jo viņš ar dažiem Gariem atnāca no augstākas planētas uz Zemi mūsu riņķa 3. rases beigās, lai paātrinātu mūsu cilvēces evolūciju. Tādēļ Viņš uz šīs Zemes vairs neiemiesosies, bet tikai mūsu Saules Sistēmas augstākās planētas pēdējā riņķa pēdējā rasē.

Budas vārdi, ka “katrā bikšu ir seši bikšu un viens Buda, bet Budā ir septiņi Budas”, nozīmē, ka visi principi jeb centri jeb ugunis Budā ir sasnieguši pilnīgu ugunīgo transmutāciju savā sintētiskajā garīgajā attīstībā un līdzsvarā, protams, tikai noteiktam ciklam. Bet, kā ir teikts “Mahatmu Vēstulēs”, pat Viņam nāksies vēl iemiesoties mūsu saules sistēmas robežās.

384.

Budas Dižā Individualitāte, viņa Ugunīgais Ego, ietērpts Lucidas matērija, pašreiz atrodas sfērās, kas apņem mūsu planētu. Sakarā ar bargo Armagedona laiku var sastapt daudzus Ugunīgos Iemītniekus sfērās, kas nav nemaz tik tālu no Zemes, jo ugunīgo enerģiju tuvošanās padara iespējamu Viņu tuvošanos Zemei. No tā Jūs varat saprast, cik bargs ir pārdzīvojamais laiks, un kādi Spēki ņem dalību mūsu planētas glābšanā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Budas Manass atrodas pie Viņa, tāpat, kā ceru, arī mūsējais palika pie mums. Bez manasa nav apzinīgas eksistences. Kā jau Jums rakstīju, lai kļūtu par Arhātu vai Budu, ir jāsavieno trīs mūsu principi (4., 5., un 7.) un jāsaliedē tie sestajā principā.

Ir jāiepazīst Avatāru metafiziskie apzīmējumi un augstāko Garu daļējas iemiesošanās, lai šo nodaļu saprastu pareizi. Protams, tā matērija jeb enerģija, kurā tērpies liels gars, ir nesagraujama un pievilktānās spēka vai radniecības dēļ sevišķos gadījumos var ieiet smalkā ķermeņa sastāvā, kas veidojas ap vienu vai otru lielu garu. Atcerieties rindiņas no Mācības otrā sējuma “Matērija, kurā tērpies augsts gars, dod lielu labumu, jo nekas neiznīkst.”

Nevaru apgalvot, pamatojoties uz Dižās Autoritātes vārdiem, ka Buda pēc sava iemiesojuma kā Sidhartas princis vairāk nav iemiesojies. Daži Dižo Garu iemiesojumi jāsaprot metafiziski. To var saprast arī kā pastiprinātu vai pat pastāvīgu Dižā Gara stara sūtījumu Viņa izvēlētajam pēctecim. Tas ir tad, kad, piedzimstot noteiktas misijas nesējam, Dižais Gars, kas ir tuvs viņam pēc karmas, sūta savu staru, lai tas to pavadītu viņa dzīves ceļā. Šo staru jaunpiedzimušais uzņem tāpat kā arī spīdekļu starus, zem kuriem viņš ir piedzimis. Zem šī stara viņš aug un tālākajā attīstībā notiek šī stara pilnīga asimilācija, un tad noris tas, ko mēs saucam par stara iemiesošanos jeb augstāko hieroiedvesmi.

385.

Mūsu viesis lama, protams, ir izņēmums starp tā dēvētajiem Sadhu. Pēc īsas viesošanās pie mums, kādu rītu lama ienāca atvadīties, sacīdams, ka viņam jāsteidzoties, jo viņa Skolotājs, kas dzīvo Tibetas kalnos ap svēto Lailasa kalnu, aicina viņu, viņš dzirdējis saucienu. Pēc pusgada viņš atgriezās mūsu pusē un pastāstīja, ka viņa Skolotājs nomiris, viņš nepaspējis laikā aiziet. Tagad viņš uz 10 gadiem aizgāja pilnīgā vientulībā, un šim termiņam beidzoties viņš izies mācīt.

Pēc sava Skolotāja novēlējuma Karma Dordže pat visilgākajos pārgājienos neņem līdzi vairāk kā divas mārciņas barības un divas rupijas naudā. Viņa viesošanās laikā pie mums, viņam bija daudz apbrīnojamu redzējumu. Mans dēls gleznoja viņa portretu: pielieku jums fotogrāfiju no šīs gleznas. Kam pazīstams Tibetas lamu tips, tam jāatzīst tas, ka viņa seja neparasta.

Valdoņi

386.

Augstāko Garu “Dzīvju Grāmatas” noslēpums ir ezotērisks. Īstajā Kosmogonijā, protams, nav Eņģeļu vai Erceņģeļu, kas kādreiz nebūtu bijuši cilvēki. To apliecina visi Austrumi – “Nav dieva vai dievu, kas reiz nebūtu bijuši cilvēki.” Ja esat lasījuši “Sl. Doktrīnu”, tad arī zināt, ka Lielie Gari, Austrumu dēvētie Gaismas Dēli jeb Saprāta Dēli, jeb Uguns Dēli, jeb Kumari utt., atbilst mūsu kristietības Erceņģeļiem. Šos eņģeļus, protams, nerotā spārnī, ar kādiem tos apveltījuši dažu gaišreģu nepilnīgā redze vai poētiskā iztēle, vēloties izcelt Sūtņa simbolu. Simbols nav slikts, un,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

protams, no plecu centriem plūstošie stari var radīt it kā mirdzošu spārnu iespaidu. Bet ja mēs, zemes iemītnieki, varam smalkajos ķermeņos pārvietoties izplatījumā bez šādiem putnu atribūtiem, vai tad Augstākajiem Gariem tie būtu vajadzīgi? Tātad, atkal viena vilšanās: eņģeļiem nav spārnu! Bet stari, patiešām daiļāki par dzīvnieku pazīmēm!

Tātad Eņģeļa Sargātāji jeb Varenā Brālība, šie mūsu planētas balsti, ir bijuši augsti Gari citās Pasaulēs un Dievcilvēki uz mūsu Zemes. Piederdami pie augstākās evolūcijas, Viņi atnākuši uz mūsu Zemes, lai paātrinātu tās cilvēces evolūciju. Tieši Viņi, vārda pilnā nozīmē, ir mūsu planētas Balstītāji, Sargātāji un Atbrīvotāji.

387.

Nevienam, pat visvarenākajiem Gariem nav neierobežotu iespēju. Visi Viņi pakļauti kosmiskajiem likumiem un tie var likt lietā savas varenās zināšanas un spēku tikai tad, kad kosmiskie nosacījumi labvēlīgi. Katru brīnumu, kas darīts bez attaisnojoša iemesla, Arhāti ieskata par patvarību. Sacīts – “par Arhāts var krist, ļaunprātīgi izlietojot brīnumu”.

Kristus laikos apkārtējie apstākļi (tāpat kā tagad) ļoti reti atbilda brīnuma iespējām. Tāpēc arī Kristus ne vienmēr varēja dziedēt slimos. Matveja Evanģēlija 13-58. sacīts: “un viņa neticības dēļ nedarīja daudz brīnumu.” Tālab vēlam saņemt tas, kurš spēj to uztvert. Visā nepieciešama Kooperācija jeb sadarbība.

388.

Tāpēc cilvēce top tik bezspēcīga, jo viņa atšķeļas no Augstākās Gribas. Tāpēc Mēs ar tādu spēku apstiprinām fokusu, jo bez centra nevar pieņemt Augstākā Gribu. Tāpēc ar tādu spēku Mēs aicinām pie Hierarhijas. Patiesi, kā svētums jāglabā dārgumi, jo ar tiem Mēs veidojam darbu. Katra svētsargājama jaunrade ir ieguldījums evolūcijā. Padomāsim par dižās domas nozīmi, padomāsim par Taras uguņu vareno spēku, padomāsim par sirds atdevību, padomāsim, cik nesatricināmi tie, kas iet Valdoņa vārdā!

389.

Tie, kas grib sekot vienīgi Kristum, lai Viņam arī seko. Bet lai viņiem ir skaidrs, kādam Kristum viņi grib sekot, evaņģēlija Kristum vai vēlāko klēriķu Kristum? Šajā apjēgšanā jau būs apziņas iekustinājums. Neviens no Lielajiem Skolotājiem nekad nepazeminās nevienu senatnes vai vēlāko reliģiju Pamatlicēju, jo, patiesi, viens un tas pats Ego vairākkārt ir iemiesojies dažos no Viņiem.

Plaši darīt zināmu Lielo Skolotāju hierarhisko secību nekad nav bijis atļauts. Saprātīgs māceklis pilnīgi apzināsies, cik šādi pavēstījumi pirms noteikta laika var būt kaitīgi šaubu pilno un naidīgo rokās. Tikai iesācēji neizprot, ka katra neuzmanīga vārda galā var karāties daudzu cilvēku liktenis un dzīvība, uzdod jautājumus, uz kuriem senatnē

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

atbildes tika dotas tikai pie augstākajiem iesvaidījumiem. No tā laika cilvēku apziņa maz izmainījies un daudzējādā ziņā kļuvusi pat rupjāka.

390.

Kristus Upuris, protams, nav nevienu glābis no tumšā spēka intrigām un tīkliem. Jo neviens nevar otru glābt. Bet Kristus Mācība vēl reizi atgādināja cilvēcei par draudošajām briesmām un rādīja ceļu uz garīgo atdzimšanu, tātad uz glābiņu. Bet tumšo ļaunprātības ne tik vien nozuda, bet pat pieauga pirms izšķirošās kaujas. Tāpēc tagad kā vēl nekad ir svarīga visu gaišo spēku apvienošanās, lai dotu tumsas karapulkiem atsitienu – niknumā un neprātā tie cenšas uzspriecināt pašu blīvi. Bet šāda apvienošanās, vairuma apziņas pašreizējā stāvoklī, prasa ļoti uzmanīgu pieeju, jo bieži tuvojoties nesaskaņas kļūst vēl asākas. Tā cilvēki bieži atkārtu parunu – viens kara laukā nav karotājs, bet šīs parunas dziļā un skarbā jēga neskar viņu pārakmeņotās sirdis.

Ieteicu jums savā darbā uzsvērt, cik ļoti neizprasts un noklusēts ir Kristus Mācības ezotērisms, kas atrodams pat sagrozītajos Evangēlijos. Var sacīt, ka jaunā laikmeta pirmais stars uzmirdzēs Kristus Mācības jaunā izpratnē. “Tā uzņēmsi Kristus parādīšanos kā svētu zīmi, un lai cilvēki godina visas Augstā Ceļa zīmes.”

391.

Kristus Mācība ir Vispārības Labuma mācība, un šī principa neizpratējs un noliedzējs noliedz arī pašu Vēstnesi. Ar šādām apziņām labāk pārrunas nesākt.

392.

Patiesi, ievērojama ir Jēzus atbilde Solomajas jautājumam: “Kad nāks Tava valstība? Un Jēzus teica: “Kad divi būs viens un vīrietiskais būs sievietiskais un nebūs ne vīrietiskā, ne sievietiskā.” Arī Dzīves Mācība runā par to pašu – par Sākotņu līdzsvara nodibināšanas nepieciešamību, to līdztiesību un pareizu šo dalīto dvēseļu savienošanu cilvēces glābšanai un Gara Valstības nostiprināšanai. Patiesi, nevar iestāties Gara Valstība bez pareizas lielo Esības Pamatu izpratnes.

393.

Atceros savu sarunu ar kādu misionāri par Kristus Upuri, kura pie tam sita sev pie krūtīm un histēriski kļiedza, ka viņa zina, ka Kristus cietīs par viņu un tā pestījis viņu no mūžīgām mokām. Es viņai atbildēju: “Jūs maldāties, Kristus necieta par Jums jūsu dēļ.” Mēs, protams, vairs nesatikāmies, bet mēs tikām izsludināti par pagāniem, spiegiem un apveltīti citiem attiecīgiem tituliem.

Man šķiet nav nekā zaimojošāka kā iztēlot Visžēlsirdīgo Dievu -Tēvu par sava Viendzimušā un Vienbūtīgā Dēla upurētāju to cilvēku grēku dēļ, kurus pēc Sv. Rakstiem Viņš Pats radījis! Tas atgādina to Arkādijas Valdnieku, kurš upurēja savu dēlu, lai izbēgtu savu grēku sekām. Senatnes vēsture uzlikusi kauna zīmi šādai tēva jūtu kanibāliskai izpaušmei. Vai gan iespējams, ka vēlākajos laikos šādu tēva

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

mīlestības tipu varētu pacelt līdz Dievišķības statusam? Katrs patiesi mīlošs zemes tēvs vai māte ar prieku upurētu sevi dēla glābšanai. Vai Dievišķais Tēvs morāliski zemāks par Viņa radītiem cilvēkiem?

Labprātīgs upuris jeb upurēšanās balsta Pasauli. Upurēšanās Kausis mirdz Augstākajās Pasaulēs visās neizsakāmās līksmes ugunīs, un vienīgi mūsu plānā, pārbaudījumu un ciešanu plānā, šis kausis ir pilns rūgtuma un indes. Gars, kas atskārtis pašai ziedzības prieku, ir augstākais Daiļums. Daiļums un Uzpurēšanās ir Esamības pamatā.

394.

Tā dogmatizējot Kristus sevišķās Dēla tiesības un Viņa Dievišķo dabu, baznīca nošķīra to uz visiem laikiem no cilvēces. Tā radās smagas parādības: Kristus izstumšana no cilvēces dzīves, Viņa dzīves Varoņdarba iznīcināšana un drausmā uzskata iedvesmošana, ka Kristus krusta nāve pestījusi cilvēci no “pirmdzimtā” un visiem citiem grēkiem. Tā – “kā ēna Viņš staigā pa pasauli, bet viņa miesu baznīca iekalusi svētbilžu ietvarā. Miesa jāatrod pasaulē un baznīcā iekaltais jāatbrīvo.”

395.

Bet tiem, kuri sevi dēvē par kristiešiem sevišķi spilgts piemērs ir pats Jēzus Kristus, bet tieši to viņi aizmirst. Kas gan cits kā baznīcas kalpi un rakstu mācītāji Kristu vajāja un sita krustā? Kas gan cits kā farizeji sacīja: “Viņš izdzen ļaunos garus ar nelabā palīdzību.”(Mat. 9.n.34.p.) Tāpat arī Lūk. Evang. 11.n.15.p.- Bet daži no viņiem sacīja: “Viņš izdzen ļaunos garus ar Belcebulu, ļauno garu valdnieku”. Bet citi viņu kārdinādami, prasīja no Viņa zīmi no debesīm. Bet Viņš, nopratis to domas, sacīja: “Ikviena valsts, kas savā iekšienē ir sašķelta, aiziet bojā, un sašķēlies nams grūst. Ja nu arī sātans ir sašķēlies sevī, kā tad viņa valsts pastāvēs?”

396.

Džini vēl ilgi cels svētnīcas un apveltīs cilvēkus jauniem Dieviem. Jēzus Kristus krustā sišana deva pasaulei jaunu Dievu, jaunu reliģiju.

397.

Kalačakra mācība ir Varenā Atklāsme, ko Liesmas Valdoņi jeb Saprāta Dēli (kuru vidū bijuši un ir Šambalas Valdoņi) devuši cilvēcei tās apzinīgās evolūcijas ausmā, Zemes ceturtā apļa trešajā rasē.

Kurš Lielāks?

398.

Pareizi, ka Arhātiem nevar būt domu dažādības, jo Viņi zina patiesību, kas pieejama Garam, kurš guvis savas pilnveidošanās papildījumu ne tik vien Zemes apmēros, bet arī mūsu saules sistēmas augstāko planētu apmēros. “Mahatmu Vēstulēs Sinetam” sacīts par Budu, ka Viņa Gars tik sekmīgi pabeidzis savus iemiesojumus, ka Viņš iemiesosies tikai uz mūsu saules sistēmas augstākās planētas, un arī tikai tad, kad tā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

sasniegs savu pēdējo septīto ciklu un pēdējo rasi. Dzīve ir bezrobežīga un bezrobežīgas ir atziņas un iespējas. Priekā par šo Neaptveramo un Neizsakāmo varenību arī beigšu savu vēstuli.

399.

Jūsu jautājumiem varētu atbildēt ar jautājumu – vai viņu garīgo attīstību daudz veicinās Kristus un Budas garīgo augstumu pakāpes zināšana? Var tiem citēt 8.p. II.d. “Ja vēl jautās – kas lielāks, Kristus vai Buda?” Atbildiet – “Nav iespējams izmērīt tālās pasaules, varam tikai priecāties par viņu mirdzumu”... Patiesi, Kristus un Buda ir šādas tālas Gara zvaigznes, salīdzinot ar mums – zemes apdzīvotājiem. Neaizmirsīsim, ka Viņi un Valdonis Maitreija atnāca no Veneras fiziskā cilvēka iedzimšanas ausmas stundā, un tāpēc Viņi ir mūsu Dievišķie Senči un Audzinātāji.

400.

Nav jādomā, ka Pēdējais Lielais Skolotājs parādīsies ķermenī un staigās mūsu vidū mācīdams, kā to darīja Buda un Kristus. Katram laikam savas izpausmes. Un tāpēc Skolotāja tips, kas staigāja ar mācekļu grupu no ciemata uz ciematu, grimis Latā. Sevišķiem nolūkiem daži vecākie Brāļi ir vēl fiziskajā ķermenī, bet ne jau tāpēc, lai parādītos pūļiem.

401.

Jums taisnība, ka Jēzus Kristus vēsturē ir izņēmuma parādība, bet jāpiemetina, ka arī visi Kumari jeb Dievcilvēki nav mazāk izņēmuma parādības. Un vienīgi iedomīgais tumsonis var sākt salīdzināt, kurš no šiem Visaugstākajiem Gariem augstāks vai zemāks.

402.

Cik savādi, ka Mācību Grāmatām uzbrūk tie, kuri tās nepazīst, tāpat kā Svētos Rakstus. Un ja arī kāds kaut ko ir izlasījis, tad sagroza to un izskaidro tā, kā pašam izdevīgi. Mēs vienmēr esam aizrādījuši un aizrādām nesaukt un nepiespiest nesagatavotas apziņas, jo tam nav nozīmes; tas ir ne vien nelietderīgi, bet pat kaitīgi. Visam jānotiek dabiskā ceļā. Gatavais gars noteikti zina, kur patiesība un nekas to nesamulsinās un nesabiedēs. Tādu, protams, nav daudz, bet tomēr mūsu laikā to ir vairāk nekā agrāk, jo evolūciju neapturēs nekādas represijas. Atcerieties cik mācekļu bija Kristum, un pat šajāniecīgajā skaitā viens bija Nikodems, bet otrs – Judass. Bet par Gaismas lietu nebīstieties, tā virzās pa sevišķiem ceļiem. Meklētāju dvēseļu skaits pieaug visā zemes lodes telpā.

403.

Nākamais 36-tais gads, kas ezotēriski jau sācies, liks pamatu daudziem ievērojamiem notikumiem, kaut gan, varbūt, tikai retie izpratīs viņu nozīmi. Iegaumēsim vienīgi, ka viss nāk pa Neizprotamiem Ceļiem, un šajā faktā dziļā Gudrība, jo citādi tumsas spēki

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

iznīcinātu visas labākās iespējas un pasākumus. Tā paruna – “Cilvēks domā, bet Dievs dara”, sevišķi attaisnojas izšķirīgos notikumos.

404.

Vai tad jūs nezinājāt, ka 35.gads bagāts mēness un saules aptumsumiem? Tā jūnija otrā pusē un jūlija sākumā bija 3 aptumsumi, un pēdējais saules aptumsums būs decembrī, šķiet, ap ziemassvētkiem. Aptumsumi vienmēr nes pasaulē līdz kosmiskās perturbācijas un dažādas neprātības. Tāpēc arī es visu šo gadu jutos ļoti slikti, kaut gan tam bija arī citi visai svarīgi cēloņi. Visā izplatījumā notiek patieso seju atklāšanās. To sauc par izplatījuma šķīstīšanu. Protams, pazīstot okultos likumus, pēc kuriem pieskaršanās Mācībai un Lielā Skolotāja Aurai liek visai mūsu iekšējai būtībai izpausties uz āru; tāpat arī saprotiet apsēstības infekcijas briesmas, sevišķi iedzimta medicīniska gadījumā, mēs ne visai brīnāmies, bet tomēr ļoti skumji redzēt, ka apsēdēja tumšajā rokā novīst gara zieds un drausmīgā nodevība iezogas pašā gaišās celtniecības sirdī. Bet arī to pārdzīvosim.

405.

36-to gadu visi pravietojumi atzīmējuši kā Ercenģeļa Mihaila individuālās cīņas sākšanās gadu ar pūķi. Tā, par spīti visam, možums un prieks par jauno cīņu par Gaismu dzīvo mūsu sirdīs. Vai gan iespējams varoņdarbs bez grūtībām? Es tik ļoti mīlu brīnišķīgā svētvaroņa Milarepas vārdus, kurš veica lielus varoņdarbus un kad cilvēki pierunāja to žēlot sevi, savu veselību un izbeigt grūto dzīvi, viņš atbildēja: “tā kā mums visiem tomēr jāmirst, tad es atrodu par labāku mirt, tiecoties uz ceļu mērķi.”

Patiesi, ja simts cilvēku apjēgtu šo formulu un liktu to lietā dzīvē, pasaule visīsākajā laikā pārvērstos. Tāpēc cīnīsimies par Gaismu līdz pēdējai asins lāsei, līdz pēdējam elpas vilcienam. Lai nekas jūs nesamulsina, dedziet priekā, ka Jums ir iespēja ziedot savu artavu cilvēka domāšanas šķīstīšanas un atveseļošanās darbam.

Ramakrišna

406.

Indijas mūsdienu garavaronis Bhagavans Ramakrišna, visā savā skolotāja darba laikā atradās nepārtrauktā ļaužu ielenkumā un, saskardamies ar visiem, bieži vien ļaunu slimību piemeklētiem apmeklētājiem, izšķieda savus spēkus pāri katrai samērībai, un sekas bija vēzim līdzīga balsenes slimība, kas viņam arī atnesa nāvi. Interesanti atzīmēt, ka tieši šī slimība ievada kārdināšanā dažus vājus prātus, un tie apšaubīja viņa gara augstumu. Jo tumsonība domā, ka augsts gars visos apstākļos pasargāts no saslimšanas un briesmām. Bet mēs zinām, ka akmens, ko Dēvadata svieda no klints uz garāmejošo Budu, ja arī nenosita Viņu, tad tomēr sasita Viņa kājas pirkstu. Ir norādījumi arī uz to, ka Valdons Buda Bieži izjutis stipras sāpes mugurā. Arī “Mahatmu Vēstulēs” aizrādīts, ka Skolotās K.H. pēc Teosofiskās Biedrības dibināšanas Indijā, kur Viņš saskārās ar cilvēku aurām, bija spiests dažas nedēļas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

pavadīt pilnīgā vientulībā. Tā katrs esamības plāns pakļauts saviem likumiem un to pārkāpšana nes attiecīgas sekas.

407.

Tagad par Jūsu jauno paziņu, kas tiecas uz Indiju. Indija ir brīnišķa, un es pilnīgi saprotu viņa tiekšanos. Bet atrast īsto skolotāju, pat šajā zemē, pašreiz ļoti grūti. Varbūt viņam izdosies atrast dažus zinātājus Sadhu. Starp Ramakrišna un Vivekananda sekotājiem sastopamas cēlas personības, bet mācekļi, kas personīgi pazina šos skolotājus gandrīz visi jau smalkajā pasaulē. Šaubos arī, vai pat kāds no lielajiem sadhu spētu iemācīt viņam patieso Radža Jogu. Vajadzīga ilggadīga sagatavošanās un daudz citu apstākļu, lai iesaistītos šajos visgrūtākajos sasniegumos.

Jūsu draugs, bez šaubām, satiks šādus faķirus, mūsu valodā mēdijus. Eiropieši neatšķir faķīrisma izpausmes no Radža Jogas augstākajiem sasniegumiem. Dažreiz tiek minēti viens vai otrs jogs, bet, ievācot ziņas, izrādās, ka šiem jogiem piemīt dīvaini paradumi. Tā, piemēram, nesen iznākušajā grāmatā “In Search of Secret India”, tās autors, anglis Bruntons apraksta jogu Visištananda Bengālijā, kas viņam parādījis dzīvības principa pārņemšanas eksperimentu. Viņš licis ķert zvirbuli un nožņaugt to. Kad visi klātesošie pārliecinājušies, ka putns beigts, tad pēc veselās rindas visādu manipulāciju jogs koncentrējies uz nedzīvo zvirbuli, pēc tam šī koncentrēšanās pārgājusi transā. Pēc kāda laiciņa putns sakustējies un beidzot sācis savicinājis spārnus un atdzīvojies. Bet kad “jogs” atmodies no transa, putns no jauna nobeidzies. Neviens īsts Radža Jogs, protams, neatļautos nonāvēt putnu līdzīga eksperimenta dēļ, tieši šis apstāklis pierāda, ka autoram bijusi darīšana ar faķīru.

Nesen pie mums iegriezās un pavadīja kādu laiku viens no labākajiem un reti tagad Indijā sastopamiem sanskritologiem. Mēs runājām ar viņu par seno zinību stāvokli viņa zemē, un šis zinātnieks, budists, bija daudz atklātāks un apliecināja, cik grūti atrast panditu, kas pazīst ezotēriskās tradīcijas un galvenais, labi tās izprot. Tagad šis sanskritologs aizgāja uz Tibetu meklēt senos manuskriptus.

Mūs apmeklēja arī tibetiešu lama, kas teorētiski un pa daļai praktiski ir izstudējis dažuas sidhi attīstīšanas sistēmas. Arī viņš nožēloja zināšanas mazināšanos un apstiprināja, ka starp lamām sastopami ļoti reti gaišāki izņēmumi. Klosteros, gaišās Mācības aizsegā ļoti bieži tiek praktizēta melnā maģija. Stāstīja arī, ka visas patvarīgās sidhi attīstīšanas sistēmas ļoti bieži noved pie bēdīgiem rezultātiem. Bet, ja pagadās māceklis ar stipru gribu un skaidru sirdi, tad viņa sasniegumi mēdz būt lieli. Sevišķa uzmanība tiek pievērsta domu koncentrācijai, pilnīgai domas koncentrācijai uz izvēlēto priekšmetu. Šādas koncentrācijas un meditācijas ir garīgās audzināšanas vissvarīgākā daļa. Viņš apgalvoja, ka zināmā koncentrācijas stāvoklī, kas pāriet transā, šādi sekmīgi mācekļi pārdzīvo visu nāves procesu un pēc tam – atgriešanās dzīvē. Visi viņi apraksta šo procesu sevišķi pāreju no tumsas un sarkanās gaismas sfēras uz baltās gaismas sfēru kā neaprakstāmas svētlaimes stāvokli. Ir sīks apraksts virsapziņas nomaiņas secību caur visām šīm sfērām un ar to saistītajām izjūtām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Protams, vienmēr draud briesmas, ka var arī vairs neatgriezties dzīvē. Šādas meditācijas pakāpes sasniegšanai vajag gadiem vingrināties un, kā saka lāmas, nepieciešama sirds, uguņu iededzināšana, kas jau pats par sevi ir liels sasniegums.

Cerēsim, ka Jūsu paziņam sevišķi laimēsies, un viņš nejutīsies vīlies. Tā kā ierodas ļoti daudz eiropiešu ceļotāju, kas dzenas pa Mahatmu un Jogu pēdām, tad klejotāju sadhu starpā var sastapt ne mazums pārgērbtu policistu, blēžu un pat laupītāju. Varu to apliecināt no personīgās pieredzes.

Mozus

408.

Mozus bija patiesi liels Vadonis, un Jūs pareizi atzīmējat, ka Viņš bija Izraēla tautas radītājs, bet nevis viendievības idejas radītājs, kas eksistēja jau no vissenākajiem laikiem. Mozus, būdams ēģiptiešu priesteru māceklis, bija iesvaidīts viņu slepenajās zināšanās: Kosma Vienībā, daudzveidības vienībā. Un šo vienības ideju viņš apstiprināja kā Viensākotni, un tieši masās nostiprināja Jehovas kā vienīgās Dievības aspekta pielūgšanu. Bez tam, bija arī citi iemesli, kādēļ tieši kā vadošā Sākotne vai Dievība tika izvēlēts Jehovas tēls ebreju tautai. Atcerēsimies, kādos augstumos radās debesu spīdekļu zinātne senajā Ēģiptē. Jehova bija saistīts ar Saturnu un izraēļa tauta kā atsevišķa nācija iedzima zem šī spīdekļa.

Un kaut arī Viendievības ideja uzsvēta eksotēriskā ebreju reliģijā, bet viņu svētais Panteons ir tik pat daudzskaitlīks, kā citu tautu Panteoni, ieskaitot arī kristiešu: Spēku Hierarhija, Jēkaba Kāpnes un tāpat visi Planetārie Gari, mums godina katoļu baznīca.

Mozus bija ebrejs. Un visi izdomājumi par viņa ēģiptisko izcelšanos ir vislielākā maldīšanās. Pat no tīri psiholoģiskā redzes viedokļa tāds izdomājums neiztur nekādu kritiku. Visa gaita, visa Mozus epopejas attīstība noteikti runā pretī šim izdomājumam.

Mozus pilnā vārda nozīmē bija vadonis un likumdevējs, un uz viņu gūlās smagais uzdevums radīt no klejojošas cilts – tautu, un šajā ciltī, kas atradās ilgā verdzībā un kas tādēļ bija piesavinājusies daudz negatīvu īpašību – ielikt celtniecības un valstiskas kārtības pamatus. Visi norādījumi uz viņa noteikto likumu cietsirdīgumu un atriebīgumu ir nepamatoti. Jo, apskatot tos bez aizspriedumiem, jābrīnās par viņu gudrību un žēlsirdību. Daudzejādā ziņā tie ir taisnīgāki un žēlsirdīgāki par šodien pastāvošiem likumiem. Un ne mums, mūsu šausmu, cietsirdības, visdrausmīgāko noziegumu un izvirtības gadsimtā runāt par Mozus likumu cietsirdību.

Bez tam, vai jūs nosauksit plēsīgo zvēru iznīcināšanu, kas draud aprīt visus mājas dzīvniekus, par cietsirdību, atriebību, neiecietību utt.? Un starp šiem, no Ēģiptes izvestajiem izraēļu tautas pārstāvjiem pēc pašas Bībeles liecības bija ne mazums tieši šādu nevaldāmu zvēriem līdzīgo, un Vadonim bija jāglābj no viņiem labākais elements, kas varēja kļūt par nākošās izraēļa tautas kodolu. No šejienes arī izriet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

bargums, taisnības un žēlsirdības dēļ. Bargums un žēlsirdība savā pamatā – viens jēdziens.

Tāpat attiecībā uz izdaudzināto izteicienu – “Aci pret aci un zobu pret zobu”, kas vienmēr tiek minēts kā atriebības piemērs, - vai jums nešķiet, ka tas attiecas tieši uz nepārkāpjamo karmas likumu? Un ja mēs izplatīsim sekojošos Kristus vārdus (Mateus 5.-21.) “Jūs dzirdējāt, ko teikuši senie: “Nenokauj, jo kas nokaus, tiks nodots tiesai.” Bet es jums saku, ka katrs, kas veltīgi dusmojas uz savu brāli, ir nododams tiesai, bet kas savam brālim teiks “raka” ir nododams sinedrionam, bet kas teiks “neprātis”, nododams ugunīgai ellei”, tad šis, ar Kristus muti izteiktais likums būs vēl bargāks par Mozus likumu, ja viņu nepieņem tai pašā nepārkāpjamā karmas likuma nozīmē. Tādēļ būsīm taisnīgi.

Tāpat arī Kristus saka: “Nedomājiet, ka es esmu atnācis pārkāpt jūsu likumus vai noliegt jūsu praviešus, - ne pārkāpt esmu nācis, bet gan izpildīt. Ja patiesi Saku jums: kamēr pastāvēs debess un zeme, neviens punkts, ne svītra netiks atņemta likumam, kamēr viss nebūs izpildīts. Un ebreji, kā mēs zinām, dzīvoja pēc Mozus likumiem. Ir kāda šķietama nekonsekvence tālākajam apgalvojumam tajā pašā nodaļā. “Jūs dzirdējāt, ka ir teikts: “Aci pret aci un zobu pret zobu”, bet Es jums Saku – nepretojies likumam, bet kas iesit tev pa labo vaigu, pagriez tam arī otru...”. To var pieņemt kā zināmu nepilnību domas izklāstā, jo šis apgalvojums, bez šaubām, arī attiecas uz karmas likumu.

Tagad iedomājieties stāvokli, kādā atrastos Mozus, ja viņš nepretotos ļaunumam un atļautu sliktajam un rupjākajam elementam samaitāt un iznīcināt visus labākos, kas būtu spējīgi pieņemt tikumības un kārtības pamatus. Un kas tad notiktu ar viņa uzdevumu? Viņa vadoņi un Zemes likumu devēju pienākumos atradās viņam uzticējušās tautas aizsargāšana un radušās kārtības nostiprināšana un tādēļ pretošanos ļaunumam vajadzēja likt celtniecības pamatā. Visās senajās mācībās mēs redzam aktīvu pretošanos ļaunumam. Tāpat arī pazīstamais Ķīnas gudrais likumdevējs Konfūcijs teica: “Labu par labu, bet par ļauno pēc taisnības.

Kosmosā pastāv mūžsenā cīņa izpaustajam ar neizpausto haosu. Gaismas Spēku cīņa ar Tumsas spēkiem. Arī Pats Kristus aktīvi sacēlās pret ļauno, ja ticam Evangēlijam. Atcerēsimies tirgoņu izdzīšanu no Tempļa un visas Viņa bargās farizeju un bībelnieku atmaskošanas. Vai tad mēs Viņam pārmetīsim pretrunas Pašam ar Sevi? Ja izlasīsim tāpat bez aizspriedumiem vārdus, kas tiek piedēvēti Kristum, tad mēs ieraudzīsim savā žēlsirdībā bargu Mācību. Tādēļ vārdus – “nepretojies ļaunumam, bet kas iesit tev pa labo vaigu, pagriez tam arī otru...” es uzskatu no karmas likuma viedokļa.

Bet mums ļaunumam jāpretojas, ja negribam, lai ļaunuma vilnis mūs noslīcina. Ir daudz līdzekļu pretestībai pret ļaunumu un vispirms ar gara spēkiem, protams, ienaidniekam dotais atsitiens bez ļaunuma sirdī ir okulti simtkārt spēcīgāks. Visi šie Kristus apstiprinājumi liecina, ka Viņš ir bijis Svaidītais un zinājis atgriezeniskā sitiena spēku. Tādā pašā nozīmē mums jāsaprot arī izteiciens otrajā likumgrāmatā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

(Mozus grāmata) – “Man pieder atriebšana un atmaksa.” Tieši Apustulis Pāvils min šo izteicienu savā Vēstījumā Romiešiem. Un atkal mēs redzam, ka Kristus nav nācis likumus graut, bet tos izpildīt.

Bez visa tā mēs precīzi un pilnībā nepazīstam Mozus likumus, jo visa Bībele ir pārveidota, nemaz jau nerunājot par visām neprecizitātēm un izlaidumiem tulkojumos. Tad ko gan teikt par Veco Derību, paskatieties kamēr uz to, kā savā starpā atšķiras Jaunās Derības angļu un krievu versijas.

Kabala tāpat kā visas citas reliģiskās un filozofiskās sistēmas ir no Vēdām, Upanišādām, no Ēģiptes, Haldejas, Asīrijas. Orfeja, Pitagora u.c. mācībām saņemto Slepno Austrumu Mācību atbals. Katrā ziņā tās substrāts ir tāpatīgs ar visām citām sistēmām. Kabalas pamati jāattiecina uz visvecākiem laikiem. Blavatskas “Slepenajā Doktrīnā” norādīts, ka ebreji savus priekšstatus par Kosmogoniju ir aizņēmusies no Indijas un tāpat no haldejiem un ēģiptiešiem. Tādēļ arī Mozum kā ebrejam un Ēģiptes priesteru māceklim bija jāzina karmas likums. Tāpat tajā pašā “Slepenajā Doktrīnā” norādīts, ka ebreju tauta ir Indijas izceļotāji. Viena no tamiņu zemākajām ciltīm izgāja no Indijas un caur laulībām sajaucās ar tām semītu tautām, ar kurām tai nācās sastapties savos klejojumos.

“Nepieņemot Kristus Mācību, ebreji sevi izslēdza no garīgās evolūcijas.” Šis apgalvojums jāpieņem arī citos līdzīgos gadījumos. Protams, ebreji, nepieņemdami Senās Mācības, attīrīšanu, kuru tiem atnesa Kristus un, pieļaujot Viņa nogalināšanu, tāpat Viņa mācekļu vajāšanu, smagi ietekmējuši ebreju karmu. Tieši tāpat kā bramīnu piekoptā Budas sekotāju vajāšana un budisma izskaušana Indijā, radījusi Indijas bēdīgo likteni. Buda nesa Indijas tautām brīvību ar kastu sistēmas iznīcināšanu, bet Indija, izskaužot budismu, deva priekšroku verdzībai.

Atzīšana vārdos un ticēšana Kristum vai Budam ir viens, bet Viņu Mācības pieņemšana ar sirdi un sekošana Viņiem ir kaut kas pavisam cits. Patiess Kristus vai Budas sekotājs ir tas, kas atzinis vienīgās Vispasaules Doktrīnas pamatus, kas ir Viņus piesātinājusī. Tikai tāds sekotājs stājas garīgās evolūcijas ķēdē.

Kristus Mācība arī ir izkropļota līdz nepazīšanai, un ir pienācis laiks to attīrīt. Pienākusi kārta arī kristiešu pasaulei izlemt savu karmu.

Vēloties saglabāt savas kastas priekšrocības, bramīni turpina tumšajās draudzēs un ciemos iesakņot tautas masas apziņā šausmīgu māņticību. Šajā māņticībā un rituālu konglomerātā, kas zaudējuši savu sākotnējo nozīmi, ar grūtībām var saskatīt kādreiz lielās zināšanas pēdas.

Bet bramīni nenoliedz atkaliemiesošanās likumu un no tā nebaidās, jo pēc viņu pārliecības bramīns “kā divreiz dzimušais” nevar piedzimt zemākā kastā – Senos laikos “divreiz dzimušais” nozīmēja garīgu dzimšanu jeb iesvaidīšanu, bet pēc tam šis tituls kļuva vispār par katra bramīna piederumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Braminu vairums ir parazitāri uz slimā Indijas organisma. Tautas deģenerēšanās ir tiešas šīs šausmīgās un savā cietsirdībā vienreizējās kastu sistēmas sekas. Bet pašreiz jau starp izglītotiem indusiem paceļas balsis pret kastu ierobežojumiem. Dažās karalistēs zemākai kastai jau atļauts apmeklēt tempļus. Ir atmodusies arī Indijas sievietes, un tas būs galvenais zemes atdzimšanas faktors.

Par Enģeļiem Sargātājiem. Patiesi, katram cilvēkam ir savs Sargeņģelis un tas ir jāsaprot ne tikai kā kāda atsevišķa Būtne no Augstākām Sfērām, bet visbiežāk kā mūsu pašu gars, mūsu augstākā triāde jeb mūsu patiesais individuālais Es, kurš diemžēl ļoti reti var piespiest savu saimnieku ieklausīties savā paša balsī. Dažreiz šo balsi nosauc par sirdsapziņu.

Tāpat neapšaubāmi, ka daudziem ir draugi vai radnieki, kas agrāk par viņiem pārgājuši robežu un kuri dažreiz iejaucas viņu dzīvē, palīdzot un tos virzot.

Par īstiem cilvēces Sargeņģeļiem jāatzīst Lielie Gari, Gaišo Spēku Hierarhija, Lielā Sļepena Brālība, kas mūžīgi stāv cilvēces garīgo vajadzību un evolūcijas sardzē. Daži no šiem Sargeņģeļiem, protams, visretākajos gadījumos, kļūst par atsevišķu personu Vadītājiem. Viņu Stars pastāvīgi virzīts jauno atmodušos apziņu un iekvēlojušos siržu nenogurstošos meklējumos, lai tos atbalstītu un virzītu.

Bet mūsu gadsimtenī diemžēl vairumam cilvēku par "Sargeņģeļiem" ir kļuvuši tumšie zemāko sfēru apsēdēji, kuru balss vieglāk uztverama, jo tie nekad neiet pret mūsu zemes tieksmēm. Bet vai tam! Kas pieļāvis tādu tuvošanos!

Akbars

409.

Teika par Akbaru. Svinību dienās, kad visi viņam pakļautie Radžas un tautas nesa dāvanas, Akbars izvēlējās no dāvanu kaudzes visniecīgāko un piespiedis to sirdij izgāja sapulcējušos priekšā. Ar šo viņš parādīja uzmanību vismazākajam no saviem padotajiem, pasvītrotot, cik dārga viņam ir dāvana, kas atnesta nevis aiz pārpilnības, bet no sirds. Tā rīkojoties arī jūs un vērtējiet nevis pēc ārienes un stāvokļa, bet pēc domām un pēc iekšējām īpašībām. Un, protams, vislabākās domas un uzticīga sirds visbiežāk slēpta zem nonēsētā tērpa un necila stāvokļa.

410.

Gribu izstāstīt par diviem Akbara karavadoņiem. Viens mēdza saņemt jo plašus norādījumus, otrs – vienīgi visīsākos. Beidzot otrais griezies pie Akbara, teikdams: "Ar ko gan es neesmu izpelnījies plašus norādījumus, ja esmu guvis tik uzvaras?" Akbars atbildēja: "Tava saprātība aiztaupīja vārdu straumi. Lai katrs, tevis ietaupītais mirklis tiek zīmēts ar labāko pērli." Tādēļ jo liels ir to prieks, kas spēj saprast taupīdams Avota dzērienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

411.

Jūs jau zināt par diviem Akbara karavadoņiem. Tagad piebildīsim par trešo. Tas jautāja: “Kāpēc par vēlu vai pārāk agri tiek vienlīdz nosodīts?” Akbars sacīja: “Mans draugs, nav vienādu lielumu. Tāpēc, ja priekšlaicība ietver sevī attapību, tad tās vērtība ir labāka, jo aizkavēšanās savietota tikai ar nāvi. Priekšlaicība ir nosodāma, aizkavēšanās ir jau nosodīta.”

412.

Būdams apspiests un apdraudēts, Akbars sacīja saviem karavadoņiem: “Jo viela mazāk saviļņota, jo skaidrāks virsotņu atspoguļojums. Pēc karapulku apskates Akbars teica: “Ceturtdā daļa paveikta, redzēju paēdušus ļaudis, - pārējo redzēsim pēc tveices dienas, pēc lietus dienas un pēc bezmiega nakts.”

413.

Atgādināšu pasaku, ko dzirdējis Akbars. Valdonis jautājis gudrajam: “Kā iespējams redzēt nodevības perēkli un uzticības balstu? Gudrais norādījis uz greznu jātņieku pūli un sacījis: “Nodevības perēklis”. Pēc tam tas parādījis vientuļu ceļinieku un sacījis: “Uzticības balsts, jo vientulību nekas nenodos.” Un no tās dienas Valdonis tuvinājis sev uzticību.

Skolotājs ir darījis visu, lai viņam uzticētos. Mana roka ceļinieka rokai ir – uguns tumsā. Zem Mana vairoga ir kalnu klusums. Zinu, zinu, cik grūti Manai Vienkopai. Celtniecības pamatu izpausme atklājas klusībā.

Matērijas izpratne var augt tikai tur, kur nodevība neiespējama.

414.

Ienaidniekiem uzmācoties, Akbaram jautāja “no kurienes tik daudz uzbrukumu? Akbars atbildēja – “dodiet arī ienaidniekam nodarbošanās brīdi.”

415.

Reiz Valsts Padomes apspriedē Akbars pavēlēja atnest Likumu Grāmatu. Uz grāmatas bija mazs skorpions. Visi padomnieki pārtrauca apspriedi un pievērsa skatienus mazajam indīgajam kukainim, kamēr kalpotāja to neiznīcināja. Akbars piezīmēja: “Vissīcinākais ļaundaris spēja pārtraukt valsts likumu apspriedi.” Tāpat arī visniecīgākais apstāklis spēj kaitēt ceļā uz Ugunīgo Pasauli. Tikai sirds nosacīs to līdzsvara pakāpi, kāda nepieciešama starp tiekšanos un piesardzību. Ja visi valsts prāti sastingst ieraugotniecīgu skorpionu, tad kobra var piespiest bēgt veselu karapulku. Kareivis var nobīties no peles, jo viņa sirdī nedeg ticības un tiekšanās uguns.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Zālamans

416.

Zālamans sacīja: “Nolikšu tevi krustceļos un padarīšu tevi klusu un nekustīgu, un tavā priekšā ies notikumu zīmes. Tā remdināsi cilvēka ziņkārību, tā ieskatīsies noliktajā straumes plūsmā, jo virs cilvēciskā traucas pasaules doma.”

Tā novērojiet notikumu plūsmu, it kā no torņa virsotnes skaitītu avju barus.

Origens

417.

Tagad grūti iedomāties Aleksandrijas bojāeju. Ir pat labāk neatcerēties pārejas laikmeta gadus. Šausmas pārņem tā laika reliģiskās māņticības rēga priekšā. Īrigens staigāja pa vēl kvēlojošām Vecās Pasaules oglēm. Zinot Jēzus bauslību, viņš kļuva slims, redzēdams pūļa nesapratni.

Zinot seno mistēriju noslēpumus, Viņš kļuva slims, redzēdams, kā neizprot avota vienības jēdzienu. Pazīstot Jēzus Mācības vienkāršību, Viņš kļuva slims, redzēdams, ko bija radījušas baznīcas. Viņš strādāja vientuļš, pats ciezdams no pārāk lielām gara pretrunām. Neparastas garīgās izpratnes skaidrības un vienkāršības apveltītam viņam piemita nepierasta visas būtnes sarežģītība. Origens izlīdzināja sevī agrā kristiānisma vētru. Būdams zināšanu veicinātājs, viņš uztraucās par zināšanu līmeņa krišanos garīdzniecībā.

418.

Lielie Gari pildot savu uzdevumu ne vienmēr ir apmeklējuši Brālību savas zemes gaitu laikā. Tā, piemēram, Tiānas Apolonijs tika aicināts uz Brālību, bet savā iemiesojumā kā Origens, Viņš saņēma smagu uzdevumu sargāt Jēzus Kristus Mācības tīrību; priecīgas tikšanās vietā un tai vietā lai strādātu Brālībā – viņam bija jāsmok cietumā.

419.

Ļoti maldās daži rakstnieki, kas cenšas Ramu, šo vistīrāko Ariavartu un Avatāru Višnas, Ramajana lieliskās ēpiskās poēmas varoni, pārvērsts par ķeltu un Rietumu Svaidīto. Ramas cikls, bez šaubām, eksistē, jo Rama ir Avatars Višnu, un tāvad viņa gara enerģijas piesātina cilvēces apziņu uz noteiktu laiku jeb ciklu.

420.

Kas spēs sadzirdēt sava gara balsi, tas virs bezdibeņa pacelsies – tā runāja Sergijs. – “Un mežā aizgājušais nevar ļaužu balsis sadzirdēt. Un dusas vietā aizmigušais nedzirdēs putniņus, saules vēstītājus. Un kas uz parādītu brīnumu neatsauksies, tas atteiksies no acs. Un kas atteiksies brālim palīdzēt, skabargu no savas kājas neizvilks!” Tā runāja Sergijs. Par Sergiju būs jāpastāsta, tauta gribēs zināt par viņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Tā klāsim krāsas uz Sergija Tēla. Iedzīvinot to gleznās, pastāstot par Viņa dzīvi un darot zināmas Viņa parunas.

421.

Marijas Madaļas stāsts: “Jums ir zināms masu dzīves veids, tas, ka naktīs mūs pazina, bet dienās novērsās. Tāpat arī pie Kristus gāja pa naktīm un dienā seju novērsa. Man šķita – lūk, es tā viszemākā un no manis kaunas saules gaisma, bet no Visaugstākā Pravieša arī dienu izvairās.

Un lūk, es apņemos Viņu uzmeklēt un dienā sniegt Viņam roku. Uzģērbu savu labāko himatu, uzliku Smirnas krelles un iesmaržoju matus; tā es gāju, lai pasacītu ļaudīm: “Tie, no kā jūs vairāties – zemākais un Augstākais, Saules gaismā satiekas.” Un kad es ieraudzīju Viņu, sēžam zvejnieku vidū, tikai audeklā segušos, es paliku otrpus ielai un nespēju pieiet. Starp mums garām gāja ļaudis, vienādi vairīdamies no mums. Tā izšķīrās mana dzīve, jo Viņš sacīja savam vismīļākajam māceklim: “Paņem šķipsnu putekļos un aiznes šai sievietei, lai būtu pret ko iemainīt viņas kakla rotu. Patiesībā šais pelnos ir vairāk gaismas nekā viņas akmeņos. Jo no pelniem varu radīt akmeni, bet no akmens tikai putekļus.” Viņš nenosodīja mani, bet tikai novērtēja manas važas, un negoda važas sašķīda putekļos. Viņš sprieda vienkārši, nekad nevilcinājās nosūtīt visvienkāršāko priekšmetu, kas izlēma visu dzīvi. Šiem sūtījumiem Viņš pieskārs it kā tos apgarodams. Viņa ceļš bija tukšs, jo ļaudis, saņēmuši no viņa dāvanu, steidzīgi izklīda. Un Viņš vēlējās uzlikt rokas, bet visapkārt bija tukšums, un kad viņš bija notiesāts, tad negoda fūrijas dzinās Tam pakaļ un liekulīgi vēdināja ar zariem. Slepavas alga bija pūļa cienīga. Tik tiešām, Viņš satrieca važas, jo deva zināšanas, nepieņemot samaksu.

422.

Ļaužu izpratnē neskaidri izgaismojas Kristus sakarība ar Budu.

423.

Var uzcelt pilsētu, var dot labākās zināšanas, bet visgrūtāk ir attīrīt īsto Kristus Tēlu. Domājiet, kā notīrīt Kristus Tēlu. Vācot kopā tautas Pestītāja druskas, un pārvēršot Hitona darba uzvalkā, vat atrast Izpratnes skaidrību. Templis uzceļams cilvēku rokām.

424.

Patiesām, cīņa pret acīmredzamību. Realitāte nav acīm redzamība. Redzamības pazīmes neatbilst īstenībai. Vecās pozitīvisma mācībās redzamība atvietoja ticamību, bet tam ir viens attaisnojums - tam nebija mikroskopa un teleskopa, ne lejup, ne augšup. Bet vērīgam prātam nepietiek konvencionālās redzamības, tam vajadzīga īstenība kosmisko likumu ietvarā. Tas saprot, ka pērle dziļumos nav redzama un ka gaisa slāņi var slēpt ērgļu barus.

Tiešām, kā Mēs sakām – Vienkopa cīnās par īstenību. Lūk, jums vēl viena sabiedroto šķira – tie, kas tiecas uz patiesību, kuriem redzamība nav nekas cits kā netīrs stikls. Ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

ķīmiskā un bioloģiskā redzamība ir komplicēta, tad komplicētāka ir dzīves un darbību uzbūves plānu acīmredzamība. Neattīstot apziņu, mēs atradīsimies pastāvīgā mirāžā, kā katalepsijā mēs sastingsim drausmās.

Maija, atkāpies! Mēs gribam pazīt un arī pazīsim īstenību!

425.

Alahabadas zvaigzne norādīja ceļu un tā Mēs apmeklējām Sarnatu un Gaiju. Visur atradām reliģiju pulgošanu. Atceļā, spīdot pilnam mēnesim, Kristus izteica zīmīgus vārdus. Nakts pārgājiena laikā ceļvedis bija pazaudējis ceļu. Pēc meklēšanas, es atradu Kristu sēdam uz smilšu paugura un raugāmieš mēnesgaismas apmirdzētās smiltīs. Es sacīju: - Mēs esam pazaudējuši ceļu, būs jānogaida zvaigžņu stāvoklis – “Rasul Moria, kas Mums ceļš, kad visa zeme Mūs gaida?” Paņēmis bambusniedres spieķi Viņš apvilka kvadrātu ap savas pēdas nospiedumu, piebilzdams: “Patiesi Saku – ar cilvēka kāju”. Pēc tam, nospiedis delnu, tāpat ieslēdza to kvadrātā “Patiesi Saku – ar cilvēka roku”. Starp kvadrātiem Viņš uzzīmēja ko līdzīgu kolonnai un aplāja to it kā ar pussfēru. Viņš sacīja: “O, kā Oum iespīežas cilvēka apziņā! Lūk, Es uzzīmēju auglenīcu un virs tās loku, un ieliku pamatu uz četrām pusēm. Kad ar cilvēka kājām un cilvēka rokām būs uzcelts Tempļis, kur zels Manis ielikta auglenīca, lai tad pa Manu ceļu iziet celtnieki. Kāpēc gaidām ceļu, kad tas jau Mūsu priekšā ir. Un pacēlies Viņš ar nūju sajauca uzzīmēto.

Kad tiks izrunāts Tempļa vārds, tad parādīsies uzzīmētais. Kad iegaumējuši allaž turēsiet prātā Manu zvaigznāju, tad kvadrāts un deviņas zvaigznes iemirdzēsies virs Tempļa. Pēdas un rokas zīme tiks uzzīmēta virs stūrakmeņa.” Tā sacīja to Pats jaunā mēness priekšvakarā. Tuksneša karstums bija liels. Rīta Zvaigzne ir Lielā laikmeta Zīme, kura kā pirmais stars atmirdzēs no Kristus mācības, jo kam gan citam godināt Pasaules Māti, ja ne Kristum, Kristus taču tika pasaules pazemots. Dodiet Mums velves Loku, kur ieiet!”

426.

Protams, dzīve ir skaista, bet agrāk sprieda ar dzīvnieciskiem instinktiem, tāpēc nebija iespējams uzrādīt dzīves skaistumu. Ēģiptē bija augsta kultūra, bet nevar sacīt, ka tagadējā kultūra būtu zemāka. Kultūras centrs bija Indijas Ziemeļos, tikai atsevišķiem cilvēkiem bija zināšana. Kastās traucēja kultūru - novecojusies muļķība. Tieši Valdonis Buda gribēja izskaust šo šķiru neprātu. Prieka pilna bija Valdoņa mācība.

427.

Apstipriniet Mūsu Mācību kā savu celtni. Pārveidojumu elpa lai pilda visu jūsu būtni. Vienkopas jēga ir vienotā nodomā par pasaules attīstību. Zemāku materiālu labumu sadalīšana atnāks kā augstākā apstiprinājuma izpratnes sekas. Nav svarīgas domas par zemākām materiālām parādībām. Tāpat jāatsakās no kvantuma, un jātiecas tikai pēc kādības.

Par kādības svētību un šaubu kaitīgumu jārunā nenogurstoši.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

428.

Pareizi ir paturēt prātā, ka darbam ar Mums ir vienīgi samērojamības un lietderības virziens. Ceļa nodevējam vienkārši trūkst šīs īpašības un viņa liktenis līdzīgs kaķēna liktenim jūrā.

429.

Pie Jogas priekšrocībām pieder iespēja sazināties ar Skolotājiem. Pie tam jāizšķir divēja veida vadi. Savrūpais vads un izplatījuma vads. Savrūpais vads dod viena izvēlēta Skolotāja iedarbību. Izplatījuma vads savieno ne tikai ar vairākiem Skolotājiem, bet dod iespēju saņemt arī kosmiskas zināšanas. Nepieciešams saprast starpību spēku patēriņa ziņā attiecībā uz vadiem. Centri attiecībā pret izplatījuma vadu vibrē kā spuldze, kas pakļauta dažādām strāvām. Patiesi, vajadzīga piesardzība, lai ieviestu dzīves ikdienas lietošanā dažādu enerģiju saskaņojumu.

Jums ir divi atšķirīgi piemēri un jūs zināt, cik lielā mērā atsevišķais vads mazāk ietekmē veselību. Turpmākajos pētījumos ir svarīgi zināt, ar kuru no vadiem jums ir darīšana. Daudzi zinātnieki nespēs būt vienisprātis par pētīšanas metodēm. Kāpēc vienam no novērojamiem mazāka vajadzība pēc īpašiem nosacījumiem, turpretim otra gars trīs kā neredzēts putns, un acīmredzami līdzekļi sairst bez kāda labuma? Šī jēgas pakāpe pieskaras tām enerģijām, kas tik grūti pielietojamas tagadējai dzīvei. Dažreiz pēc pieskaršanās neparasta veida enerģijai vajadzīgs eksperimentu pārtraukums uz ilgāku laiku, bet dedzīgais gars nepielaiž centriem atpūtu, un tad Mēs sakām – piesardzību!

Jo Agni Jogu vēl tikko kā ievada dzīvē un tie, kas sevi atdevuši tās spēku iedarbībai, pārcieš sevišķas grūtības, it kā būtu atšķirīgas rases cilvēki. Tāpēc sakām zinātniekiem – “Nekļūdieties slēdzienos!”

Daudziem liekas, ka tie ir ar mieru ziedot evolūcijas sasniegumam, bet nosacījumi ir visai skarbi, un kas neprot izmest lielo tīklu, tas labāk lai netuvojas!

430.

Cilvēku domāšanai jāvirzās uz jaunu atrisinājumu meklējumiem. Bet lai radītu jaunu iekārtu, vajag apjēgt, kurp vēršas dzīve. Bet vai ir iespējams domāt par dzīves atjaunošanu visos sīkumos, kamēr cilvēki domā, ka dzīvi vajag nodzīvot kā dzīvniekiem, nepazīstot ne pagātņi, ne nākotni.

Pajautājiet par dzīves jēgu un jūs saņemsit visnepieciešamākās atbildes. Kad pats izplatījums brēc pēc enerģijas un noteiktības, tad pūlis pāršūdinā vecos svārkus. Līgumi noveduši cilvēci līdz tagadējam postam, bet tomēr jaunus līgumus var rakstīt tikai uz nederīgo tekstu pamata. Jaunus uzvalkus darina no nelietojamām atliekām.

Drausmīgi ir saprast, kā zemes iedzīvotāji aizsprostojuši sev ceļu! Ir vajadzīga nevis lūgšana, bet skarbs darbs. Un tas atkārtoti jāsaka. Noliktie laiki izvirza vistuvākās iespējamības. Vai tiešām tirgoņi to nenomana?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Jogs atnāk īstajā laikā un norāda, ka laime ir sasniedzama. Jogs var celt dzīvi, jo viņš pazīst samērību un vērtību. Pati dzīve izvirza Jogas nepieciešamību. Citādi, kā un ar ko cilvēki noteiks tiekšanās pareizo virzienu?

431.

Nevis nepatika, ne īgnums, bet vajadzīga ir laimes sajūta, jo, patiesi, darīt Skolotāja darbus ir laime.

432.

Agni Jogas izkopšana taps par domāšanas vairogu. Visam caurnirstošā uguns, ja to apjēdz, sniedz savu vistīrāko spēku un piepilda atjaunotnes avotu.

433.

Vēstneša pravietojuma triumfs. Triumfs uguņu un psihiskās enerģijas izziņots. Katram laikmetam ir savi vadītāji. Tas, kas pasludinājis Bezrobežības triumfu ir Patiesības nesējs. Izsmiekls sakrājas kā akmeņi ceļā un vajāšana izvēršas necaurejamos biezokņos. Šos biezokņus neiznīcināsim, bet apzinīgs gars pārklās spārnēm visas tumsonības parādības. Bezrobežība kādam šķītīs neiespējamības manifestācija. Doma par nāvi kādam liksies skaista. Darbs kādam šķītīs briesmīgs. Darbs kādam liksies kā biedēklis. Nebeidzama kosmiskā darba ritms kādam liksies kā vecs sablīvējums. Bet gudrības roka norāda turp, kurp nav beigu. Turp, kur viss ir nesadedzināms un kur viss ir iznīcīgs un neiznīcīgs. Turp, kur viss šķietami bezformīgs, kur dzīvo visas cildenās un daiļās formas.

Jā, Mēs aicinām jūs apliecināt Bezrobežību. Strāvu neizpratne un nevēlēšanās tās atzīt tik ļoti sarežģī evolūciju!

434.

Vai gan iespējama bezmērķīga eksistence kad pat dabai ir savs uzdevums? Vai gan cilvēka uzdevums ir izgaišana, kad pat zemākajiem elementiem sava secība? Iespējams izbeigt cilvēka roku radītā priekšmeta eksistenci, bet Kosma Sapņrāta jaunrade ir bezrobežīga savā mērķtiecībā. Pakāpes kādas cilvēks spēj ieņemt Bezrobežībā, kosmisko atveidu pildītas. Cilvēks aicināts, kā Visuma atspulgs. Cilvēks aicināts kā kosmisko virsotņu apliecinātājs un kosmisko uguņu paudējs. Augstākajām pasaulēm dota iespēja progresēt, bet cilvēki ieskata esamību kā bezmērķīgu staigāšanu. Redzamo īstenību iespējams atspoguļot realizējot ilūziju, bet kosmiskā vērtība iečukst cilvēka sirdij – “esat radīti un radīšana jūsu daļa!”

Darbības secība, jaunrades kosmisko uguņu secība – Bezrobežības nozīmīgs simbols.

435.

Saskarsmei ar tālajām pasaulēm jāpieņem uguns pakāpe. Šķīstīšanas uguns izskaidro visas senatnes mistērijas. Kad Kristus runāja par garu, kas alka atdzimt, Viņš domāja ugunīgo šķīstīšanu. Kad Valdonis Buda deva Dzīvības Riteņa nosprausto likumu, tad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

tika apstiprināta ugunīgā šķīstīšana. Tāpēc ugunīgā šķīstīšana veicina veco uzkrājumu sadegšanu. Jaunā augšupeja saistīta ar uguns šķīstīšanu. Tāpēc gara šķīstīšana ir transmutācijas pamatā. Augstākais Agni Jogs nav ne instruments, ne pasīvs uztvērējs, bet līdzstrādnieks un radītājs. Tāpēc, kad Kosmos sakāpina ugunis, tad ugunīgā šķīstīšana neatvairāma. Tāpēc nodibināsim saskaņojumu ar ugunīgo šķīstīšanu.

436.

To lūgšanu, ko izteica Kristus pamezdam zemi, ļaudis nesadzirdēja. To lūgšanu, ko izteica Buda, ļaudis nesadzirdēja. Tā lūgšana, ko izsacīs Maitreija, kā zibens klauvē pie cilvēka gara. Tā kārtu kārtām slāņojas zeme un tiek radīta gara apziņa.

Kad tuvojas noliktie laiki, tad var iesākt jauncelsmi. Sākotņu jaunrade taču ietur ritmu, nepalēlinot, bet paātrinot. Līdztekus planētas dzīvei celtniecības darbs arī noris augstāku sfēru labā. Garam, kas beidz savu planētas dzīvi, celtniecības vēziens ir tik sarežģīts, ka patiesi var runāt par divkāršu darbu un par garu kā dzīves vadītāju. Uz pēdējās pakāpes gars nevar apstiprināties esošās formās, jo tiekšanās pēc jaunām formām stiprā mērā piepilda apziņu un garu Esošās formas tik maz atbilst nākotnes daiļumam.

Liecinu, ka topošā Arhāta dzīvē noslēpumu ir daudz.

437.

Var izprast šo Mūsu veidojumu lappuses kā pastiprinātu Magnetu. Cilvēcei, atzīstot Magnetu un tā pastiprinātās darbības, jāpielaiž arī Magneta pastiprinošais spēks kā Valdoņa Rokas izpausme. Par jauncelsmes darbu var teikt, ka ikviens gars rada savdabīgi. Gararādīšanas norise, kad atmiņa neiegaumē savas darbības, ir tik spēcīga, ka tā var izraisīt visgrūtākā uzdevuma apstiprinājumu.

438.

Vēl viens svarīgs mēģinājums. Pieradinieties skatīties neredzot un klausīties nedzirdot. Tas ir, protiet tādā mērā vērst skatu garīgās jomās, ka pat neredzot to, kas jūsu priekšā, kaut gan jūsu acis atvērtas. Vai arī, kaut skaidri sadzirdams troksnis, caur atvērtajām ausīm to nedzirdat. Ar šiem fiziskajiem izmēģinājumiem var tālu pavirzīties uz priekšu psihiskajā redzē un dzirdē. Tam nolūkam derīgi sev priekšā iztēlē nemitīgi turēt Skolotāja Tēlu, kā visdārgāko, kas saista jūs ar Augstāko.

Tagad, iedomājieties mirkli, ka jums izdevies ar ķīmisku reakciju palīdzību radīt veselu mikrokosmu; šim radījumam jūs jau būsit radītājs. Kāpēc tad cilvēkiem tik grūti iedomāties bezgalīgu Radītāju ķēdi – no zemākajam līdz Visaugstākajam Neaizsniedzamībā?

Tāpēc, runājot par Bezrobežību, mēs neiedomāsimies to kā kaut ko tukšu un bezmērīgu, bet kā kaut ko pilnu savā nemitīgajā augšupejā. Un vai gan arī jūsu apziņā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

neizpaužas visa Bezrobežība, jo kur gan ir jūsu apziņas mērs un robeža? Tā no vismazākā līdz visdzižākajam dodieties pa pakāpēm, kur katrs posms redzams un sajūtams. Šeit arī jums noderēs norādītais mēģinājums redzēt caur fiziskajām necaurredzamām formām, kas atrodas jūsu priekšā; no acīmredzamā lai pārietu uz īstenību, kas padarīs bagātāku jūsu ceļu.

439.

Jūs sastapsit cilvēkus, kas steidzas ar saviem panākumiem, tiem var likties, ka Mēs gausi. Bet izvediet tos zem nakts debesīm un parādiet neskaitāmo pasaulu mirdzēšanu. Sakiet – uz šo jaunradi jūs ved Valdonis. Vai gan šai lielajā ceļā iespējams būt gausam? Vajag saglabāt un vairojot apziņas graudus, jo visa pasaule balstās uz apziņas varenību. Nav spēka pretoties apziņai, kas šķīstīta no patības. Var gatavoties pāriet visus tiltus ar ugunīgo apziņu, kas trīs ar kosma pulsū; kas savā gara graudā atbalso visiem zemes satricinājumiem un pazīst tautu patiesību. Var likt lietā visus svētos sirds spēkus, lai, satriecot nāvi, kļūtu par liesmaino Logosu līdzvadītājiem. Bet iekams šāda iedrosme neietversies sirdī, līdz tam laikam apziņa nevar bezgalīgi augt šai virzienā. Mēs saucam to Via Reale. Tāpēc Fiat Rex ir tur, kur gars uzdrīkstas, godinot Hierarhiju!

440.

Pat visparastākais cilvēks transā top veikls, drošs, nenogurdināms, un sāk zināt daudz ko, tikai vēl viņam nepieejamu, un neredzamās pasaules parādība kļūst viņam sajūtama, jo tikai uz laiku viņš atšķīries no zemākās fiziskās pasaules. Bet atgriezdamies tanī, cilvēks zaudē augstāko būtību. Vajag rast tiltu, lai nezaudētu apziņu un bagātinātos ar augstāko pasauli. Un Agni Joga dota, lai cilvēkus pievienotu augstākajai pasaulei.

Teiks – kādēļ gan ir Joga sāpes? Protams, tas ir šīs pasaules grūtums. Nav nepieciešamas sāpes tur, kur kosmiskais ritms nav traucēts. Tāpēc ir derīgi, lai ap Jogu būtu jo saskaņota vide, lai dotu zināmu konstrukciju kosmiskajiem viņu aizsniedošajiem viļņiem. Tāpēc, kad runāju par saskaņotību, nedomāju tikai jūtību, bet norādu, kā izveidojama derīga celtne. Hierarhija balstās uz precīziem likumiem. Mēs, kas esam tos sapratuši, uzņemamies atbildību apsargāt šīs Gaismas kāpnes. Jāatkārto nenogurstot, lai Hierarhijas veidojums līdz zīmējumam iespiestos smadzenēs.

441.

Slavējami ir sargāt Valdoņu Zīmi. Lietderīgi ir pieradināties izprast Valdoņu tuvumu. Tāpat kā cilvēks nevar iztikt bez barības, tāpat lai tas pieķeras Hierarhijai. Nevis uzvelts balķis, bet lai ir modrs sargs, kas katru mirkli gatavs aizsargāt, un tā pavairot savus spēkus. Tāpat arī, lai gan jūs pietiekoši zināt par Vienīgo Gaismu, tomēr atkārtojiet, lai vairojtu jūsu spēkus. Pat krusts i tas ir bezspēcīgs bez Sirds.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

442.

Ļoti labi, ka jūs turat cieņā lielā upura dienas. Lai katra cilvēka sirds smel spēkus varoņdarbam no Pestītāja Kausa. Lai apklust ļaunprātība, kaut vai lielo ciešanu dienās, kad tika izliets Kauss visas Pasaules labā! Jāsaprot, ka visa Esamības centrs ir vienbūtīgs. Nevar būt divu griešanās fokusu, un neprātīgi ir tie, kas nepieņem Bezrobežības majestātiskumu; ar tādu mērogu tiek mērīts Neizsakāmais Upuris. Kad Zemes dabā steidzas Upuris, lai uzņemtos visas Pasaules nodarījumu, tad nav cilvēku valodā vārdu, lai aprakstītu šī svētā varoņdarba cēloņus. Var saprast visaugstākos vārdus, bet vienīgi sirds savas tiekšanās trīsās izpratīs cildeno skaistumu. Tāpēc māciet apstiprināt gara glābiņu, lai nekas tumšs nepieskartos Ugunīgā Kausa dienās.

443.

Tā Lielajās Dienās jāatceras visi nenogurstošie. Nedrīkst ne mirkli iegrimt cietsirdībā, kad vēl tagad asiņo ērkšķu Vainags! Tāpēc būsim taisnīgi.

444.

Viņš sakopja sevī visu Gaismu. Viņš bija pilns atsacīšanās no patības un zemes īpašuma. Viņš pazina Gara Pili un Ugunīgo Svētnīcu. Zemes lietas nedrīkst iemest Ugunī. Un Gara Pils nav zelta kases novietne. Tāpēc jāseko Cildenajam Piemēram. Dažreiz var salīdzināt šīs dienas priekšmetus, bet kā gan salīdzināt nākotnes priekšmetus? Nav salīdzināmi arī Ugunīgie Tēli, kuri tagad mums nepieejami. Tāpēc jādomā savā sirdī, lai ar cildeno piemēru palīdzību ieskatītos Ugunīgajā Pasaulē. Kaut vai uz mirkli atrasties Lotosa Laivā pret visām haosa viļņu straumēm. Jālūdz, lai patiešām grūtajā stundā varētu izbaudīt to pašu haosa pārlausšanas līksmi.

445.

Vai gan Augšāmcelšanās un Mūžīgā Dzīvība neievirza domu uz Esamības pamatu? Bet pat šīs neapstrīdamās patiesības sadarbības vietā novirza cilvēkus uz šķelšanos. Daudzas svētdevas straumes nolīst uz Zemi. Svētdevas parādība notiek daudz biežāk nekā domā, bet daudz retāk, nekā var cerēt ka cilvēki pieņem šīs svētās veltes. Tā Zemes iedzīvotāji savdabīgi īsteno brīvās gribas likumu. Tumšie visiem spēkiem mēģina nepieļaut Svētdevas parādības. Cilvēku patvaļa veicina dažādus sagrozījumus. Novērojams, ka dažreiz uzliesmo svētīgas domas un nodziest, it kā zem melnas rokas spiediena. Jums tika parādīts, ka pat spēcīgs stars ir tumšo viltības apdraudēts, tāpēc tā uzsvaroju vēl nedzirdēto laiku. Liela kļūda, ja kāds vēl turpina ieskatīt šo laiku kā parastu. Nekāda pašiedvesma un atmiņas nespēj palīdzēt kuģim vētrā, tikai Nākotnes izturīgā klints spēj noturēt enkuru! Cik daudz niknu balsu kauc izplatījumā, lai traucētu kuģa gaitu! Tāpēc tā traucas melnais ērglis, bet no Ausmas – Gaišais un Svētdevas strūklas!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

446.

Visaugstākā maģija, patiešām nav nekas Ugunīgās Pasaules priekšā. Var pārliecināties, ka maģija spēj sacensties ar tumšajiem spēkiem, bet Ugunīgās Būtnes pārspēj pat augstāko maģiju. Jūs godājat Svēto Sergiju, bet vai Viņš kaut kur ir lietojis maģiju? Viņš pat neatļāvās “Gudro rīcību”, bet Viņam tomēr bija ugunīgi redzējumi. Viņš kā Sirds pacēlumu atzina tikai darbu. Te Viņš bija aizsteidzies priekšā daudziem garīgiem ceļiniekiem. Mēs runājam par sirdi, bet Viņš bija apguvis tieši avota spēku. Pat draudiem Viņš pretojās nevis ar burvju vārdiem, bet ar sirds lūgšanu.

447.

Ceļinieks paziņo, ka viņš iet pie paša Valdoņa. Tiesa, cilvēki brīnās par šādu nodomu, bet arī ciena tādu apņēmību. Ir jānosprauž sev visaugstākais mērķis, tikai tad ceļš neliksies atbaidošs. Visā dzīves laikā jāpiesaistās augstākajai kādībai. Jālieto augstākie mērogi, kuri vienīgie Augstāko Spēku cienīgi! Tikai attīstīta un norūdīta iztēle tuvina Ugunīgajai Pasaulei. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

448.

Stāvēšanu Valdoņa priekšā spēj apzināties tikai sirds. Valdoņa ietveršana sirdi rosina traukties katru gara kādību. Tikai iekšējā ietvere dos iekšējīgu izpratni. Nekas ārējs nenomazgās Kristus miesu. Nekas ārējs neatvietos sirds piepildīšanu ar Valdoni. Pat sīkās apziņas dzirkstis parāda, ka nekas nav salīdzināms ar gara uguni un skaidru ierosmi.

Jau sen visas reliģijas devušas šo likumu. Stāvēšana tā Kunga priekšā, stāvēšana Tiesneša priekšā, stāvēšana Valdoņa priekšā – vienbūtīgs jēdziens. Tālab ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim, cik ļoti vajadzīga ir stāvēšana Valdoņa priekšā.

449.

Valdonīgais gars pazīst patiesu Kalpošanu. Cilvēks, kas tiecas uz Patiesības izziņāšanu, iedziļinās dzīvības pamatbūtībā. Bez šādas iedziļināšanās nav iespējams izziņāt visas dzīvības būtību. Kāda savaldīšanās ir nepieciešama, lai cilvēks apgūtu pienācīgu cilvēcību. Un cik daudz enerģijas vajadzēs izlietot, pirms cilvēka gars atradīs savu patieso uzdevumu!

Hierarha Valdonīgais Gars ir tas spēks, kas modina apziņu, kas uz planētas pauž augstāko Patiesības izpratni. Gara Valdnieks – Ugunīgais Hierarhs! Cik daudz Spēka pauž šis diženais Uguns Sargs! Kāda cildena celtniecība balstās uz ugunīgā gara Valdnieka! Tā ceļā uz ugunīgo Pasauli iegaumēsim To svētīgo spēku, kuru pauž gara Valdnieks – Hierarhs.

450.

Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē izprast Vadošo Tēlu. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē atdot sevi Valdonim. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē vērst skatienu uz Augstāko.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

12.grāmata: Dārgumu Krātuves Sardzē.

Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē atdot sirdi Valdonim. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē kalpot Labuma Hierarhijai. Stāvēt Valdoņa priekšā nozīmē izprast Gaismas kalpošanu izplatījumā.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli stāvēsim Gaismas Valdoņa priekšā.

451.

Lai nepieļautu salīdzinājumu apvainojumus, daži aiz vislielākās cieņas apgalvo – “Ne Tas, ne Tas”. Citi vispār aizliedz izrunāt vārdu “Dievs”, lai nepazemotu Augstākā diženumu – tik dažādi ļaudis tuvojas Bezrobežībai. Apziņas dziļumos viņi nojauš, ka nedrīkst izteikt vai salīdzināt to, kas augstāks par jebkuru priekšstatu. Aklais aptausta zemāko slāņu akmeņus, bet nepazīst torņa augstumu. Bet cilvēks nevar atrauties no Hierarhijas Kāpnēm. Ceļinieks nonāks līdz šīs augšupejas pakāpieniem.